உ

சிவமயம்.

சுத்தாத்வைத வேதாந்தாசாரியரான

தத்வராயசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

பாடுதுறை.

336

சுத்தப் பதிப்பு.

இஃது கோவைமாநகரம்
அருணாசலமுதலியாரவர்கள்
பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்க,

கொ. லோகநாத முதலியாரவர்களால்
தமது
சென்னை : மநோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1917.

[இதன் விலை அணா-கூ.]

புத்தக விளம்பரம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இஃது

காஞ்சீபுரம், வித்வான்

சபாபதிமுதலியாரவர்களியற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

நான்முகன்முதலாநலந்திகழ்மூவரும்
வானவர்குழுவுமறைகளுமுறையிடப்
பூரணன்கருணையிற்பொலிதிருவுருவாய்
மாரணம்பிறப்பதுவகையினையருள்செய
வாரருட்கொம்பொடுமழுவுறுகைலையி
லோர்பெறவிருந்தருளிறைகழல்வணங்கி
யப்பெருந்தேசிகனடியிணைபணிந்து
செப்பருநந்திதன்றிருவடிவணங்கி
நந்திநற்சேவடிநலம்பெறச்சூடிய
வெந்தைநற்சனற்குமாரன்றனையிறைஞ்சி
யாங்கவன்சேவடியழகுறப்பணிந்த
வோங்குநல்வியாதனொண்கழலிறைஞ்சி
யருளுடைவியாதனடியரிற்சிறந்த
தெருளுடைச்சூதன்றிருவடியிறைஞ்சிச்
சிற்பரன்சூதன்றிருவடிபணிந்த
நற்பெருங்கடவுளூதனையிறைஞ்சி
யவ்வழிவந்தங்கருளினிற்சிறந்த
தெய்வநற்றருவைச்சித்தனையிறைஞ்சி
யத்தவனடிபணியழகுறச்சோதிச்

சித்தவேடத்தவன்றென்றிசைவிளங்க
வந்துநற்புலியூர்மகிழ்ந்தினிதிருந்த
வந்தமிலருண்முனியருட்கழலிறைஞ்சி
யாங்கவனருளாலழகுறுகிளைமழி
லோங்கியமுனிவரனொண்கழலிறைஞ்சி
யழகுறுகிளைமயிலாரியனடிபுனை
யொழிவறுபரமுனியொண்கழலிறைஞ்சி
புரைத்தநற்றிருமுனியொண்கழல்சூடிய
திருப்பனந்தாளிறைசேவடியிறைஞ்சி
மாமுனியருளான்மதுரைநன்புஞ்சைச்
சேமநல்லைப்பின்றிருவடியிறைஞ்சிச்
சீர்தருமிறையடிசென்னியிற்புனைந்த
வேர்தருவடமுனியிணையடியிறைஞ்சி
யலகில்சீர்முனிவனடியிணைமுடிபுனை
யுலகுயவந்தோனொண்கழலிறைஞ்சிக்
குருபரனுலகுயவந்தவன்கழல்புனை
திருநடராஜன்சேவடியிறைஞ்சித்
தத்துவன்றிருநடன்சரணவம்புயம்புனை
சுத்தநற்சுரூபன்றுணையடியிறைஞ்சி
யையனற்சுரூபனடியிணைபுனைந்த
செய்யநற்சிவப்பிரகாசனென்செல்வன்
றன்னையோர்மொழியினிற்சதுர்பெறவளித்திங்
கன்னையிலன்புசெய்யாரருட்பெருங்கட
லருளாற்குன்றமருட்பெருங்கற்பக
மருளார்மேகமருட்பெருமுழுநிதி

சிறப்புப்பாயிரம்.

யென்னையும்பொருளாவாண்டவனிணையடி
தன்னைநூறாயிரங்கோடிகால்வணங்கிப்
பெருந்திரட்டாஞ்சிவப்பிரகாசநூலை
யருந்திரட்டாகவறைவனென்றருள்வோன்
மத்துவராயர்செய்மாதவமதனாற்
றத்துவராயனுத்தரணியிலுதித்து
மாவாக்கியப்பொருண்மாமழைபொழிந்த
பாவாக்கியனெனும்பண்டிதர்சிகாமணி
முத்தாந்தர்போற்றுமுநிர்சுத்தசைவச்
சித்தாந்தர்க்குத்திருவாசகம்போ
லொருபொருளேயிவ்வுயிரெலாமுய்ய
விருபொருளாகியெய்தியதெனவந்
தரூபானந்தமனைவர்க்குமுதவுஞ்
சுரூபானந்தச்சுந்தரன்மீதுந்
தவப்பிரகாசஞ்சார்ந்தவர்க்கருளுஞ்
சிவப்பிரகாசச்சிற்பரன்மீது
நாடுதுறையெலாநணமறைமுடிக்குப்
பாடுதுறையெனப்பண்ணியநூறு
னெச்சமயருமெந்நூலெந்நூலென்
றச்சுருதியிற்கொளவான்றததான்று
மனுதிகணின்றுமாண்டுங்காணுணு
வனுதியையங்கையரநத்தாக்கிச்
சவணமாத்திரத்திற்சச்சிதானந்தச்
சுவீணமாக்குறுந்தூய்தாதலானு
மிறவாதியாண்டுமிசைத்திடவெண்ணி

யறமெண்ணான்குமம்பிகைவளர்த்த
விச்சகத்தொண்புரியேழினுஞ்சிறந்த
கச்சியிலுபயகவிகளாஞ்சுத்த
வைதிகசைவவளர்திருக்கூட்ட
வுய்திகொள்குரவரிலொருவனானோன்
குமரக்கோட்டன்கூரருணிறைந்து
திமிரக்கோட்டந்தீர்ந்தமெய்க்குரவனாங்
கச்சியப்பன்கழலையுங்கலையையு
முச்சியிற்கொண்டவனுயர்வழிவந்தோ
னிலக்கணவிலக்கியமிணையில்வேதாந்த
மலக்கணில்சிவாகமமருங்கரைகண்டோன்
சமயம்விசேஷந்தருதிருவாண
மமைஞானதீக்ஷைபின்டுத்தவர்பவத்தி
னீனப்பிரகாசமெல்லாமொழித்து
ஞானப்பிரகாசநண்ணியவருள்வோன்
சண்முகக்குரவன்சான்மாதவத்திற்
றண்மையோடுதித்ததநயனானோ
னண்ணாலங்கைலையாமண்டாமடமும்
விண்ணளாம்வகுளமும்வியோமகோத்திரமுஞ்
சாந்தானிகமுநந்திசந்தானமுந்
தேர்ந்தவர்புகழ்சிதம்பரகேத்திரமு
மகோரபட்டாரகனுந்தீக்ஷாநாமமு
மகோரருத்திரமேயாதியாறிரண்டுந்
திகழருணாசலதேசிகன்றன்பாற்
புகழ்நூல்விரித்துப்புராதனமாதலா

லெழுத்துச்சொற்பொருளே றியுங்குறைவுறும்
வழுத்தபக்ககளைந்துகைம்மாறுவேண்டாத
வெழிலியிற்பலவாவெழுதாக்கிளவியிற்
பழுதறவச்சிறப்பதிப்பித்தளித்தன
னெழிற்கோட்டங்நான்கிருமூன்றுள்ளும்
புழற்கோட்டம்மேபொற்பினதெனவுஞ்
சம்பத்தூரேழ்தசநவநாட்டி
னம்பத்தூரேயழகியதெனவு
மேகமிலிரண்டாயிரமெனுநத்தத்
தாகுநீர்நிலவளனார்ந்திடுபிறவளன்
றழைபுமிவ்வூரைத்தானும்வேட்டனன்போல்
விழைசொன்னாம்பிகைவில்வேசனென்னக்
கொன்றையந்தொடையான் கொடியிடையொடு
கொன்றையம்பதியேகோப்பதியெனவும் [வாழ்
பதினெண்மொழியுளும்பைந்தமிழொன்றே
யெதிரிலதென்னவிருநிலம்புகழவுஞ்
சமயமோராறிற்சைவமொன்றே
யமைவிலாமேன்மையதாகியதெனவும்
பல்வளக்கோத்திரப்பண்ணவர்தம்முள்
வில்வமாமுனியேவிசேடவானெனவுந்
தருகற்பகநிகர்தகையினர்தம்முண்
முருகப்பமன்னன்மொய்தவனெனவு
நாற்குலந்தனிற்சுரநதிக்குலமதுவே
மேற்குலமெனவுமேதினிவர்தோன்
பணகந்தாங்கும்படிமுழுதாண்டிங்

சனகனறிவிற்சலியாவறிவினன்
பவபுண்ணியமுயல்பசுக்கள்போலாது
சிவபுண்ணியமேசெய்தொழிலானோன்
செந்தமிழ்க்கெல்லையாய்ச்சேய்க்கிடனாய்க்கோ
விந்தனில்வளர்ந்தவேங்கடவரையான்
வாலினீர்நதிகள்போலாதுவான்சுரபியின்
பாலினீர்பெருகியபாலிமாநதியா
னண்டமெலாமுபவமர்ந்தெண்ணான்கறந்
தொண்டைவாயுமை செயுந்தொண்டை நன்னா
குடக்கிற்றுகிர்வரைகுணக்கிற்புணரி [ட்டான்
வடக்கின்வேங்கடம்வரும்பெண்ணைதெற்கி
னற்புதமிக்கவரணாநான்காகிக்
கற்பமுமழியாக்கச்சிமாநகரான்
வெய்யவற்கானாஉவிழைந்துமுகமலர்ந்து
தையலரடிக்குந்தாழ்தருமுவமை
முண்ணிகழ்நாளமுளரிபோலாது
தண்ணியற்கானாஉத்தழைந்துமுகமலர்ந்து
மேலவயவமாம்விழிக்கிணையாயக்
கோல்வளையார்விழைகுவளையந்தொடையா
னாற்படைத்தலைவனாய்நகுலனிற்செறுனர்
தார்த்தெறநடக்குஞ்சயபரியுடையான்
றன்குலமென்றுந்தழைந்திடப்புரப்பான்
மின்குலஞ்சொரியுமேகவாகனனே
தள்ளருஞ்சிறப்பிற்றரணிவந்தமைக்கு
விள்ளருஞ்சான்றெனவெண்களிறுடையான்

படையுங்கொடையும்பகர்தருவிழாவு
முடையவனிவனெனவொலிக்குமும்முரசான்
கையுறுமேனையர்கதலிபோலாது
மெய்யுறவெடுத்தமேழியம்பதாகையா
ளுழிசூழுலகமேழுந்தமாணையா
மாழியினடத்துமரசர்கட்கமைச்சாய்ப்
பண்ணியகளிற்றைப்பாகரினூல்வழி
நண்ணியநாளுநடத்திடுமாணையா
னெருக்கிவெம்போர்செயநேர்ந்திடுநேரல
தருக்கிணையொழிக்குஞ்சவளதோரணத்தா
னருணாசலப்பெயரார்ந்து
கருணாசலதியாய்க்கவினுமன்னவனே.

இவை.

கைலாசபரம்பரையாகிய திருவாவடுதுறை

ஆதீனவித்வான்

தாண்டவராயசுவாமிகள் பாடியவை.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஒப்பரியதத்வமசிவாக்கியத்தின்பொருளை யுள்ளங்
கைநெல்லியெனவொண்புவிக்குக்காட்டு, முப்புவன
மும்புகழும்பாடுதுறைநூலை மூதறிஞோர்மருவுகாஞ்

நிகர்வளருந், திப்பியகுணவருணைசலக் குரவனே
சீர்மைபெறவேசெய்து தெண்டிரையுடுத்த, விப்புவ
மகிழவச்சிற்பதிப்பித்தா னிருங்கொன்றைவாழு மரு
ணைசலவிந்திரனே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கத்துவராழிசூலவுமிக்காசினிக்கண்ணிலவு
மத்துவராயெங்கண்மாணிக்கவாசகவள்ளனிகர்
தத்துவராயர்சொல்சாத்திரமெங்குந்தழையச்செய்தா
னத்துவராகுலம்வாட்டருணைசலநாயகனே.

இஃது

சாரம். குமரப்பமுதலியார் பாடிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

நாடுதுறை யெவைக்குமுதாகரணவிலக்கியமென்
னநாவலோர்கள், வீடுதுறை யிஃதென்னச்சாதனர்
சாத்தியர்கணிருவிஷயானந்தத், தாடுதுறையாமென்
னப்பாடுதுறை யிணைப்பதிப்பித்தங்கைதந்தான், கோ
டுதுறை யூர்வாவிக்கொன்றையரு ணைசலப்பேர்க்குரி
சின் மாதோ.

சிவமயம்.

குருபரம்பரை.

முதலாசாரியர் ஸ்ரீ கைலாசத்தி லெழுந்தருளிய உமாமகேஸ்வரர், அவர்மாணுக்கர் - நந்திகேஸ்வரர், அவர்மாணுக்கர்-சனற்குமாரர், அவர்மாணுக்கர்-வியாசர், அவர்மாணுக்கர்-சூதரிஷி, அவர்மாணுக்கர்-கடவுள்நாதர், அவர்வழிவந்தமாணுக்கர்-தருவூர்ச்சித்தர், அவர்மாணுக்கர் - அருள்முனிவர், அவர்மாணுக்கர்-கீழூர் முனிவர், அவர்மாணுக்கர் - பரமுனிவர், அவர் மாணுக்கர் - திருப்பனந்தாளார், அவர்மாணுக்கர்-மதுரைப்புஞ்சைமுனிவர், அவர்மாணுக்கர்-வடமுனிவர், அவர்மாணுக்கர் - உலகுய்யவந்தார், அவர்மாணுக்கர்-திருநடராஜர், அவர்மாணுக்கர் - சிவப்பிரகாசர், அவர் மாணுக்கர்-சுரூபானந்தர், அவர்மாணுக்கர்-தத்வராயர்.

சிவமயம்.

தத்வராயசுவாமிகள்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

பூமிதேவிக்குத் திருமுகம்போலச் சிறந்திருக்கிற தமிழ்நாடு பலவற்றினு மேம்பட்ட நடுநாட்டில் வீரமா நகரத்தில் சற்றேறக்குறைய முன்னூறுவருஷத்திற்குள்ளாக மாத்துவப் பிராமணருக்குள்ளே யிவ்வுலகஞ் செய்த மாதவமென்று சொல்ல இரண்டு புண்ணியமூர்த்திகள் அவதரித்தார்கள். அவர்கள் அம்மான் * மருமகன் என்கிற முறைமையையுடையவர்கள், அவ்விருவரும் வடமொழி தென்மொழி யிரண்டிலும் வல்லவராய் அறிவாசாரமுதலியவைகளிற் சிறந்தவர்களாய்ப் பிரமசாரியர்க ளாகியேயிருந்து தங்கள் கருமத்தில் வழுவாது நடந்துவருநாளில் வேதாந்தசாஸ்திரம் யாவையும் படித்து ஐயந் திரிவு அறியாமையில்லாமல் அவற்றின் பொருள்களை ஆராய்ந்தறிந் தெப்போதுந் தத்வவிசாரணையும் ஸ்வரூபவிசாரணையுஞ் செய்துவருதலாலும், அவைகளையே எவர்களுக்கும் போதித்தலாலும், பெரியவிருக்ஷந் தோன்றற்கிடனான சிறிய ஆலம் விதைபோல் ஞானங்குரமானவராதலாலும், இவர்க

* ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் உடன்பிறந்தாள்பிள்ளை தத்வராயசுவாமிகள்.

ளுக்கு அப்பருவத்திலேதானே பூர்வநாமம்போய்த் தத்வராயரென்றும், ஸ்வரூபானந்தரென்றும், காரண நாம முண்டாயின.

இவர்கள், பூர்வ தவக்குறைவால் வந்தவர்களாதலால் ஆத்மவிசாரணை செய்யவேண்டுமென்கிற விவேகமே மேலிட்டாலோசித்தார்கள். அவையென்னெனில், இம்மையில் யாவரினுஞ்சிறந்த அரசர்கள் வாழ்வுஞ் சிலநாளி லழிந்துவிடும், அதனுல்வரு மின்பமும் முள்ளிப்பூவின் றேனையொக்குமென்றும், மறுமையில் இந்திராதிதேவர் பதங்களும் ஆயுண் மிகுந்திருந்து காமாதிதுன்பமுற் றழியுமென்றும், இளமையாதியும் நிலையல்லவென்றும் நினைத்துப் பெண்ணுதி மூவாசையுந்துறந்து சாந்திமுதலாகிய குணங்களைத் தமக் கங்கமாகக்கொண்டு தலையில் நெருப்புப்பற்றிக்கொண்டவன் நீர் தேடுதல்போலவும், மிகுந்த கோடைவெயிலிலகப்பட்டவன் நிழல் தேடுதல்போலவும், அதிதீவர பக்குவமுடையவர்களாய்ச் ஜனன மரண மொழிக்க வல்லஞாசிரியரைத்தேடி அடுக்கவேண்டிப் பலநாள் பலவிடங்களிலுந் தேடிப்பார்த்துங் கிடையாமையால் மிகவும் வருத்தமடைந்து ஒருநாள் போம்வழியில் ஒரு சிறந்த சோலையில் பெரிய கல்லாலவிருக்ஷத்தின் கீழிருந் தாலோசித்தார்கள். அவையென்னெனில்:— நாம் இப்படித்தேடினுல் எத்தனைகாலஞ் செல்லும், ஆதலால் ஒருவர் உத்தரதிசையிலும் ஒருவர் தக்ஷிண திசையிலும் போய்த்தேடிப்பார்ப்போம் நமக்குள்

எவருக்கு முன்னே ஆசிரியர்கிடைத் தனுக்கிரகம்பெற்றுக்கொள்ளுகின்றாரோ அவரே மற்றொருவருக்கும் ஆசிரியரென்று நிச்சயித்துக்கொண்டுபோனார்கள்.

அவர்களில் தென்றேசத்திற்சென்ற ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் பல தேசங்களிலும் பல ஊர்களிலும் பல வனங்களிலும் பல மலைகளிலும் பலநதிதீரங்களிலும் பல புராதனாலயங்களிலுந் தேடிக்கொண்டு திருவரங்கமுந் திருவானைக்காவும் காவேரிநதியும் தெற்காகவடக்கேபோய்த் திருப்பைஞ்ஞீலியென்கிற சிவஸ்தலத்தையும் திருவெள்ளறையென்கிற விஷ்ணுஸ்தலத்தையுந் தன் பாங்கினுடைத்தாயிருக்கிற கோவந்தமென்னும் ஸ்தலத்துக்குச் சமீபத்தில் போம்பொழுது இவருக்கு ஒருகாரணமுமின்றிப் பேரானந்தமும் சரீரத்திலே புளகாங்கிதமும் உண்டாகிக் கைகள் அஞ்சலிமுகிழ்த்திடக் கண்களில் நீர்பெருகக்கண்டு "நான் தேடிவந்த ஞானாசிரியரிருக்கிற ஸ்தானம் இதுவே" என்று அந்த நகரைப் பிரதக்ஷிணமாகவந்து உள்ளேபோய் "இவ்விடத்திலே பெரியவர்கள் யாராவது உண்டோ" என்று விசாரித்தார். அவ்விடத்திலுள்ளவர்கள் 'இந்த ஊருக்குப் புறத்திலே நாணற்புதலிருக்கின்றது, அதனுள்ளே ஒரு பெரியவரிருக்கின்றார். அவர் பெயர் *சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் என்றும், அவர் ஒவ்வொருதினத்

* சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் பூர்வஸ்தலம் திருவாரூர். இவர் சுத்தவைதிக சைவர்.

திலே சாயங்காலத்தில் அந்தப் புதலைவிட்டு வெளியில் வருகின்றார்' என்றுஞ் சொல்ல, அவ்விடத்திலேபோய் இவர் காத்துக்கொண்டிருக்கிறபோது, அந்தச் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் ஒருநாள் வெளியிலேவந்தார். ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் நமஸ்காரம்பண்ணி "நெடுங்காலமலைகின்ற இச்ஜனனமரணப் பிரவாகத்தினின்றும் அடியேன் கரையேற ஞானோபதேசம் பண்ணவேண்டும்" என்று பாததாமரையைப் பிடித்துக்கொண்டு முறையிடும்பொழுது, நாம் நினைத்திருந்த அதிதீவிரபக்குவனிவனேயென்று ஆலோசித்து, "அப்பாஉனக்காகத்தான் இங்கே இதுவரையில் யாளிருந்தேன்" என்று மேலான மஹாவாக்கியத்தைச் சிரவணஞ்செய்வித்தால் அநுக்கிரகம்பண்ண, அவ்வநுக்கிரகத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு ஸ்வாநுபூதியாகவேண்டிச் சமாதிபண்ணிக்கொண்டிருக்குநாளில், வடக்கே தேடிக்கொண்டுபோன தத்வராயசுவாமிகள் அத்தேச முழுமையுந் தேடி ஆசிரியர் கிடையாமல் மறுபடியுந் தென்தேசத்திற்கே வந்து ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளைக் கண்டார். ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளுந் தனக் காசிரியர் கிடைத்ததும் அநுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டதும் பிறவுஞ் சொல்ல, தத்துவராயசுவாமிகள் மிகவும் அதிசயமடைந்து ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளை வணங்கி மேலான ஞானநுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டு நிருவிகற்ப சமாதியிலிருந்து நித்ய நிரதிசயானந்தத்தை அநுபவித்துக்கொண்டிருக்கின்ற காலத்திலே, பெரியோர்களுக்

குத் தாம் பெற்றபேறு உலகம் பெறவேண்டுமென்கின்ற சங்கல்பம் சுபாவமானபடியால், ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் திருவுள்ளத்தில் இந்தத்தத்துவராயர் தென்மொழியிற் பாடுதலில் மிகவும் வல்லுனராயிருக்கையில் இவரைக்கொண்டு லோகோபகாரமாகச் சில சாஸ்திரங்களைச் செய்விக்கவேண்டுமென்று நினைத்து உபாயமாய்க் குறிப்பித்துக்கொண்டுவர, அவர் சதா நிஷ்டையிலிருக்கின்றவரானபடியால் அவருக்கு இந்தக் குறிப்பு மிகவுந் தோன்றாமலிருந்தது கண்டு, இக்கருத்து நன்றாகத் தெரிவிக்கவெண்ணி ஒருநாள் அமாவாசையில் அப்யங்கனஞ் செய்யவேண்டியவர்போல ஏவலாளரைத் "தயிலங்கொண்டுவாரும்", என்று சொல்ல, அருகே நின்ற தத்வராயசுவாமி அமாவாசையென்கிறதை மனதிலே நினைத்து "அம்" என்றார். அப்போது ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் கோபித்துக்கொண்டவர்போல "விதிவிலக்கென்கிற சங்கல்பமுங் கடந்து காலாதீதராய்நின்ற நமக்கும் விதிவிலக்குண்டோ! நம்மெதிர் நிற்கவேண்டாம் போம்" என்று சொல்ல, தத்வராயசுவாமிகள் அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்தமாய் விளங்குகின்ற சுவாமிகளுக்கும் நான் விதிவிலக்குக்கற்பித்த குற்றத்தால் இனிநானிந்தச் சரீரத்தோடிருத்தல் தகாது. கடலில் விழுந்திறத்தலன்றி இதற்குப்பரிகாரம் வேறில்லையென்று நினைத்து, ஆசாரியர் சந்நிதானத்தைநோக்கிக்கொண்டே பின்னிட்டபடி நடந்து ஆராமைமேலிட்டுக்கண்களிற் ஜலம்

ஞானதாரையாய்ப்பெருகப் பரமாசாரியராகிய சிவப்பிரகாசசுவாமிகளையும், ஆசாரியராகிய ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளையுங் குறித்து ஸ்வரூப சாக்ஷாத்கார விலாசத்தை நவநவமாகத் தமது ஸ்வாநுபூதியின்கண் அநுபவித்தபிரகாரம் பின்னுள்ள ஆத்மகோடிகளும் அவ்வநுபூதியைப்பெற்றுய்யும்படி ஜீவகாருண்ணியத்தினுல் தமது ஸ்வரூபாநுபூதி ஆவேசத்தால் ஸ்தோத்திரமாகச் சிவப்பிரகாசவெண்பா-தத்வாமிர்தம் என்னும், இரண்டுடன் திருத்தாலாட்டு, பிள்ளைத்திருநாமம், வெண்பாவந்தாதி, கலித்துறையந்தாதி, சின்னப்பூவெண்பா, தசாங்கம், இரட்டைமணிமாலை, மும்மணிக்கோவை, நான்மணிமாலை, கலிப்பா, ஞானவிநோதன்கலம்பகம், உலா, சிலேடையுலா, நெஞ்சுவிடுதூது, கலிமடல், அஞ்ஞவதைப்பரணி, மோகவதைப்பரணி, அமிர்தசாரவெண்பா என்னும் இந்தப் பதினெட்டையும் திருவாய்மலர்ந்தருளிக்கொண்டு போம்பொழுது அருகில் நின்ற மாணக்கர்கள் அப்போதைக்கப்போதே அப்பிரபந்தங்களைத் தனித்தனியெழுதிக்கொண்டுபோய் ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் சந்நிதானத்திற் படிக்கச் சுவாமிகளும் அச்சாஸ்திரங்களில் விருப்பமில்லாதவர்போல் "மயிருள்ளவன் வாரிமுடிக்கிறதுபோல, வாயுள்ளவன் பாடியனுப்புகிறான்" என்று திருவாய்மலர்ந்துகொண்டிருந்தார். அப்படியிருக்க, இங்கே தத்வராயசுவாமிகள் "ஆசாரியர் தரிசனத்துக் கபாத்திரனாய் விட்டேனே! இனி நான் எந்தஜனனத்தில் தரி

சிப்பேன்'' என்னும் ஏக்கத்தினாலே தாயைக்காணாத இளங்குழந்தையைப்போல அழுது முகம் வீங்கி பாடு துறையில் திருவடிமாலையைப் பாடிக்கொண்டு விழுந்திருக்கக் கடவுக்குச்சமீபத்தில்போம்பொழுது, அந்தச் செய்தியை மாணாக்கர்கள் வந்துசொல்ல, ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளறிந்து "குருவுக்குவீங்கியை வரச்சொல்லும்" என்று கட்டளையிட, அதைக் கேள்விப்பட்ட தத்துவராயசுவாமிகள் தங் தேகவருத்தமுழுதும் நீங்கி நடக்கச் சக்தியும் பெற்றுக்கொண்டு சுவாமிகளால் அனுப்பப்பட்ட மாணாக்கர்களைப் பார்த்து "கருணாநிதியாகிய சுவாமிகள் மகா அபராதியாகிய என்னையும் வரக் கட்டளையிட்டதோ" என்று பேரானந்தமடைந்து, மேற்படி பிரபந்தத்தில் திருவருட்கழன்மாலை, போற்றிமாலை, புகழ்ச்சிமாலை முதலானவைகளையும் பாடிக்கொண்டு சிரசின்மேல் அஞ்சலியஸ்தராய்ச் சுவாமிகளுடைய சந்நிதானத்தைப் பார்த்துக்கொண்டேவந்து பிரதக்ஷிணம் பண்ணி அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கமாக அநேக நமஸ்காரஞ் செய்து முன்னிலும் அதிகமாய்க் கண்களில் நீர்பெருக மயிர்க் கூச்செறிந்து பரவசப்பட்டு நெஞ்சமுருகி ஸ்தோத்திரம் பண்ணிக்கொண்டு நிற்கும்போது சுவாமிகளும் "இரு" என்று கட்டளையிட இருந்து சுவாமிகளின் பணிவிடைசெய்துகொண்டு மிகவும் சந்தோஷமடைந்திருக்குநாளில், சுவாமிகள் தத்வராயர்பாடிய சாஸ்திரங்களையெல்லாம் பார்வையிட்டுச் சொல்லமைதியும் பொருளமைதியு

நோக்கிச் சந்தோஷத்தைத் தனக்குள்ளே யடக்கிக்கொண்டு "இந்தச் சாஸ்த்ரங்கள் மிகக்கற்றவர்க்கன்றி மற்றவர்க்குதவாது" என்று நினைத்துத் தத்வராயசுவாமிகளைப்பார்த்து "அப்பா! இந்தச்சாஸ்த்ரங்களெல்லாம் உனக்கே பாடிக்கொண்டனையன்றி உலகத்தாருக் குபயோகமாகப் பாடவில்லையே" என்றருளிச்செய்ய, அப்போது மடைத்தொழிலாளர்கள் "சுவாமி! அமுதுகொள்ள வெழுந்தருளவேண்டும்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சுவாமிகளும் நித்யகர்மங்களை முடித்து அமுதுக்கெழுந்தருளத் தனியேயிருந்த தத்வராயசுவாமிகள் ஆசாரியார் திருவாக்கை ஆலோசித்து அப்படியே தாமும் நினைத்து சுவாமிகள் அமுதுகொண்டு வருமுன்னர் எல்லாருக்கும் பிரயோசனப்பட மோகவதைப்பரணியில் ஒருபிரகரணமாகச் சசிவர்ணபோதம் என்னும் ஒருசாஸ்த்ரத்தைச்செய்து சுவாமிகள் திருவடியிலேவைத்து நமஸ்காரம்பண்ணச் சுவாமிகளும் தத்வராயர் விரைந்துபாடினதையும் அச்சாஸ்த்ரத்தின் பாகத்தையும் பார்த்துச் சந்தோஷமடைந்தார் பின்னும் தத்வராயசுவாமிகள் சில வேதாந்தசாஸ்த்ரங்களுஞ் சில மதசித்தாந்தநூல்களுஞ் செய்துகொண்டு நிருவிகற்பசமாதியிலிருக்குநாளில், யாத்திரைசெய்கின்றவராகிய சில ஆராத்தியர்களும், சில வித்வான்களும் ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளின் சந்நிதானத்தில் வீற்றிருக்கிற தத்வராயசுவாமிகளின் முன்னேவந்து "போர்முகத் தாயிரங்களியற்றியானையைக்

உ௦ தத்வராயசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம்.

கொன்ற சுத்தவீரனைத் தலைவனாகக்கொண்டு பாடப்பட்ட பரணி யென்னும் பிரபந்தத்தை வீரமென்பது கனவிலுங் கேட்டறியாத உம்முடைய ஆசான்மேலெப்படிப்பாடினீர்" என்றுகேட்க, அதற்குத் தத்வராயசுவாமிகள் "நம்முடைய சுவாமிகளும் சிஷ்யருடைய அகங்காரமாகிய யானையைக் கொல்லுதலாற் பாடினோம்" என்று சொல்ல, அதற்கு அவர்கள் "நீர் சொல்லும் அகங்காரயானை கண்ணுக்குப் புலப்படாமையால் ஒவ்வாது, ஆயினும் ஒரு சிஷ்யனுடைய அகங்காரமாகிய யானையைக் கெடுத்தற்கு அநேகநாட் செல்லுமே? இவர் ஏககாலத்தில் ஆயிரஞ்சிஷ்யர்கள் அகங்காரத்தைக்கெடுத்த தெப்படி" என்று வினவ, அதற்குத் தத்வராயசுவாமிகள் அநுபவத்திற் காட்டவேண்டுமென்று பிரதியுத்தர மொன்றுஞ்சொல்லாமல் சமாதிசெய்திருந்தார். ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளின் சந்நிதானம் பட்டமையால் வந்தவித்வான்களனைவரும் இராப்பகலென வொன்றுந்தெரியாமல் மூன்று தினமளவும் பரிபூரணநிசையிலிருந்தார்கள். நாலா நாள் தத்வராயசுவாமிகள் திருக்கண்விழித்தபின்பு அவ்வித்வான்களும் எழுந்து சுவாமிகளையும் தத்வராயசுவாமிகளையும் நமஸ்காரம் பண்ணி "நாங்களறியாமையினால் ஆக்ஷேபித்தோம், தங்கள் சந்நிதானத்தினது விசேஷம் ஏககாலத்தில் பதினாயிரஞ் சிஷ்யர்கள் நேரிட்டாலும் பரிபாகப்படுத்தத்தக்க வல்லமையுள்ளது" என்று அவர்கள் பலரும் இப்பிரபந்தங்களைக்

குறித்து ஒவ்வொரு கவிகளைச்சாத்தி மாணாக்கர்களாய் வழிபட்டுப் போனார்கள். பின்பு தத்வராயசுவாமிகள் லோகோபகாரமாக வேதாந்த சாஸ்த்ரத்திற்குள்ளே சுவானுபூதிக்கிசைந்து சாரமாயுள்ள செய்யுட்களையெல்லாந் திரட்டிப், பெருந்திரட்டு, குறுந்திரட்டு என்னுமிரண்டுசாஸ்த்ரத்தை அருளிச்செய்தார். இப்படியாகச் சுவாமிகளுடனே பிரியாமல் இருக்கும்பொழுது ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் யாதோ ஒரு திருவிளையாட்டை நினைத்துத் தத்வராயசுவாமிகளை வைத்துத் தாம் பிரிந்து புறப்பட்டுப்போகையில் இவரும் பின்றொடரச் சுவாமிகளுந் தமக்கு நேரிட்டபடி வழியொன்றின்றிக் காடு நாடு மலைகள் முதலான விடங்களிற் சுற்றித்திரிந்து சமுத்திரத்தின் சமீபத்திற்போயினர். தத்வராயசுவாமிகளும் உடனேபோய் ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் கடன்மேல் நடக்கக் கடற்ஜலம்விலகி வழிகொடுக்க அதைக்கண்டு தாமும் கடலில்நடக்க ஜலம் வழிவிடாமையால் கரையிலே நின்றுபசுவைநீங்கியவிளங்கன்றுபோலக்கதறித் திக்குகள்தோறுந் தேடும்பொழுது ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளுந் தரிசனங்கொடுத்துப் பின்பு அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்தமாய் விளங்கினர். அதைக்கண்ட தத்வராயசுவாமிகள் அதிசயமும் ஆராமையுமடைந்து சுவாமிகளுக்குச்செய்யவேண்டிய உத்தரகிரிகைகளெல்லா முடித்துச் சுவாமிகளையே நினைத்துக்கொண்டிருந்து பிரிவாற்றாமையாலோ பேரன்பினாலோ சுவாமிகளை

யன்றித் தமக்கொரு செயலின்மையினாலே தாமும் உடனே பரிபூரண திசையடைந்தார்.

இவர்களுக்குத் திருவலஞ்சுழியும் வாசஸ்தானம். சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் சமாதி திருவாரூர் சமீபஸ்தானம். ஸ்வரூபானந்தவாமிகள் சமாதி திருவண்ணாமலைக்கும் விருத்தாஜலத்திற்கும் மத்தியஸ்தானம். தத்வராயசுவாமிகள் சமாதி சிதம்பரத்துக்கும் விருத்தாஜலத்துக்கும் மத்தியஸ்தானம்.

இந்தச்சரித்திரம் மேற்படி சுவாமிகளுடைய பரம்பரை மாணாக்கர்கள் அனுப்பினபிரதிகளின்படி பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தத்வராயசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம்

முற்றிற்று.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் துதி.

அடியேனை யாள வருண்மேனி சாத்திப்
படிமீது வந்த பரனே—கொடியேனென்
றெண்ணு திமைப்பளவி லிங்஡னே வீடளித்தக்
கண்ணு கடைபோகக்கா.

சிவமயம்.

பாடுதுறை.

முதலாவது.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் திருவடிமாலை.

கலிவெண்பா.

செழுந்தரணி தன்னிற் றிருவுருக்கொண் டென்னை
யுழுந்துருளும் போழ்தி னுணர்த்த - வெழுந்தருளி
வந்தவடி நாயேன் மனத்தால் வணங்கமதி
தந்தவடி யாளச் சமைந்தவடி - யந்தரத்து
வில்லும் வியன்கனவும் வெண்டேரு நீர்க்குமிழும்
புல்லும் மதிலெழுத்தும் போலவே-சொல்லளவாய்ப்
பொன்று முடற்குள்ள பொல்லாங்கெ லாநினைந்து
நின்று நடுங்கிமிக நெஞ்சழிந்தே - னென்றுனையே
கோற்றேனே மாயைக் குரம்பைக்கூத் தாட்டவினி
யாற்றேனே யென்ன வளித்தவடி - யாற்றகிலாத்
தொண்டனையா னென்று தொழுது பழவடியார் [த்
தெண்டனொடு விண்ணப்பஞ் செய்யுமடி - கண்டருளி
தஞ்சமொன்று மில்லாத் தமியேனைத் தன்னருளா
லஞ்சலஞ்ச லென்ற வமலனடி - மஞ்சனஞ்செய்

நீத்தங்கொண் டென்னை யடியவர்த னேயத்தாற்
றீர்த்தமாட் டிக்கொண்ட செம்பொனடி - யாத்தமா
யச்ச மறநம் மடியானென் றரமிர்த
மிச்சி றரவிசைந்த வீரனடி - விச்சையாற்
கட்டப் பிறவிக் கருவைக் கணமொன்றில்
வெட்டக் கழலிட்ட வீரனடி - கெட்டேனென்
றலம் பனமி லடியேன் மனமுருகக்
கோலம் புனைந்த குரவனடி - சீலமிகும்
பாங்காய நல்ல பழவடியார் தற்சூழப்
பூங்கோயி லுள்ளே புகுந்தவடி - யோங்கு
மிருவர்தே டுற்றவடி யிப்படிகண் காண
வருவதே யென்று மனநெக் - கருவியாய்ப்
பாயாத கண்ணென்ன கண்ணென்று பத்தர்கணம்
வாயார நின்று வழுத்துமடி - காயமுட
னண்ணு முயிரும் பொருளு நயந்துதத்தம்
பண்ணு வித்துக்கொண்ட பரமனடி - தண்ணியவெ
சென்னிமிசை வைத்தவடி சித்தந் திரித்தவடி [ன
முன்னையறி வெல்லா முடித்தவடி - யென்னுருவு
காட்டுமடி கண்ட பொருளெல்லா மென்கண்ணில்
வாட்டி யெனையே மலர்த்துமடி - கோட்டமற
நம்பத மல்லவிது நான்மறைமா வாக்கியத்திற்
றெம்பதங்கா ணென்ற சுரூபனடி - யம்பரமாய்
நின்ற பரவுடலி னேராக வேயென்னை
யின்றி யிடவே யிருத்துமடி - யின்றெனவு
மீண்ட விடத்தே விளம்பு மிதுவொழிய

மாண்டவிடத் தில்லையென வைத்தவடி - காண்டவிலா
வல்லை யறிந்தவறி வெங்கேகா ணென்றருளான்
மெல்ல விளம்பிவிழிப் பித்தவடி - தொல்லைமறைத்
தற்பதத்தின் மெய்ப்பொருளாந் தற்பரமாயிச்சகத்தி
னுற்பவத்தை யெல்லா மொழித்தவடி - கற்பிதமாம்
பூட்சி யிரண்டும்போய்ப் போதமாய்ப் போகுதலு
மீட்சியு மின்றி விளங்குமடி - காட்சியுங்
கண்ணாகக் காணுங்கண் டந்தவடி கண்ணென்று
மெண்ணாத வண்ண மிருத்துமடி - வண்ணந்தான்
மாமறைகளோதரிய வாசாம கோசரத்தை
யூமை மொழியா லுணர்த்துமடி - யேமமுற
வாங்கி முழுது மலர்த்தாளி லென்னைமகிழ்
தூங்க வளித்த சுரூபனடி - யீங்கமிர்த
மூறி யகநிறைந்து தித்தித் துடன்மயிர்க்கா
லூறுந்தேக் கிட்டுச் சுடருமடி - தேறித்
தெவிட்டாது நின்றவடி தீப்பிறப்பு மாள
வுவட்டாதென் னுள்ளே யுதித்துப் - பாவத்தில்வரு
மூனநடங் கண்டவா றெப்பவே மீட்டென்னை
ஞானநடங் கண்டு நயந்தவடி - யூனில்வரு
மச்சந் தவிர்த்தவடி யங்கைக் கனியாகி
நிச்சங்க மாகி நிகழ்ந்தவடி - பிச்சரைப்போற்
கத்தாமல் வைத்தவடி கண்ணாகி நின்றவடி
வித்தார மெல்லாம் விளைத்தவடி - சித்தத்தி
லெண்ணாது மாய்த்தவடி யென்னைவாழ் வித்தவடி
கண்ணேகண் ணாகக் கரைத்தவடி - யெண்ணுற்ற

காலங் கடந்தவடி காமங் கடிந்தவடி
சீலங் குடிகொண்ட செம்பொனடி - ஞாலமெலா
மூன்பிழைக்க வல்லவடி முற்றுந் துடைக்குமடி
யென்பிழைக்குச் சால விரங்குமடி - யன்பினொடு
மூவருந் தேடுமடி மூர்த்தியாய் வந்தவடி
யாவருங் காண விருந்தவடி - பாவியேன்
சென்னிகுடி கொண்டவடி சித்தம் புகுந்தவடி
சொன்னிகழா நின்ற சுரூபனடி - முன்னைவினை
யாள மிதித்தவடி வல்வினையே னைத்திருத்தி
யாள மதித்துவந்த வண்ணலடி - நாளுக்கு
நாளும் புதியவடி நல்லடியா ரோடெனைப்
யாளும் படியிசைந்த வையனடி - மாளாவென்
கள்ளத்தை வாங்குமடி கண்ணுக்கு மானந்த
வெள்ளத் தெனைப்புகுத விட்டவடி - யுள்ளத்திற்
கொண்டகோ ணீக்குமடி கோகனகன் றொழுமடி
யண்டர்கோ னேத்தமிக வஞ்சுமடி-தொண்டரெலாங்
கொண்டு குலவுமடி கொங்கு கமழுமடி
பண்படை நிலையிற் பதித்தவடி - கண்டவர்தம்
பாவத்தை நீக்குமடி பாகொத் தினியவடி
* யாவத் தனமான வம்பொனடி - வீவற்ற
வாதி பகவனடி யாதித் தனைமுதலாஞ்
சோதிக்குஞ் சோதியாந் துய்யவடி - யாதுக்கு
மீதாகி நின்றவடி மேல்கீ ழிலாதவடி

* ஆவத்துக்குத்தனமென்பது-ஆவத்தனமென மருவிற்று.

யோதாய [illegible]மை யுணர்த்துமடி - பேதாதி
பேத மறுத்தவடி பேச வினியவடி
போதக் கனமாம் புனிதவடி - யாதியு
மந்தமு மற்றவடி யாரணங்க டேடுமடி
பந்தமும் வீடும் படைக்குமடி - சிந்தைக்கு
மப்பாலாய் நின்றவடி யன்பர்க் கணியவடி
யொப்பான செய்யவடி யொப்பிலடி - யிப்பிறவி
மாற்றுமடி தன்னை வழங்குமடி மாதவர்கள்
போற்றுமடி யின்பம் பொழியுமடி - நோற்றிலர்கட்
கின்னலாய் நின்றவடி யென்னுள்ளத் தின்னமிர்தாய்க்
கன்னலாய்த் தேனாய்க் கலந்தவடி - தன்னிலைபோய்
வாராது வந்தவடி வாழ்வறவாழ் வித்தவடி
யாரா வமிர்தான வம்பொனடி - தீராவென்
வஞ்ச மறுக்குமடி மானங் கடிந்தவடி
நெஞ்ச மறிய நிறைந்தவடி - துஞ்சல்பவப்
போக்குவர வற்றவடி பொன்னான செய்யவடி
யாக்க மழிவற்ற வண்ணலடி - யாக்கையுடன்
முத்தி யளிக்குமடி மூவா முதல்வனடி
பத்தி வலையிலகப் பட்டவடி - புத்தியா
லுள்ளற் கரியவடி யுண்ணெக் கவருண்ணை
வள்ளத் தமிர்தான வள்ளலடி - தெள்ளூற்ற
வின்சொன் மதிப்புலவோ ரேத்தப் பெறுவடியென்
புன்சொ லுவந்த புனிதனடி - யென்சென்னி
செய்த தவமான செம்பொனடி தீவினையேன்
கைதவங் காணக் கருணையடி - பைதலென

வாவாவென் றென்னை யருட்கண்ணாற் பார்த்தருளி
வாவாவென் றென்றலையில் வைத்தவடி - நாவார
வாழ்த்த மனகினைய மாமலர் தூஉய்க்கரங்கள்
சூழ்த்த செவிக டுதிகேட்பத் - தாழ்த்தத்
தலைதந்த வள்ளலடி தாமரையோ னுண்மை
நிலையும்பர் காண நிகழ்த்த - வலதின்றி
யற்ற பொருளிதுவே யாரணத்தி லாணையே
மற்றில தென்று மழுவேந்த - முற்றுலகிற்
றக்கவர் நால்வரே தத்துவ ஞானத்திற்
பக்குவ ரென்று பகரவரன் - சக்கிரக்கை
யாண்டகை தன்பா லறியாது வாழித்தேர்ப்
பாண்டவனுக் கோதப் பதினெண்கா - லீண்டுலகிற்
கையின் மணியென்ன யாவர்க்குங் கண்ணளிக்குஞ்
செய்யசரு பானந்தன் செம்பொனடி - மையலாய்க்
கன்று மறுசமயக் கத்திற் கலையாம
லொன்று மொழிவற் றுளவெல்லா - நின்ற
படியே சிவமாக்கிப் பார்த்தென்னை யாண்ட
வடியென்னை யாண்ட வடி. (க)

ஆ கண்ணி - சஈ.

நேரிசைவெண்பா.

வடிவிலா மாயையால் வந்த பவத்திற்கு, முடிவிலா
முத்திப் பொருட்கு - மடியோரி, னீண்ட பெருமா
னிகளமறப் போதழளித், தாண்ட பெருமா னடி.

திருவடிமாலை முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

இரண்டாவது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

திருவருட்கழன்மாலை.

கலிவெண்பா.

திருவார் செழுங்கமலச் சீராரும் பொற்றா
ளருமா முனிவ ரமரர் - பெருமால்கொண்
டின்னஞ் சுவடொற்றிக் காணாதங் கேதமுற
முன்னை யொருமூவர் தாமுயலப் - பின்னவியற்
பாதகமே செய்துழலும் பாவியேனைப் பொருளா
னாதனுடல் சாத்தி நலந்திகழப் - பேதையேன்
றன்னைவலிந் தாண்டருளித் தாவாத வெண்பவத்தை
முன்னமுறு மூலமல மாமாயை - தன்னினொடுஞ்
சேரத் துணித்துச் சிறியேனைத் தானாக்கச்
சீருற்ற கோவத்தைச் சீர்ப்பதியில் - வீரைப்
பெருமான் சிவப்பிரகா சப்பெருமான் பேரா
வருண்மா மகடுறவி யாயுந் - திருமா
மகள்வீறு சாந்தியொடு வாழ்கருணை யன்பாந்
துகடீர் தயைமாதர் சூழ - மிகுஞானச்
சித்தர்கணஞ் சேவிப்பச் சீராரு நல்லன்பர்
பத்தியுட னின்று பரவியிட - வெத்திசையு
மாரணங்க ளாகமங்க ளாத்தர்மொழி யென்கின்ற

* பாரணங்க ளெங்கும் பரந்தொலிப்பக் - காரணந்தான்
யோகாந்த ஞான வுயர்முத்தி மண்டபத்தி
லேகாந்த பீடத் தினிதிருந்து - சோகாந்த
வெங் † கோல கால மிகப்பெருத்த வெவ்வினையாம்
பொங்கார் மயனெறியிற் போய்நரகி - லங்கே
தலைகீழா வேனைக் தன்னருளா கின்ற
வலியாலே தானெடுத்து வன்பாய் - நிலையதற
நெஞ்சத் தினைவணக்கி நீள்வஞ்சப் பற்றெல்லாந்
துஞ்சத் துகளாகப் பார்த்தருளி - நஞ்சதறு
மென்கோண் முழுது மெழிற்கணைற் றூன்விழுங்கி
நன்கேது மில்லாதே னைத்தலையி - லன்போடும்
வைத்தவடி வாசாம கோசரமென் றாரணங்கள்
பித்துறுபே ரன்பாய்ப் பிதற்றுமடி - யெத்தவருந்
தேடுமடி தேட்டமெலாந் தீர்க்குமடி திண்ணன்பிற்
கூடுமடி கூட்டர் கரியவடி - பாடியிடும்
பத்தர்க்கு நல்லவடி பாதகனே னைப்பிடித்து
முத்திப்போ கத்தின் முழுத்துமடி - சித்தத்தை
யாற வளித்தவடி யாசை யறுக்குமடி
யூறு முளத்தை யொருக்குமடி - வேறுதற
தன்னை யளிக்குமடி சால வினியவடி
யென்னை யுருக்கியின் பித்தவடி - முன்னையொரு
மூவர்க்கு மூலவடி மூவாது சாவாது
தேவிற் பொலிந்து திகழ்ந்தவடி - தாவற்ற

* பாராயணங்களென்பது - பாரணங்களென மருவிற்று.
† கோலாகலமென்பது - கோலகாலமென மருவிற்று.

சுத்தசுக போதவடி சொல்லிற் படாதவடி
பெத்தமொடு முத்தியிற்பே ரின்பவடி-யெத்தியெனை
யாரவென வந்தவடி யாயேனை யாண்டருளும்
பேரருளாற் றன்பெரும்பித் தானவடி - சீரருளா
லெல்லை யிறந்தவடி யென்றுமுள தாயவடி
சொல்லுமனஞ் செல்லரிய தூயவடி - தொல்லைவினை
போகத் துரந்தவடி பூரணம தாயவடி
மாகத் தவருண் மறைந்தவடி - யோகத்தின்
மெய்த்துமுடி வாயவடி மெய்யன்பி லார்க்கென்றும்
பொய்த்தவடி பூமரபாய் நின்றவடி - நித்தலுமென்
பேராத பேரவலங் கண்டும் பிசகலறச்
சீரார் திருக்கருணை செய்யுமடி - யோராதே
யென்றுமப ராதமே செய்திடினுந் தான்முனிவை
யொன்று மறியாத வொப்பிலடி - கன்றுமனப்
புல்லினத்தே நான்மறந்தும் போகாமைத் தன்னன்
நல்லினத்தை யேகூட நல்குமடி - யல்லலுறுஞ் [பர்
சாதி குலச்சடலைச் சங்கற்ப நான்சாடப்
போத மளித்த புனிதவடி - மேதக்க
வெட்டர்சி யோகங் களும்பயனுங் கோதெனநான்
விட்டே விளையாட வைத்தவடி - துட்டாய
வென்கொடுமை நெஞ்சத் திருந்தகலா தேயருள்செய்
நன்கதனுன் மிக்கு நயந்தவடி - தன்கருணை
காட்டவெனை யாண்டவடி காயமதாய் மாளுமெனை
மீட்டவ்டி யுள்ளே விழித்தவடி - பூட்டிநெடு
பண்ணுகி நின்றவடி பாவனைதீர்த் தாருள்ளக்

கண்ணாய் மணியாய்க் கலந்தவடி - யெண்ணுதற்கு
நான்மறைகள் கூசுமடி நன்கறியே னேத்தியிடு
மூனவுரை கேட்க வுவந்தவடி - மோனமதாற்
றன்முடிவு கூறுமடி தன்பெருமை பாராதே
யென்னை யிங்ஙனாள விசைந்தவடி - பன்னுமறை
மூலமென வோதுமடி மூடனே னென்புருக்குஞ்
சீலமதாய் நின்று திகழ்ந்தவடி - காலமவை
கண்டவடி காலங் கடந்தவடி யென்னுயிரை
யுண்டவடி யுள்ளொளியாய் நின்றவடி - மண்டுபவக்
காடு சிதைத்தவடி கண்ணாகு மானந்த
நாடுதனை யெனக்கு நல்குமடி - கேடனே
னன்பதறுந் தீங்கொழிய வள்ளூறு முள்ளந்தந்
தின்பமுறவென்னையிங்ஙன் வைத்தவடி-முன்பின்றே
வேதித் திலகுமடி மெய்யரனு பூதியினாற்
சாதித்துக் காட்டியிடுஞ் சம்புவடி - பேதிக்கு
மெப்பொருளு மாயவடி யாவுங்கழன்றவடி
முப்பதமு மோதி முடிந்தவடி - சிற்பதமாய்
நின்றபடி நின்றவடி நேரேயென் கண்குளிர
வொன்றுமடி யோருவமை யற்றவடி - சென்றடையு
மெப்பதமு மாயவடி யேழையர்க்கு நல்லவடி
யொப்புவமை தான்றனக்கா யுள்ளவடி-யெப்பழைய
கோளும் விரகெவையுங் கொண்டவடி கூழையனை
யாளு முவந்தடிமை யாண்டவடி - நாளுமுறு
நண்புசெறு மென்றனையு நாணிவிடா தேபிடித்துப் [வி
புண்செயுமென் புன்மையெலாம் போக்குமடி-கண்டுக

கூர வினியவடி கூற வரியவடி
பார்வையற மெய்யே பணைத்தவடி - யூரொடுபே
ரின்றி யிலகுமடி யேகாந்த மாயவடி
நன்றிறைடு தீங்கதிலா ஞானவடி - வென்றிமிகுந்
தூய துறவினர்பாற் றுன்னுமடி தூவிஷய
மாயமுறி லங்கே மறையுமடி - காயமது
பேணியிடும் பெற்றியரைப் பேயாக்க வல்லவடி
காணுமவை முற்றுங்கண் ணுக்குமடி - நாணமெலாந்
தீர்த்தவடி செத்தினிப்போய் நான்பிறவா வண்ண
பார்த்தவடி பாதாதி கேசமுறச் - சீர்த்த [மெனைப்
வருளே பொழியுமடி யாய்வொன்று மில்லா
மருளேனை மாயாமைக் காத்துத் - தெருளாவென்
சித்தஞ் சிவமாக்கிச் செய்தவெலா மெய்த்தவமா
வைத்தெனை வாழ்வித்து வந்தவள்ளலடி-யெத்திறமு
நாளுக நல்குமடி ஞாலமெலா மானவடி
வானாடர் காண வருந்துமடி - யூனே
டுயிருடைமை யானவெலாங் கொண்டவடி யோரேன்
மயலறவென் சென்னிதனின் மன்னி - நயமதறச்
சென்ற நினைவைத் திரித்துத் திரிந்தவிடத்
தொன்றும் விகார மொழித்தவடி - கன்றுமிருள்
காண வளித்தவடி காண்கின்ற வக்கரியாய்ப்
பேணுமிரு டன்னைப் பிரித்தவடி - மாணுணர்வு
தானாகி நின்றவடி தன்னிற் பகுதியினை
யானு தழித்தழியா தானவடி - தானு
டறிவெங்கு மாயுள்ளா யெல்லா மறிந்து

பிறிவின்றி நின்று பிறங்கிச் - செறிகின்ற
தோற்றந் திதியழிவுந் தன்கணே தோன்றியிட
வாற்றத்துக் கோவா தொளிருமடி - யேற்றத்திற்
றுணிகழ்ந்த கோளவையுஞ் சாற்றிப் பரன்மிகுதி
யாளெனவே யாவளித்து நின்றவடி - மேனிகழ்ந்த
கோளவையுங் குற்றமெனக் காட்டியக் கோண்மழு
நீளும் பரன்கனவாய் நின்றவடி - மாளவெறு [க்கி
முய்த்தவலி காரமதா யோங்குமடி யோதரிதாய்ச்
சுத்தவெதி ரித்தமறத் துண்ணுமடி - யத்தி
லறிவயர்வங் கின்மையினு லாய்ந்தற்ற வத்தங்
குறியிலிது விங்கெனலாய்க் கூடி - நெறிமையினிற்
போந்துணர்வாய் ஞாலத்து வேறாய்ப் புகுந்துணர்வுந்
தேய்ந்து செருகியிடுஞ் சீரழிவால் - வாய்ந்தபரன்
றன்சுழுத்தி யாகுமெனச் சுட்டியது தான்கழன்று
நன்பரமே யாகி நயந்தவடி - முன்புகலு
மீரியல்பாய் நின்ற விகுதி பகுதியும்போ
யோரியல்பாய் நின்றங் கொளிருமடி - நிர
வுதயாத் தமனமுமற் றேகவத்தை யும்போ
யிதயாத்த மாகி யிலங்கு - மதுபார்த்துத்
தீர்ந்து கழன்று தெளிவாய் நிரந்தரமா
யார்ந்த வுணர்வுருவ மானவடி - போந்தவித
னிற்றிகழும் விச்சுவமே செய்ததுபா ரென்றருள
* வித்தனையு நானென் றியம்பியிடு - மித்திகழ்வால்
நின்றபடி நேரே யிதம்வே றெனத்தோன்று
மென்றியல் குற்ற மெனக்கேற்கக் - கன்றலறக்

* இனவெதுகை

காட்டுமடி யிவ்வளவுங் காணு முபாதிகளை
வாட்டிய திங்கினித்தான் மன்னிநிகழ் - சேட்டுணர்வி
மேற்கிடந்த மாசறுத்த லென்றுவெதி ரித்தமுந் [ன்
(0) தீர்த்திதமுந் தானாய்த் திகழ்ந்தவடி - பார்த்த
வனிதமுடன் றனிதமு மற்றொளிரு மம்பொற்
புனிதவடி பூதவுல குண்ட - தனதுசெய
ருனு மிறந்தவடி சாற்றவரி தாயவடி
யான வுபசமன மாயவடி - மோனபதந்
தம்பிரான் வந்து வெளிப்படுமித் தானமென
நம்புமா காட்டி நயந்தவடி - யெம்பரம
தின்றி யெழிறிகழு மெல்லையிலாப் பேரொளியாய்
நின்றபடி நின்ற நிமலவடி - யென்றுந்தா
னேத வுலகி னுலப்பில்சுக சாகரமாய்
நீதியது தானாய் நிகழ்ந்தவடி - யீதெனவே
தானிருந்து காட்டத் தயங்குமு மைக்குடத்தி [றைந்தே
* னீர்நிறைந்தாற் போனிறைந்து நின்றவடி - தேனி
யெற்புத்தொளைதொறுமங் கேறிமயிர்க் கால்கடொறு
† மிக்குத்தித் திக்கும் விமலவடி - தக்க
வொருமையா லித்திகழ்வெ லாமொன்று சித்திப்
பெருமையபே ரைம்புலனு மாரக் - கரவதிலா
வெள்ளவெளி யாயவடி மேவுமருட் கண்ணதனாற்
கள்ளமற வெவ்வுருவுங் காணுமடி - தொள்ளைச்
செவிவழியத் தின்றித் திகழொலியாய் நின்ற

---

(0). * மூன்றுமெழுத்தின வெதுகை. † இனவெதுகை

நவையிலடி நாடற் கரிதாய்ச் - சுவைய தூறு
நாவினு லன்றி நலமாரத் தித்திக்கு
மோவிலா வின்சுவையா மொப்பிலடி -; மேவு
முடற்பரிச மின்றி யொழிவறுபே ரின்பத்
திடப்பரிச மாகித் தெரிவுற் - றுடைக்குமிழான்
மேவுமண மின்றி விரிவொடுக்க மின்றாகித்
தாவின் மணமாய்த் தயங்குமடி - பாவியேன்
சென்னிகுடி கொண்டவடி தீவினையே னெஞ்சதனில்
மன்னி யிருந்தவடி நான்மறந்துந் - தன்னொழிய
வுன்னா றவிர்த்தவடி யொன்றாகி நின்றவடி
யன்னையினுந் தானெனக்கன் பானவடி - நன்னயமா
மன்பர்க் கெளியவடி யன்பதிலா நெஞ்சுறும்
வன்பர்க்குச் சால வலியவடி - யென்பற்றும்
வஞ்சத்தைச் சாடுமடி வாராது வந்தவடி
கொஞ்சிட் பெரிடங்கள் கூவுமடி - தஞ்சமதாய்
நின்றபடி நின்றவடி நேரேயென் மோகத்தைக் [வென்
கொன்றவடி யுண்டிலையென் கோண்முழுது - மன்றியு
மாற்றமது வாட்டுமடி வாழ்வறவாழ் வித்தவடி
போற்றுமடி யாரைமிகப் போற்றுமடி - யாற்று
தருணினைந்தங் கள்ளூறு மன்பர்தஞ் சிந்தை
வெருளதற மெய்யே பொலிந்திங் - கிருளுமனத்
தென்னைப் பொருளாக வென்போ லுடல்சாத்திக்
தன்னைத் தருந்தம்பி ரான்றனடி - சென்னிக்கண்
வைத்து மனமகிழ்ந்து வாயார நான்வாழ்த்தும்
பித்ததுவாம் பேரன்பே தந்தருளெ - னத்தா

சிவப்பிரகா சாபோற்றி சீமானே போற்றி
யவக்கடலு ளாழ்வேனை யாண்ட - தவக்கடலே
போற்றி சயசய பல்லாண்டு பல்லாண்டு
போற்றி சயசயபோற் * றீ. (உ)

ஆ கண்ணி-கஞ.

நேரிசைவெண்பா.

என்புன் றலைமன்னு மின்பத் திருக்கழலை
யன்பொன்றி யேத்த வனவரத - மின்பஞ்செய்
தாண்டானே தந்தருள் செய்யல்லது வேறொன்றையு
வேண்டா மையுமருள்வாய் மெய். [நான்

திருவருட்கழன்மாலை முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

மூன்றாவது.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

போற்றிமாலை.

கலிவெண்பா.

வானாடர் கோனு மலரோனு மாலோனுங்
கானாடு கின்றநுதற் கண்ணோனுந் - தானாட
மாட்டார் மதிமயங்கி மாமறையி னீறுகளுந்
தாட்டா மரைதேடித் தானாற்றச் - சேட்டார்
முனிவரெலாங் கானோர்போய் முந்நீரி னுள்ளே
பனிவருங்கா லத்துப் படிந்துந் - துனிபெருகுங்
கோடையினில் வெய்ய கதிருங் கொடுந்தீயும்

* வகையுளி - நீட்டல்விகாரம்.

* பாடு மெரியப் பதைபதைத்தும் - வாடித்
தலைகீழாய் நின்று தபித்துச் சலமோ
டிலைகாய் கிழங்குகாற் றெய்திற் - றலமாகக்
கொண்டயின் றுங் காடுங் ௦ குமிடு மிடமாகக்
கண்டுயின்று மிங்ஙனே காயத்தைக் - கொண்டு
படக்கடவ வெத்தனையும் பட்டாலும் பட்டு
விடக்கடவ ராக விதித்திங் - கடற்புலன்க
ணீத்தார்க டங்க ணினைவுங் கடந்தகமே
பார்த்தார்க் கதிதூரப் பட்டிருண் - டேத்துவார்க்
கின்ன தெனவறிய வில்லா வியல்பதனா
லன்ன வரையு மயர்ப்பித்துத் - தன்னுருவ
மாணென்ன வன்றி வலியென்னப் பெண்ணென்னப்
பேணும் வகையின்றிப் பேசுங்காற் - காண
வொருவழியு மின்றி யுரையுணர்வுக் கெட்டாத்
திருவடிவை யுள்ளங்கைச் சேர்ந்த - தொருகனிபோற்
கண்டோமென் பார்காட்சி யாவையுங் கைகடந்
துண்டோ விலதோவென் றோர்வுமறத் - திண்டாடப்
பண்ணிப் பரம கருணையினா லோருருவாய்.
நண்ணித் திருஞான நாட்டத்தைத் - திண்ண
மளித்திடினு மன்பர்க் ககமதிப்பின் முன்வந்
தொளிப்படுமா போலே யொளித்தும் - வெளிப்படா
வெம்பிரா னென்றிரந்தும் யாவர்க்கு மெய்தரிய
தம்பிரா னேயேற்கித் தாரணிக்கே - செம்பொற்
கழல்காட்ட வர்கமெலாங் கண்ணாகக் காணே
ணழல்காட் டியமெழுகே யாகே - னெழில்போற்ற

* பாடு-பக்கம்-உம்மையிடைச்சொல் ௦ குமிடு-குன்று

வாயா யிரங்காணேன் மாறாப் பெருங்களிவந்
தோயா துருகு முளங்காணேன் - காயம்
புரையுள்ள வெல்லையும்போய்ப் பூரிக்கக் காணேன்
கரையுந் திறந்தானுங் காணேன் - றிரைகொண்ட
வாழிபோ லார்த்தோங்கி யாகாயத் தோடுநில
னேழையே னுவித் தெழுந்துவிழேன் - வாழே
னுருகேன் பெருகே னுடையானே யுன்னிப்
பருகேன் பரவேன் பதையே - னொருகால் [மே
விழிபனியேன் வெய்துயிரேன் மெய்சோரேன் விம்
மேனுழிவறவே நின்றுருக்கி யூனைக் - கழிவுறவே
பாரேன் பயந்துள்ளம் பாதாதி கேசமுற
வேரேன் வியவேன் விதிர்விதிரே - னீராய்க்
கரையே னனதுடலங் கம்பிக்கக் காணேன்
விரையேன் மலர்ப்பதத்தே வீழே - னுரையுங்
குழறேன் தழுதழுத்துக் கூத்தாடே னெஞ்சைக்
கழறேன்கண் ணீர்சொரியக் காணே - னுழறே
னொளியே யடியே னொருவியப்புங் காணேன்
களியேனுன் செய்யும்வகை காணேன் - றெளிவிலே
னுற்ற வறிகிலே னத்தா கழல்போற்றி
தோரா றரூபச் சுடர்போற்றி - நாற்றிசையுங்
கீழ்மேலு மெங்குங் கிளரொளியா யப்புறம்போய்ச்
சூழ்மேவிநின்ற சுடர்போற்றி - யூழ்மேவு
காயங் கரைவித்த கண்போற்றி காழ் * றியமான் *

* இயமானனென்ப தியமானெனக் கடைக்குறை விகாரமாயிற்று

றோயங் கரைவிண் கடர்மூன்று - மேய
வருவித்த வல்லபம் போற்றி யவைமாற்
றொருவித் தகம்போற்றி யுன்னைத் - தெரிவித்த
வாபோற்றி நின்னை வளைவோ ருளம்விட்டு
நீபோக் கிலாத நிலைபோற்றி - தீபத்
தொளியின் றெளிவாய வோருருவம் போற்றி
களியொன் றியகழல்கள் போற்றி - யெளிவந்து
பேயேனை யாண்டு பிழைபொறுத்தென் பேதைமை
நீயே தவிர்க்கு நெறிபோற்றி - தாயேயென் [யை
றந்தையே போற்றி தமியேனை யாட்கொண்ட
றிவந்தையே யீசா விறைபோற்றி - பந்த
றறுத்தானே போற்றி யடியேன் பிறப்பை
மவறுத்தானே போற்றி வினையான் - மறுத்துன்
றிருவருளைக் காலெனது சித்தந் திரித்த
வொருவிரகே யுத்தமனே போற்றி - பருகமிர்த
மானானே போற்றி யடிநாயே னெஞ்சிடையே
தேனூறித் தித்திக்குஞ் சீர்போற்றி - யானூ
ரலவனியின் வந்தாள வாற்றுகிலேன் போற்றி
சிவனயன்மா லாங்தேவே போற்றி - தவமிலியே [ட்கு
னென்செய் தேன்போற்றியிறைபோற்றியெப்பொரு
முன்செய்தா னேமுழுது நீபோற்றி - நின்செயலிற்
காரறிவார் போற்றி யனைத்துமா யல்லாத
பேரறிவே போற்றிவெறும் பேயேற்குப் - பாரறியத்
தந்தாய் மலர்ப்பாதந் தம்பிரா னேபோற்றி
சிந்தா குலந்தவிர்த்த சீர்போற்றி - கொந்தாருந்

தாளிணைகள் போற்றி தரிக்கிலேன் காண்போற்றி
யாளெனையுங் கொள்வதழ கோபோற்றி - மாளாமே
காத்த கழல்போற்றி நாயேன் கவலையெலாந்
தீர்த்த விழியின் றிறம்போற்றி - வார்த்தைவெறு
மொன்றாலே யெண்ணிறந்த வூழிவரு மென்பவத்தை
கொன்றானே போற்றி குறிபோற்றி - பொன்று [க்
மிதமோ டகமேவு மென்மயலை மாய்த்த
மதஞான வாரணமே போற்றி - பதகக்
கலையோ தலைவலைகள் காண்டற் கரிய
நிலையேயென் னின்மலனே போற்றி - சிலைபோலு
மென்னெஞ் சினைநெகிழ்த்த தென்செய்த வாபோற்றி
முன்னஞ்செய் தாய்மூர்த்தி யேபோற்றி - யின்னந்
தெளிகிலேன் போற்றி தெளியாத வென்னை
* விளிகிலேன் வித்தகனே போற்றி - யளிபவர்த
முள்ளத் தமிர்தே யுடையானே யோபோற்றி
தெள்ளத் தெளிவே செயபோற்றி - கொள்ளக்
குறைவிலா வின்பக் குணக்கடலே போற்றி
யிறைவனே யென்னுரைக்கேன் போற்றி - முறையோ
கைம்மாறு காணேன் கருணைப் பெருங்கடலே [நான்
யம்மானே போற்றி யடிபோற்றி - பொய்ம்மாயந்
தீர்த்தாய் பிரானே பிரானே செயபோற்றி
காத்தாய் கருணா கரபோற்றி - மூர்த்தியே
மூலமே*போற்றி முழுதழிய வுள்புகுந்த
கோலமே போற்றியெனைக்*கோப்பழித்த - சீலத்தின்

* பிறவினை தன்வினையின் வந்தது. * கோப்பு-கூட்டம்.

வித்தகமே போற்றி வினையேனை நின்றருக்கு
முத்தமனே போற்றியுடை யாய்போற்றி - பத்திக்
கடலா மடியவர்முன் காசினிமேன் மாய
வுடலா னதைநானென் றுன்னி - யடலார்
புலனெறியே போவேனைப் புண்ணியநீ யாள்கை
நலனதுவே நாயகனே போற்றி - சலமதியோ
னின்று குலைகுலையு நெஞ்சந் திரிந்தவிர
கொன்று மறியே னுரையிறந்த - குன்றமே
போற்றி புனிதாநின் பொற்கழலை யெப்பொழுதுஞ்
சாற்ற வளித்த சதுர்போற்றி - தோற்றமெலா
நீயேகாண் போற்றி நினைவணங்கா தாரெல்லாம்
பேயேகாண் போற்றிவெறும் பித்தனே - யையனென்
சொல்லும் வகையறியேன் சோதிதெம்பிரான்போற்
கல்லு மனங்கரைத்த கண்போற்றி - யல்லும் [றி
பகலு மடியேனை யாண்டவா பார்மேற்
புகலும் வகையருளாய் போற்றி - சகலமு
முன்னிற் பிறந்திறக்க வொன்றிற் பிறந்திறவாத்
தன்னந் தனியேநின் றாள்போற்றி - யென்னெஞ்சி
லென்னையாட் கொண்ட விறையே முறைபோற்றி
முன்னையாய்ப் பின்னாய் முழுதுமாய் - மன்னும்
பொருளாய பூரணனே போற்றிதாள் போற்றார்க்
கிருளா யிருப்பவனே போற்றி - யருளோது
மற்றேன்காண் போற்றி யடியே னடையவுனைப்
பெற்றேன் பிழைத்தேன்பெருமானே - சிற்றின்பம் [கி
வேண்டாவேண்டாபோற்றிவெவ்வினையே யுள்ளுருக்

யாண்டானே போற்றியடி போற்றி - தூண்டுசுடர்ச்
சோதி துறந்தோர் துணையே கழல்போற்றி
யாதி யறிவே யருள்போற்றி - பேதையேன்
றோழாநின் செம்பொற் றுணைமலர்த்தாள் காணாநான்
வாழேன்காண் போற்றி மதிபோற்றி - யேழையே
னாற்றுகிலேன் போற்றி யருளாய் கழல்போற்றி
தேற்றமெனக் குன்சே வடிபோற்றி - போற்றி
சுரூபானந் தச்சுடரே யென்றுணையேபோற்றி
திருவேயென் செய்தவமே போற்றி - கருவாய
மூலமே போற் றிமுடிவே யடிபோற்றி
ஞாலமே விண்ணே நலம்போற்றி - தூலமே [த்தி
நுண்மையே போற்றி மிகு நுண் ணுணர்வோர் தங்கரு
னுண்மையே போற்றி யொளிபோற்றி - கண்மேவிக்
காண்பதெலா நீயொழியக் காணேன் கழல்போற்றி
பூண்பதினி யுன்பொற் கழல்போற்றி - யாண்பெணலி
யல்லானே போற்றி யடியேன் பிழைபொறுக்க
வல்லானே போற்றி மதியிலேன் - பொல்லாதே
னொன்றறிந்துமாட்கொண்டாய்போற்றிநீ யெவ்விடத்
நின்றறிந்த நின்மலபோ தம்போற்றி - யொன்று [து
மறியே னுடையா யடைக்கலநான் போற்றி
சிறியே னிடர்சிதையாய் போற்றி - குறியேது
மில்லாத வின்பப் பெருங்கடலே யேத்தினர்க்கு
நல்லா யெனையா ளையம்போற்றி - பல்லாண்டு
போற்றி சயசய பல்லாண்டு பல்லாண்டு
* சீர்த்திற மேதுந் தெரியாதேன் - றோற்றியவா

* மூன்றாமெழுத்தினெதுகை.

விண்ணப்பஞ் செய்தவிது வேதங்கள் கண்டுதுதி
பண்ணப் பெறுதமலர்ப் பாதத்தே - நண்ணுமே
யென்போல வெல்லாப் படியாலுங் கீழெனக்கு
முன்போ ருயிரில்லை முற்றுணரிற் - பின்பு
மனதாகா திப்பரிசே யுள்ளேனை யாண்ட
○ பளகாவென் பாக்கியமே போற்றி - யுளகாலங்
கொண்டாடி நாவுன் குணம்பரவ நின்கோலங்
கண்டார நாயேன்றன் கண்ணிரண்டு - மண்டாநின்
கீர்த்தியினை யெப்பொழுதுங் கேட்டென் செவியுவப்ப
மூர்த்தி கழலே முடிசூட - வேத்துதற்கு
வானவருங் காணாத மாணிக்கப் பாதமலர்
ஞான மணம்பருக நாசியென - தூனுடைய
வுள்ளமாய் நின்றுருக வோருடம்புங் கண்ணாகி
வெள்ளமாய் நீர்சொரிய நான்வியப்ப - வள்ளலே
யுன்னடியா ரேவற் றொழிலுவந்து நான்செய்யப்
பொன்னடிகா போற்றி புகழ்போற்றி - யின்ன
மதுவே யிரக்கின்றே னையிரங் கால்போற்றி
யிதுவே பெறிலடியே னென்றுங் - கதியேது
மில்லாப் பிறவியிலே யென்றும் பிறந்தாலும்
பொல்லாதென் றீதே புரிபோற்றி - கல்லாக்
கயவனை யாண்ட கருணைக்கடலே
செயபோற்றி செம்பொற் கழல். (க)

ஆக கண்ணி - அஅ.

போற்றிமாலை முற்றுப்பெற்றது. (வந்தது.

○ பழகாவென்பது-பளகாவென ழகர ளகர அபேதத்தால்

உ

சிவமயம்.

நான்காவது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

புகழ்ச்சிமாலை.

கலிவெண்பா.

திருநாமம் போற்றுந் திறமறியேற் கிந்த
விருநா னிலத்தி னிடையே - யொருநாமு
மோருருவ மொன்றுமிலா வுன்மேனி காட்டவருஞ்
சீருடைய செம்பொற் றிருவடியா - யாரமிர்தே
தித்திக்குந் தேனே தெளிவிலா நாயேற்கும்
பத்தித் திறமிருக்கும் பண்பளித்தாய் - முத்திக்
குடையானே யென்னையாட் கொண்டானே யெண்டிக்
குடையானே யென்னையுடை யானே - கடையானேன்
மாளா வகைவந்த வள்ளலே மெய்ப்படவே
யாளா மடியவர்கட் கன்பனே - சூளா
மணியே மரகதமே மாற்றிலாச் செம்பொ
னணியே யெனக்கனியை யானாய் - திணியவெறும்
பொய்யு மிருளும் பொருந்து மனங்கரையச்
செய்யு மருட்கட் செழுஞ்சுடரே - மெய்யன்பா
லாளான நல்ல வடியார் பிழையென்றுங்
கேளானே யென்னுடைய கேளானே - மீளார்க்குத்
தோன்றானே தோற்றியளித் தழிக்குஞ் சோதியுரு
மூன்றானே யோரிடத்து மூன்றானே - வான்றீகான்

மண்ணலாய் நீரலாய் மாமலர்த்தாள் சூடாதார்க்
கண்ணலாய் நாயேனுக் கண்ணலாய் - பெண்ணலா
யாணலா யன்றி யலியலா யென்றனக்குங்
காணலாய் வந்த கருணையே - நாணிலா
தென்னையு மாண்டருளு மெந்தையே யென்மனமாங்
கன்னையு மாறாக் கடைக்கணித்தா - யன்னையினு
நல்லானே வேண்டியவா நான்செய்ய முத்திதர
வல்லானே யென்றனக்கு வாய்த்தானே - சொல்லோடு
செய்திமன மொவ்வாத தீமையேன் செய்பணியுங்
கைதவமே யென்றறியக் கல்லானே - மைதீர்ந்த
சோதி யுருவே சுருபானந் தச்சுடரே
யாதி யுடனடுவீ றற்றானே - நீதியா
மேலானே கீழா மடியேற்கு வீடளித்த
காலானே நாயேன்றன் கைப்பொருளே - நாலான
வேதங்க ளேமுதலா மெய்ந்நூல்க ளாலுன்றன்
பாதங்கள் போற்றரிய பண்புடையாய் - வாதங்கட்
கெட்டானே முன்னூல்க ளெண்ணுகின்ற வெட்டுருவா
தொட்டானே சிட்டருளத் தமிர்தே - கிட்டானே [த்
விண்ணோர்க டங்களுக்கு மேதினிமே லீதியிலென்
கண்ணூர வந்தருளுங் கார்முகிலே - பண்ணூர்
மொழியார் விழிவலையான் மொத்துண்டு நாயே
னழியாமைக் காத்த வரசே - யொழியாதே
யெப்பொருட்கு மெவ்விடத்து மெக்காலத் துங்கலந்த
-செப்பொருளேயெப்பொருட்குஞ்சேயானேயப்பொழு

- செம்பென்பது-செப்பெனவலித்தல்விகாரமாயின. [தைக்

கப்பொழுது மாரா வமிர்தேயடியடைந்தார்க்
கெப்பொழுதுந் தித்திக்கு மின்சுவையே - செப்பரிய
பூவோன் முதலாகப் புல்லீறு பல்லுருவாய்
நீவேறு பட்டாய் நிராமயனே - யாவேறு
பால்போ லொருதன்மைப் பட்ட பரம்பொருளே
நூல்போ யுணர்வரிய நுண்ணுணர்வே - வேல்போலு
கண்ணார்தம் பார்வையாற் கட்டுண்டு கள்ளமுறும் [ங்
பண்ணார் மொழிகள் பலவுங்கேட் - டண்ணாந்து
நிற்கு மதியிலியே னேயமிலா னெஞ்சென்னுங்
கற்கரையச் செய்ததிருக் கண்ணனே - நற்கமலப்
பாதந் தொழுவறியாப் பாவியேற் குன்னறியும்
போதந் தரவந்த புண்ணியனே - யேதங்
கெடுத்தானே கேடிலா நின்பாதங் காட்டி
யெடுத்தானே யென்னு ருயிரே - தடுத்தாண்டு
கொண்டானே யேதுங் குணமிலே னென்றறிந்துந்
தொண்டாகக்கொண்டசுடரொளியே-கண்டா ⁰ னொ
றில்லாத தீங்கரும்பே யாவர்க்குங் கீழேனுக் [ன்
கல்லாதா ருள்ள வறியானே - பல்லுயிரு
மீன்றானே யேழையேன் கண்ணொழிய யாவர்க்குந்
தோன்றாது நின்ற சுரூபனே - மூன்றாய
காலமே காலங் கடந்திடமே யெப்பொருட்கு
மூலமே யாவு முடிந்திடமே - கோலங்
கரியாய் வெளியாய்நீ செய்யாய் கருத
வரியா யெளியா யனந்த:- விரிவே
யொடுக்கமே பற்பலவா யோதுகின்ற லோகத்

⁰ ஒன்றுமென்பதின்-உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

தடுக்கமே யவ்வுலகுக் காணி - யடுத்தவடி
வாகும் பளிங்கேபோல் யாதினுக்கு மவ்வவையாய்
நீகுன்றி லாத நிறைபொருளியே - யோகொன்றி
லொட்டானே யொன்றறியா வுன்மத்தன் கையிலகப்
பட்டானே யெட்டாய பல்லுயிரே - யெட்டா
வகலமே வண்மையின்மற் றண்மையே யெண்ணுஞ்
சகலமே யொன்றுநீ தானே - பகலிரவொன்
றில்லா விரவியே யிவ்வண்ணத் தின்னுருவைச் [மாய்
சொல்லாதே நான்காணச் சொன்னவனே - யெல்லா
நின்றானே யொன்றுமலா நின்மலனே தின்மனத்தி
லொன்றானே நீமுடிவி லொன்றானே - குன்றா
வொளியானே யென்னை யுவந்தாண்டு கொள்ள
வெளியானே சால வெளியாய் - தெளியாதேன்
வெற்றுவெறும் பொய்யேன் மெய்யடியார் போலுஞ்சீ
ரற்றுப் பிதற்றுமது காதலொடுங் - குற்றமெனக் [ர்
கொள்ளா தெனக்குங் குறைகழறந் தாட்கொண்டு
விள்ளாதென் னுள்ளிருக்கும் வித்தகனே - யெள்ளா
வறிவே யறிவடங்கு மாலயமாய் நின்ற
செறிவே யெலாங்கடந்த தேசே - பிறிவுதறத்
தேசாய மேனி தெளிந்தடைந்தோர் சேர்ந்தமைந்த
வாசாம கோசரமே மற்றெவைக்கு - நீசான்றாய்
நின்று யடியேற்கு நீயளித்த கண்ணதனு
லொன்றாகப் பார்த்தளவி லுன்னையலா - தின்றி
யிருந்த தினியடியே னேதாமென் றென்று
திருந்து புகழுன்னைச் செய்வேன் - பொருந்தவுனை

யாதி யிமையோர்க ளவ்வுலகின் றவ்வுலகிற்
போத முனஞ்செய்த புண்ணியத்தா - னுதன்
றரணி மிசையதனிற் ருளடைந்தார் சன்ம
மரண மறவருள வந்து - கரணங்கட்
கெட்டா வொளியை யிதுவென்று கண்கா ணு
மட்டாக்கு மென்று வரநினைந்து - கிட்டாராய்
நன்மையான் மிக்கவர்க ணின்றுணங்க நாடரிய
தன்மையான் றன்னைத் * தரவென்னக் - கெண்மையா
றன்று லவத்தைத பவைாகத் தான்பாவித் [ற்
தென்று லனைத்து மிலவாக்கித் - தன்னுகத்
தன்னுலே யென்னைத் தனதுருவே தானுக்கி
யென்னுலே தற்றுதித்த வென்னுனே - முன்னுன
வென்னரச னென்னப்பனெம்பெருமானென்றென்று
நின்னரியபொன்னடிக்கே நின்றிறைஞ்சி - யுன்னரிய
வீசனே யெந்தையே யாவர்க்குங் காண்பரிய
தேசனே யென்றென்று செப்புவார் - நேசமொடுன்
பாதம் பணிவார் பரம்பரனே யென்றிசைப்பார்
வாதங்கட் கெட்டாத வாழ்வென்பார் - போதத்தா
லாய்தற் கரிய வறிவென்பா ரென்னவலங்
காய்தற்குத் தோன்றுங் கனலென்பார் - மாய்தற்கே
வல்லேனை மாளா வகைகாக்க மண்ணில்வரு
நல்லோனே யென்று நலங்கிளப்பார் - பல்லுயிர்க்கு

---

* தரவெனக்கென்பது-தரவென்னக்கென வொற்றில் வழி யொற்றை யுண்டாக்கியது.

கோன்றானே யென்பார் குருபரனை யீட்டருளுஞ்
சான்றோனே யென்று சதுராழிவார் - தோன்றுபெரு
சோதியே யென்பார் சுருபானந் தாவென்பா [ஞ்
ராதியே யென்பா ரகமகிழ்வார் - நீதியழிந்
தார்ப்பா ரரற்றுவா ரரவிப்பார் கோலத்தைப்
பார்ப்பார் மலர்ப்பாதம் பற்றுவார் - வேர்ப்பார்
விழுவார் தொழுதெழுவார் விம்முவார் விம்மி
யழுவா ரதிசயிப்பா ராவார் - வழுவாம
லிப்படி நீ யெப்பிறப்பு மாளி லெழில்வீடாஞ்
* செப்பதமுந் தீதென்று செப்புவா - ரெப்பொழுது
போற்றுவார் நல்ல புகழ்மாலை கொண்டடிமே [ம்
லேற்றுவா ரென்செய்வே மென்றுரைப்பா - ராற்றே
முடையானே யென்பா ருரைமறப்பார் யார்க்குங்
கிடையானே யென்று கிளப்பார் - கடையேனைத்
தொண்டாகக்கொண்டருளுந் தூயோனேநாயடியேன்
கண்டானேயென்று களித்திடுவார் - கொண்டுகொண்
டேத்துவார் கும்பிடுவா ரெந்தாய்நின் கோலத்தைப்
பார்த்துவாழ் வார்நின் பழவடியார் - நாத்தழும்பப்
போற்று மவருட் புலையேனை யும்வைத்துச்
‡ சீர்த்ததிரு மேனித் திறங்காட்டிச் - சாற்றுமறை
நாடும் பரம்பொருளாய் நான்றெளிந்து பக்தியுடன்
பாடும் பரிசு பணித்தருளித் - தேடுகின்ற

* செம்மென்பது, செப்பெனவிகாரமாயிற்று.

‡ சீர்த்தவென்பது, மூன்றுமெழுத்தினவெதுகை.

விண்ணோர்கள் புண்ணியநீர் மெய்விரும்பா தென்னுடை
கண்ணீரா மஞ்சனமே காதலித்தும் - பண்ணாரும் [ப
வேதமுதல் வெவ்வே றுபோற்றிசைத்த மெய்ம்மாலை
பாதமணியாதிப் பாரதனி - லாதமிலி
நாயேனை நீயாக்கி நானோதும் பாமாலை
பாயாம லாதரத்தோ டாங்கணிந்து - தேயமெலா
மாக்குந் திருப்போ னகமமுது செய்யாதென்
னாக்கு முமிழை யமுதாக்கி - நீக்கின்றி *
நின்று மிதுவினையே னெஞ்சுருகே னுள்ளழியே
னுன்றன் பணியும் வகையுணரே - னென்றுகப்
பாரே னுனையடியேன் பாவியேன் வையமெலா
மாரேனி யாண்ட வருளுரையே - னூரூர்போயச்
சாற்றே னகமகிழேன் சம்பிரமத் துன்பாதம் [ன்
போற்றேன் புகழ்ந்து புகழ்ந்துரையே - னற்றொ
செய்யும் வகையறியேன் றீவினையேன் சேவடிசேர்ந்
துய்யும் வகையருளா யுத்தமனே - பொய்யன்றி
மெய்யேநான் செய்கின்ற விண்ணப்பங் கேட்டருளி
யையே யருள வதுவேண்டுந் - துய்யதிருப்
பாதந் தொழுவென்னை பார்மிசைமேல் வந்தாண்ட
நாதன் றனைத்துதிக்க நாமனமுங் - கேதமறச்
சிந்திக்க வின்னருளைச் செய்ய திருமேனியைக்கண்
பந்திக்க வென்புன் றலைபரனை - வந்திக்க
வென்று முரைப்ப ரெழிலடியார் யானதனி
லொன்று முரைக்க வுவத்தெண்ணேன் - பொன்றுங்
கடையெலாங் காய்பசியை யஞ்சுதலா னாயேன்

விடயமே மெய்விரும்ப லுற்றேன் - கொடுவினையேன்
மாயவிடயத்தே மயங்கா வகையருள.
தீய தெனிற்சமிக்கச் செய்தருளல் - காயந்தான்
வீய வருளல் விரும்படியார் சிந்தையகத்
தூய பெரும்பத்தி யாங்கருள - னீயருளிச்
செய்யா தொழிதியேற் றீவினையேன் போய்நரகுக்
கையா வொருவ னெனவமைவேன் - வையகத்தா
ருன்னடியே னேதேனு மானா லுனையிகழ்வா
ரென்னுடைய நீநெஞ்சை யாரறிவார் - பொன்னடிக
கூடும் பரிசு குறித்தருளி மற்றவைகொண் [ள்
டாடும் பரிசெனக்கு மன்பருளிக் - கோடுமனன்
போகுந் திறமருளிப் புண்ணியனே நின்னுருவே
யாகுந் திறனே யருள். (அ)

ஆ கண்ணி - அஎ.

புகழ்ச்சிமாலை முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

ஐந்தாவது

சிவ சிவ சங்கீர்த்தனம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அளவி றந்தது வருள்சிவ சிவசிவ
அகனி றைந்தது வடியிணை சிவசிவ

வுளம்பி றந்துயி ருணர்வொடு பரமற
வொளிரு கின்றது சிவசிவ சிவசிவ
களவு தூன்றிய கனகலெ னுளநிறை
கழல்கொ ளன்பது கரையிலெ சிவசிவ
தெளிவி னன்குறு தெளிதரு மனுபவ
திதிதி கழ்ந்தது சிவசிவ சிவசிவ. (௧
உபதி டங்களு முவமையில் கலைகளு
மொருமை யிங்குற வறைதரு மொருபொரு
ளபய நன்குற வருளிட வுருவுகொ
டதுந டந்தது சிவசிவசிவசிவ.
வுபய வின்பமு முவகையு மொழிவற
வொளிரு கின்றது சிவசிவ சிவசிவ
நிபம தொன்றற நிகழனு பவதிதி
நிகரி றந்தது சிவசிவ சிவசிவ. (உ
வகையி றந்தது சிவசிவ சிவசிவ
மணயி றந்தது சிவசிவ சிவசிவ
வகம தொன்றிய வனுபவ திதியமிர்
தனவி றந்தது சிவசிவ சிவசிவ
தருவ தன்முள வடியவர் திரளொடு
சலனை வஞ்சனை யெனையுமொர் பொருளென
விகமெ ழுந்தரு ளிடலது கருணையி
னெலையி றந்தது சிவசிவ சிவசிவ. (௩
ஒளிரு நன்கழ லுதிசெய வரியக
லுபநி டங்களு மொருவிர கறிகில
துளப னன்குறு மயன்முத லிமையவர்

* தொடர்வு மஞ்சுவர் சிவசிவ் சிவசிவ
யளிய தன்கழ லொளிதினி லளவறு
மதிச யங்கொடு துதிசெய வெனையருள்
வளதி னைங்கென துளமுக விறைகழல்
வருக தந்தர வலிசிவ சிவசிவ. (௪)

அளவை கொண்டுந விறைகழ லடைதர
வலம ருங்கல ருளவலி சிவசிவ
வளமில் வன்கலு மிவருள மதில்வசம்
வருதல் சங்கைய திலைசிவ சிவசிவ
வளர வன்பது விரகழி யடியவர்
மதியி லங்கிடு மிறைகழல் சிவசிவ
களவ நெஞ்சடை யெனையுந லடிமைகொள்
கருணை யங்கடல் சிவசிவ சிவசிவ. (௫)

உருகு நெஞ்சுடன் மயிர்புள கிதம்வர
வுரைத ளர்ந்தழு துவகைசெ யடியவர்
பருகு மின்பம திறைகழல் சிவசிவ
பகலொ டுங்கிர வதுமிலை சிவசிவ
திருகு வன்புறு மெனதுள மிதுதிகழ்
திருவு ளஞ்செய்து செறிவிட மிதுவென
வருத லென்செய்த படிசிவ சிவசிவ
வளமை யென்புகல் வதுசிவ சிவசிவ. (௬)

நடலை கொண்டிர வொடுபக லறமிக
நடுந டுங்கிடு மெனதுள மதுதனை

---

* தொடரவுமென்பது - தொடர்வுமென இடைக்குறை விகாரமாயிற்று.

முடலில் வன்பிணை வுடலழி பொருளுயிர்
முழுதை யுங்கொடு சிவசிவ சிவசிவ
கடலை யின்பந லமிழ்தினை யெனதுற
கரத லந்திகழ் மணியென வருளிய
படியி தென்செய்த படிசிவ சிவசிவ
பரம பண்டித னருள்சிவ சிவசிவ. (எ)
ஒருக ணந்துய ரறும்வகை யதுவற
வுகளும் வன்பவ வுததியின் முடிதரு
மிருக ணின்றிய வுறுசெவி யுரையுமி
விழிசெய் வன்பிணை வெனையுமொர் பொரு
வருத ருந் திரு வருள்சிவ சிவசிவ [ளென
* வடிவு கொண்டவ லபமிது சிவசிவ
* வருள்க ணன்றியொர் பொருளிலை சிவசிவ
வமலெ னென்செய்த படிசிவ சிவசிவ. (அ)
உளம தொன்றிய வொருதிதி சிவசிவ
வுடனி கழ்ந்திடு மொளியது சிவசிவ
வளவி றந்தந லமிழ்தது சிவசிவ
வகில மின்றிய வருள்சிவ சிவசிவ
வளம்வி ளம்பிட விரகிலை சிவசிவ
வணம தொன்றிடும் வகையிலை சிவசிவ
வெளிதி கழ்ந்தில கியதுதி சிவசிவ
விகிர்த னென்செய்த படிசிவ சிவசிவ. (கூ)
கருணை யம்புய முகமலர் சிவசிவ
கருணை யங்கட விருவிழி சிவசிவ

* அருள்கண் வினைத்தொகை.

வருணா யந்திடு மடியிணை சிவசிவ
வழகு தூன்றிய வடிவது சிவசிவ
விருணா யந்திடு மிடருறு பிறவியை
யெறியு மெங்கைதன் மறமது சிவசிவ
திருந டன்றன தருள்சிவ சிவசிவ
சிவமி கழ்ந்தது சிவசிவ சிவசிவ. (கo)

சிவசிவசங்கீர்த்தன முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

ஆறுவது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

துவாதசநாமசங்கீர்த்தனம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பேச வாதிமறை நாலு மோர்விரகு
பேசி லாமைமனி பேசு பாதநம
கூச வானவர்கள் கூற யாஹுனடி
கூறு மாறுணருள் கூரு கோலநம
தூச வாபரண மார மாலைதரு
சோபை மாதருட றூய்தில் பாதவுரை
கேச வாதியென வேச வாய்மையருள்
கேச வாயநம கேச வாயநம. (க)

வே று.

ஆராய வேதமுடி வானாத பாதநம
வாசாமி சாசமற வேயானு பாதநம
சீராய வானவர்க டேவாதி தேவநம
தேனுரு பாதமலர் சீராக வோதுதொறு
நீராய வாணவரை நேர்காணு பாதநம
நீதான தாகுமென நேரோது மாசில்பொரு
ளாராய ணயபத மாநாட வோதிநம
நாராய ணயநம நாராய ணயநம. (உ)

வே று.

வாதவா தரறியாத பாதநம
மாகர் நாடரிய வேக பாதநம
வோது வாரறிய வேத நாலுமண
மோர்வு றுதகெனவோது பாதநம
சீத வாதவழல் சேரு மாதவர்கள்
சேரு மானடி தேரு மாறருளி
மாத வாவிலழி வேணை யானுநம
மாத வாயநம மாத வாயநம. (ங)

வே று.

தாரம் போதுபொரு டானென் றோதிநம
தாரம் பாலர்பலர் சார்பென் றோதிநம
வீரம் போதுதலை மீதந் தானுநம
வேகம் போதிலெரி மாகங் காலவனி
நாரம் போதகனு மாவிங் கோதிநம
ஞானம் போயழிய நாசஞ் சேரியம

கோரம் போகவெனை யாளுங் கோலாநம
கோவிந் தாயநம கோவிந் தாயநம. (௪)

வேறு.

கட்ட மாம்வினை கைத்த தாணம
கத்தும் வாதியர் கைப்ப டாய்நம
விட்ட மானவர் பத்தி யாய்நம
வெற்றி யாளவல் வித்த காநம
வெட்டு மாவுரு வத்த னேநம
வெட்டொ ணாவுரு வத்த னேநம
வெட்ட மாவர கிட்டு வாய்நம
விட்டு வேநம விட்டு வேநம. (௫)

வேறு.

பிறைசூடு வோனுமரி பிரமாவு மாதிநம
பெருவான மாதினில வரைநாச காரிநம
துறைகூறு வாதருள மிருளான பாதநம
சுரூபாவெ ணுவுருகு மவர்காணு சோதிநம
வறைகூவி நாயனைய மெனையாளு பாதநம
வமரேச ராலுமறி வரிதாய பாவநம
மறைசூடி காபரண வணியான பாதநம
மதுசூத ணயநம மதுசூத ணயநம. (௬)

வேறு.

புரையற்றி யாவையினு நிலையுற்ற பாதநம
புகழுற்ற தோறுமுடல் புளகித்து ணேயமொரு
கரையற்ற மாதவர்க டமைகைத்த லாமலக
கனியொக்க நாடிமிகு களியுற்ற பாதநம

வுரையற்ற தாயுமறை யுணர்விற் படாததென
வொழிவற்ற சோதிவர வழியிட்ட வீரநம
திரையற்ற வார்கலிய தெனவைத்த பாதநம
திரிவிக்ர மாயநம திரிவிக்ர மாயநம. (எ)

வேறு.

சோம ஞாதிசுடர் பூமு ழுயபொரு
டோமி லாதவுயிர் தோறு மேவிநம
நாம நாடுருவம் யாவு மாகியொரு
நாம ரூபமறு நாத பாதநம
தாய்மு ழுகிவரு சார்பி யாவுமின
தான லாதறிவி லாத தாபதர்கள்
வாய்ம ஞலயம்வி டாத சோதிநம
வாம ஞயநம வாம ஞயநம, (அ)

வேறு.

வேத ராகியுடன் வீடு சேருமவை
மேவு மாதரவி ஞர்க ளாயகில
பூத ராலும்வழி பாடு மேவுமிரு
போதெ ஞவுமுறை யாடு மாயாம
மாத ராதலம வான நாடர்தொழு
மாக ராசர்பத மாய்வி லாமையிலே
சீத ராதரவில் வீத ராகரறி
சீத ராயநம சீத ராயநம. (கூ)

வேறு.

கழல்சூடு வாரிதய கமலால யாயநம
கலிகாலன் வாயின்மணை யிடுகால காலநம

வழல்சேர்மு னேயழியு மெழுகாக வேயுருகு
மடியார்க டாமறிய வுளதான பாதநம
குழல்சேரு மாறின்மொழி மடவார்கள் காதன்மிகு
கொடியேனை யாளவொரு குருவான கோலநம
வெழில்சேரு மாமுனிவர் தொழுமாதி நாதநம
வ்ருஷிகேச வாயநம வ்ருஷிகேச வாயநம. (௧௦)

வேறு.

சித்ரரா ஞர்களறி சிற்பிரகா சாயநம
செற்றமார் வாதின்மயல் செற்றகா டாளநம
மத்ரரா யோதுபத கத்தில்வா தேயொழிய
மற்றிலா தாரமருள் வைத்தமா மாயநம
நித்தவா வேவல்செய்து நிற்கநே ராதுனடி
நித்தமா மேவல்செய்து நிற்கமா லாகுமதி
பத்தரா ஞர்கள்பெறு பத்மபா தாயநம
பத்மநா பாயநம பத்மநா பாயநம. (௧௧)

வேறு.

ஆழுதை நியவனி யாகாச மாகிநம
வானுலு நீமுழுது மாகாத சோதிநம
சிழுத வாகனன்மு ஞம்வானு ளோர்பரவு
தேவேச ராலுமறி வாகாத தேசநம
* மாழுது நான்மறைகள் வாசாம கோசரமென்
வாடாத பாதமலர் வாயார () வோதுதொழுங்

---

* முதுவென்பது - மூதெனநீட்டல் விகாரமாயிற்று.

() தொறுமென்பது - தொறுவென முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

தாழுந் காரமென வாரேசர் சார்புநம
தாமோத ராயநம தாமோத ராயநம. (௧௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கேசவ னாராயணன்கிளர் மாதவன் கேடொன்றிலாத்
தேசமர்கோவிந்தன்விட்டுமதுத்திரிவிக்கிரமன்
வாசமுன்வாமனன்சிதரன்மன் னுமிருடிபத்ம
னாசமிரு மோதர னுருவாய்நின்றநாமங்களே.

துவாதசநாமசங்கீர்த்தன முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

ஏழாவது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

நமஸ்காரசங்கீர்த்தனம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மயக்குறு மாயையி னல்வினை மறைத்தவி னலறி
யேன்வழி, தயக்குறு நீள்வினை யாகிய துயர்க்குழி
நானுறு காவண, மியக்கற வேயரு ளாம்விழி யெனக்
கரு ளாலரு ளாயுறு, தியக்கற வேதெளி வாய்திகழ்
சிவப்பிர காசந மோநம. (௧)

கணத்தினி லேபவ மாகிய கடற்றுயர் போயழி
யாவிடப், பிணத்தினை யேனழி யாவகை பிடித்தெனை
யாள்பெரு வேதிய, குணத்தினை யேதுமி லாயருள்
குறித்திடு சீரடி யார்தம, தெணத்தினி லேதெளி வாய்
திகழ் சிவப்பிர காசந மோநம. (௨)

இருக்கொடு மால்பிர மாதிக ளிளைத்தய ராவுற
வாடிடக், கருக்குழி யேசர ணையுழல் கடைப்புலை
யாமெனை யாளிட, வுருக்கொடு தானெதி ரேமனி
யுளத்தி னிலேகல வாவுறு, திருக்கற வேதெளி வாய்
திகழ் சிவப்பிர காசந மோநம, (௩)

நடத்தின னேயுல கோடுயிர் நவிற்றிடு பேதமு
மாயவை, கடத்தின னேவினை யாடு, 'கருத்தினை
யாரறி வாரெனை, யடர்த்திடு மாயையி னுருயி ரறப்பழி
யாவுள மேமனு, திடத்தின னேதெளி வாய்திகழ்
சிவப்பிர காசந மோநம. (௪)

இளைத்திட மாதவர் தாமினை மிகத்தினின் மானுட
னுமெனை, வளைத்தரு ளாம்வலி யாலுற வணக்கியென்
மாமயல் வேரற, விளைத்தவி லாவினை வாகிய விழுப்
பொருளேயடி யாரவர், கிளைத்திடு மாரமிழ் தேதிகழ்
சிவப்பிர காசந மோநம. (௫)

கதற்றதி லானல மேதுமில் கலைக்கட லூடலை
யாவகை, யிதத்தொரு மாமொழி யால்வெறு மிமைப்
பொழு தேமுடி வோதியென், மதத்தெழு மாமண
மாகிய மருட்கரு வோடழி வாம்வகை, சிதைத்துள
மேதெளி வாய்திகழ் சிவப்பிர காசந மோநம. (௬)

வகுத்தனை் வான்முதல் பூதமு மயக்குறு மூன
தும் வேறெனப், பகுத்தவை தோறுளை யாயொரு
பகிர்ப்ப திலாத பராபர, தொகுத்துல கோடியிர் தேர்
பர துவக்கினை யானனு காவகை, செகுத்துள மே
தெளி வாய்திகழ் சிவப்பிர காசந மோநம. (எ)

மறுத்தன ஞானு காரருண் மருட்டிற மாம
திகேடதிற், பொறுத்திட லேபெரி யோர்கடன் புரைத்
திற மேதுமி லாவகை, யறுத்திணை யாரடி நீழலி
லமைத்தழி யாவறி வாமுனைச், செறித்திடு வாய்தெளி
வாய்திகழ் சிவப்பிர காசந மோநம. (அ)

அருத்திய ரொடடி யார்பணி யமைத்துள நா
ளடி யேனினி, கருத்துரை காயமு நேர்படக் கலக்கற
வே செயு மாறரு, ளொருத்தியை யாகம காவமைத்
தொருக்கிய யோகுணர் வாயெனைத், திருத்திய
தேவர்க டேவநற் சிவப்பிர காசந மோநம. (கூ)

விரித்தனை வேதமொ டாகமம் விளைத்தனை போக
மும் வூடதுந், தரித்தனை யாவையு மாயவை சதுர்ப்
பட வேகலவா வணம், புரித்தனை நீபரி பூரண புலத்கய
ராவழி வேனுயக், திரித்துள மேதெளி வாய்திகழ்
சிவப்பிர காசந மோநம. (கഠ)

நமஸ்காரசங்கீர்த்தன முற்றுப்பெற்றது.

௰

சிவமயம்.

எட்டாவது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

போற்றிசங்கீர்த்தனம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கருவுருவிற் பிறந்தடியேன் கழியா வண்ணங்
கருணைவடி வாய்வந்த கழலே போற்றி
யுருகுமனத் தடியருட னென்னையு மாண்ட
வுண்மையனே கழல்போற்றி யுடையாய் போற்றி
பொருவதறத் திகழொளியா யுள்ளத் தூறும்
பொற்புடைய பேரமிழ்தே புனிதா போற்றி
தெரிவருநற் றேவர்கடந் தேவேபோற்றி
சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றிபோற்றி. (க)

முன்னவனைப் முதலனவீ றின்றி நின்ற
முழுமுதலே யடிபோற்றி முனியே போற்றி
யென்னையுமோர் பொருளாக வாண்டு கொண்ட
வெல்லையிறிருக் கருணையனே யிறையே போற்றி
பன்னுமறை யீறுகளோர் கோடி யாலும்
பரிசிதென வரியபரம் பொருளே போற்றி

தென்னவனே சயபோற்றி தேசே போற்றி
சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி (உ)

பிறிவதுவா யுலகதனி லகந்த பேதப்
பின்னமதாய்ப் பிணக்கிறந்த பெரியோய் போற்றி
குறியதிலா வானந்தக் குன்றே போற்றி
குரைகடலே யடிபோற்றி குரவா போற்றி
மறுவதிலா மரகதமா மணியே போற்றி
வள்ளலே வைப்பேயென் வாழ்வே போற்றி
செறிவதுவே சயபோற்றி தேசே போற்றி
சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி. (௩)

என்றுமொரு படியாகி நின்றே யிந்த
வுலகுயிரா கித்தழைத்த வெந்தாய் போற்றி
பொன்றுமுடம் பளவதுவா யுழல்வே னன்னைப்
பூரணமா வேதித்த புனிதா போற்றி
குன்றலிலா மெய்ஞ்ஞானக் கோவே போற்றி
குரைகடலே யடிபோற்றி குறியே போற்றி
சென்றடையாப் பதமளித்த சிவமே போற்றி
சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி. (௪)

ஒப்புனக்கு நீயேயா முணர்வே போற்றி
யோங்கிமையோர்க் கறிவரிய வொளியே போற்றி
பிப்பிறப்பை யறுத்திடுவா னேழை யேற்கே
யெளிவந்த பெருமையனே யீசா போற்றி
யப்புறத்துக் கப்புறமா யணுக வொண்ணு
வதிதூர மேபோற்றி யணியாய் போற்றி

செப்புதற்கு நானென்று மறியேன் போற்றி
சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி. (௫)

மாறாத பத்தியினுக் கெளியாய் போற்றி
மதியிலேன் றனையாண்ட மைந்தா போற்றி
வேறேது மில்லாத விளைவே போற்றி
வித்தகனே யடிபோற்றி விமலா போற்றி
யாறாத பேருவகைக் கண்ணீ ரன்ப
ரகம்விட்டோ ரடிநீங்க வறியாய் போற்றி
தேறாதா ருண்ணின்றுந் தெளியாய் போற்றி
சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி. (௬)

அறிவேது மில்லாத கடையே னாத
லறிந்தருளி வைத்துமெனை யாண்டாய் போற்றி
குறியேது மில்லாதநல் லடியார் செல்வக்
கோதில்குலத் தெனைச்சேர்த்த குரவா போற்றி
முறியாத வானந்த மூறு வெள்ள
மூலமே போற்றியருண் முகிலே போற்றி
செறியாத செறிவேயென் றெளிவே போற்றி
சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி. (௭)

எல்லாமா யீறின்றி நின்றாய் போற்றி
யேதுமிலாவென்னையுமாட்கொண்டாய் போற்றி
கல்லாமை யடியேற்குக் கல்வி யெல்லாங்
கடந்தபெரும் பதமளித்த கண்ணே போற்றி
யல்லாதொன் றில்லாத வறிவே போற்றி
யத்தனே போற்றியரி யானே போற்றி

சொல்லாலீ தெனவரிய சுகமே போற்றி
சுரூபானந் தக்கனியே போற்றி போற்றி. (அ)

இன்னிசையா மியலாகிப் பயனாய் நின்ற
வின்னமிழ்தே போற்றியிணை யிலியே போற்றி
மன்னியமா னுடனாகி யன்பர்க் கெல்லாம்
வாழ்வுறவாழ் வளித்தாண்ட மணியே போற்றி
யன்னையினு நல்லன்பா யருளானாயே
னாழாமைக் காத்தெடுத்தாட் கொண்டாய் போற்றி
தன்னியநற் பேரின்பச் சுமே போற்றி
சுரூபானந் தக்கனியே போற்றி போற்றி (கூ)

போற்றுமவ ருளத்தமிழ்தாம் பொன்னே போற்றி. பூரணனே போற்றிபுரா தனனே போற்றி, வேற்றுவிகா ரங்களெலாந் தீர்த்தாட் கொண்ட, வேதியனே விண்ணவனே விமலா போற்றி, சாற்றியமா மறையோ டெழுவர் காணாத், தத்துவனே சயபோற்றி தலைவா போற்றி, தோற்றமெலா மாய்நிகழுஞ் சுடரே போற்றி, சுரூபானந் தக்கனியே போற்றி போற்றி, (கO)

போற்றிசங்கீர்த்தனமுற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

ஒன்பதாவது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

திருநாமசங்கீர்த்தனம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருமாலுஞ் சேவின்மிசைத் திகழ்வானும் பூவின் மிசைச், செவிவானுஞ் சீர்பெருகு மறைநாலுந் தேடி யின, மருமாலங் காயபர வடியேனென் றுகவென, தக மேனின் றாமிழ்த மிகமேவும் பாதநம, வெரிமாகங் காலொடுயிர் தரைநீரென் றூழ்மதியே, னிருநாலங் காகியவை யலவாகுங் கோலநம, தூரிசாமென் றிய வினை யறநாளுநங் கூரவருள், சுரூபானந் தாயநம சுரூ பானந் தாயநம. (க)

பலவாயொன் றுகிநிகழ் பரமானந் தாயநம, பர வாநின் றூர்கள்பரு கமிழ்தாகும் பாதநம; மலவாகந் தீர *வென தலைமேவும் பாதநம, வலிதாநெஞ் சுருக வருவாயுன் பாதநம, வுலவாவன் பாலுருகி யுடையா யென் றேலமிட, வுரியார்கண் காணவரு மொளியா ருங் கோலமொரு, சொலவாலென் பாலருள விசைவா யுன் பாதநம, சுரூபானந் தாயநம சுரூபானந் தாயநம.

* என்னென்பது எனவென வகரச்சாரியை யிசைநோக்கி வந்தது.

மதியாதுன் பாதமலர் மருவாவென் பாவிமன,
மருவாநின் றூரமிழ்தம் வளராநின் றுய்பெருக, விதி
யாதென் றோதவினி யினியாய்நின் காருணிய, வியல்
போவென் றோதிலலை திறைவா வெஞ்சாதமுழு, நிதி
யாயன் பாயெனது னிறைவாயன் போடுபக, னிசிதா
னெஞ் சானதுக வுருகாநின் றேகபுல்க, டிதியாநின்
றொழிய வறியாய்நின் பாதநம, சுருபானந் தாயநம
சுருபானந் தாயநம. (௩)

கனியேயென் கோபெரிய கனியேயென் கோக
டவு, ளமிழ்தேயென் கோவரிய கதியேயென் கோவி
ளிய, தனியேயென் கோவடியர் சரணேயென் கோ
வெனது, தவமேயென் கோவெனது தலைவாவென்
கோமுனிவர், முனியேயென் கோவென்முழு முதலே
யென் கோகருணை, முகிலேயென் கோவிறைவ முறை
யோவென் கோவெனது, தனியேகும் பார்வையருள்
சுகமேயென் கோவருள்செய், சுருபானந் தாயநம சுரு
பானந் தாயநம. (௪)

உலகாய்நின் றுய்விரவி யுயிராய்நின் றுயலகி,
லுணர்வாய்நின் றுயடைய வுடையாயென் றுமொளி
செய், திலகாருன் கோலமல செதுதானுண் டாய்நிக
ழவ, திதுதானன் றுகுமென வெதுவேறுண் டாமி
றைவ, கலகாய்நின் றுலுமிது கலகாநின் சீரலது, கதி
வேறுண் டாகமதி கருதாதென் றூயமுடி, * துலகா

* துலகவென்ப திடைக்குறை-அர்த்தம் துலக்கமுள்ளவன்.

நின் றுளது சமவாதன் பாகிவினை, சுரூபானந் தாய
நம சுரூபானந் தாயநம. (௫)

குறையாதொன் றுளுமற நிறைவாகும் பாதநம,
குறியாநின் சோதிதரு குரவாநின் பாதநம, இறையா
வென் றிமனமு ழுறைவாய்நின் பாதநம, சினமார்வந்
தீரவருள் தெளிவாகும் பாதநம, மறையாலந் தோர்
முனிவர் கணமாகஞ் சேரமரர், மதியாலுன் றுளில்
வழி படுமாநின் றுயுமறு, துறையாலுஞ் சார்வரிய கட
ரேநின் பாதநம, சுரூபானந் தாயநம சுரூபானந் தாய
நம. (௬)

வழுவாவன் பாலினிய மனஞுல்வந் தார்மதுர,
மொழியானன் றுணமது மலரானுன் றுள்கமெடாரு,தெ
ழுவாரிங் காதரவொ டிறைவாவென் றேலமிட, வெழி
லாருந் தீமெழுக தெனவேநின் றுவலுட, னழுவாரிந்
த்ராதியர னயன்மாலங் காகவருள், வலியாருங் காணு
ம்வகை யடியேனுன் றுளிணைக, டொழுமாவந் தாளு
மென துணையாகும் பாதநம, சுரூபானந் தாயநமசுரு
பானந் தாயநம, (௭)

அழலாலுண் டாயகட லதுவாகுந் தீயபவ, மதி
லேநின் றுழுமெனை யருளாலன் போடரிய, கழலாகுஞ்
சீர்பெரிய கரையேவந் தேறவருள், கனியேநின் கோ
லமல ரடியேகண் காணவரு, ளெழிலாருஞ் சீரடிய ரடி
யாலஞ் சேவுதொழி, லினிதாமன் போடுமென சிரமே
கொண் டாருமிது, தொழிலாதெஞ் சோடுநின தடியே
னுங்கூடவருள், சுரூபானந்தாயநமசுரூபானந்தாயநம.

உரையாடுந் தோறுமெனதுளமானந் திதிசய மொழியாதன்பாயுருகி விழியாறங்கோடிகிரு, திரை யாய்வந் தாலுமென செயலாலன் றிதொர்செயல், சிறி யேனென் றாலுமிது தெரியேனந்தோ வருள்செய், புரையாதொன் றாலுமறு புலையேனெஞ் சாரும்வகை, புகுதாவெஞ் சாமலுழல் புலமாகுந் தியமிகு, * துரை யாவுந் திரவெழு சுடராகும் பாதநம, சுருபானந் தாய நம சுருபானந் தாயநம. (கூ)

அறவாநின் பாதநம வறிவாநின் பாதநம, வமலா நின் பாதநம வருளேநின் பாதநம, திறவாநின் பாத நம செறிவேநின் பாதநம, சிவமேநின் பாதநம, வுற வாநின் பாதநம வுயிரேநின் பாதநம, வுணர்வேநின் பாதநம வொளியேநின் பாதநம, துறவாநின் பாதநம சுகமேநின் பாதநம, சுருபானந்தாயநம சுருபானந் தாயநம. (கo)

திருநாமசங்கீர்த்தன முற்றுப்பெற்றது.

பத்தாவது

மஹாதேவம்.

கலிவிருத்தம்.

தேறுமைய தற்றேறினி கற்போலவன் னெஞ் சுற், றூறுவனை யாராவமிழ் தங்கோசெய்தசென்று, னீறுமெழு வன்பாசமே நெஞ்சார நிறைந்தே, மாறுத மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (க)

* துரை-வேகம்.

பற்றேனையு மற்றூரவர் நிற்கப்பழு துற்றே, யற்றேனென வாராவமிழ் தந்தோசெய்த தென்றூன், றுற்றூர நிறைந்தேதக சிற்சாகர மாயே, வற்றாத மஹானந் மஹாதேவ மஹாதேவ. (௨)

ஆசைக்கட லுற்றேயழி வேனைப்பொரு ளாவந், தாசற்றநல் லாராவமிழ் தந்தோசெய்த தென்றூன், றேசுற்றென துள்ளேசுக சிற்சத்தது வாயே, மாசற்ற மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ, (௩)

குடியாவடி யோமாவெனை யாட்கொண்ட தனக்கே, நெடிதாகிய வன்பாயிட நித்தன்செய்த தென்றூன், படியேதுமிறந்தேபரு காநல்லமிழ் தாயே, வடிவாய மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (௪)

முட்டாகிய மத்தேனலன் முத்திக்குற முற்றும், விட்டேனல னற்றேனலன் வீரன்செய்த தென்றூன், கட்டாமிரு பாதிக்கறை யற்றூர்கரி மேலா, மட்டாய் மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (௫)

விதியார்கலை மேவும்மெலை யின்றுயொழி வின்று, யிதமோடக மல்லானெனை யந்தோசெய்த தென்றூன், கதியாயொளிர் கண்ணுயென தெண்ணேது மிறந்தே, மதியாய மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (௬)

* எழிலுற்றெலை யின்றுயவி யோனிக்கதி தோறு, மழலுற்றழி வேனைப்பர னந்தோசெய்த தென்றூன், பொழிவுற்றல கெங்கும்புர ணப்பூரண மாயே, வழுவற்ற மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (எ)

* எழில்-வலி.

அற்றூர்த மகத்தேயமிழ் தச்சாகர மாயே, வற்றுதவ ளத்தானென்னை யந்தோசெய்த தென்று, னற்றுயினு மிக்கார நலத்தானுவ மத்தான், மற்றேறது மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (அ)

கருவுற்ற பவச்சாகர முற்றேகழி வுற்றே. வெருவுற்றழி வேணப்பர னந்தோசெய்த தென்று, னுருவற்றரு வற்றேறயெ னுளத்தேயமிழ் தானுன், மருவற்ற மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (௯)

முந்தாவம ரர்க்கும்மறி வொண்ணுனடி யார்பா, னந்தாத நலத்தானென்னை யந்தோசெய்த தென்றன், றந்தாளிணை தந்தானுயிர் கொண்டானொரு தானாய், வந்தாரு மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (௧௦)

மஹாதேவ முற்றுப்பெற்றது.

௨

சிவமயம்.

பதினொராவது.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

அருட்கழல் விளக்கம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

புகழ்மிகு கனலி சிறக்கவோ புவியகம் விளைவு பெருக்கவோ, மகிழ்தரு மூவகை யுயிர்க்கெலாம் வளமிடை யறமிகவைக்கவோ, தகுமறை மறையவர் மிக்

கதா பதர்சுரர் பகவின முற்றெலா, மிகமிகு பெருவள
முய்க்கவோ விறைகழ லடியர் விளக்கலே.   (க)

மனுநெறி யுலகில் விளக்கவோ மவுனரு * ளுல
கின் முழுத்தவோ, நினைவரு முலகி லுயிர்க்கெலா நில
விய விமத தளிக்கவோ, மனவரு முயிர்க ளுளத்தெ
லா மொழிவரு முணர்வொளிர் விக்கவோ, வெண தி
றை கமலமலர்ச்செய்தா ளெழில்பெற வடியர் விளக்
கலே.   (உ)

அருளற மெவையும்விளக்கவோ வறுசமயமுமெ
ய்விளக்கவோ, பொருணெறி யெவையும் விளக்கவோ
பொழிலவை முழுதும் விளக்கவோ, வெருளறு சிவம
தெறித்துநேரிலகிடு மியல்பு விளக்கவோ, வெருளறு
கமல மலர்ச்செய்தாள் விரைவுட லடியர் விளக்கலே.

தொலைவினை முழுது மறுக்கவோ துயருறு பிறவி
தொலைக்கவோ, வலெகழு மவமை றுக்கவோ வளவுறு
மழகு விளக்கவோ, நிலையுறு மடியர் நினைத்தசீர் நிகழ்
தரு முழுது முடிக்கவோ, வெலையறு சுருபன் மலர்ச்
செய்தா ளெழில்பெற வடியர் விளக்கலே.   (ச)

கதுவிய மயல்கள் கலுச்சிநோய் கடுகிய வெகுளி
கழற்றவோ, விதமுறு முகை மழித்துளே மிகுதரு
புரண மளிக்கவோ, விதமுட லகமு மழித்தசீ ரெழில்
பெற விசைய விழித்துநேர், பொதுவுறு நிறைவ தளி
க்க்வோ புனிதன தடிகள் விளக்கலே.   (ரு)

* உள்-மனம்.

அறைவுறு சமய வகைக்கெலா மமைவுறு சமை
வையமரிக்கவோ, நிறைவொடு குறைவ திறக்கவோ
நிலவிய நிறைவை நிகழ்த்தவோ, விறலுறு பரம சுகத்
தையே யெவருளுமிலை முழுத்தவோ, செறிதரு சூர
வன் மலர்ச்செய்தா டிகழ்தர வடியர் விளக்கலே. (௬)

அலைதரு கலைக ளகற்றவோ வமைவெனு மிரத
மளிக்கவோ, விலதுள தடைய விறக்கவோ வெழின்
மிகு மொருமை யெறிக்கவோ, நலமிகு மடியர் நினைத்
ததாய் நவையற நிகழுநலத்தையே, யிலகிட வொளிதி
னளிக்கவோ விறைகழ லடியர் விளக்கலே. (௭)

அசைவறு முனிவர் தவத்திலே யழலொடு புனல்
களவற்றுளே, வசையற முயலும் வருத்தமார் வளர்
தரு துயர மரிக்கவோ, நசைகொடு விடய விடத்துளே
நடலைசெ யெனையு நினைத்துநே, ரிசைதரு கழல்களளி
க்கவோ விறைகழ லடியர் விளக்கலே. (௮)

அதிசய மிகவு மெனக்குமா லயன்முத லமர ராய
லப்பொடே, மிதமக மதனி லிளைக்கவேயிடருறு மனி
வெனக்குளே, மதிசெயிவ் வுலகை முயிர்க்கண்மே லுள
டர முழுது மொளிக்கசிர், நிதியினை நிகழ வளிக்க
வோ நிமலனா தடிகள் விளக்கலே (௯)

அருட்கழல் விளக்க முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

பன்னிரண்டாவது

அபயம்.

கலிவிருத்தம்.

வேண்டே னிமையோர் பதமே விடமுந்
தீண்டேன் மணில்வாழ் சிதைபோ கமது
மாண்டே யறுவேன் மயறீர் வகைவந்
தாண்டா யடியே னபய மபயம். (க)
வேண்டா மையைவேண் டுதலா கியகோள்
பூண்டே யுழல்வேன் புரைதீர் பொருளாத்
தூண்டா தொளிர்சோ தியதாம் வகைவந்
தாண்டா யடியே னபய மபயம். (உ)
பொய்யா முடலு முலகும் பொருளென்
றுய்யா வகையா லுழல்வே னுனமே
மெய்யே புகுதா வினையா வினைவா
மையா வடியே னபய மபயம். (௩)
போதேச னெடுமா லரன்வா னவரு
மேதே தெனவை யுறவே யெனையாண்
டீதே யிவனே யெனவந் தருளு
* மாதா வடியே னபய மபயம். (௪)
துரிசா கியகுற் றமதா கியதொல்
லைரவா டியெழுந் தணையா வகைதா

* ஆதன்-குரு.

னொருவா யெனையாள் பவனே யொழியா
வருளா பரனே யபய மபயம். (௫)
தாய்தந் தைகுலம் பொருள்கல் வியெனும்
பேய்வந் துறவே பிறிதொன் றறியா
தோய்வந் துறவே னுனையே யுணர்வே
யாய்வந் தனையே யபய மபயம். (௬)
தன்னால் வினையுஞ் சகசி வபாரந்
தன்னா லழியுந் தனதாம் விழியா
லென்னா லெனையென் னிலெனக் கருளு
மன்னே யடியே னபய மபயம். (௭)
வேதா கமமே முதனூ லலவா
வீத்தா மிதுவன் றெனவோ திடுமப்
பேதா திகளா லொருவே தமிலா
வாதீ யடியே னபய மபயம். (௮)
அன்பா லிமையோ ரயர்வெய் திடவே
* யின்பான் முருடா மெனையா ளவிரைந்
தென்போ லுருவா யெனையுண் டொளிரு
மன்பே யடியே னபய மபயம். (௯)
இருளே வெளியே யிழிவே யுயர்வே
தெருளே மருளே செறிவே புரையே
மருளேன் மனனே மணிவீ டறியா
வருளே யடியே னபய மபயம். (௧௦)

அபய முற்றுப்பெற்றது.

---

* இன்பான்முருடு - பராய்மரம்.

உ

சிவமயம்.

பதிமூன்றுவது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

சரணம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பவமற முனிவோனே சரணஞ் சரணம்
பகவற முழுதானாய் சரணஞ் சரண
மவமற வெனையாள்வாய் சரணஞ் சரண
மடியிணை தருவோனே சரணஞ் சரண
நவமறு முணர்வேயுன் சரணஞ் சரண
நனுகரு மௌனியேயுன் சரணஞ் சரணந்
தவமுறுபயனேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
சயசய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (க)

உயர்வற வுயர்வோனே சரணஞ் சரண
முலகமொ டியிரானாய் சரணஞ் சரண
மயர்வறி வறுநாதா சரணஞ் சரண
மவமுறி வுனுகோனே சரணஞ் சரணங்
கயவரு ளிருளானாய் சரணஞ் சரணங்
கரதல மணியேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
செயலறு முணர்வேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (உ)

அறுசம யமுமானாங் சரணஞ் சரண
மறமற மகல்வோனே சரணஞ்சரணம்
வெறுமறி வுருவானாய் சரணஞ் சரணம்
விளைவறு விளைவேயுன் சரணஞ் சரண
மறுகலில் பதமேயுன் சரணஞ் சரண
மறுவறு மணியேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
செறிதரு தெளிவேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (௩)

படருறு வினைநாசா சரணஞ் சரணம்
படிமுதன் முழுதானாய் சரணஞ் சரண
மிடாற வெனையாள்வாய் சரணஞ் சரண
மெனையெளி லருள்வானே சரணஞ் சரண
முடலுயி ருணர்வானாய் சரணஞ் சரண
முருகுள நிறைதேனே சரணஞ் சரணந்
திடமுறு முணர்வேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (௪)

களிமய லறுகாய்வாய் சரணஞ் சரணங்
கருகரு பரனேயுன் சரணஞ் சரண
மொளியினி லொளியேயுன் சரணஞ் சரண
மொழிவறு முணர்வேயுன் சரணஞ் சரண
மளிதரு கனியேயுன் சரணஞ் சரண
மருள்பொழி யமுதேயுன் சரணஞ் சரணந்
தெளிதரு சிவமேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (௫)

சுகமது வடிவானாய் சரணஞ் சரணஞ்
சுருதியின் முடிமேலாய் சரணஞ் சரண
மிகபர மறுமீசா சரணஞ் சரண
மிணையிலி யிறைவாவுன் சரணஞ் சரண
மகமுறை யமலாவுன் சரணஞ் சரண
மடியர்த மரணேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
சகமது முழுதானாய் சரணஞ் சரணஞ்
செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (௬)

அறிவறி பவனானாய் சரணஞ் சரண
மறிபொரு ளதுவானாய் சரணஞ் சரண
முறிவது சுகமேயுன் சரணஞ் சரண
முழுதுணர் முனியேயுன் சரணஞ் சரணங்
குறைவறு நிறைவேயுன் சரணஞ் சரணங்
* குணகட லமிழ்தேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
செறிதரு பவநாசா சரணஞ் சரணஞ்
செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (௭)

விரகரு ளிரியாயுன் சரணஞ் சரண
மிகுமொளி விமலாவுன் சரணஞ் சரண
மரணரி யயனேயுன் சரணஞ் சரண
மகமித மறுசோதீ சரணஞ் சரணம்
பரவுற வினியாயுன் சரணஞ் சரணம்
பழுதறு முணர்வேயுன் சரணஞ் சரணஞ்

---

* குணக்கடலென்பது-குணகடலென இசைநோக்கித் தொக்கது.

சிரமுறு தவமேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (அ)

செருவது மிகவேகொண் டலையுஞ் சமயஞ்
செறிவற வழகாருங் கழறந் துளமே
மருவியென் மதியாயென் மதியன் றியிலே
மலர்தரு கருபாவுன் சரணஞ் சரணை
முருவுட னருவாயொன் றதுவன் றியிலே
யுரையுட னுணர்வாய்நின் றவையொன் றறவே
தெரிதரு தெளிவாமுன் சரணஞ் சரணஞ்
செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (கூ)

கடவுடல் வடிவாய்நின் றுழல்வேன் றனையுந்
தரவொரு பொருளாவிங் ககிலந் தனிலே
மிடைதரு மிமையோரங் கலம்வந் திடவே
விரைவொடு வருவாயுன் சரணஞ் சரணந்
தடையற வடியார்தந் திரள்சென் றவர்முன்
றழன்முக மெழுகாநின் றுருகும் படியென்
றிடவுள நெகவேதந் தருளுன் சரணஞ்
செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (க0)

சரணமுற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

பதினான்காவது

அடைக்கலம்.

கலிவிருத்தம்.

தந்தை தாய்மனை வீடெனுந் தன்மையிற்
சிந்தை யானது சென்றழி யாவகை
யெந்தை யேகுறிக் கொண்டெனை யென்றுகொ
ளந்த மாதியி லாயுன் னடைக்கலம். (௧)

மேன்மை கல்வி விழுப்பம் வியப்பினிற்
றானெ னுள்ளஞ் சலித்து விழாவகை
ஞான நாயக னேகுறிக் கொள்ளெனை
யானை யாவறி யேனுன் னடைக்கலம். (௨)

காம லோபங் கதமத மாதியிற்
போம தாமுளம் போய திடாவகை
யேம நானறி யேன்குறிக் கொள்ளெனைச்
சேம மேதெளி வாயுன் னடைக்கலம். (௩)

வஞ்ச மேமகிழ் வேமடி மானமா
நஞ்ச மேயுள நண்ணியி டாவகை
யெஞ்ச லில்லறி வேகுறிக் கொள்ளெனை
யஞ்சி னேனடி யேனுன் னடைக்கலம். (௪)

சமய வாதங்கள் சாற்றுபே தக்கலைச்
சுமையி லேயுளந் தான்று வளாவகை
யமைவி லேனையஞ் சேலென் றருளிடு
விமைய வாவிறை வாவுன் னடைக்கலம். (௫)

விரத மோடு தவம்பல வெந்நெறிப்
புரைத னூடுளம் போய்ப்புலம் பாவகை
வரத னேகுறிக் கொள்ளுள மாக்கனி
யிரத னேயிறை வாவுன் னடைக்கலம். (௬)

சீத மோடழ றீமை நலங்குல
மேத மொன்றற வேயுள மொத்திட
நாத னேகுறிக் கொண்டு நடத்தெனை
* யாத னேனறி யேனுன் னடைக்கலம். (எ)

பஞ்ச மோடு மழையடை பூசலேய்
நெஞ்சி () னுரை நிலைகுலைக் கத்தகு
நெஞ்ச தொன்றி னிலைதள ராவகை
யஞ்ச லென்றருு ளாயுன் னடைக்கலம். (அ)

மிஞ்சி யேமிடை செய்விகற் பங்களா
னெஞ்சொர் போதொரு வர்க்குறி லாமைகண்
டஞ்சி வந்துன் னடைக்கலம் பூண்டவென்
னெஞ்சு மேவி யிருந்தருு ளின்மலா. (௯)

தாக மேபசி யேதணி யாதிடுஞ்
சோக மோகத் துளந்துவ ளாவகை
யேக நல்லறி வேகுறிக் கொள்ளெனை
யாக னேயடி யேனுன் னடைக்கலம். (௧௦)

அடைக்கல முற்றுப்பெற்றது.

---

* அறிவிலான். () ஆரையுமென்னும் முற்றும்மை-ஆரை யென விகாரத்தாற்றொக்கது.

சிவமயம்.

பதினைந்தாவது

சிவசங்கரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடிஆசிரியவிருத்தம்.

வினைமங்கிட விங்குருவங்கொடு
வெறுமொன்றறி வின்றிய வென்றனை
நினைவங்கது வின்றி நிரந்தர
நெறியென்கணை தெங்கு நிகழ்ந்திட
வினமின்றி யொருங்கி யவிழ்ந்திட
விருவென்றிறை வன்செய்த நன்செய
றினையுஞ்சக மென்பது மொன்றிலை
சிவசங்கர சங்கர சங்கர, (க)

பகலிங்கிர வென்ப திறங்தொரு
படிநின்றொளிர் கின்ற பரம்பொரு
ளகநின்று திகழ்ந்திடு கின்றமை
யறிவங்கயர் வொன்ற தறும்படி
தகவிங்கிது கண்டுகொ ளென்றிறை
சரணந்தலை தந்திட முன்றிகழ்
செகநன்பர மங்குயி ரிங்கிலை
சிவசங்கர சங்கர சங்கர. (உ)

சடவன்பிணி துன்ப தரஞ்செறி
தசைவன்பிணம் வன்கழு குண்டியிவ்
வுடலின்பம தென்றழி யும்பொரு
ளுடன்மங்கிடு மொன்றறி வின்றிய

சடனென்றனை புன்றலை தன்றிகழ்
சரணந்திசை யெங்கு நிறைந்துள
திடம்வந்து தெளிந்து திகழ்ந்தது
சிவசங்கர சங்கர சங்கர. (ங)

உலகங்களு மும்பர் பதங்களு
மொருவுந்திணை மென்பது மொன்றற
நிலவும்பர னன்கழ றங்கிய
நிகழன்பர்த நெஞ்சு நிறைந்தது
கலகங்கொள் பவங்க ளிறந்தன
கரணங்க ளடங்க மடிந்தன
செலவுஞ்செய லன்றி யிருந்தது
சிவசங்கர சங்கர சங்கர. (ச)

இதமங்கக மென்ப திறந்தன
விகதன்பர மின்றி யொழிந்தன
விதமங்குறு வன்சம யங்களும்
வெறுமொன்றல தின்றி முடிந்தன
பொதுவொன்றலை வெங்கு நிறைந்துள
புனிதன்கழ லெங்கு நிகழ்ந்தது
* திதம்வந்து தெளிந்தொளிர் கின்றது
சிவசங்கர சங்கர சங்கர. (ரு)

விரதங்கட வங்கண் முடிந்தன
வினைவெம்பவ பந்தி செறிந்துள
0 கரமொன்றிய கங்குல் கழிந்தது
கரையின்றிய வின்பம் விளைந்தது

---

* திதம்-இருக்கை. 0 கரம்-சிறுமை.

சாதந்தனை யன்றிய தொன்றுமி
றலைவன் சரணங்கள் சமைந்தென
சிரம்வந்து செறிந்து திகழ்ந்தது
சிவசங்கர சங்கர சங்கர. (சு)

எவமன்றிய தொன்றறி வின்றிய
வெனையன்ப ரொடங்குற நன்றிசெய்
தவனன்பர்க டம்பர மன்றன
சரணங்களை யென்றலை தந்திட
நவமொன்றற வெங்கு நிறைந்துள
நயனந்திக ழின்ப நெடுங்கடல்
சிவநின்று திகழ்ந்திடு கின்றது
சிவசங்கர சங்கர சங்கர. (எ)

இறைநன்கரு ளின்செய லென்சொல
வெழினன்கண மொன்றிலை யங்கதின்
மறையெங்கணு நின்று புகழ்ந்திடு
வளம்வந்து வரம்பதி றந்தது
வறிவங்கயர் வின்றி நிறைந்தென
வகநின்றமிழ் தம்பொழி கின்றது
சிறைவன்பவம் வெந்து விழுந்தது
சிவசங்கர சங்கர சங்கர. (அ)

பனுநன்கலை யின்கண றைந்திடு
பருவங்கள் கழன்றுளிர் பங்கய
தனநன்கழ றன்றிக பூண்பர்க
டலையன்றியு மென்றலை தந்தொரு

வினையின்றிய வின்பம் விளைந்திட
விருவென்றிறை வன்செய்த விஞ்சையோர்
தினையும்புக லுந்திற மொன்றிலே
சிவசங்கர சங்கர சங்கர. (௯)

புணியங்கண் மறங்கள் பொலிந்திடு
புலனங்கர ணங்கண் மடிந்தன
பிணிதங் * கவ வென்பது தன்றிகழ்
பெருவன்குல சண்டை கழிந்தது
வினையின்றிய வின்பமெ னன்கமு
விரவங்கொடு நன்பக லின்றியோர்
திணைமங்கொழி வின்றௌிர் கின்றது
சிவசங்கர சங்கர சங்கர. (௧0)

சிவசங்கர முற்றுப்பெற்றது.

பதினொருவது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

அபயவரதம்.

கலிவிருத்தம்.

அத்த னேயறி வானந்த நாடனே
சுத்த னேசுரூ பானந்தச் சோதியே
நித்த னேயப யங்கிழ்ந் திட்டிடச்
சித்த னேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (௧)

* அவாவென்பது-அவவெனக்குறியதன் கிழாக் குறுகிற்று.

அமல மாகிய வானந்த நாடனே
முமல மாமிருள் போக்கிய மூலமே
விமல மாமப யம்விளங் கிட்டிட
வமல னேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (உ)

அருள னேநிக ழானந்த நாடனே
பொருள லேனையு மாளுடைப் புண்ணியா
தெருள னேயப யந்திகழ்ந் திட்டிட
வருள னேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (ந)

ஆசி லாவறி வானந்த நாடனே
மாசி லாமன மன்னுஞ் சுருபனே
யீச னேயப யம்மிலங் கிட்டிடத்
தேச னேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (௪)

ஏக னேயெழி லானந்த நாடனே
சோக மேதா மிலாருட் சுருபனே
யாக னேயப யம்மமர்ந் திட்டிட
யோக னேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (ரு)

நண்ண லேனையி லானந்த நாடனே
யெண்ணி லேனையு மாண்டரு ளீசனே
திண்ண மாரப யந்திசழ்ந் திட்டிட
வண்ண லேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (சா)

மாறி லாமகிழ் வானந்த நாடனே
யாறு வாருளத் 0 தண்ணிக்குங் கன்னலே

---

* ஆகனென்பதற்கருத்தம் - சகளீகரித்தவனென்பதாம்.
0 அண்ணித்தல்-தித்தித்தல்.

யீறி லாவப யம்மிலங் கிட்டிடக்
தேற லேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (எ)

அருத்த னேயம லானந்த நாடனே
கருத்த னேயெனை யாள்கரு ணையா
திருத்த னேயப யந்திகழ்ந் திட்டிட
வொருத்த னேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (அ)

ஐய னேயரு ளானந்த நாடனே
பொய்ய னேனுள மேவும் புனிதனே
மெய்ய னேயப யம்விளங் கிட்டிடச்
செய்ய னேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (கூ)

நம்ப னேஞான வானந்த நாடனே
வம்ப னேனுள மன்னுஞ் சுரூபனே
யம்பொ னேயப யம்மணைந் திட்டிடச்
செம்பொ னேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (க0)

அபயவரத முற்றுப்பெற்றது.

பதினேழாவது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருட்பத்து.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கருணை யாகின்ற கண்ணுடைக் கரும்பே
கன்ன லேநற் கலைக ளளப்பொருளைப்

பொருள னேபுலே யேனையும் பொருளாப்
பூமி தன்னில்வந் தாண்டதோர் புனிதா
தெருள னேசிவப்ர காசனே தேனே
திகழு மன்பர்தங் கவலையை நீக்கி
யருள னேயஞ்ச லஞ்சலென் றன்ப
ரின்ப நன்குற வங்கணு வருளே. (க)

ஓது மாமறை யாயிரங் கோடி
யுணரு மாறற வோங்கொளி யாய
நாத னேநணு காருளத் திருளே
ஞான வாரமிழ் தேநலஞ் சுவையே
சீத வாரருட் சிவப்பிர காசா
திகழு மன்பர்தங் கவலையை நீக்கிப்
போத வின்பமும் போகமும் புகழும்
பொருவிலன்பரைப் பொருந்திட வருளே. (உ)

தேவ தேவனே சிவப்பிர காசா
சிற்சு ரூபநற் செழுஞ்சுடர்த் தேனே
பாவ நாசனே பத்தர்த மெய்ப்பிற்
பழுதி லாதநற் றுணைவனே பரமா
வாவ வென்றன்பர்கவலையை நீக்கி
யளவி லாவின்ப மழகுற வருளா
யோவி லாவரு ளேவடி வாய
வுத்த மாமத்த னேஞானக் கனியே. (௩)

நின்னை யன்றியோர் பொருளிலர் நினையு
நினைவு வேறிலர் நின்னையே திகழும்

பொன்னும் போகமும் புகழொடு வலியும்
பொருந்து மோர்மனை காணியும் புகலு
மன்னை யுஞ்சுற் றமுமற்ற துணையு
மாக வேநினைந் தன்றியொன் றறியா
வன்ன வன்பர்தங் கவலைய தகல
வளவி லின்பநன் கழகுற வருளே. (௪)

தென்ன வன்சேரன் றிகழ்தரு சோழன்
றேச மங்கங்கு திகழ்ந்தர சாளு
மன்னர்நீ யமைச்சர் நாற்படைத் தலைவர்
மற்று நீயவர் மதியுநீ மனநீ
யுன்னை யேதுணை யாகநன் குடைய
வொப்பி லன்பர்தங் கவலையை யொழித்துத்
தென்ன னேசிவப் பிரகாசத் தேனே
திகழு மன்பருக் கின்பநன் கருளே. (௫)

வேத கீதனே விண்ணவர்க் கரசே
மெய்யர் மெய்யனே பொய்யர்தம் பொய்யே
யாத னேனப ராதமே செய்தே
னாயி னுந்நினை யன்றிமற் றறியேன்
சீத னேசிவப் பிரகாசத் தேனே
திகழு மன்பர்தங் கவலையை நீக்கி
நாத னேயின்ப நன்குற வருளாய்
நாயி னேனையு மடிமைகொண் டானே. (௬)

முனிவி லாதபே ரருளுடை முனியே
முத்த னேயொப்பு மிக்கவ ரில்லாத்

தனிய ஞகிய சம்புவே தலைவா
தத்து வாபத்தர் வைத்தமா நிதியே
கனியு மாவருட் கற்பகக் கனியே
காத லாலன்பர் கவலையை நீக்கி
யினிதி னின்பமு முவகையு மருளா
யென்னை யாளுடை யெம்பெரு மானே. (எ)

அன்பி லேனுனக் கழிவுறு போகத்
தாசை வெள்ளமு மயலுமே யுடையே
னென் * பொ லாமணி யேயிவை கண்டு
மிரங்கி யேன்றுகொண் டாண்டது னருளே
யின்ப னேசிவப் பிரகாசத் தேனே
யேழை யேன்குற்றங் குணமெனக் கொண்டு
நன்பொ னேயன்பர் கவலைதீர்த் தின்ப
நல்க வேண்டுமெ னற்றவப் பயனே. (அ)

நின்க ழற்குநா னன்பில ஞத
னீயு நானுமே யறிவமத் தனைமற்
றுன்க ழற்குநா னடிமையென் பதுதா
னுலகெ லாமறி யும்பொரு ளதனற்
றுன்ப முற்றிடு ஞனினச் சிரிப்பார்
சுருப நன்குறிற் றுதிப்பரு முனையே
யன்ப தற்பொருட் டும்மரு ளானு
மன்ப ரின்புறத் துன்பறுக் தருளே. (கூ)

* பொல்லாமணி-பொள்ளாமணி.

திருநடத்தர சேசுரூ பாவென்
றிகழு நல்லருட் சிவப்பிர காசா
வுருவெடுத்துவிட் டிடைவிடா துழனு
முற்ப வக்கடு வாகிய வொருவா
பருவ துற்றநல் லன்பர்தந் துயரைப்
பாற வேசெய்துன் பழுதிலா வின்ப
மருவி டச்செய்திவ் வுடலுள தனையு
மகிழ வைத்துள மன்னிநீ யருளே. (௰)

அருட்பத்து முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

பதினெட்டாவது.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்மீது

காரணற்காணுக்கரணத்திகழ்ச்சி.

ஈற்றடிமிக்குவந்த நான்கடிக்கலித்தாழிசை.

தொழுந்தேவர் நின்றயரத் துன்பப் பிறப்பி
லழுந்தேனை வெனைத்தா ணடிப் புறத்தி
லுழுந்தூர் பொழுதி னுரைத்தா னுரைக்க
செழுந்தேற லுண்ணுச் செவியுஞ் செவியே
தேசிகன்சீர் கேளாச் செவியுஞ் செவியே. (௧)

அரும்பி முளையா யலராகிக் காய்த்துக்
குரம்பை பழுத்துதிர்ந்தோர் கொள்கைவா யின்னுந்
திரும்பிப் புகாமே சிவன்கோயில் கொள்ள
விரும்பத் தவமில்லா மெய்யென்ன மெய்யே
மெய்க்கோயி லாகாத மெய்யென்ன மெய்யே. (௨)

ஒளிக்கு மொளியா வொளியுருவங் கொண்டு
வெளிக்க ணெழுந் தருளும் வேதியனைக் கண்டு
துளிக்கு மருவி சொரியச் சொரியக்
களிக்குந் திறமிலாக் கண்ணென்ன கண்ணே
கருணைக் கழல்காணாக் கண்ணென்ன கண்ணே. (௩)

பொற்றா மரையவனைப் புத்தேளி ராயவர்தஞ்
சுற்றா மரசாய்ச் சகத்தே பிறந்திறந்து
சுற்றா மரைபோற் சுழலா வகையாண்ட
நற்றா மரைமுரலா நாசியு நாசியே
ஞான மணங்கரா நாசியு நாசியே. (௪)

உயர்ந்தவா றோரு மொளிமறையும் போற்றப்
பயந்தவா பாராதிப் பார்மிசையே யென்னை
யயர்ந்தவா ஓடி யழிவேனை யாள
நயந்தவா பாடாத நாவென்ன நாவே
நற்சுரூபா னந்தனென்று நாவென்ன நாவே. (௫)

மலரோன் முதலார் மறைகோடி கோடி
கலைதேடி நின்றயராக் கண்காண வந்தென்
றலைதேடித் தந்த தடந்தாளிற் றூவ

வலர்தேடிப் போகா வடியு மடியே
யாலயஞ்சூழ் போகா வடியு மடியே. (சு)

குழலே யனையமொழிக் கோல்வளையார் மாயச்
சுழலே யுழலுமனத் தொல்வினையேன் செல்லு
மழலே யனைய பிறப்பறுத்த வம்பொற்
கழலேவல் செய்யாத கையென்ன கையே
கடிமலர் தூய்த்தொழாக் கையென்ன கையே. (எ)

உவமந் தனக்கி லுபநிடதந் தேடுஞ்
சிவமுந் திருவுருவாய்த் நீயென தெல்லாப்
பவமுங் கெடவருளும் பங்கயத்தே வீழத்
தவமுன்பு செய்யாத தலையுந் தலையே
தலைவன்றாள் சூடாத தலையுந் தலையே, (அ)

சீர்பாடு மூவர்கள்பாற் றேவர்கள்பாற் செம்மைமிகு
மார்பாடுஞ் சாராத வானந்தன் றன்வந்திங்
கோர்பாடு மில்லே னுளமறிய வுள்புகுந்த
நேர்பாடு தானினையா நெஞ்சென்ன நெஞ்சே
நெக்குநெக் குள்ளுருகா நெஞ்சென்ன நெஞ்சே. (கூ)

இம்மை மறுமை யெனப்பகரு மின்னல்சேர்
பொய்ம்மை யுருவாகிப் பொன்றுமைப் போதமாய்
மெய்ம்மையா னந்தம் வெறுமின்ப மாய்விளங்குந்
தம்மைப் பெறுகல்லார் தரமென்ன தரமே
தற்சுரூப ணுகாதார் தரமென்ன தரமே. (கo)

காரணாற்காணுக் கரணத்திகழ்ச்சி முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

பத்தொன்பதாவது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

சிர்பாதவல்லபம்.

கலிவிருத்தம்.

ஆபத் தனமாகு மாபத் துணையாகு
மாபத் தினைவேரோ டரியும் மயிலாகு
மாபத் ததுமேவா வரணம் மதுவாகு
மாபத் தறுசம்பத் தமலன் கழலுனே. (௧

இடருக் கிடராகு மிடரற் றிடமாகு
மிடரைப் பொடிசெய்தற் கெறிநற் படையாகு
மிடருக் கிசைவொண்ணா வெழிலா ரரணாகு
மிடரற் றிடுமின்பத் திறைபொற் கழலுனே. (௨

அழிவுக் கழிவாகு * மழிவற் றிடமாகு
மழிவைக் கருவேரோ டரியும் மயிலாகு
மழிவற் றெழிலாரு மன்பர்க் கருண்மிக்குப்
பொழிநற் சுரூபன்றன் புனைபொற் கழலுனே. (௩

துயரைத் துயர்செய்யுந் துயரற் றிடமேவுந்
துயரைத் துகள் செய்யத் தொடுநற் படையாகுந்
துயர்மற் றணுகாநல் லரணத் துணையாகுந்
துயரற் றிடுமின்பச் சுரூபன் கழலுனே (௪

---

* அழிவற்றவிடமாகுமென்பது - அழிவற்றிடமா(
மெனமருவிற்று.

சோகத் திருளுக்குச் சுடர்பொற் சசியாகுஞ்
சோகத் திரள்சாடத் தொகுதண் டமதாகுஞ்
சோகத் தொடுமோகத் தொடர்வற் றிடமாகு
மேகச் சுருபன்ற னின்பக் கழறானே. (௫)

கோபத் தழலுக்குக் குளிர்நற் புனலாகுங்
கோபத் திருளுக்குக் குளிர்பொற் சசியாகுங்
கோபப் பகைவெல்லக் கூர்நற் படையாகுஞ்
சார்புற் றவருள்ளத் தலைவன் கழறானே. (௬)

மயலைத் தடிசெய்யு மதமத் தனைசெய்யுங்
கயமுற் றிடுகாமக் களியைப் படவெய்யும்
பய * மற் சரமாதிப் படையைக் கெடமோதுஞ்
செயநற் சுருபன்றன் செம்பொற் கழறானே. (௭)

மறுமைப் பிணிதீர்நன் மதுரக் கடுவாகுஞ்
சிறுமைத் தனமத்தத் திரளைப் பொடிசெய்யு
o முறுமைக் குணமிக்கீ டணையைக் கெடமோதுஞ்
செறிநற் சுருபன்றன் செம்பொற் கழறானே. (௮)

திருவைச் செறிவிக்குந் திகழப் புகழ்விக்கு
முருவைப் பொலிவிக்கு முணர்வைக் கிளர்விக்கும்
பொருவற் றிடுநன்மைப் பொருளைப் புணர்விக்குங்
குருநற் சுருபன்றன் குளிர்பொற் கழறானே. (௯)

---

* மற்சரம்-பொறாமை.

o முறுமையீண்டு-மேன்மை.

நினைவுற்றன வெல்லா நிகழ்வித்திடு மின்பத்
தனமிக்கிடு ஞானத் தொடுநற்குண சீல
மினமுற்றிட நல்கு மெழினற்சுரு பன்றன்
புனைபொற்கழ லன்புற் றவருட்பொலி வுற்றே. (கo)

சீர்பாதவல்லப மூற்றுப்பெற்றது.

இருபதாவது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

திருப்பல்லாண்டு.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த
தாழிசை செந்துறை.

ஊன மொழித்துரை யொன்றாலே தானுக்கு
முத்தமற் குப்பல்லாண் டோத வாரீ
ருருவோ டருவாகி யன்றாகி யொன்று
முணர்வினுக் குப்பல்லாண் டோத வாரீர்
ஞானமு ஞேயமு ஞாதுரு மாயல்லா
நாதருக் குப்பல்லாண் டோத வாரீர்
நல்ல சிவப்பிர காசற்குப் பல்லாண்டு
நாத்தழும் பப்போற்றி யோத வாரீர். (க)

என்னே யெனையும் பொருளாக வாண்ட
வியல்பினுக் குப்பல்லாண் டோத வாரீ

ரிப்படி யென்ன வொண் ணாவின்ப வெள்ளத்துக்
கெப்பொழு தும்பல்லாண் டோத வாரீர்
முன்னையெல் லாமாய் முளைத்தன்றி நின்ற
முதன்மைக்குப் பல்லாண் டோத வாரீர்
முத்தி திருவாய் மொழியும் விரகற்கு
முப்பொழு தும்பல்லாண் டோத வாரீர். (உ)

கல்விக் கடலைக் கடக்கும் படிபார்த்த
கண்ணுக்குப் பல்லாண்டென் றோத வாரீர்
கற்போலு நெஞ்சங் கரைத்தாள வல்ல
கருணைக்குப் பல்லாண் டோத வாரீர்
செல்வத் திருக்கழல் சூட்டு மடியார்
திருவுக்குப் பல்லாண்டென் றோத வாரீர்
செய்ய சிவப்பிர காசற்குப் பல்லாண்டு
சித்தங் களிக்கநின் றோத வாரீர். (௩)

வாவென் றழைத்தென் சிரத்திற் கழல்வைத்த
வண்மையற் குப்பல்லாண் டோத வாரீர்
மாமறை தேடிட மானுட னாய்வந்த
வல்லவற் குப்பல்லாண் டோத வாரீர்
தாவில்லா மாலயன் றேடியுங் காணாத
தத்வற்குப் பல்லாண்டென் றோத வாரீர்
சாற்றுஞ் சடங்கெல்லாஞ் சாடிய கண்டற்குச்
சந்ததம் பல்லாண்டென் றோத வாரீர். (௪)

பந்தப் பெருங்கடல் பாழ்படப் பார்த்த
பரிசுக்குப் பல்லாண்டென் றோத வாரீர்

பாத மளித்த பரிசுக்குப் பல்லாண்டு
பல்லா யிரத்தாண்டென் றோத வாரீர்
சிந்தைப் பரப்பற மீட்டென்னைக் காட்டிய
செல்வற்குப் பல்லாண்டென் றோத வாரீர்
செய்ய சிவப்பிர காசற்குப் பல்லாண்டு
சித்தங் களிக்கநின் றோத வாரீர். (௫)

ஈற்றடிமிக்க நாற்கடியான்வந்த
கலித்தாழிசை.

மூர்த்திகண் மூவருமறியா முழுமுதல்வந் தோரு
ருவா, யார்த்தபெரும் பாசமெனு மாரிருள்வா யழி
வேனுக், கோர்த்துணரும் வகையருளி யொருநொடி
யிற் பிறப்பறவே, பார்த்தெனையாட் கொண்டவற்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே, பரவரிய நாதனுக்குப் பல்
லாண்டு கூறுதுமே. (௬)

நீங்காத பெருந்துயரா னெருக்கியெனைச் சுழற்
றியிடு, மாங்காரந் தவிர்த்திடவோ ராரியனா யெழுந்த
ருளி, யோங்காரத் துட்பொருளை யொருமொழியி
னளித்தெனையும், பாங்காக வாண்டவற்குப் பல்
லாண்டு கூறுதுமே, பத்திவலைப் பட்டவற்குப் பல்
லாண்டு கூறுதுமே. (௭)

மண்பாலப் பாதலர்பால் வானோர்பான் மற்று
முள, வெண்பாலு மெய்தரிய பேரின்பம் யானெய்த,
நண்பாக வந்தருளி நல்லடியா ருடனெனையும், பண்

பாக வாண்டவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே, பாரா மற் பார்த்தவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. (அ)

மயலகனுன் மறந்துபிறந் துழன்றிடுமிம் மதியிலி யேன், பயமதெலாந் தீரவருவ வானுருவா யெழுந்தருளி, நயமதுற வுட்புகுந்து ஞானகனப் பேரொளி யாம், பயனதுவாய் நின்றவற்குப் பல்லாண்டு கூறு துமே, பத்தருயி ருண்டவற்குப் பல்லாண்டு கூறு துமே. (கூ)

முத்தியுமுத் திப்பயனு முழுதுணர்மெய்ஞ் ஞானமுமாஞ், சித்தியுமச் செய்தவமு மாயசிவப் பிரகாச, னெத்திறியேனை யாண்டுள்ளங் குடிகொண்டங் கெல்லையிலாப், பத்தியுமாய் நிறைந்தவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே, பராவமிழ்தாய் நிறைந்தவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. (கo)

செற்றமு ... ஞர்வமதஞ் செறிகோபமுலோபமெனும், பற்றதனாற் பவக்கடலுட் பதைத்துழன்று கழிவேற்கு, நற்பதமு நன்னெறியு ஞானமுமாந் தம்பதமே, பற்றதுவா வளித்தாற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே, பால்புரைநீ றணிந்தாற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. (கக)

திருக்லுறுந் திண்மனத்தைச் செப்படைவே திருத்தியிட, வுருவருவ மொன்றுமிலா வுத்தமனெ ரோருருவாய்ப், பெருகியவெம் பேதைமையாம் பிணி

கெடுத்துப் பேரின்பப், பருகமிழ்தாய் நிறைந்தவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே, பாமாலை யுகந்தவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. (௧௨)

போக்கினொடு வரவதுவாய்ப் பொன்றுமுடம் பளவாகி, நீக்கமிலா நெடுந்துயரா நீள்சுழிப்பட் டழிவேனை, யாக்கமுட னழிவிலா வானந்த மாக்கியென்றன், பாக்கியமாய் நிறைந்தவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே, பார்முழுது முண்டவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. (௧௩)

இகபரமா யெண்டிசையா யெல்லாமா யீறின்றிப், பகவெனலாம் பகிர்ப்பறவே பணைத்தல்லாப் பரம்பொருளாய், மிகல்குறைவொன் றின்றியெலாந் தானேயாய் வெளிப்பட்டுப், பகர்வரிய நாதனுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே, பங்கயத்தா ளளித்தவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. (௧௪)

அரிபிரமன் முதலாய வமரரெலா மலமாக்க தெரிவரிய செய்யசிவப் பிரகாச னெழுந்தருளிப் பொருவதிலா நாயேனைப் பொருளாக்கி யுட்புகுந்து பரிவதுசெய் தாண்டவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே பார்ப்பரிய சோதிக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. (௧௫)

திருப்பல்லாண்டு முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

இருபத்தோராவது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

திருவந்திக்காப்பு.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

முருகலர்தார் வரைமார்பா மூவர்கோவே
முத்திநெறி யறிவிக்க நாயி னேற்குந்
தருகழலாய் பருகமிழ்தே தத்துவநற் சுடரே
தயாதரனே தவளநகைத் தையறிருக் கணவா
வரிகருகப் பெருகியமர்த் தரிசிதறக் கணைகட்
டருளறமிக் கிருகுழைசெற் றவனிகொளப் பிறழுந்
திருநயனத் திருவனையா ரந்திக்காப் பெடுத்தார்
செய்தருளத் திருவுளமென் றிருநடநாயகனே.(க)

அருண்மேனி யமர்ந்தானே யானந்த மலையே,
யணைந்தவர்தம் பெருவினையை யடர்த்தருளு மருந்தே,
செருவாரும் பிறவியறுத் தெனையாண்ட தேனே, திரு
விருக்கும் வரைமார்பா தெய்வவலஞ் சுழியாய், பொரு
வேலை யீடழித்துக் கயவினையும் வெருட்டிப், பொங்கி
யிரு குழைதுரந்து பொருதிளையோ ருயிரைப், பரு
குசின விழிமடவா ரந்திக்காப் பெடுத்தார், பழுதறு
நின் றிருவுளமென் பரம்பொருளா முருவே. (உ)

இலகுமறைக் கெழின்முனிவர்க் கிமையவர்கட்
கரியா, யெனையடிமைக் கொளவெனையொத் திசையவு

ருப் புனைவா, யுலகுயிர்தற் பரமதெனத் திகழ்வொடு
* நெற் றகனே, யுரையுணர்வைக் கழியமிகுத் தொளி
ருசிவச் சுடரே, கலகவிழிக் கரியகுழற் குழல்சொன்
மொழிக் கடினக், களபமுலைக் கதிர்செய்நகைக் கனிப
வளத் துவர்வாய்த், திசைநுதற் றிருவனையா ரந்திக்
காப் பெடுத்தார், செய்தருளத் திருவுளமென் றேவர்
கணு யகனே. (ரு)

பரிதிமதிக் கனல்புனல்கால் புரைதரைமற் றுயிராய்ப்
பகர்பொருளித் தனையுமலா திகழறிவுக் கறிவே
சுருதிமுடிக் கறிவரியாய் கருதுமவர்க் கெளியாய்
சுருபானந் தச்சுடரே தொழநினையார் புகுதுங்
கருவிருளிற் கருகிமலர்க் கழலிணைகட் புலனுர்
களியுலவிக் கடவுடிருக் கருணையெனப் பெருகித்
திருவொளியிற் றிகழ்விழியா ரந்திக்காப் பெடுத்தார்
செய்தருளத் திருவுளமென் றேவர்கணுயகனே. (ச)

சாவாது மூவாது தனிமுதலா முருவே
தாழ்சடையோன் மால்பிரமன் றுனறியா வறிவே
யாவாவென் றடியவர்கட் கருளளிக்கு மிழ்தே
யற்புதனே யகண்டமுமா யன்றிநின்ற சுருபா
பூவாரு மடிகமலம் பூண்முலையுங் கமலம்
பொருந்துகர முங்கமலம் பொருகயற்கண் கமலந்
தேவாநின் றிருவனையா ரந்திக்காப் பெடுத்தார்
செய்தருளத் திருவுளமென் றேவர்கணு யகனே. ()

* நெற்று-முதிர்வு.

குரவாநற் குணக்குன்றே யந்திக் காப்பு
கோதிலமிழ் தக்கடலே யந்திக் காப்பு
வருவோடங் குருவல்லா யந்திக் காப்பு
வடைந்தவர்தம் பெருவாழ்வே யந்திக் காப்பு
மருவாருங் குழன்மடவா ரந்திக் காப்பு
வந்தெடுத்தார் மன்னவனே யந்திக் காப்புச்
சுருபானந் தச்சுடரே யந்திக் காப்புத்
தூய்மறையி னுட்பொருளே யந்திக் காப்பு. (௬)

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

ஊனாகி யூன்றாமிட முள்ளளவுங் கள்ளமறத்
தானா த்ன்மையினைத் தானளித்த தன்மையனே
தேனாரு மொழிமடவார் திருவந்திக் காப்பெடுத்தார்
கானாரு மலரலங்கற் கற்பகமே காண்பாயே. (௭)

வானாடர் மால்பிரமர் மறைகலைக டெரிவரிய
ஞானானந் தச்சுடரே நாயேனை யாட்கொள்வாய்
மானாரும் விழிமடவார் வந்தந்திக் காப்பெடுத்தா
ரானதிங்கவர் செய்பணி யருளாயென் னுடையானே.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அரவணியுஞ் சடைமுடியா யந்திக் காப்பு
வன்றயன்மாற் கரியானே யந்திக் காப்புப்
பரவடியார் விரவரியா யந்திக் காப்புப்
பாதகருக் கறிவரியா யந்திக் காப்பு
வரைமகடன் பங்குறைவா யந்திக் காப்பு
மாதேவ னேசிவனே யந்திக் காப்புச்

சுரர்பரவும் பெரியோனே யந்திக் காப்புச்
சுயம்பிரகா சப்பொருளே யந்திக் காப்பு. (கூ)
கன்றுகுணி லாயெறிந்தா யந்திக் காப்புக்
கற்றுணர்ந்தோ ருளத்துறைவா யந்திக் காப்புக்
குன்றுகுடை யாயெடுத்தா யந்திக் காப்புக்
கோகனகைத் திருமார்பா வந்திக் காப்பு
வன்றிலங்கை செற்றவனே யந்திக் காப்பு
வரவணையிற் றுயில்வோனே யந்திக் காப்பு
மன்றல்கமழ் துளவணியா யந்திக் காப்பு
மதகரிக்கொம் பொசித்தவனே யந்திக் காப்பு. (கO)

திருவந்திக்காப்பு முற்றுப்பெற்றது.

இருபத்திரண்டாவது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

திருநீற்றுக்காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

எல்லையிலா வூழியெலாம் யானெனதென் றெய்த்துவரு
மல்ல லறுத்தென்னை யாண்டவனே—தொல்லை
யறிவே யனைத்துமா யன்றியென்று ணின்ற
செறிவே திருநீற்றுக் காப்பு. (க)
சுரூபானந் தாவென்னார் தொல்வினைநீ காப்பாய்
கருமானுன் சேராமை காப்பாய்—யரவணிகைக்

காப்பா யயனைப் படைத்துமா லாயுலகைக்
காப்பாய் திருநீற்றுக் காப்பு. (௨)

செல்லுலவுஞ் சோலைச் சிராப்பளியா யென்பாரை
நல்லபுகழ் நன்றுடையா யென்பாரை—வல்லபடி
நாப்பாழ் கிடவாமை நம்பாகா வென்பாரைக்
காப்பாய் திருநீற்றுக் காப்பு. (௩)

காதி வருமறலி கைப்பாசத்தாற் பிணிப்புண்
டேதமுற நாயே னிறவாம—லாதி
யுரியார் புகழு மொருவனே கண்டங்
கரியாய் திருநீற்றுக் காப்பு. (௪)

எவ்வுலகுக் மோடி யிளைத்தெந்த யோனிதொறு
மவ்வுருவாய் நாயே னழியாம—லெவ்வ
மறுத்தா யடியா ரலைப்பவங்கண் மாளக்
கறுத்தாய் திருநீற்றுக் காப்பு. (௫)

திருநீற்றுக்காப்பு முற்றுப்பெற்றது.

இருபத்திமூன்றுவது
அனுபவரூபம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

முத்தியை மேவ நானிங்நுன் முற்பட மேவி மொய்கழற், பத்தியை மேவ மேனிகொண்டு பத்தர்கள் சூழவே புகுந், தெத்தியெ னவி வாரியுண்டு மெற்

றுதிபேணு மீசனை, யெத்தனை யூழி மாதவஞ்செய் திப்படி காணலாவதே. (௧)

தத்தும ஞேவி காரமென்று * தற்குண ராது வீடுறப், புத்தக மோதி மாளுகின்ற புத்தர்முன் ஞான வாதிகள், கத்தில் விழாத வாறுவந்து கைக்கொளு நாயனார் தமை, யெத்தனை யூழி மாதவஞ்செய் திப்படி காண லாவதே. (௨)

பொத்திய வூன மாகிவந்த புற்புத மாகிநா னெனுது, சத்திய ஞான மானவின்ப தத்துவ மாகு வானென, வித்தக வேட மேவிவந்த மெய்க்குரு நாய னார்தமை, யெத்தனை யூழி மாதவஞ்செய் திப்படி காண லாவதே. (௩)

அத்தனை வேறி லாதெழுந் தத்தமி யாத சோதி சிற், சத்தென வேத மோதுதொந் தற்பொரு டானி தாமெனச், சித்தாக்ல் வேட மாகிவந்து செப்பிய நாய னார்தமை, யெத்தனை யூழி மாதவஞ்செய் திப்படி காண லாவதே. (௪)

சித்த விகார மாகிநின்று சிற்சட வேறு பாடுசெய்
பெத்தமும் வீடு மாய்மயங்கு பித்தது திருமா றுசத்
சித்தென தாக மாகவொன்று செப்பிய தேசி கேசனை
யெத்தனை யூழி மாதவஞ்செய் திப்படி காண லாவதே.

---

* தன்னை யுணராதென்பது-தற்குணராதென வேற்றுமை மயங்கிற்று.

வித்தக மாக வேபரந்து மெய்ப்பொருள் போல மேதினி, சுத்தல மேவு மூதைபம்பு சுட்டமுல் சோம சூரியர், சித்திய மான குறிகோர்ந்த சித்திர காரி யார் தமை, யெத்தனை யூழி மாதவஞ்செய் திப்படி காண லாவதே. (௬)

இத்தனை யோர்வுருகநெஞ்சி விட்டிடை மாதர் பாலுற, மத்தரின் வீழு மாறுகண்டு வைத்தெனை மாசில்சோதி மெய்த், தத்துவ மாக வேதகஞ்செய் சற்குரு நாய னார்தமை, யெத்தனை யூழி மாதவஞ்செய் திப்படி காண லாவதே. (௭)

முத்தனை மூல நாடிலொன்றை முற்படு மாதி மூலனைச், சுத்தனை மேனி ஞானியென்று சுட்ட வொ ணாத சோதியைச், சித்தனை வேறி லாவனந்த சிற்சுக லோக தாயியை, யெத்தனை யூழி மாதவஞ்செய் திப் படி காண லாவதே. (௮)

ஒத்ததொவ் வாத தாயலைந்த வுற்பவ வேலை பாழ் பட, நித்தமெய்ஞ் ஞான மாமனந்த நிற்குண நிர மேறிநற், பத்தர்கள் பாடி யாடவந்த பத்ம * விராச பாதனை, யெத்தனை யூழி மாதவஞ்செய் திப்படி காண லாவதே. (௯)

தொத்துற மாடு வீடுமைந்தர் சுற்றமொ டாசை மாறிநற், பத்திமெய்ஞ் ஞான மேவுசிந்தை பற்றி

* விராசம்-ஒளி.

விடாது மேவுகின்ற, வுத்தம சீல ரோடும்வந்தெ னுச்சியின் மேவு பாதனை, யெத்தனை யூழி மாதவஞ்செய்திப்படி காண லாவதே. (கо)

அனுபவரூப முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

இருபத்திநான்காவது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

பிரார்த்தனை.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஊனு யுயிரா யுணர்வா யுருகிக் கரைந்தொழியாத், தேனுகி நின்றுதித் தித்திடு வாய்சிவ னேசிறியே, னூனு ருரோமஞ் சிலிர்ப்பவொண் கண்ணீ ரருவிதர, வானு துருக வடியே னுளமென் றணுகுவதே.

அணுவுக் கணுவா யகண்டமு மாயழி யாமுதலா, யுணர்வுக் குணர்வா யொழியா துநின்ற வுனைநினைந்து, கணமுற்ற போது மமையாது கற்று வெனக்கதறி, யிணையற் றழுது திரிதர வென்றெனக் கெய்துவதே. (உ)

துவந்துவ மாகி வருகின்ற பற்றுந் துடைத்தினிய, நவந்திகழ் பாத நினைந்துள் ளுருகிநக் கோலமிட்

டுக், * கவந்தியுங் கையி லிடும்பலி யும்மன்றி யொன் றுமின்றி, புவந்தடி யேனெய்த நீயரு ளாயெனக் குள் ளவனே. (ங)

உள்ளவ னேயொன்று மன்பரல் லார்கட் கொளித் துநின்ற, கள்ளவ னேயுன் கடைக்கண் படாதவர் போலடியே, னள்ளலி லேகின் றழுந்தாத வண்ண மறிந்தடிமைக், கொள்ளவ னேகுரு வாகோதி லானந் தக் கோள்கையனே. (ச)

கொள்ளும் பொருளனைத் தும்மழித் துக்குறை யாநிறைவா, யுள்ளும் புறம்பு மொழியாது நின்றுளி ரும்முணர்வே, யெள்ளும் பலியும் புறந்தினை யு மன்றி யொன்றுமின்றி, விள்ளும் படியரு ளாய்மெய்ய ருள்ளத்து மெய்ப்பொருளே. (ரு)

மெய்ப்பொரு ளேமெய் யடியார்கள் வாரி முகந் துகொண்ட, கைப்பொரு ளேகலங் காவறி வேகலங் கும்மவர்க்குப், பொய்ப்பொரு ளேயென்றன் புந்தி யில் வந்து புகுந்துநின்ற, செப்பொரு ளேசிறி யேனறி யேனென்கொல் செய்வதுவே. (சா)

செய்வது செய்யாச் செயலது வாய்ச்சின மாசை யென்னு, மையல தின்றி மறையறி யாத வடிவமதா, யையம தேபண்ணி யார்க்கும் பரமன்றி யாருமின்றி, வையமெல் லாம்பித்த னாமனென் றேச வருவ தென்றே. (எ)

* கவந்தி-கோவணம்.

வருவதும் போவது மாய்வரு கின்ற வழக்கறுத் துப், புரிவதுஞ் செய்தென்னை யாண்டுகொண் டாய் பரி பூரணனே, பரிவதன் பாலன்றிப் பாவையர் மாட் டென்றன் பையுணெஞ்சந், திரிதரு கின்றதென் னேசி றியேன் செய்த தீவினையே. (அ)

தீவினை யேன்சிறி யேனறி யேனென் றறிந்து கொண்டு, நீயெனை யாண்டன்று கொண்டதெ னின் றுமசு நீயலையோ, நீவிடி லன்று பிடித்தவக் காடென தேயதன்றோ, நாயடி யேனறி யேனுடை யாய்நலந் தீமையுமே. (௯)

மேவிடு கின்ற பதிதன மோடவை யும்வெறுத் துப், * பாவிடு நாவிற் பரந்தெழு கின்ற பதைப்பு மின்றி, யோவிடு கின்ற கரணத்த னையுள் விழித்து னையே, யாய்விடு கின்றிடு நாளடி யேற்கென் றருள் வதுவே. (க௦)

அருளது வேவடி வாகிப் புவியில்வந் தாண்டு கொண்டு, மருளது நீர மறவா நினையா வரமருளித், தெருளது செய்த சிவப்பிர காசச் செழுங்கனியே, யருளது வேயுடை யாயழியா யிந்த வூனினையே. (கக)

பிரார்த்தனை முற்றுப்பெற்றது.

---

* பாவிடு நூறியென்றும் பாடம்.

சிவமயம்.

இருபத்தைந்தாவது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருணெறிவிளக்கம்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆரிய னார்திரு மேனியை யங்ஙனனோங் * இடு மாகாதே, யண்டமு மாயையு மங்கழி யாவழி வாயிடு மாகாதே, காரிய காரண மான வுபாதி கழிந்திடு மாகாதே, கற்பனை முற்று மிறந்த பெருங்களி கைப் படு மாகாதே, பாரியல் பாகிய பந்த வினைகள் பறிந் திடு மாகாதே, பாதக னேனை யுயக்கொள்ப ரன்கழல் பாடுது மாகாதே, யேரியல் பாகிய வின்பவெள் ளம் பெரி தெய்திடு மாகாதே, யெந்தை சிவப்பிர காச னருட்க ணெழிற்கடை பட்டிடு மேனே. (க)

அன்றென வாமென நின்றெழு சங்கைய ழிந்திடு மாகாதே, யாசை யினங்க ளடங்க மடிந்தழி யாவிடு மாகாதே, சென்று பரந்தெழு சிந்தை திரிந்து தெளிந் திடு மாகாதே, தேவர்க ளும்மறை யுந்தெரி யாதமை தின்னம தாகாதே, துன்றி வரும்பொறி யும்புல னுந் துக ளாய்விடு மாகாதே, துன்பமு மின்பமு மாகு பவங்க டொலைந்தன வாகாதே, யென்று நிரந்தர வின்

* இடுதலுமென்பது-இடுமென விகாரமாயிற்று.

பம திங்ஙன மெய்திடு மாகாதே, யெந்தை சிவப்பிர
காச னருட்க ணெழிற்கடை பட்டிடினே. (உ)

தன்னழ காரடி யென்றலை மீது தழைப்பன
வாகாதே, கானல தேது மலாதமை நெஞ்சு தரித்திடு
மாகாதே, பொன்னணி யாரடி யிற்பொடி யேயுடல்
பூசுது மாகாதே, பூசுர ஞர்புர ணத்திரு மேனி
பொலிந்திடு மாகாதே, புன்னிய பின்னுண ராமை
யொளித்தமை யோர்வரி தாகாதே, யொன்றெனி
லன்றி யொழிந்து கழன்றதொ ரொண்பொருளா
காதே, யென்னையென் னுணர் கின்றது தானுமி
றந்தகி தாகாதே, யெந்தை சிவப்பிர காச னருட்க
ணெழிற்கடை பட்டிடினே. (௩)

கற்பனை யானவை முற்றினி லுஞ்செல் கருத்
தறு மாகாதே, கங்குல் கழிந்துணர் வாகிய நண்பகல்
கண்ணுறு மாகாதே, யற்ப மகத்துண ராமையில் வந்
துள வானவை யாகாதே, யங்கையி லாமல கக்கனி
போல்வதொ ரற்புத மாகாதே, பற்பல வாயெழு முற்
றும் வெறும்பரி பூரண மாகாதே, பாவக மேதுமி
லாவுள மேது பரம்பொரு ளாகாதே, யுற்பவ முற்று
மொழித்தவ ருட்டிற * மோதுது மாகாதே, யொப்
பில் சிவப்பிர காச னருட்கணி னுட்கடை பட்டி
டினே. (௪)

* ஓதுவது என்பது ஓதுதுமென விகாரமாயிற்று.

எல்லையி லூழி யெலாம்வரு நாமென தேகிய
தாகாதே, யென்பணி யன்பரு டன்கொள வெங்கை
யிசைந்திடு மாகாதே, கல்லை நெருங்கனி செய்தனை
யாளுந கணக்கிது வாகாதே, காதன்மெய் யன்பர்
கருத்து மிகக்கனி கூர்தரு மாகாதே, யல்லி னுடன்
பக லின்றி யருட்கட லாடுது மாகாதே, யண்ட மெலா
மறி வாய்ந மகத்து ளடங்கிடு மாகாதே, சொல்ல
திறந்த சுகக்கனி வாய்மகிழ் தூங்கிடு மாகாதே,
சோதி சிவப்பிர காசன் விழிக்கண்ட துண்மெனை
வைத்திடினே. (௫)

சம்புவி னன்பத மெங்கு நிறைந்து ததும்பிடு
மாகாதே, தம்மையு ணர்தவர் தம்மு ணிறைந்தது
தாமய லாகாதே, கம்ப மெழுந்து கரங்கள் குவிந்துக
ணீர்தரு மாகாதே, காரண ரடியார்நடு வெய்தல்
* கடைப்படு மாகாதே, யும்புரு மிம்பருநின் றயரொண்
பொரு ளுள்ளொளி யாகாதே, யூழிதொ றூழியெ
லாம்வரு மம்மையொ ழிந்திடு மாகாதே, யெம்பர
மின்றி யிருந்தவி ழின்னரு ளெய்திடு மாகாதே, யெங்
கைதசிவப்பிர காசனருட்க ளொழிற்கடை பட்டிடினே.

கன்றிவ ருஞ்சம யங்கள்பொய்ம் மாயைசெய்
கற்பித மாகாதே, கல்விபெ னும்மல லக்கவ லைக்கடல்
கையறு மாகாதே, நன்றியு மன்றியு மாமலை நாச

* கடைப்படுதலு மென்பதுங் கடைப்படுமெனவும் விகாரமாயிற்று.

மடைந்திடு மாகாதே, நாடுமெய் யன்பர்த மக்கடி
மைத்தொழி னண்ணுது மாகாதே, வென்று பகைத்
திற மாயையும் வேரற வீசுது மாகாதே, வேண்டிய
வாவினை யாடியு முத்தி விளைந்திடு மாகாதே, யின்றித
மும்மக மும்மறி வாகி யிலங்கிடு மாகாதே, யெந்தை
சிவப்பிர காச னருட்க ணொழிற்கடை பட்டிடினே.

பாடிய நான்மறை யீரொலி நின்று பணைத்திடு
மாகாதே, பாவக மேதா மிலாவுள மேவு பரம்பொரு
ளாகாதே, கூடிய சாதி குலங்கள் குணங்கள் குலைந்
திடு மாகாதே, கோரணி யாகிய கோமுழு தின்குடி
கேடிது வாகாதே, தேடிய தாமல தின்றி யிருந்து
திகைப்புறு மாகாதே தேவர்க ளுஞ்சக முந்தெளி
யாதமை தின்னமை தாகாதே, யேடியல் செங்கம லப்
பத மென்றலை யெய்துவ தாகாதே, யெந்தை சிவப்
பிர காச னருட்க ணொழிற்கடை பட்டிடினே. (௮)

புண்ணிய பாவ வினைக்களை யும்பொடி யாய்விடு
மாகாதே, போக மெலாமினி மெய்யடி யார்கள்
புணர்ச்சிய தாகாதே, பெண்ணனி யானவை யன்றி
யிருந்துள பேரொழி லாகாதே, பெயனை யேனையு மாள
விசைந்த பெருந்தன்மை யாகாதே, விண்ணவர்
தேடிட மேதினி மேல்வரும் விச்சைய ஞகாதே,
மேவரும் வேத விழுப்பொருள் வந்து வெளிப்படு
மாகாதே, யெண்ண மெலாமடி யாரடி யேவிடை யென்
றெழு மாகாதே, யெந்தை சிவப்பிர காச னருட்க
ணொழிற்கடை பட்டிடினே. (௧௦)

அருக்க ருருத்திர ரிந்திரன் மாலய னுமவ ராகாதே, யலக்க ணுறுக்கொடி யேனையு மாட லருட்கழலாகாதே, தெருக்கறி னும்முறி னுஞ்சிவ மாய்விடல் திண்ணம தாகாதே, தேசிக னாருரு வின்பெரு மைத்திற மாவதி தாகாதே, யுருக்கி யுருக்கி யுளத்தையழித்தமு தூறிடு மாகாதே, யோதறி யேனுடை யாய்முறை யோலமெ வோதுது மாகாதே, யிருக்கைதனக்கிய லிப்படி யாகி யிருக்கும தாகாதே, யெந்தைசிவப்பிர காச னருட்க ளெழிற்கடைக் பட்டிடினே. ()

அநுபோகறிவிளக்க முற்றுப்பெற்றது.

இருபத்தாறுவது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

குயில்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மேலைய மரர்க்கு மேலாம் விண்ணவன் மண்ணினிழிந்து, மாலையுங் காலையு மில்லா வகையென் றலைமிசைவைத்த, காலை யருணாற் கடந்த காலுடை யானையென்கண்ணைச், சோலையில் வாழுங் குயிலே சுருபனை நீவரக் கூவாய். (க)

அச்சந்த மாலு மயனு மல்லா தவரு மறியா, ரிச்சந்த மென்று மறையு மியம்புவ தொன்றெனை வென்ற, னுச்சந் தலைமிசை யேதன் றெண்மலர்ப் பாதங்கள் சூட்டி, யச்சந் தவிர்த்தேனை யாண்ட வழகனை நீவரக் கூவாய். (உ)

முத்திக் கரசென்று தன்னை மூவாத மூவருந் தேட, வெத்திக் கடையேனை யாண்டிங் கீர்த்தெனை யென்பூ திருக்கிப், புத்திக்கும் வாக்குக்கு மென்னைம் புலன்களுக்கும் புலமாகித், தித்திக்கு மின்னமிழ் தத்தைச் சிவப்பிரகாசனைக் கூவாய். (ங)

சாத்திரங் கற்றுப் பிதற்றித் தலைமயுணை ராதவ ரோடே, காத்திர மேவடி வாகிக் கழிந்து விடக்கட வேனைப், பார்த்திரங் கிப்பழ வேதம் பன்னும் பரம பதத்தை, மாத்திரை யொன்றின் வழங்கும் வள்ளலை நீவரக் கூவாய். (ச)

ஓதி யுணரப் படாத வொன்றென் றுபநிட மோது, மாதியு மந்தமு மில்லா வானந்த நாடனரு ளால், வேதிய வேடம் புனைந்தென் விரகை யழித்த விரகன், கோதிக் கனியுண் குயிலே குருபர னைவரக் கூவாய். (ரு)

மரித்தல் பிறத்த லிலாத மாசறு சோதியை நீயென், றொருத்தலை மாற்றம தாக வுபநிடத் தோதி விடாதே, யிருத்தியீ திப்பரிசென்ன வின்பவெள்ளத் தெனை யிட்ட, திருத்தனை யாவையு மான நிமலனை நீவரக் கூவாய். (சு)

காலமு ஞானமும் விண்ணும் காலும் கனலும் புனலும், தூலமு நேர்மையு மாகிச் சொல்லும் பொருண்முற்று மல்லான், கோலங் கொடுவந் தடியேன் குடிமுழு தாண்ட குழகன், நீலநிறக் குயிற் பிள்ளாய் நிமலனை நீவரக் கூவாய். (எ)

கந்த மலர்ப்பொழி றேறுங் கனியுண்டு வாழுங் குயிலே, தொந்த வினையற நோக்கித் துணையடி யென்றலை வைத்துச், சந்த மிதுவென்ன வொண்ணாத் தன்னை யெனக்கருள் செய்த, பந்தமும் வீடு மிலாத பரஞ்சுடரை வரக் கூவாய். (அ)

* சோத்த முனக்குக் குயிலே சுராதிபர் நின்று துவள, வாத்தை யுடம்பன வாகி யூதாரி யாயழி வேற்கு, மோத்தின் முடிவுரைக் தற்கு முன்னவு மொண்ணாத வொன்றை, வார்த்தை யொன்றாலே யளிக்கும் வல்லபனை வரக் கூவாய். (கூ)

பொன்னலர் சோலைக் குயிலே புத்தேளிர் பொன்னடி கூட, வின்னலங் கெய்தவிம் மண்ணி லேழையேன் றன்னுள் புகுந்த, கன்னலைத் தேனை யமிழ்தைக் கனியைப் பிறவிக் கடிவை, யென்னலங் கொண்டபிரானை யிறைவனை நீவரக் கூவாய். (க0)

முன்னென் மறையின் முடிவு மொழியு முழுமுதற்றன்னைத், தன்னுக வென்னை யுவந்து தாளிணை யேன்

* சோத்தம்-அஞ்சலிபந்தனம்.

றலே தந்த, வென்று யகனே யென்கண்ணே யென்னு
யிர்க் கின்னமிழ்தத்தை, பொன்னை வாயாற் குயிலே
புண்ணியனை வரக் கூவாய். (கக)

சுந்தர நீல நிறத்துச் சோலையில் வாழுங் குயிலே
யிந்திர சாலம தென்ன யாவையுங் காட்டி மறைப்பா,
னந்தர நாடுபுல் லென்ன வவனியின் மானுடனாகி,
யெந்தர மான விசைந்த வின்னமிழ்தை வரக் கூவாய்.

தன்னுடைச் சோதியிற் றஞ்சல் பிறப்பற வித்
தச் சகத்தே, மின்னிடை யாளொடுங் கூடி வேதிய
வேடத்தின் வந்து, பொன்னடி கூட்டியென் னுள்ளே
பூரண வானந்த மாக்கி யென்னிடர் தீர்த்த பிரானை
யினங்குயிலே வரக் கூவாய். (கங)

குயில்மூன்றுபெற்றது.

இருபத்தேழாவது
அன்னைப்பத்து.

கலிவிருத்தம்.

தனியி லிருந்தித் தமைத்தந்த நாத
ரினிய படியென்று மன்னே யென்னு
மினியவர்க் கொப்பனு மின்னமிழ் தாம்பால்
கனியுள தன்றுகா ணன்னே யென்னும். (க)

அச்ச மறுத்திங் கடிதலை வைத்தவர்
நிச்சம் புதியர்கா ணன்னே யென்னு
நிச்சம் புதிய நிமல னருளினை
யிச்சந்த மென்னவோ வன்னே யென்னும். (௨)

தோற்றுவ தெல்லாஞ் சுரூபமாய்த் தோற்றதோர்
மாற்ற மருளினா ரன்னே யென்னு
மாற்ற மருளிய வல்லைபங் கண்டெனக்
காற்றவொண் ணாதுகா ணன்னே யென்னும். (௩)

நாரா யணனய னாடரி தானவர்
வாராது வந்தார்கா ணன்னே யென்னும்
வாராது வந்தென்னை வாழ்வித்த நாயனார்
சீரா ருளென்னே யன்னே யென்னும். (௪)

விண்ணாதி தோன்றா விழியளித் தாண்டது
மெண்ணா திருவென்றா ரன்னே யென்னு
மெண்ணா திருந்த வியல்பை யிதுவென்ன
வொண்ணா துரைக்கவு மன்னே யென்னும். (௫)

ஏகமாய் நின்றாரை யிங்கிரண் டென்பவர்
மோக மணைவர்கா ணன்னே யென்னு
மோக மணைவரென் றெங்கண் முதல்வனா
ராகமஞ் சொன்னார்கா ணன்னே யென்னும். (௬)

தற்பதந் தொம்பதந் தாமாய வப்பத
மிப்பத மானவ ரன்னே யென்னு
மிப்பத மாய வியல்பை யிதுவென்று
செப்ப முடியுமோ வன்னே யென்னும். (௭)

ஊனு யுயிரா யுணர்வா யழிவேனைத்
தானுக வாண்டவா றன்னே யென்னுந்
தானுக வாண்ட தகைமை நினைதொறு
மானு துருகுமா லன்னே யென்னும். (அ)

இரண்டடியா யீற்றடி மிக்குவந்த
கலித்தாழிசை.

வேண்டிய வாவினை யாடிட வீடளித்
தாண்ட வருளென்னே யன்னே யென்னு
மாதி யருளென்னே யன்னே யென்னும். (கூ)
செய்யாமை யுஞ்செய லும்மறுத் தாண்டவா
வையா வதிசய மன்னே யென்னு
மழியா வதிசய மன்னே யென்னும். (க0)

அன்னைப்பத்து முற்றுப்பெற்றது.

இருபத்தெட்டாவது
ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகள்
சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்
அடியவர்திறத்து நிந்தாஸ்துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்:
காயமா ளிகைய துண்டு மூவர்கா தலிக ளுண்டு
வாயல்காப் பறிவு முண்டு வளம்படு சமத மாதி

யாயநற் சுற்ற முண்டங் கடக்கரும் பொருளு முண்டு
தூயநற் சுரூபா னந்தன் றொண்டர்க டிறந்த தென்னே.

அன்பர்பா லார்வ முண்டங் கரும்பவச் செற்ற முண்டு, வன்பதார் விஷயந் தன்மேன் மாறிடாக் குரோத முண்டு, முன்புறப் பக்க மேல்கீழ் முழுதுமா நிதியு முண்டு, தன்பமில் சுரூபா னந்தன் றொண்டர்க டிறந்த தென்னே. (உ)

ஒன்றொடுங் கலந்தி ராத வுறவின்மை பெரிது முண்டு, பொன்றினு மசைவு றாத முரண்வலி புகலி லுண்டு, கன்றிடும் வயிரி யோடுங் கலக்கமி லன்புண் டென்றாற், றுன்றருட் சுரூபா னந்தன் றொண்டர்க டிறந்த தென்னே. (௩)

கல்லுறு சிந்தை யெல்லாங் கரைக்கும்வல் லபமு முண்டு, வல்லவர்க் கொருகா லத்து மிரங்கிடா மறமு முண்டங், கெல்லையற் றிடுமி ரக்க மிறையொடு மிக வுண் டென்றாற், றொல்லைநற் சிவப்ர காசன் றொண்டர்க டிறந்த தென்னே. (௪)

முன்பினு மிலைவு நீர மொழிதரு விரக துண்டு, நன்கொடு நீங்கு காணு ஞானமாந் செருக்கு முண்டு, வன்புறு துன்பம் வந்தான் மயக்கமில் களிப்ப துண்டு, துன்பமில் சுரூபா னந்தன் றொண்டர்க டிறந்த தென்னே. (௫)

கோத்தலை குலைத்து மேலாங் குணமின்மை பெரிது முண்டு, பார்த்தவ ருயிர்கண் ணூலே வாங்கு

பண் பின்மை யுண்டங், கேத்துறு மேழைகட்கே
யெளிவரு மியல்புண் டென்று, லாத்தனன் சுருபா
னந்த னன்பர்க டிறந்த தென்னே. (சு)

உலகியல் புருவு ணர்ந்த வுன்மத்த மிகவு முண்டு,
தலைவன தருள தன்றித் தணிப்பரும் பித்து முண்டு,
மலைவுறு பகுதி போந்து வாதனை மாண்ட துண்டு,
நிலையுடைச் சுருபா னந்த னேசர்க டிறந்த தென்னே.

தன்னினு மிறைவ னன்பர் தமைவிடாப் பாச
முண்டு, நன்னினு மிதரர் தம்மை நணுகிடாத் துவேஷ
முண்டு, துன்னும்வன் னெஞ்ச வஞ்சர்க் கருளிடாச்
சோர முண்டாற், றென்னுநற் சுருபா னந்தன் சித்
தர்க டிறந்த தென்னே. (அ)

* எத்தினர்க் கருத்தே செய்தங் கெளிவரு மிச்
சை யுண்டு, தோத்திரச் சூழ லுற்றுச் சுழலும்வன்
பற்று முண்டு, சாத்திரப் பேய்க ளுக்குச் சலனஞ்
செய் தவறுண் டென்றாற், றீத்தனற் சுருபா னந்தன்
சித்தர்க டிறந்த தென்னே. (கூ)

கரையில்பே ரின்பத் தாராக் காமுகர் விஷய
கோப, நுரையறு பொருடம் முன்னே யொளித்
துப்பே ணிடுமே லோபர், முரிவில்பே ரின்பத் தீசன்
வயமுயிர் காணு மோகர், நிரையுமெம் மதமுந் தாமா
நிமலர்க டிறந்த தென்னே. (க0)

---

* எத்தினர்க்கருத்தென விசைநோக்கி யிருந்தது

வரும்பவத் தாருச் சிற்ற மாற்சரி யத்தர் தன்னைத், தருங்குரு பரன்றா னன்றித் தாழ்ந்திடாத் தெம்பர் தீரா, வரும்பவ நாச னெங்கட் குண்டெனு மகங்கா ரத்தர், பரம்பரமா யானைய ன்னிய பண்பினர் துறந்த தென்னே. (௧௧)

நிலவருட் பொறையர் நேதி நேதியே நிரூப கத்தாற், குலவுறு நற்சந் தோஷர் குருபரன் முழுது மென்னச், சொலிறையுற் றிடும்வி வேகர் தோய்வெதி ரிக்த சாந்தர், தொலைவில்சித் தவிரோ தத்தர் தூயவர் துறந்த தென்னே. (௧௨)

உற்றவா றோபி தங்க ளொழிந்தவா றுதரு மாமான், முற்றுமாய் மொழிபிறந்து முடிந்தமோ னத்த ராமாற், பற்றுவீ டின்றி நின்ற பராமிழ்தா னந்தர் தாமாற், றுற்றசீர்ச் சுருபா னந்தன் றொண்டர்க டுறந்த தென்னே. (௧௩)

சுட்டிய வெவையுந் தாமாய்த் துறக்கவே றொன்றின் றாஞல், விட்டதும் விடாது மன்றி வேதமோர் நான்கும் பேணப், பட்டிமை வுமல்லாப் பரம்பரன் சுரூபா னந்தன், சிட்டர்க டுறந்தா ரென்னும் வார்த்தையுஞ் சிறப்ப தன்றே. (௧௪)

அடியவர்திறத்து நிந்தாஸ்துதி முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

இருபத்தொன்பதாவது

நெஞ்சிற்கமைவுரை.

நேரிசைவெண்பா.

உப்பகன்ற நீர்க்கூழு முண்டாற் பசிகெடுமா
லப்பதுண்டு கூவல்குள மாறதனி - லிப்படியைப்
பார்த்தமையாய் நெஞ்சே பரந்தெழுந்து சென்றாலும்
பேர்த்துள தின் மேல்வருமோ பேறு. (௧)

பல்காய நற்கறியும் பானெய்ப்பழத் தோடடிசில்
செல்வாய தேசஞ் செறிந்தாலு - மெல்லவுனை
யூட்டாலு முண்டே லுறுபிணிமற் றியாதொன்றால்
வீட்டாதோ நெஞ்சே விரைந்து. (௨)

நல்ல வறுசுவைநா வுக்கினினி மாத்திரமே
யெல்லை யிருவிரலே யல்லதில்லை - மெல்ல
விருவிரலைத் தான்கடக்க மாட்டாதே நெஞ்சே
பொருகடலைத் தான்கடப்பாய் போய். (௩)

ஆடை யழகினை நன் காதரித்தே யாங்கதற்கென்
றோடி யுறுபொருளுக் குற்றுழன்றாய் - கூடியதேல்
வண்ணா னெலிமருவார் வைப்பிடமற் றின்னவற்றா
லெண்ணேயோ நெஞ்சே யிடர். (௪)

கந்தையொடு வெண்ணீறு கன்முழைபாழ்க் கோயில்
முங்கையுள சீத முறுமென்னின் - வெந்துயரக்

பல

கோடையினிற் கோவணமுங் கூடமிகை யித்தனைகா
ணுடையினிற் காரியந்தா னுங்கு. (ரு)

நீயா யமையாய் நினைந்தோடிக் கிட்டாமை
யேயா வமைந்தா யிடர்நெஞ்சே - சாயோ
கடையானார் காய்பசிக்கே கால்குலைவர் கற்றோ
ரடையாரோ வாங்கமைவின் பால். (சா)

அமையாதே பெற்றதனை லாங்காங்கு நன்றென்
றிமையா தெழுந்தோடு கின்றாய் - சமையாச்
சிறுமைக்கு வித்ததுவாத் தேறாய் மனனே
மறுமைக்கு மஃதே மறைப்பு. (எ)

ஆற்றங் கரைப்பசுத்தா னக்கரையோ டிக்கரையாய்த்
தோற்றும் * பசப்பைத் தொடர்வுறுமே - யாற்ற
வதுவேயோ னெஞ்சே யலைந்தலைப்பட் டோடு
மிதுவே புனக்கிதனற் பேறு. (அ)

இருந்தவிடத் தேதும்வரக் கண்டிருப்ப தன்றோ
பெருந்தகைமைக் காபரணம் பேதாய்-மருந்தெனவே
யாங்கினியார் தங்கடையிற் சென்றிடினு மாதரியார்
பாங்கிதுகாண் பாழ்நெஞ்சே பார். (கூ)

உணர்ந்தார்க் குடம்பு மிகையென் றுலக
முணர்ந்தா ருணர்ந்தே யுரைத்தா - ரிணைந்தாம்
பொருண்முழு தும்விட்டா லும் பொய்யுடம்பிற்கா தன்
மருளதுவா நெஞ்சே மறித்து. (க0)

* பசப்பு - பசுமை.

இல்லாத தில்லை யுளதுதனி ராதென்று
நல்லார் துணிபொருளை நாடுங்கா - லெல்லா
மமைந்தபடி யேவருமா லாங்கசைவெ னெஞ்சே
சமைந்தபொரு டாமறிவார் தாம். (கக)

இங்கேதன் னானுயிரை யேதமறக் கண்டவிடத்
தங்கே யெலாமமைய லாயிருக்க - வெங்கேனுங்
காடு மலையுங் கடந்துடம்புக் காய்வருந்தி
யோடுவதே னெஞ்சே யுரை. (கஉ)

அமைதற் குபாய மறிந்திடநீ வேண்டிற்
கமையுற்ற ஞானக் கரும்பைத் - தமையுற்ற
வாரியர்பாற் பெற்றங் கவரடிக்கே யேவலினை
யோரியல்பாற் செய்நெஞ்சே யுற்று. (கங)

நீடுந் தலைகீழ்கான் மேலாகி நின்றானுங்
கூடும்படி யொழியக் கூடாதா - லோடி
வருந்தாம லுள்ளபடி வந்திடக்கண் டாறி
* யிருந்தாலோ நெஞ்சே யினிது. (கச)

நல்லோரை மேவி நலங்கிடக்க வங்குள்ள
பொல்லாங்கு கொண்டாடிப் போகாதே - யெல்லா
மருளியவா செய்தங் கலைதொழிநீ நெஞ்சே
பொருளியல்வே றில்லையினிப் போற்று. (கரு)

* இருந்தாலன்றோ வென்பது - இருந்தாலோவென மரீஇயிற்று.

வைதலும் வாழ்த்துதலும் வார்த்தையினிற் கற்பித்து
நையுமது நெஞ்சே நலமன்று - மெய்யும்
புரையிடத்து வாயுப் புரைக்குமொழி யென்றே
யுரையிடத்துக் கோளொழிநீ யுற்று. (கசு)

ஒன்பதுவா யாலு மலஞ்சொரிய வூத்தைதகமழ்
புன்புலையார் குற்றப் புலா லுடம்பை - யன்புடனே
யேத்துவார் வைவா ரிழிவுரைப்பா ரல்லாதா
ராத்தமா மெய்யுணர்வார்க் காங்கு. (கஎ)

வாயுவன னீர்பிணிதான் மற்றும் பலபல பா
வாயசட வேதுவினு லாம்பயனுக் - கேயவொரு
செற்றநலங் கொண்டிலையேற் சேதனமே யுத்தனையு
மற்றவனை நெஞ்சே மதி. (கஅ)

ஆர்வமொடு செற்றத்தை யாரிடத்துங் கொள்ளாதே
சாரமுள தெவ்விடத்துந் தான்கொண்டு - சீரவுணர்
நல்லோர்கள் சொல்லை நழுவாமை நீகொண்டு
நில்லா யிதுவே நெறி. (க௯)

பெற்றதுவே கொண்டமைந்து பேரிழவிற் கொல்கா
குற்றநல மென்கோள் குறுகாதே - மற்றும் [தே
பயனின் மொழியாதே பார்த்துளமே நல்லோர்
நயமுமற வாதே நட. (உ0)

பொய்க்கனவும்பேய்த்தேரும் போலுமுடல் போமனை
சிக்கெனவே நாதன் றிருவடியை - செக்குருகிப் [வுஞ்
பூண்டுவிடா தேவிடத்து போற்றியிரு நெஞ்சேநீ
மீண்டுபிற வாதே விட. (உக)

ஆண்ட வியல்பை நினைந்து நினைந்துருகி
வேண்டிமிக மெய்யன்பை மேன்மேலு - மாண்ட
வடியிணையே பூண்டமைவா மாரமிழ்தை நெஞ்சே
யொடிவறவே நீயுண் டிரு. (உஉ)

நெஞ்சிற்கறிவுரை முற்றுப்பெற்றது.

முப்பதாவது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

திருச்சாழல்.

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

இறையுணர்த்து மளவினிலெக் காலமுமெய் யுண ர்வானேங், கறையுடல மளவெனமுன் கலங்குவதங் கென்னேடி, நிறையவனல் விறகிருக்க நிகழ்மதன மில்லாக்காற்,சிறுகறையா னரித்துணல்போற் றிகழ்ந் திடுங்காண் சாழலோ. (க)

அருமறையா கமமநந்த முகங்களினு லுரைத்தா லு, மரியபரம் பொருளினையிங் கறியவொண்ணு தென் னேடி, யருமறையா கமமறைந்தென் னரியனு யெழு ந்தருளித், திருவடியை யருளினல்லாற் றெரியாகாண் சாழலோ. (உ)

சாழல் - ஓர்விளையாட்டு.

மாத்திரையி லொருமொழியான் மாமுனிமீட்டு ணர்த்திடுமேற், சாத்திரநாற் பார்ப்பதனைற் றருபய னென் சாற்றேடி, சாத்திரத்தாற் றற்பரத்தைத் தானி தென வறியவொண்ணு, வார்த்தையிது கலகலென வடித்திடலாஞ் சாழலோ. (ரு)

எங்குமொழி வறநிறைந்த வெல்லையிலாப் பேரி ன்ப மிங்கொருமா னுடனகி யெழுந்தருள்வ தென் னேடி, சங்கைகெட மான்கொடுமான் பிடித்தாற்போ ற் றானுடம்பாய், நங்களுடம் பழிப்பதற்கு நடந்தது காண் சாழலோ. (சு)

ஒப்பரியா னெண்மலர்த்தா ளளித்தலுமே யுல குயிர்மற், றெப்பொருளுங் கண்டிலே யென்செய்த வா றியம்பேடி, யெப்பொருளு மாய்நின்ற திணையடி யே யாதலினுன், மெய்ப்படவே கண்டவர்க்கு வேறி லைகாண் சாழலோ. (எ)

உடம்பதிலா னுடம்பாகி யுடம்பழித்துத் தானுக் கத்,• திடம்படவே மொழியுமதங் கென்பெறத்தான் செப்பேடி, யிடம்படவே மறுபயனங் கில்லாதபயன் மனைழபோ, லடங்கவழி யாப்பொருளா வருளினன் காண் சாழலோ. (அ)

இப்படிவே றறவிறைவன் யாவையுந்தா னுயி ருக்க, மெய்ப்படவே சமயங்கள் பிணங்குவதென் விளம்பேடி, செப்பிடவே திமிரமுறு நயனத்தோர் மதிபலவா, மப்படியே யறுசமய மலத்திடுங்காண் சாழலோ. (எ)

இருந்தபடி சிவமாகி யிருந்ததனை யெமக்களித்த,
பெருந்தவற்குக் கைம்மாறு தானுண்டோ பேசேடீ,
யருந்தவற்குக் கைம்மாறொன் றில்லையருளை நினைந்த
தனா, லெரிந்தவழன் மெழுகெனவென் புருகிடல்காண்
சாழலோ. (௮)

வானோரு மண்ணோரு மறையுமறு சமயமுமாங்
கேனோரு மலமாக்க வெமக்களித்த தென்னேடீ
யேனோரு மலமாக்க வெமக்களித்த தெம்பெருமான்
மாறாய சுதந்தரமே மற்றில்லைகாண் சாழலோ. (௯)

செய்யசிவப் பிரகாசர் சிறியோமை யாண்டருளி
யையமற நங்குலமுன் னாட்கொண்டான் காணேடீ
யையனருட் டிறநினையே னழிந்துவிழுந் தெழுந்தல
றேன், மெய்ம்முழுதும் விதிர்விதிரேன் வினையேனான்
சாழலோ. (௧௦)

திருச்சாழல் முற்றுப்பெற்றது.

முப்பத்தோராவது
பழித்துரைமாலை.

அடிநான்காய்த் தம்மிலொத்துவந்த
இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை

விரித்தகண்ணிற் றிரித்தகண்ணில் விழித்தகண்
ணிலெல்லா, மிருக்குமருளி னின்றேயும் விளம்பவொ
ண்ணா வீசன், றரித்துவந்த திருமேனி தன்னையெ

ணக் கரித்துத், தானேதா னுக்கவந்த தன்மைவேடங் கிடிகொள். (க)

உரைத்தபொருள் யாவையிலும் புரைத்தலின்றி நின்றே, யுரையுணர்வா லுணரவொண்ணு வொளிமி குத்த வொருவன், வரைத்துவந்த திருமேனி மண்ணின்மயக் கறுத்து, மலர்க்கழல்கள் சூட்டவென்றே வந்தவேடங் கிடிகொள். (உ)

தோன்றிநின்ற பொருள்களெல்லாந் தொட்டு நின்றே யாவுந், தோன்றுமை தோன்றிநின்ற தொன் றலொடு வந்து. வூன்றிநின்ற வுணர்வுதன்னை யுணர் வானி லிருத்தி, யுள்ளநிறங் கொள்ளவந்த கள்ளவே டங் கிடிகொள். (ங)

நிகழ்ந்துநின்ற பொருள்களெல்லாஞ் செருமி நின்றே யாவுந், தெரிவரிய பெரியபிரான் நீர்ந்துவந்த கோல, நிகழ்ந்துவந்து முகந்தரித்து நிகழ்வுகெட முழுத்தி, நிகழ்வானி னிறங்கவர நிகழ்ந்தவேடங் * கிடிகொள். (ச)

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த
தாழிசை.

உருத்தவவ்வ விடந்தோறு மொப்பிலாப்பெருங் கண் ணுதய மாக்கிக்
கருத்தற்ற விடந்தோறுங் காண்பானு யெணையங்கே கரந்தா னென்னே. (ரு)

* கிடிகொளென்பது-பழிப்புரைத்திசைச்சொல்.

கெட்டவவ்வ விடந்தோறுங் கேடில்லாப் பெருங்கண்
கெழுமு வித்துப் [ணே
பட்டவென் றுயர்தீரப் பழையதன் னிலையிலே
பதித்தா னென்னே. (சு)

வேறு.

உன்னரிய தன்னமே யென்னுயிரை யொடுக்கி
யொழியாமை யெவ்விடத்து மழியாமை காட்டித்
தன்னடியே ஞமாறு பின்னையெனக் களித்த
தத்துவனார் தங்கருணை சாற்றலா மளவோ. (எ)

பழித்துரைமாலை முற்றுப்பெற்றது.

முப்பத்திரண்டாவது
தோழிக்குரைத்தல்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

முத்தே வருந்தேடு மூலப் பொருடன்னை மொய்குழலாயேடி கேளாய், பித்தா முபாதிப் பெருந்துயர்ப் பவ்வப் பிறவிப் பிணிக்கோர் மருந்தா, மத்தாடு மைம்புலன் றன்னின் வழிமாறி மனவுரை மாண்டவருளே, சித்தா யொளிருஞ் சிவப்பிர காசர் திருவடித் தாமரை காணே. (க)

சொல்லிய ஞானிக் கினிப்பிறப் பில்லாமை தூமொழி யாயேடி கேளாய், நெல்லு முதலாம் விதைகணெருப்பில் வறுத்தான் முளையாதாற் போல,

வல்லும் பகலு மறவே சுடரு மறிவாம் வடவை யெரி யில், வெல்ல வரும்பவ வித்தா மவிச்சையும் வேவ லான் மேன்முளே யாவே. (உ)

துய்யமெய்ஞ் ஞானிக் கிருவினை கூடாமை தோகை நல்லாயேடி கேளாய், பொய்ய வுடற்செயல் புத்துடம் பாதலாற் போந்தவவிச்சையற் றுத்தான், பொய்யாய வூனி லறிவுக்கு முன்புள்ள விச்சையோ டேவந் தறு மான், மெய்ய வறிவால் விளங்கலான் மேல்வினை மேவா து வெந்தறுந் தானே. (ங)

கோதற்ற ஞானி யிருந்திடுந் தன்மையைக் கொங் கைநல்லாயேடி கேளாய், வாதற்ற மாமறை முற்றுஞ் சிரங்களால் வந்தது வாழ்த்திநின் றேத்தி, யோதற் கரிய வுணர்வின்பமேயா யொருகற் பனைகளு மின்றி, யாதுக்கு மங்கங் கதுவாகி யன்பர்க் கறிவா யிருந்தி டுந் தானே. (ச)

மெய்ஞ்ஞானி கட்கு விரதங்கள் கூடாமை மெல் லிய லாயேடி கேளா, யஞ்ஞான மாயையைச் சுட்டுக் கொடல்ல தறிவுதி யாது தித்த, விஞ்ஞான மாயையி னலதன் காரியத் தாகும் விரத மயறுன், மெய்ஞ் ஞான மாகி விளங்கலான் மேல்வினை மேவலொன் றுலுமே வரதே. (ரு)

உரைமன மாண்டுள்ள வொண்கழ லான்றன்னை யொப்பிலா தாயேடி கேளாய், புரைநன வோடு கனவு சுழுத்தி புகலுந் துரியமுன் னுக, வரைமுழு துங்க ழன் றேபரத் தோடுயிர் வையமுங் கண்ணில் விழுங்

கிக், கரையிறந் தின்பக் கடலா யிருந்திடுங் கண்ணே
கண் ணுயிடல் காணே. (கா)

தோழிக்குரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

முப்பத்திமூன்றுவது
அறிதியுரைத்தல்

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலோத்துவந்த
குறள்வெண்செந்துறை.

இந்த வுடலம் விடுவதன் முன்விரைந் திப்பவந்
தீராவிடின், வந்துவந் துபல ஞகிப் பிறந்தெய்த்து
மாண்டே விடுவர் * கிடீர். (க)

சாதல் பிறத்த லெனுங்கேடு தானறத் தம்மை
யுணரா விடிற், போதல் வருதலாற் பொன்னூச லாட்
டொரு காலத்தும் போகா கிடீர். (உ)

உம்மை யுணர்ந்து பவச்சுடு காட்டையொப்
போடேகழலா விடி, னிம்மை மறுமையி லேபிடித்
தும்மை யெல்லாம் படுத்துங் கிடீர். (௩)

ஊனை வடிவென்றல் விட்டுத்தன் னுண்மையை
யுள்ளவா காணு விடின், மானு மழுவுமாய் வந்தாலும்
வன்பவ மாளா திருக்குங் கிடீர். (௪)

---

* கிடீரென்பது-தேசிகப்பழிப்பிடைச்சொல்.

இப் * பிறப் பிலே தமையுணர்ந் தெல்லாப்
பிறப்பு மொழியா விடிற், றப்பி யுடல்கொண்டு
கொண்டு சதங்கையுங் காலுமாய் நிற்பர் கிடீர். (ரு)

ஆறி யறிவே வடிவென் றிருந்தல்ல லெல்லாங் கழியா
விடிற், சூறைகொண் டேமாயை யும்மையூ ணூக்கித்
தோற் பாவைக் கூத் தாட்டுங் கிடீர் (சு)

மேலா லறிவோ மொரு தேத விரைந் தும்மை மெய்
கண்டு கொள்ளா விடிற், கோலா கலஞ்செய்து வந்
தும்மை யாசாபாசாசங் குமைக்குங் கிடீர். (எ)

பந்தசங் கற்பனை யிற்றலை வைத்துப் படாதெ
லாம் பட்டிடாதே, யெந்தை கழல்கூடி னெங்கெழி
லென்ஞாயி றென் றிருக் கல்லாங் கிடீ. (அ)

நாடிக் குரவன் கழறல் வைத்துண ராதனை
நானென் றிடிற, கூடிப் பெருஞ்சுற்ற ० மத்தின் றலை
யிலே கொள்ளியை வைக்குங் கிடீர். (கூ)

மெய்யே யுரைந்த வறுதிசொற் கொள்ளார்
விலங்குவேதாள மொப்பா, ரையோ பவங்கடந் தேற
லோர் காலத்து மாணையே யில்லை யில்லை. (க0)

அறுதியுரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

---

* பிறப்பிலேயென்பது-பிறப்பில்லேயென விரித்தல் விகாரமாயிற்று.

० அதின்றலையென்பது - அத்தின்றலையென விரித்தல் விகாரமாயிற்று.

சிவமயம்.

முப்பத்திநான்காவது அருமையுரைத்தல்.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த குறள்வெண்செந்துறை.

நான்மறை யோதிப் பொருளுரைத்து நாடறி யக்கல்வி சாற்றினுலுந், தானது வாகை யரிதுகா ணுஞ் சலிப்பற நிற்கை யரிதுகாணும். (க)

இணங்காமை யெல்லா மறத்துறந்தே யிருட்டற வேதாந்த மோதினுலும், பிணங்கா திருக்கை யரிது காணும் பேரின்ப மாகையரிது காணும். (உ)

எல்லை யிலாகம மேறவோதி யேதுக்க ளெல்லா மியம்பினுலு, மல்ல லறுக்கை யரிதுகாணு மறிவாயி ருக்கை யரிதுகாணும். (ந)

சைனசந்நியாசம்.

பற்றற விட்டுத் தலைப றித்துப் பாணியைப் பண் ணிப் பயின்றக்காலு, முற்ற நிலைநிற்கை யரிதுகாணு முடிய நிலைநிற்கை யரிதுகாணும் (ச)

ஆறுசமயப் பொருளுங் கற்றே யங்குள்ள தர்க் கங்கள் சாற்றினுலும், மாறியிருக்கை யரிதுகாணு மதுவிது வாகை யரிது காணும். (ரு)

வேறுபிறிதிலா மெய்ம்மைதன்னை வித்தாரமாக விளம்பினானு, மாறியிருக்கை யரிதுகாணு மவிரோத மாகை யரிதுகாணும். (௬)

தேறியுலக மனத்தினையுஞ் சிற்பர மாகநாஞ் செப்பினாலு, மாறியிருக்கை யரிதுகாணு மவிரோத மாகை யரிதுகாணும். (௭)

அருமையுரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

முப்பத்தைந்தாவது
வளவியுடன்படுத்தல்.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த
தாழிசை வெள்ளைச்செந்துறை.

இமைத்து விழிப்பதற் கில்லைவாணா ளிதிலுள்ள துன்பங்களெண்ணில்கோடி, யமைத்தனைப் பார்த்தல் லலறுநெஞ்சே யாண்டவ னென்றென் றரற்ற * வாரீர். (௧)

மின்னிலு நொய்தில் வுடம்பின்றன்மை மேன் மேலும் வந்திடும் வேதனைக, ளன்னதே யில்வுடம் பாவதாறு லாய்வானை யெப்போது மாயவாரீர். (௨)

---

* வாரீரென்பது-நெஞ்சையுயர்த்திக்கூறல்.

இல்லாது வேண்டினும் வந்திசையா வுள்ளது தள்ளினு மூட்டுமாறு, லெல்லாம் வுரக்கண்டோ ரிச் சையின்றி யிருந்த படியே யிருக்கவாரீர். (௫)

என்னுணே கேளிஃ தொன்று நெஞ்சே யேதே னுஞ் செய்தினி யுள்ளகாலந், தன்னைக நாயோமை யாண்டுகொண்ட தாள்களை யோவாது சாற்றவாரீர்.()

பொன்று முடம்பு பொருந்துமின்பம் புன்னுணே நீராகும் புன்மைநெஞ்சே, யென்றபி னெல்லாம் வீழ விட்டேயிருந்த படியே யிருக்கவாரீர். (௫)

ஒன்றெனி லாயிர கோடிதுன்ப மோய்வின்றி யேவரு மோரினெஞ்சே, யொன்றுமற் றுள்ளநா மாயிருந்தே யுளநாள் கழிக்க வொருப்ப டீரே. (௬)

வளவியுடன்படுத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

முப்பத்தாறுவது

மநோரதம்.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த

தாழிசைவேண்செந்துறை.

முருந்கனு நாலு முகனுந்தேட மூல மொருகுரு மூர்த்தியாகிப், புருந்தடி யார்தொழ வீற்றிருக்கும் பூங்கோயிலாக நான் பெற்றிலேனே. (க)

மறைகளு மென்று மறிவரிய மலரடி கண்டுநான்
வாழும்வண்ணம், மிறைவனார் தன்றிருக் கோயிறன்னி
லேகி தனு மொன்றாகப் பெற்றிலேனே. (உ)

பாசங்கள் வேரைப் பறிக்கும் வண்ணம் பலிக்
கென்று பேரிட்டுப் பையப்பையத், தேசிக னார்தா
மெழுந்தருளுந் திருவிதி யாகநான் பெற்றிலேனே. ()

உள்ளூறு நோய்களை மொன்றின் மாற்று மொப்
பிலானந்தரை யுள்ளுதோறு, மள்ளூறு சிந்தையார்
கண்சொரியு மானந்தக் கண்ணீர்நா ளுக்கிலேனே. (ச)

பாமாலை கொண்டு தனையருளப் பாவியேன்
கண்காணப் பாரில்வந்த, சீமான் புகழ்கேட்க வாக
மெங்குஞ் செவியாய்த் திகழ்ந்திடப் பெற்றிலேனே. ()

அச்சந் தவிர்த்தென்னை யாண்டுகொண்ட வருளை
நினைதொறு மன்புகூர, வுச்சி தொடங்கி யடியளவுமு
ளமா யிருக்க நான் பெற்றிலேனே. (சு)

கருவேலை யுள்விழுந் தாழுமென்னைக் கண்டஞ்ச
லென்றுவந் தாண்டுகொண்ட, வருண்மேனி காணவ
நந்தகோடி யாகத்திற் கண்ணுகைப் பெற்றிலேனே. ()

அவமே பிறந்திறந் தாழுமென்னை யாழாம லஞ்
சலென் றாண்டுகொண்ட, தவராசனைப்பா டிடமயிர்க்
கா லெல்லாம் வாயாகப் பெற்றிலேனே. (அ)

போகந் திரண்டருண் மேனியாகிப் புலையேனை
யாளப்புவியில்வந் த, பாத மணமுண்டு வாழநாசி
பதினா யிரங்கோடி பெற்றிலேனே. (கூ)

கழலிணை யாவருங் காணவந்த காரணனார் தாமெ ழுந்தருளும், பழவடி யார்திரு வாசஞ்றும் படி யாய்க் கிடக்க நான் பெற்றிலேனே. (கo)

மநோரத முற்றுப்பெற்றது.

முப்பத்தேழாவது

ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகள்

ஏவலுக்கிசையாக்கரணத்திகழ்ச்சி.

அடிநான்காய்த் தம்மிலோத்துவந்த இரட்டைக் குறள்வெண்செந்துறை.

ஓவாதே பிறந்திறந் துழிதரு மென்னை, யோகோ வென் றருள்செய்யு மொழியாருஞ் சுரூபன், றேவா நற் றிருமேனி நினையாத கண்க, ளவையெல்லாங் கண்ணல்ல செந்நீர்பாய் புண்ணே. (க)

தடையில்லைத் திருவாசல் சகலமுஞ் சுரக்குந், தன்னையே தரவல்ல தலைவள்ளல் சுரூப, னடிவறக் கொடிகட்டி யிருக்கவு முயிர்க, ளோடிவந் தடையாத வுணர்வின்மை யென்னே. (உ)

கல்லாத முழுதையுங் கற்பித்தோர் மொழியாற், கடையோமைப் பொருளாகக் கடைக்கண் வைத்த ளித்த, வல்லாளன் சுரூபன்சீர் நினையாத மனந்தான், வன்பாறை யிரும்பன்று வலித்து வலித்தே. (ங)

ஏவலுக்கிசையாக்கரணத்திகழ்ச்சி முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

முப்பத்தெட்டாவது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

ஏவலிசைத்தல்.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலோத்துவந்த
தாழிசைவெண்செந்துறை.

கேளாய் செவியேநங் கீழ்மைகண்டும்புகுந் தாண்டவன்
மாளாத சீர்த்தியே மன்னு மொலியெங்கு மாகவே.()
உடலேநீ மேவும் பரிசெலா நம்மை யுடையவன்
றிடமாந் திருமேனி யான திண்மைகண்டுந் தேராய்நீ.
வாராய் நயனமே வாராதே வந்தெம்மை யாண்டானைப்
பாராய் முழுது மவனாகி நின்ற பரிசினை. (௩)
நாவேநீ யுண்ணுஞ் சுவையெல்லா நம்மை யுடையவன்
றேவா ரடியாய திண்மைகண் டுண்ணவுந் தேராய்நீ.()
* வாச•முழுதுமவ் வாசாம கோசர மானவ
னேச மிலிகோல மானநன் மைகண்டு நாசியே. (௫)
மாராய்ப்பர விர்த்தியே வாராதே வந்தெம்மை யாண்டவன், சீரார் திருப்பணி யாகவே செய்யாய் செயலெல்லாம். (௬)
ஓராய் நிவிர்த்தியே யொன்று மொழியா விறை வரைச், சேரா தவருடன் சிந்தை கனவிலுஞ்சேராதே.

---

* இச்செய்யுளிற் பயனிலைதொக்கது.

மனமேநீ சங்கற்ப மாக நினையும் பொருளெல்லாங்
கனமாம் பரஞ்சுடர் கற்பனை யாகக் கருதாய்நீ. (எ)

சித்தமே நீசிந் தனையாய் நினையும் பொருளெல்
லாம் வைத்த மலரடி யல்லதின் மைகண்டு வாழாய்நீ.

ஐய மறவிட் டறுதி யிடுமிப் பொருளெல்லாஞ்
செய்ய சிவப்பிர காசரென் றேதெளி வாய்மதிநீ. (க0)

ஏவலிசைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

ஙக-வது நற்குறி.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த
குறள்வெண்செந்துறை.

பாரும்பரனு ரருளவருங்குறி பாதாதிகேசமுங்
கம்பித், தோர்வுமிழந்து வுரோமமுகிழ்த்து வுள்ளமுந்
தீமெழு காய் விடுமே. (க)

கலையும்வளையுடன் கற்புமிழந்தறி மாலுங்கரைய
றுமே, யலையுங்கடலே முணுவெனுமன்பர்பாலையன்வ
ருங்குறியே. (உ)

என்புமுருகி யெதிரிலின்பவ்வெள்ள மெங்கும்ப
ரந்திடுமே, தன்பெருந்தன்மைதன் னாலுமறிவொண்
ணாச் சம்புவருங்குறியே. (ங)

ஊனுமுயிரு முணர்வுமுணர் விடை யாதுமுருகி யொன்றாய்த், தேனுமமிழ்துமாய்நின் றுதித்தித்திடுஞ் செய்யோன் வருங்குறியே. (௪)

சதுரைமறந்தறி மால்கொண்டு தன்னையுந் தானி ழைந்தோவியம்போ. லெதிர்வுங்கழிவுமற் றின்பமீதூ ருமா லெங்கைவருங்குறியே. (௫)

விச்சையவிச்சை விவேகாவிவேகங்கள் விடுபற் றுங்களவிற், றுச்சதுணர்த விலாமைபோற்றேன்றுது தூயோன் வருங்குறியே. (௬)

உரையுங்கழுத்துள மும்முருகிக்கண்ணுறு மொப் பிலாறுகியோடும், புரையுமறநினைந் தின்பமீதூரும் புரணன் வருங்குறியே. (௭)

நற்குறி முற்றுப்பெற்றது.

௪0-வது பல்லி.

அடிநான்காய்த் தம்மிலொத்துவந்த
இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

அருவுருவ லானுருவ மாகிவரு மாகி
லாதிமறை தேடரிய வண்ணல்வரு மாகிற்
சுருபனெனை யுடையகல தோழன்வரு மாகிற்
றுளக்கமற நல்லதிசை சொல்லுசிறு பல்லி. (௧)

ஓடுமன நம்பினுட ணுறவுசெயு மாகி
  னுள்ளநிலை மெள்ளவுணர் வாகிவரு மாகி
னூடுமிட மெங்குமறி வாகிவிடு மாகி
  னல்லகுர னல்லநிசை சொல்லுசிறு பல்லி. (உ)

செப்பமுடி யாதபொருள் செப்பவரு மாகிற்
  சிலுப்பற விழுக்கவல தீரன்வரு மாகி
விப்பவ மறுக்ககழ லிங்ஙன்வரு மாகி
  லின்னமொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி. (ங)

ஆறவடி வைக்கவல வாதிவரு மாகி
  லருஞ்சிவ மெனக்கெளிய வையன்வரு மாகில்
வேறுமொழி யாவிரகன் வீதிவரு மாகின்
  மீளவொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி. (ச)

இரவுபக லொழியவரு மிரவிவரு மாகி
  லின்பவடி வானசிவ மிங்ஙன்வரு மாகில்
விரவியெனை யாளவல வீரன்வரு மாகின்
  மீளவொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி. (ரு)

என்னுளமிழ் தூறநிறை யின்பம்வரு மாகி
  லென்றுமொழி யாதபர மேசன்வரு மாகின்
மன்னுமுணர் வாகிய மணாளன்வரு மாகில்
  வாழவொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி. (சா)

இம்பர்க டமக்கரிய வும்பன்வரு மாகி
  லுரையுணர் விறந்தவுணர் வுருவன்வரு மாகி

லெம்பர மறந்திகழு மின்பம்வரு மாகி
யின்னமொரு காலவரவு சொல்லுசிறு பல்லி. (௭)

பல்லி முற்றுப்பெற்றது.

௪௧-வது கொடி.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த
தூ.ண்வெண்செந்துறை.

கருவார் புழுச்சிறைக்கே கடையேன் புகாதவண்ணங்
குருவாகி வந்தான்வரிற் கொடியே புவனைக்கூடே. (௧)

மாறும் பிறவிபயன் மாத்திரையொன் றிற்றீரக்
கூறும் விரகன்வரிற் கொடியே புவனைக்கூடே. (௨)

தோலான் மறைத்தமலச் சுமையினைநா னென்கின்ற
சோலாகலந் தீர்த்தான்வரிற் கொடியே புவனைக்கூடே.

தொண்டில்லை யல்லர்நாயேன் றொழும்புகந்தாண்
டுகொண்ட, கொண்ட லெழுந்தருளிற் கொடியே புவ
னைக்கூடே. (௪)

நற்றேவர் நின்றுணங்க நாயேனை யாண்டகோலங்
குற்றேவல் கொள்ளவரிற் கொடியே புவனைக்கூடே. (௫)

காமாதிக மானதன்னை நாயேற்கு நல்கவந்த
கோமா னெழுந்தருளிற் கொடியே புவனைக்கூடே. (௬)

உரையுணர் வற்றதொன்றை யுள்ளங்கை நெல்லி போலக், குறைகழ றந்தான்வரிற் கொடியே யுவைகூறே. (எ)

திண்டாடத் தேவரெல்லாஞ் சிறியேனைக் கண்டு கொண்டு, கொண்டாள வந்தான்வரிற் கொடியே யுவைகூறே. (அ)

ஞாலமும் விண்ணுநிற்க நாயேனை யாண்டுகொள்ளக் கோலமாய் வந்தான்வரிற் கொடியே யுவைகூறே. ()

நெடியானு மயனுநிற்க நேயமிலா நீசனெனைக் குடியாக வாண்டான்வரிற் கொடியே யுவைகூறே. ()

வேறு.

கோகிலக் குஞ்சுதம் பிள்ளைபோலுங் குறிக்கொ வளர்க்குங் குலக்கொடியே, யேகநற்சோதியை யென் னையாளு மெம்பிரானை யிங்கெழுந் தருளென்னே. (கக)

கொடி முற்றுப்பெற்றது.

சஉ-வது கோழி.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த
தூய்வெண் செந்துறை.

சாவாதுமூவாது தன்னைத்தந்த தம்பிரானிங்கே யெழுந்தருள, நாவாரநாதன் றிசையைநோக்கியழைக் கிடாய் கோழிக் குலக்கொடியே. (க)

கண்டாருயிருண்டு நம்மைமகல்குங் கருணையனிங்
கெழுந்தருள வண்டனிருந்த திசையைநோக்கி யழைத்
திடாய்கோழிக் குலக்கொடியே. (௨)

மோனமொழியான் முழுதுமோதி முடித்தவெங்
கோமா னெழுந்தருள, ஞானவிநோதன் றிசையை
நோக்கி யழைத்திடாய்கோழிக் குலக்கொடியே. (௩)

கோழி முற்றுப்பெற்றது.

௪௩-வது கூடல்.

கலிவிருத்தம்.

மாலும் பிரமனு மற்றுள்ள தேவரு
ஞாலமு நிற்பா ரருபந்தான் சாற்றி
யால மெனைக்கொண் டமிழ்தந் தனைத்தந்த
கோலம் வருமாகிற் கூடுவாய் கூடலே. (௧)

கூடல் முற்றுப்பெற்றது.

நாற்பத்திநான்காவது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

கிளிப்பயிற்று.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மூலந் தனக்கில்லா மூல மென்னீர்
முழுதுமாய்த் தானே முளைத்தா னென்னீர்

காலங்கண் மூன்றுங் கடந்தா னென்னீர்
கண்ணுக்குங் கண்ணாய்க் கழன்று னென்னீர்
கோலங் குருவுருவாய் வந்தா னென்னீர்
குடிமுழு தாட்கொண்ட கொண்ட லென்னீர்
சீலம் பரவிய செல்வ மென்னீர்
சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (க)
பந்தமாய் வீடாய்ப் பரந்தா னென்னீர்
பாவிப்பார் பாவனைக ளானா னென்னீர்
சந்த மிதுவென்ன வொன்று தென்னீர்
தன்னை யருள்குருவாய் வந்தா னென்னீ
ரந்தமிலா வன்பிறவி தீர்த்தா னென்னீ
ரருட்கழல்க ணந்தலையில் வைத்தா னென்னீர்
சிந்தைதன்னிற் றித்திக்குந் தேனே யென்னீர்
சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (உ)
சாற்றுஞ் சடங்கறுக்க தானா னென்னீர்
தத்துவ னேயென்னீர் தலைவா வென்னீர்
போற்றுவார் தம்மைவிடாப் பொன்னே யென்னீர்
புரையறவே தானினைந்தாற் போகா னென்னீர்
காற்றுங் கறங்கு மெனச்ச லிக்குங்
கருத்தைக் கலக்க மறுத்தா னென்னீர்
சீற்றமி னெஞ்சகத்துச் சேர்வே யென்னீர்
சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (௩)
உலவாத * பூமாரா யோங்கு கின்ற
வுள்ளொளியே யென்னீ ருடையா யென்னீர்

* பூமார்-மகத்துவமுடையவர்.

கலவாதெல் லாங்கலந்து கண்டு நின்ற
 கண்ணே கருமணியே பாவா யென்னீர்
பலவாகி நின்றே பகிர்ப்பொன் றில்லாப்
 பரமனே யென்னீர் பழையா யென்னீர்
சிலைபோலு மென்னெஞ்சிற் சேர்ந்தா னென்னீர்
 சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (௪)

கற்பனைக ளெல்லாங் கழித்தா னென்னீர்
 கருவாகி நின்றொளிருங் கண்ணே யென்னீர்
நிற்பனவுஞ் செல்வனவு மானா னென்னீர்
 நினைவறவே தானினைந்தா னிற்பா னென்னீர்
சொற்பலவா நூல்பலவுஞ் சொன்னா னென்னீர்
 துரிசறுக்காட் கொள்ளவல்ல சோதி யென்னீர்
சிற்பரமாய் நின்றொளிருந் தெளிவே யென்னீர்
 சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (௫)

கூறு பசைமயங் கோத்தா னென்னீர்
 கூறற்றா ருள்ளத்துக் கோற்றே னென்னீ
ராறாறு மையைந்து நாலேழ் தொண்ணூற்
 றாறு மவைவகுத்தங் காகா னென்னீர்
மாறுதல் வினைநோய் மாற்றா னென்னீர்
 மாசறுத்தாட் கொண்டருள வந்தா னென்னீர்
தேறுதா ருள்ளத்துச் சேரா னென்னீர்
 சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (௬)

இந்திரசா லம்போல வெல்லாந் தன்னு
 ளிதமிதமா கக்காட்ட வல்லா னென்னீ

ரந்தரமொன் றின்றியெல்லாங் காண்பானென்னீ
ரண்டர்க் கறிவரிய வத்தனென்னீர்
தொந்த விருண்மாய்த்த சுடரே யென்னீர்
துணையடியென் சென்னிமிசை வைத்தா னென்னீர்
சிந்தையுள்ளே மன்னிச் செறிந்தா னென்னீர்
சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (எ)

அன்னையினு மென்றனக்கு நல்லா னென்னீ
ரமிழ்தத்தி னின்சுவையே யபயனே யென்னீ
ரென்னை யெனக் கென்னுளே யென்னிற்றந்த
வின்னமிழ் தேயென்னீ ரிறைவா வென்னீர்
பனுமறைக் கெட்டாத பாதா வென்னீர்
பழவடியார் பண்டாரப் பொருளே யென்னீர்
சென்னிமிசைக் கழல்சூட்டி யாண்டா யென்னீர்
சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (அ)

பொல்லாவென் போல்வாரைத் தேடி யாளப்
பூமியினின் மானுடனாய்ப் போந்தா னென்னீர்
நல்லார்க ளெல்லாரு நிற்க நாய்க்கு
நற்றவிசிட் டெனையாண்ட நாதா வென்னீர்
கல்லாமை கற்பித்த காளா யென்னீர்
கருணைக் கடங்கடலே யென்னீ ரென்னீர்
செல்லாத மீளாத செல்வ மென்னீர்
சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (கூ)

ஒப்பொருவ ரில்லா வொருவ னென்னீ
ருத்தமர்க்கே கண்ணு யுதித்தா னென்னீ

ரெப்பொருளுந் தானு யிசைந்தா னென்னீ
　ரிடையறு வானந்த வெள்ள மென்னீர்
தப்பறவே யென்னைவலிந் தாண்டு கொண்டு
　தாளிணையென் சென்னிமிசை வைத்தா னென்னீர்
செப்பரிய சுவானுபவத் தேற லென்னீர்
　சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர்.　(௧0)

அள்ளூறு முள்ளத் தடியார் மெய்யி
　னணுகினோ யினையறுத்திட் டினிமே லொன்று
நள்ளாமை காத்துவந்த நம்பா வென்னீர்
　நானேநீ யாய்நயந்த நாதா வென்னீர்
விள்ளாமை யோர்கணமு மடியார் கூட்டம்
　விரவியினிக் குறைக்காலம் போக்க நாயேற்
குள்ளானே யருளியினி யுடலம் வீபோ
　துணர்ந்திருந்தே யொழிவிப்பா யென்னீ ரென்னீர்.
கிளிப்பயிற்று முற்றுப்பெற்றது.

நாற்பத்தைந்தாவது

குறையுரைத்தல்.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த
குறள்வெண்செந்துறை.

கொண்டாள் குரவனே கூர்மய றீராதேனைக்
கண்டா ருயிருண் ணுங் கண்டக னென்பேனே.　(௧)

என்பணி கொண்டென்று மின்புற் னேன்மாயை
வன்ப ருபிருண்ணு மறவன்கா ணென்பேனே. (உ)

துறையுரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

சஅ-வது வரவுசாற்றல்.

அடிநான்காய்த் தம்மில் லொத்துவந்த
இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

தோரணங்க ளூட்டு *மேடோ சோலையெங்குஞ் செய்யு மேடோ, தாணுமுறைகள் பொதிந்தெங்குந் தாய்பளிக் கேற்று மேடோ, வாரணமு மயன்முதலா மமருமங் கயர்வுறவே, யாதனை யாண்டுகொள்ள வாரியன்காண் வருகின்றான். (க)

வீதியெங்கும் வெள்ளைமணல் பரப்பிநீரை விடு மேடோ, வெற்றிக் கொடியுடனே விதானமேற் கட்டு மேடோ, வாதிவேத நாலுமுரா சாகவறைந் தாடு மேடோ, வென்பருள்ளங் கோயில்கொள்ள வெங்கணு தர் வருகின்றார். (உ)

சோகமோ காதியெல்லாந் துணிக்குநீர் விடு மேடோ, தொக்கமுற்ற பக்கமுற்றுந் துவக்கறுக் கிரு மேடோ, வாகமாக வருளாலே யனையவங்க ளது

---

* ஏடர்களோ வென்பது ஏடோவெனப் பன்மை ஒருமையாய்வந்த வழுவமைதி.

சாத்தி, யாறவடி வைக்கவெங்க ளண்ணலார்காண்
வருகின்றார். (௩)

வீணைவங்கி யங்களாலே வேதகீத மோது
மேடோ, விழுந்தெழுந்திங் கோலமிட்டு விரகழிந்திட்
டாடுமேடோ, பேணுமன்ப ராவியுண்டு பேராநன்
ளங் கோயில்கொள்ளப், பெக்கமுக்த மற்றவின்பப்
பெருமானார்தாம் வருகின்றார். (௪)

பூமியெங்கும் பொற்பூமாரி பொழிக்குதின் றிடு
மேடோ, பூரணப்பொற் குடங்களும் பூவிரியு மெடு
மேடோ, காமமெங்கு காற்றுமேடோ கலையிணை வாடு
மேடோ, கம்மையன்பர்க் களிக்கவென்று தம்பிரா
னார் வருகின்றார். (௫)

வரவுசாற்றல் முற்றுப்பெற்றது.

நாற்பத்தேழாவது

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

அர்ச்சனை.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த
குறள்வெண்செந்துறை.

என்னைக் குறித்தா னெழிலார் திருமேனி
மன்னற் கிடம்பிட மதியிலேன் காதலே. (௧)

ஓது மறைக்கு மும்பர்க்கு மரியவவர்
பாதம் விளக்குநீர் பண்பிலே னீர்மையே. (௨)

தேசுக்குத் தேசாந் திருவான மேனிக்குப்
பூசப் படுஞ்சாந்தம் புலையேன் மனத்தன்பே. (௩)

பார்த்ததெல்லாந் தானாய்ப் பழுதற்ற சோதிக்குச்
சாத்தும் பரிவட்டக் தமியேனேத் துஞ்சொல்லே. (௪)

தேடிமூவர் வாடச் சிறியோமை யாண்டவற்
* காடு மஞ்சன மறிவிலேன் கண்ணீரே. (௫)

ஏத்துமன்ப ருள்ளத் தின்பமா மீசற்குச்
சாத்துங் களபமுஞ் சதுரிலே னைசையே. (௬)

இணையேது மில்லாத வெழிலார் திருமேனிக்
கணியா பரணமு மறிவிலே னார்வமே. (௭)

தனையன்றி யொன்றிலாத் தம்பிரான் றிண்டோண்
மேற், புனையுந் திருமாலை புலையேன்சொன் மாலையே.

பாங்காக வந்தெம்மை யாட்கொண்ட பண்பர்க்குப்
பூங்கோயி லாவதென் புழுவார் குரம்பையே. (௯)

தூற்றுஞ் சுருதிக டொடா வரியவவர்க்
கேற்றுநந் தாவிளக் கெழிலாரு ஞானமே. (௧௦)

செல்லறீர்த் தென்சிந்தை மேவிய செல்வற்கு
நல்லதூ பந்தீப நாயேன் மனத்தன்பே. „ (௧௧)

---

* ஆட்டுமென்பது-ஆடுமெனப்பிறவினை தன்வினையாய் வந்தது.

எங்காத லுள்ளேநின் றின்பஞ்செ யீசற்குச்
சிங்காசன மென்றுந் தெளிவிலேன் சிந்தையே. (௧௨)

சாற்றுமறைக் கெட்டாத தம்பிரா னார்தமக்
கேற்றும் பரிகல மேழையே னுள்ளமே. (௧௩)

நோக்கரிய மேனியது நுண்ணுணர்வா மீசர்தமக்
காக்கிய போனக மறிவிலே னவியே. (௧௪)

ஐயமறுத் தாளு மழகார் சுரூபற்குச்
செய்ய வமிழ்தென்றுந் தெளிவிலேன் சிவனே. (௧௫)

ஆனதி லாகாத வானந்த நாடற்குப்
போனக மாவது புலையே னுயிர்தானே. (௧௬)

தெள்ளத் தெளிவாகுஞ் சிவப்பிர காசற்குக்
கள்ளப் பொறிபுலன் கறியமு தாகுமே. (௧௭)

போற்றுமன்பர் நெஞ்சிற் பொருவில் சுரூபனுக்
கேற்றுங் கறியென்ற னீடணை யாவுமே. (௧௮)

கண்ணுக்குக் கண்ணாகுங் கருதரு மீசனுக்
கெண்ணப் படுங்கறி யெல்லாமென் பாசமே. (௧௯)

செப்பரிய மேனியெங்கள் சிவப்பிர காசற்கு
முப்பழ மென்குண மும்மல முற்றுமே. (௨0)

ஞாலமெலா மாகி நின்றிடு நாதற்குப்
பாலுடன் றேனுமென் பாவக முற்றுமே. (௨௧)

திக்கா ளாதியொன்று மில்லாத செல்வனுக்
கக்கார மாவது மென்மதி யாகுமே. (௨௨)

அறிவு வடிவாக வருள்செய்த விசற்கு
நறுமெய்யமிழ்தென்று நாயேன் பவந்தானே. (உரு)

விண்ணோர்கள் வாடமண்ணோர் விழையத வந்தாற்குத்
தண்ணீ ரமிழ்தென்றுந் தரவில்லா மாவையே. (உஎ)

உரையற்றே யென்னை யுண்டாற் கடைகாயும்
வருமென்றுமே வழ்ச் சுற்றமும் வன்பவம் யாவுமே. (உ௫)

சிலுகற்ற சிற்பர மாகிய செல்வற்கு
நலகர்ப்பூர மென்னை நண்ணுமேவா ராவியே. (உகூ)

வார்த்தையொன் றுமிலையென் வன்பவ மாய்த்தாற்குத்
தோத்திரந் தானென்னைச் சொல்லுவ தெல்லாமே. ()

தாமே தமக்கொப்பாந் தத்துவ நாதற்குப்
பூமாரி யாவதென் புன்றலை தாழ்வதே. (உஅ)

அர்ச்சனை முற்றுப்பெற்றது.

சஅ-வது அனுபூதி நிலையம்.

கலித்தாழிசை.

தல்லுந் தொம்மூமானு யென்றுநீர் போகாதீர்
சற்றே மறித்துக் காட்டீர்
புல்லியுமைத் தந்தினிப் போகலா மோதான்
பொன்னீ வலஞ்சு ழீரே

போதக் கயிற்றாலே கட்டிக்கொண் டுள்வைத்தேன்
 போகலா மாகிற் போகீர்
போதப் பெருமாளே பூரண போதரே
 போகலா மாகிற் போகீர். (க)

வேதங் கீதைசொல்லிற் றென்றுநீர் போகாதீர்
 மெய்யும்மைக் காட்டித் தந்தீ
ராதி புராணரே யானந்த நாடரே
 யங்ஙனே போக லாமோ
வள்ளுறு முள்ளத் தளையிட்டு வைத்தே
 னங்ஙனே போக லாமோ
வாதி புராணரே யானந்த நாடரே
 யங்ஙனே போக லாமோ. (உ)

அனுபூதிநிலைய முற்றுப்பெற்றது.

சசு-௯து உயிருணி.

கலிவிருத்தம்.

மறைநான்முகனரன்வானவர் மயல்கொண்டின மயரப்
பொறையாமுட லளவாயுழல் புலையேன் பொருளாக
முறியாவெள முழுவின்பம தருவாகிய முதல்வ
னறைகூவியெ னகமன்னிய வருடானதி சயமே. (க)
பூதங்களை நானென்றுள போதம்முண ராதே
வாதம்பல சொல்லீயவ மேமாய்வுறு வேனை

வேதங்களு மறியாமலை ரடிசூட்டிய விகிர்தன்
பேதங்கெட வுள்வந்தமை பேசவறி யேனே. (உ)

காணேனவை னன்றிப்பிறி தொன்றும் முளவாக
நாணேனய மில்லாமையி னன்றும்மது வன்றும்
பூணேனினி யொன்றும்புனி தன்றாளிணை யன்றி
வீணேசெய்தே னுளமன்னிய விகிர்தன்செய்த விரகே.

எறிமாருத மெனவேகுலை மனமா மயறவிர
மறியாவுள மழியாவறி வுருவாகிய வளவன்
செறிவார்கழ லடியேன்றலை சேர்த்தீயெனை யாண்ட
தறியேனுள மழியேனரு வினையேன்செய்த வவமே. ()

பலவொன்றென வறியேன்பக விரவென்பது மறியே
னலதொன்றையு மறியேனறி வானந்தம தறியே
னலறென்றிய மறையீறவை நவில்கின்றிடு பிரமங்
குலவுங்குரு பரனென்னைக் குறிக்கேடுசெய் தனரே. ()

தத்தொம்பத மோதியொரு சற்றும்முண ராதே,
மத்தம்முறு வார்தம்முடன் மால்கொண்டுழல் வேனை,
யத்தன்னடி சூட்டியறி வாக்கியொளி காட்டி, மெய்த்
தன்மைய வருள்செய்தமை வினையேனறி யேனே. ()

முன்னைம்முழ தாங்கண்டிடு மூவாமுத லொருவன்
கன்னூரி கொண்டென்கன வஞ்சங்களை வித்துத்
தின்னைரரு ளடியாரொடு தகுவித்தெனை யாடேன்
வென்னூருயிர் முழுதுண்டதோ ரின்பமறி யேனே. ()

நற்றாயொடு சுற்றும்பொருண் முற்றும்முற வற்றுக்
கற்றாரொடு கற்பார்களை யற்றம்மற விட்டுத்
தெற்றார்மனஞ் செற்றுச்சிவ னற்றாளிணை பற்றிக்
கற்றாவென வுற்றுக்கசிந் துருகித்திரி வேனே. (அ)

அன்றாமென வொன்றாயறி வின்றாயறி கின்றா
யொன்றாவது மன்றாயொழி வின்றாயொழி கின்றாய்
நன்றாயது மன்றாய்நடு வின்றாய்முடி வின்றாய்
நின்றாய்பிறி தன்றாயெனை யுண்டாயுள நின்றே. (௯)

சீரார்சிவன் வந்தென்றனி நெஞ்சஞ்சிவ மாக்கிப்
பாராவிழி யாலேபவ பாசம்பறி வித்து
நேராவினை யுந்தானெடி துண்டாலுள நின்றே
யோராவமிழ் தாணானிது வென்னே யிதுவென்னே.()

உயிருணி முற்றுப்பெற்றது.

௫௰-வது அச்சோ.

அடியிரண்டாய்த்தம்மிலொத்துவந்த
குறள்வெண்செந்துறை.

எழுகடலுங் குலவரையு மேழுலகு மெவ்வஞ்சத்
திறைக்கும் போதா, விழிகடையே னுளமன்னி யிணை
யிலிங்ங் காதிருந்தா னச்சோ வச்சோ. (௧)

அடித்துமனம் புலன்வழியே தூறுசெய்து மாறாப்
படுந்துணையிலேனை, யடித்தடித்துப் பாலூட்டி யானந்
தமெனக் களித்தா னச்சோ வச்சோ. (௨)

வலியப் பிடித்தாண்ட னையகோ
　　வாயைப் புதைத்தாண்டா னையகோ
கலிக்க ணாடாண்டா னையகோ
　　கண்ணேனைகண் ணுக்கண்டா னையகோ. (௨)

ஐயகோ முற்றுப்பெற்றது.

ஐம்பத்திமூன்றாவது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

தாய்வார்த்தை.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த
குறள்வெண்செந்துறை.

வாசாம கோசரம் வந்ததென்றாள்
　　வானவ ரேமாக்கு மாமலர்த்தாள்
கூசாதென் சென்னியில் வைத்ததென்றாள்
　　குளித்தாள்கண் ணீர்கொண்டு கோதைதானே. (௧)
சென்னியில் வைத்த கரங்களென்று
　　டிருக்கிற நோக்கிய நோக்கமென்றாள்
வன்னிமுன் வைத்த மெழுகதென்ன
　　மாறா துருகினாள் வாணுதலே. (௨)
நீண்டுவெ னேசெய்ய பாதமென்று
　　டிருமாலுங் கண்டில னேடியென்று

ளாண்டவ னேயென்றாள் பின்னையொன்று
 மறிந்தில னேயென்றா ளாயிழையே. (௩)
வாசக மொன்றென்றா ளிப்பிறவி
 மாண்டதென் றாள்செய்த வல்லபந்தான்
பேச விரகில்லை காணுமென்றாள்
 பேசா திருந்தாளென் பேதைதானே. (௪)
உன்ன வரிய பொருளதென்றா
 ளோதவொண் ணாதென்றா ளப்பொருளைச்
சொன்ன விரகென்றாள் பின்னையொன்றுஞ்
 சொல்ல வறிந்தில டூய்மொழியே. (௫)
எத்திக் கடையேனை யாண்டதென்றா
 ளெப்போது மின்னமிழ் தாகின்று
தித்திக்கு மேதிரு வார்த்தை யென்றாள்
 செய்வ தறிந்திலள் சேயிழையே. (௬)
கைம்மாறு காணேன் கருணைக்கென்றாள்
 கம்பித்தாள் காயங்கண் ணீர்சொரிந்தாள்
விம்மா வழுதாள்பின் செய்தசெய்கை
 விளம்பு மளவோவென் மெல்லியலே. (௭)
ஏத்து[illegible] தேயடி யேனுமென்று
 ளின்ன மறியா மறைகளென்றாள்
சாத்துவ தேதிரு மேனியென்று
 டரிக்க வறிந்தில டையறானே. (௮)
உரியேனல் லேன்மற் றொருவர்க்கென்று
 ளுடையா னடிப்போ தொருகணமும்

பிரியே னெனச்சொன்னாள் பேச்சொழிந்தாள்
பித்தியா னாளென்றன் பெய்வளையே. (கூ)

ஒருமேனி கொண்ட பரிசே யென்று
முள்ளத்தா லுள்ளவொண் ணாதென்று
திருமேனி யெல்லாங் கருணையென்றாள்
செய்ய சுரூபனென் றுதிருவே. (க0)

தாய்வார்த்தை முற்றுப்பெற்றது.

ஐம்பத்திநான்காவது
தோழியுரைத்தல்.

தரவின்கொச்சகக்கலிப்பா...

குருபர னாரென்றாள் கோலமென்றாள்
கோதிலருட்குணக் குன்றமென்றாள்
பெருமறை காணாத பீடுவாடப்
பேயேற் கெளிவந்த பித்தனென்றாள். (க)

கருணை பொழிகின்ற கண்களென்றாள்
கருக்கெட வைத்த கழல்களென்றாள்
மருளற வென்னைத்தா னாக்குவித்த
வல்லப மென்றாள்பின் வாக்கிறந்தாள். (உ)

பூங்கோயி லென்றாள்பொற் பீடமென்றாள்
புனிதனா ரென்றாள்பொன் மேனியென்று
மாங்கான வந்த நலமதென்று
னையனைநீர் மல்கி னணிமறந்தாள். (ங)

மீட்ட வீரகென்றாள் வேறொருகாணுள்
விழியால்வே தித்த வீரமென்றா
ளூட்ட வரிதென்றா ளுடலொன்ணு
நலமாஞ் சிவப்பிர காசனென்றாள். (ச)

செய்ய திருப்புன் முறுவலென்றா
டிருவான கோலத்தின் சீர்மையென்றாண்
மெய்ய னுரைக்கு முரையிதென்றாள்
விம்மினாண் மேன்மேலு மேவினளே. (ரு)

செய்ய வழகென்றாள் சென்றடையாத்
திருவென்றாள் சீமான் சுரூபனென்றாள்
பையப் பவம்பாழ் படவிழித்த
பார்வையென் றாள்பார்ப் பற்றனளே. (சு)

செந்தா மரைமுகஞ் செய்யவாய்கண்
திருப்பாதங் கைகளுஞ் செய்யமேனி
யந்தா மரைபெற்ற தார்பெறுவா
ரகத்தா மரையா லமிழ்தமென்றாள். (எ)

தோழியுரைத்தல்முற்றுப்பெற்றது.

ருரு-வது எம்பாவை.

தாழிசை வெண்டுறை.

உண்பாணு முடுப்பாணு முழல்வாணு முடல்சாத்திக்
கண்காண வரிலலது கலக்கறுமோ வெம்பாவாய். (க)

ஆண்பெணலி யனைத்துயிர்க்கு மாதார மாயிடினுங்
காண்படியே வரினலது கலக்கறுமோ வெம்பாவாய்.

எம்பாவை முற்றுப்பெற்றது.

ருசு-வது அக்கைச்சி.

தூஉள்வேஃசேந்துறை.

பிணஞ்சுடு தடியென்ன வென்னைக் கொண்டே
பெரும்பற்றை யெல்லா மறைச்சாடி
யணைந்த வென்னையு மப்படி யீறில்போ
தத்தில் விட்டனு போகத் திருந்தானே. (க)

ஆதி மாயையென் னக்கைச்சி யந்த
வாண்மக னுற்ற போதே கெட்டேன்
போதந் தானுஞ் சுமையென்று வீறில்
போதத்தில் விட்டனு போகத் திருந்தானே. (உ)

ஓது மாயையென் னக்கைச்சி யொப்பிலா
னென்னுற வுற்ற போதே கெட்டேன்
போதந் தானுஞ் சுமையென்று வீறில்
போதத்தில் விட்டனு போகத் திருந்தானே. (ஙு)

அக்கைச்சி முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

ஐம்பத்தேழாவது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

மால்.

குறள்வெண்செந்துறை.

சால மாலானே னம்மே யென்னைத்
  தானுகப் பார்த்தசெந் தாமரைக் கண்ணனுக்குச்
    சால மாலானே னம்மே
ஞாலங் காண்கிலே னம்மே யெங்க
  ளையனார் தந்திரு மேனியல்லான்
    ஞாலங் காண்கிலே னம்மே. (க)

பேச வறிகிலே னம்மே தன்றன்
  பேரா வருளும் பெருந்தன்மை யுங்காட்டிப்
    பேராசை யாக்கினா னம்மே
தேசு திகழுங்கா ணம்மே யெங்கள்
  செய்ய சிவப்பிர காசன் றிருமேனி
    தேசு திகழுங்கா ணம்மே. (உ)

மால் முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

ஐம்பத்தெட்டாவது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

குரவை.

அடி நான்காய்த் தம்மிலொத்துவந்த

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை

சதுமறைக் கரியதா டமியனுக் கெளிவந்த
தன்மையைப் பாடியே குரவையிடு
தம்பிரா னெனையாண்ட கருணையின் பெருமையைச்
சகமெலா மறியவே குரவையிடு
கதுவுமுற் பவந்தனைக் கணத்தினிற் கருவறக்
கடைக்கண்வைத் தமைபாடிக் குரவையிடு
கல்வியு மழிந்தது கருத்தெல்லா மிறந்தது
கண்ணேனைகண் ணாய்த்தென்று குரவையிடு. (க)

ஒப்பிலா வொருமொழி யதனாலே முழுதையு
மோதிய வளம்பாடிக் குரவையிடு
ஆழிநிலை யாய பவபாச மொருகணத்
தொழித்தவா றதுபாடிக் குரவையிடு
செப்பிட வரியதோர் தெளிவந்தே னுளநின்று
தித்திக்குந் திறம்பாடிக் குரவையிடு
சிறியோனைப் பொருளாகத் தேடிவந் தாட்கொண்ட
செய்யசே வகம்பாடிக் குரவையிடு. (உ)

உலகேழும் விழுங்கிய வொளியாகு முணர்வையு
முண்டவொண் கழல்பாடிக் குரவையிடு
வுருவாகி யருவாகி யலவாகி யொழியாத
வுண்மையா னிலைபாடிக் குரவையிடு
சலமாரு மதியென்னக் குலையுமென் னுளனேதற்
சிவமாக்குந் தகைபாடிக் குரவையிடு
சதுரான மொழியும்புன் முறுவலுந் தமியேனைச்
சதுராழித் தமைபாடிக் குரவையிடு. (ரு)

குரவை முற்றுப்பெற்றது.

ஐம்பத்தோன்பதாவது

ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகள்

குணலை.

அடிநான்காய்த்தம்மிலொத்துவந்த
இரட்டைக்குறள்வெண்செந்துறை.

மற்றொ ழும்பொருண் மனித வேடமாய்
வந்த தென்றிடு குணலை
மாலு மாலுறும் பதமென் சென்னியில்
வைத்த தென்றிடு குணலை
யறைக டற்றிரை மனமழி மைப்பிலே
யழிந்த தென்றிடு குணலை
யறி வுருவமா யதை கண்டிட
வரிதாய்த் தென்றிடு குணலை. (க)

இறந்து போய்வரும் வழிதூர்ந் துபுல்
லெழுந்த தென்றிடு குணலே
யிவ்வு டம்பொடே யிருந்து முத்திக்கே
யிருந்தோ மென்றிடு குணலே
மறந்து முன்னியு மிராத போதமாய்
வாழ்ந்தோ மென்றிடு குணலே
வள்ள லாரருள் செய்த வல்லப
மறவோ மென்றிடு குணலே. (௨)

சுருதி களொரு கோடி சொல்லியுந்
தோன்று தென்றிடு குணலே
சுரூபா னந்தனோர் சொல்லி லானந்தந்
தோன்று மென்றிடு குணலே
கருத வொண்ணுத பொருளைக் கண்ணாலே
கண்டோ மென்றிடு குணலே
கருணை யங்கழ றன்னைக் கண்டுகண்
களித்தோ மென்றிடு குணலே. (௩)

சொலவி னில்வரு கலைய லைவலைத்
தொலைத்தோ மென்றிடு குணலே
சொலவொ ணுஞ்சுக சுரூப வாரியிற்
சுகித்தோ மென்றிடு குணலே
மலவு டலினின் மதிசே யும்மதி
மறந்தோ மென்றிடு குணலே
மதிய ழியவே வருமதி யையு
மதித்தோ மென்றிடு குணலே. (௪)

நிரந்தர வின்ப வெள்ள மெங்கணு
 நிறைந்த தென்றிடு குணலை
நிகில மென்பது மறவியுங் கூட
 நிகழா தென்றிடு குணலை
யிருந்து பாரென்ற விரகையெப் பொழுது
 மியம்பி நின்றிடு குணலை
யிப்ப டியேநாம் வாழத் தந்தானை
 யேத்தி நின்றிடு * குணலை. (ரு)

துணலை-முற்றுப்பெற்றது.

கூO-வது பகடி.

அடி நான்காய்த் தம்மிலொத்து வந்த
இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

கழியாமை யூழியூழி யுறவாகி வருகின்ற
 கருவினை நாசனென் றிடுபகடி
கண்டிருந் தெனையாளக் கழல்காட்டிக் கொடியிட்ட
 கருணைமா மலையனென் றிடுபகடி
விழியாமலே தனையாக வெனைமாளச் சதுர்செய்த
 விரகினை யுடையானென் றிடுபகடி
விரவியே யுடலுயி ருலகெங்கண் முழுதையும்
 விரவாத வீரனென் றிடுபகடி. (க)

* குணலையென்பது-வீராவேசத்தாற் கொக்கரித்தல்.

சதகோடி விதமாக வெழுந்திடுஞ் சடங்கினைச்
சாடிய சதுரனென் றிடுபகடி
சதுமறை யொருமூவர் கலையுற வணங்கியுஞ்
சாருதற் கரியானென் றிடுபகடி
மதமானந் துணையாக வஞ்சத்தே செலுமென்னை
வலிந்துவந் தாண்டானென் றிடுபகடி
வாசாம கோசர வடிவினை மலர்க்கையின்
மணியென்ன வளித்தானென் றிடுபகடி. (௨)
அறிவானே டறிபொரு ளாகியே யெழுஞ்செல
லழகுறத் திரித்தானென் றிடுபகடி
யறிபொரு ளறிவினி லறிவித்தவ் வறிவைய
மறிவானி லழித்தானென் றிடுபகடி
பொறிபுலன் கரணங்கள் புகல்சீவ பரனென்னும்
பொருளற விழித்தானென் றிடுபகடி
பொருவில்லாவொளியாகிப் புரையறநிறைந்துள்ள
பூரணமே யானேமென் றிடுபகடி. (௩)

பகடி முற்றுப்பெற்றது.

அறுபத்தோராவது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

கழல்.

கலித்தாழிசை.

ஒன்றிய சிந்தையு ளொன்றாய் நிகழுமே
யின்றென்னை யாண்டவ னின்பக் கழ
லிதுவென்ன வொண்ணாத விறைவன் கழல். (௧)

இருந்துதி கொண்டென் பிறவிநோய் தீர
மருந்தாகி மண்ணின்மேல் வந்தகழன்
மற்றொன்று மில்லாத வள்ளல் கழல். (௨)
முத்தி யடியேன்கண் முன்னே நிகழ்ந்திட
வெத்தி யென்னையாண்ட வின்பக் கழ
லெல்லாமா யல்லா விறைவன் கழல். (௩)
நாநா விதந்திர நாடரி தாய்வெறுந்
தானாகத் தந்த தலைவன் கழ
ருவா மறைதேர் தனிப்பொற் கழல். (௪)
அஞ்சாதே யென்றவ் வரங்கை யழியவென்
குஞ்சிமேல் வைத்த குரவன் கழல்
கூற்றத்தைக் கொன்ற குழகன் கழல். (௫)
ஆறும் படிநல்கி யாறு நெறிகளும்
வேறின்றி நின்று விளங்குங் கழன்
மெய்யுணர் வாய்நின்ற வீரன் கழல். (௬)
ஏழை யடியே னெழுபிறப் புங்கெட
வூழி முதல்வ னுணர்த்துங் கழ
லுணர்வான வானந்த வுண்மைக்கழல். (௭)
எண்ணா வமரர்க்கு மெட்டரி தாகியென்
கண்ணான கண்ணா ரமிழ்தக் கழல்
கடையேனை யாண்ட கருணைக் கழல். (௮)
ஒன்றுரு முற்றுரு மில்லா வகையென்னைத்
தன்னாகத் தந்த சதுரன் கழல்
சங்கை யறுக்குந் தலைவன் கழல். (௯)

பத்தி யடியவர் சித்தத்து ளேநின்று
தித்தித்தமிழ் தூறுந் தெய்வக் கழல்
சிற்சுரூ பானந்தர் செம்பொற் கழல். (௧௦)

கழல் முற்றுப்பெற்றது.

அறுபத்திரண்டாவது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

அம்மானை.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

அஞ்சின் பிணக்கை யறுக்கலா மம்மானை
யன்னிய மொன்றற் றிருக்கலா மம்மானை
துஞ்சும் பிறவி துடைக்கலா மம்மானை
சுரூப னடியிணை சூடினா லம்மானை. (௧)

கண்மூடிக் காண நினையார்கா ணம்மானை
கண்மூடி னார்தம்மைக் காணார்கா ணம்மானை
விண்மூடுஞ் சோதி விளங்குமே லம்மானை
விழியா துறங்கா திருக்கலா மம்மானை. (௨)

காலதிசை தேசங்கள் கண்டோநா மம்மானை
காணு நமையைதாங் காணுகா ணம்மானை
கோல மறிவல்ல தில்லைகா ணம்மானை [னை.
கொள்கைகொள் ளாமை குலைந்தோங்கா ணம்மா

அல்லும் பகலு மறியோங்கா ணம்மானை
யானந்த மேவடி வானோநா மம்மானை
சொல்லும் பொருளுங் கடந்தோநா மம்மானை
சுரூபானந் தத்தின் சுதந்தரமா மம்மானை. (ச)

அம்மானை முற்றுப்பெற்றது.

அறுபத்திமூன்றுவது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகள்

பந்து.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

ஓதா ரணங்க ளுயர்ந்துபோற்று
முண்மை யுணர்வி னுலகுக்கெல்லா
மாதார மாகிய வப்பொருளை
யருளே வடிவா யெழுந்தருளி
யூதாங் யாய்நா னழியாவண்ணை
முச்சியின் மேலே யுவந்துவைத்த
பாதார விந்தங்கள் பாடிப்பாடிப்
பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவைநல்லீர். (க)
கொடியிடை யார்கனி வாயுங்கண்ணுங்
கொங்கையு மென்று குலாவுமாந்தர்

12

கொடியிடைப் பட்டு நுடங்குவேனை
   நோவாமே நோக்கியென் ஞோராவுள்ளச்
செடியிடை வந்து புகுதநல்கிச்
   செய்ய சிவப்பிர காசனிந்தப்
படிமிசை வந்த பரிசுபாடிப்
   பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவைநல்லீர். (௨)

பெண்மை யுதிரச் சிறையிற்புக்குப்
   பெருந்துய ரெய்திப் பிறந்துண்டாகும்
புன்மையை நானென்று போற்றிமாய்ந்து
   புழுவார் நரகிற் புகுதுவேனை
யொண்மை யரவணை யோனுங்காணு
   வொண்மலர்ப் பாதங்கள் சூட்டியாண்ட
பண்பை நினைந்துகண் ணீர்ததும்பிப்
   பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவைநல்லீர். (௩)

அந்தர வானத் தவருங்காணு
   வந்த வொளியி லசைவொறின்றிச்
சுந்தர வேடம் புனைந்தருளிச்
   சுரூபானந் தனென் றுயரந்தீரச்
சிந்துரச் சேவடி சென்னிசூட்டிச்
   செய்ய திருவாய் மலர்ந்தபோதே
பந்தனை தீர்ந்த பரிசுபாடிப்
   பந்தடிக் கவ்வாரீர பாவைநல்லீர். (௪)

வேதமு மாகம கீதைகளு
   மிருதி புராணமும் வேதமார்க்கர்

வாதமும் வல்லவ ருள்ளத்துள்ளு
　மன்னியுந் தோன்றாத வள்ளல்வந்து
பூதமும் பவுதிகந் தானுமற்றும்
　போதமே யாகிப் புரிந்துதோன்றிப்
பாத மளித்த பரிசுபாடிப்
　பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவைநல்லீர். (௫)

ஓரவுஞ் சொல்லவு மொண்ணாதென்ன
　வுபநிட முள்ளத்திற் றானுமன்பு
கூரவுங் கூறு மிறைவன்வந்து
　கொடுவினை யேனையாட் கொண்டானென்று
வாரவ னீங்கிவ ணைரென்றோதி
　யங்கையோ டங்கை யடித்துநக்குப்
பாரவ ரேசும் பரிசுபாடிப்
　பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவைநல்லீர். (௬)

திருகா வொருகாலுஞ் செவ்விதாகாச்
　சித்தந் திரித்த திறத்தையுன்னி
யுருகா ரருவி சொரியக்கண்க
　ளுயரா விழியா வொழியாவென்று
மருகா பெருகா வழியாவாகா
　வணுகா வகலா வயராவுன்னைப்
பருகா வமிழ்தினைப் பாடிப்பாடிப்
　பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவைநல்லீர். (௭)

ஏதாதி யேதந்த மென்றுதேடி
　யிமையவ ரேமாந்து நிற்கவின்னும்

வேதாதி நூலால் விளம்பவொண்ணா
மெய்ப்பொருண் மானுட வேடஞ்சாத்திப்
பேதாதி பேத மிலாததன்னைப்
பெறவ ருள்செய்த பெருந்தகையைப்
பாதாதி கேசம் பரவிநின்று
பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவைநல்லீர். (௮)

அந்தமு மாதியு மில்லாவொன்றென்
றுரண மோது மதுவேயன்றிச்
சந்ததி தென்னவொண் ணாதேயென்னுந்
தம்பிரா னென்னைத்தா னாக்கியென்னாற்
செந்தமிழ் மாலை புனைந்துகொண்டே
செய்ய சுரூபன் றிருவருளாற்
பந்தமும் வீடுமில் லாமைபாடிப்
பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவைநல்லீர். (௯)

சாத்திரங் கற்ற சதுரரெல்லாந்
தத்துவ மொன்று பலவென்று
காத்திர மாகக் கழிந்துபோகக்
கருணைக் கடல்கண்ணிற் காணவந்து
நாத்திரங் கத்தன் புகழேபாடி
நற்றொண்டு செய்திட நாயேனையும்
பார்த்தருள் செய்த பரிசுபாடிப்
பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவைநல்லீர். (௰)

தேகாதி யாகி யழியுமென்னைச்
செய்ய கருணையாற் சிசியிங்ங

ளுகாது காணென் றருளிச்செய்தே
யைம்புலத் தாலம் பொறியைநோக்கிப்
போகாத வண்ணம் புரிந்துநோக்கிப்
போதப் பெருங்கண் பொருந்தத்தந்தப்
பாகார் மொழியிணைப் பாடிப்பாடிப்
பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவைநல்லீர். (௧௧)

பந்து முற்றுப்பெற்றது.

அறுபத்திநான்காவது

பாங்கிக்குரைத்தல்.

அடிநான்காய்த்தம்மிலொத்துவந்த
இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

சொல்லெல்லா நாத மென்னவும் பெற்றோஞ்
சும்மா விருக்கை தொழிலாகப் பெற்றோ
நல்லவ் னன்பரு ளைஞ்சேரப் பெற்றோ
நாயனார் தாந்தந்த வாழ்விது பெண்ணே. (௧)

படுக்கை படுதரை யாகவும் பெற்றோம்
பாணியி லேபலி கொள்ளவும் பெற்றோ
முடிக்கையுங் கோவண மாகவும் பெற்றோ
மொன்றுங் குறைநமக் கில்லைகாண் பெண்ணே. ()

எல்லாரு நம்மை யிகழ்ந்திடப் பெற்றோ
மிம்மை மறுமையச் சங்கெடப் பெற்றோ

நல்லான் மலரடி நாஞ்சூடப் பெற்றோ
நாயனார் தாந்தந்த வாழ்விது பெண்ணே. (௬)
வேண்டாமை யென்னும் விழுச்செல்வம் பெற்றோம்
வேண்ட லெனும்பிணி வேரறப் பெற்றோ
மாண்டவ னென்றுகு மன்பினைப் பெற்றோ
மையோ விதென்ன தவஞ்சொல்லாய் பெண்ணே. ()
எய்ப்பற்ற சிரை யுடுக்கவும் பெற்றோ
மெங்ஞனு முள்ளானை யென்னெனப் பெற்றோம்
பொய்ப்பத்தி மெய்ப்பத்தி யாகவும் பெற்றோம்
புண்ணிய னார்தந்த வாழ்விது பெண்ணே. (௫)

பாங்கிக்குறைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

அறுபத்தைந்தாவது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

வியந்துரை.

அடிநான்காய்த்தம்மிலொத்துவந்த

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

பாழ்த்த பிறப்பற்றுப் பார்ப்பா னும்போய்ப்
பாராப்பற் றற்றபா தத்தைப் பார்த்து
வாழ்த்தவா ரீர்பெண்காள் வாழ்த்த வாரீர்
வளமாஞ் சுரூபனை வாழ்த்த வாரீர். (௧)

தோற்றமெ லாந்தாமே யாகும் வண்ணஞ்
　சொன்ன விரகினைச் சொல்லிச் சொல்லிப்
போற்றவா ரீர்பெண்காள் போற்ற வாரீர்
　பொருவில் சுரூபனைப் போற்றவாரீர். (உ)

ஊற்றமெல் லாமுடைந் றுக்கு நைந்திங்
　குரைமாண்ட பேரின்பத் துய்த்த வெள்ளஞ்
சாற்றவா ரீர்பெண்காள் சாற்ற வாரீர்
　தற்சுரூ பன்பொற்றாள் சாற்ற வாரீர். (ங)

ஓர்க்கொணு வின்பமோர் மாத்தி ரைக்கு
　ளொளிர்வித்த வல்லப முன்னி யுன்னி
யார்க்கவா ரீர்பெண்கா ளார்க்க வாரீ
　ரழகார் சுரூபனென் றார்க்க வாரீர். (ச)

வியந்துரை முற்றுப்பெற்றது.

சுசு-வது சுதந்தரன்.

இரட்டைத்தாள் வெண்செந்துறை.

ஏழைய யேற்கெளி வந்த சுதந்தர
　னெண்ண றெண்ணிலெட் டாத சுதந்தரன்
வாழ நாமுமெல் லாமடி யாருடன்
　மனித னய்வர வல்ல சுதந்தரன். (க)

கருது தற்குமெட் டாதவ னைப்புலன்
　காண வேவர வல்ல சுதந்தர

னொருது வட்டமிட் டேகழி யாவணு
மென்னை யாட்கொள வல்ல சுதந்தரன். (உ)

மூவ ரோடுமுப் பத்துமுக் கோடிமா
முனிவ ருக்குமெட் டாத சுதந்தரன்
பாவி யேனள வாகிவந் தென்னையும்
பார்வை தானறப் பார்த்த சுதந்தரன். (ங)

சதுரி ழுந்தழு மன்பர்த மன்புளே
தானி ருந்தழ காருஞ் சுதந்தர
னதிருந் தன்கழல் சென்னிவைத் தென்னையு
மன்ப ரோடுவந் தாண்ட சுதந்தரன். (ச)

சுதந்தரன் முற்றுப்பெற்றது.

சுஎ-வது தெய்வம்.

இரட்டைநாள் வெண்செந்துறை.

பந்தமறப் பார்த்தருளிப் பாதமலர் சூட்டிப், பார்ப்பதறத் திரித்தருளிப் பாரென்று நேரே, சிந்தையுள்ளே காட்டித்தந்த தெய்வங்கிடீர் தெய்வஞ், சிஞ்சிலுப்புப் போற்றுந்தெய்வந் தெய்வமன்று கிடிகொள்.

நடுக்குமிகு முடம்புதனை நடத்திக்கொடு திரிந்து, நாசம்வந்த போதாக நானென்செய்வே னென்னுந், திடுக்கங்கெடப் பண்ணிவிடுந் தெய்வங்கிடீர் தெய்

வஞ், சிஞ்சிலுப்புப் போறுற்றெய்வந் தெய்வமன்று கிடிகொள்.

தெய்வ முற்றுப்பெற்றது.

அறுபத்தெட்டாவது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

இறைவல்லபம்.

அடி நான்காய்த் தம்மிலொத்துவந்த
இரட்டைதூள் வெஃசெந்துறை.

பந்தனை யெல்லா மொருங்கும் படிசெய்ய
பங்கயக் கண்வைக்கவும்
பார்த்த பார்வையே பார்க்கும் படிசெய்ய
பாத மலர்வைக்கவுஞ்
சிந்தை யழித்துச் சிவமாக்கி யிங்ஙனே
தித்திக்கு மாவைக்கவுஞ்
செய்ய சுரூபனாற் கல்லது வேறொரு
தேவராற் செய்யலாமோ. (க)

அழிவின்றி யென்று மொருதன் மையினின்
றருண்மேனி கொண்டிடவு
மண்டரும் பண்டை யருமறை யுந்தேட
வாயா வெனையாளவு

பாடுதுறை.

மொழியு மனமுங் கடந்த தமையென்கண்
முன்னே நிகழ்ந்திடவு
முற்று மொழியாச் சுரூபனுற் கல்லது
மூவராற் செய்யலாமோ. (௨)

காணும் பொருள்களுங் கண்ணுகக் காணும்
படிகடைக் கண்வைக்கவுங்
காட்சியு மாட்சியு மற்ற தமையிங்ஙன்
காணக் கழல் வைக்கவும்
பேணு மடியா ருளத்தைக் கரைத்திங்ஙன்
பிச்சாடத் தான்வைக்கவும்
பேரின்ப நாதனுற் கன்றிமா லீசன்
பிரமனுற் செய்யலாமோ. (௩)

கள்ளப் புலனுங் கரணங்க ளைங்குங்
கருத்தழிந் தோடிடவுங்
கருத்தழிந் தோடித் திரிந்திட் டவையெலாங்
கண்ணோகண் ணுக்கிடவும்
தெள்ளத் தெளிந்து செயலுஞ் சிவமாகச்
செய்யாமை செய்திடவுஞ்
சிவப்பிர காசனுற் கல்லது வேறொரு
தேவராற் செய்யலாமோ. (௪)

இவைவல்லப முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

௬௯-வது பகவதி.

அடி நான்காய்த் தம்மி லொத்து வந்த
இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

சந்தமொன் றின்றி யிருக்க வேண்டுந்
தானே யழகிய ளாக வேண்டு
மிந்த வுடம்பிலே காண வேண்டு
மெங்குந் தானாகி யிருக்க வேண்டும். (௧)

காட்சியொன் றின்றி யிருக்க வேண்டுங்
கரத்தின் மணிபோலக் காண வேண்டு
மீட்சி செலவற் றிருக்க வேண்டும்
விடாதே பற்றாதே யிருக்க வேண்டும். (௨)

உள்ளதெ லாந்தானே யாக வேண்டு
மொன்று மின்றிக்கே யிருக்க வேண்டுந்
தள்ளினும் விள்ளா திருக்க வேண்டுங்
கழுவினு ரேதான் றழுவ வேண்டும். (௩)

விக்கின்றி யோநாறு செய்ய வேண்டும்
விளையாதே யெல்லாம் விளைக்க வேண்டுஞ்
செத்தின்றி யேசெத் திருக்க வேண்டுஞ்
செயலுஞ்செய் யாமையுந் தீர வேண்டும். (௪)

அழியாத தாகாத தாக வேண்டு
மன்னிய மாகியொன் றாக வேண்டும்

விழியா திமையா திருக்க வேண்டு
மெய்யும்பொய் யும்மற் றிருக்க வேண்டும். (ரு)

அல்லும் பகலு மொழிய வேண்டு
மறிவறி யாமை யொழிய வேண்டுஞ்
சொல்லும் பொருளு மொழிய வேண்டுந்
* தூரிய தாயணி ஙாக வேண்டும். (சா)

உள்ளும் புறம்பு மொழிய வேண்டு
முறங்கி யுறங்கா திருக்க வேண்டும்
வெள்ள வெளியா யிருக்க வேண்டும்
விளங்க வெளிதா யிருக்க வேண்டும். (எ)

பகவதி முற்றுப்பெற்றது.

எ௦-வது வாழ்க்கைப்பாடு.

இரட்டைக்கூறன்கூவெண்செந்துறை.

தன்னிலே யெல்லா மிருக்கு மாகிற்
றானெல்லாத் துள்ளு மிருப்ப னாகிற்
பின்னிலன் முன்னில னவ னாகிற்
பெரிது முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (க)
குணக்குன்று தானா யிருப்ப னாகிற்
குணமிலி தானா யிருப்ப னாகி

---

* தூரியது தூரத்தது. தேசிகம்.

வினைக்கொன்று மின்றி யிருப்ப னாகி
வின்றே முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (உ)
அண்ட மணுவாப் பெரிய னாகி
லணுவண்ட மாகச் சிறிய னாகிற்
கொண்டார்கள் கொண்ட வடிவ னாகிற்
கூடி முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (ந)
நல்லதுந் தீயது மல்ல னாகி
னானுந்தா னாகி யிருப்ப னாகி
லில்லது முள்ளது மல்ல னாகி
லின்றே முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (ச)
ஒளியா யிருளா யிருப்ப னாகி
லுருவா யருவா யிருப்ப னாகிற்
களியாக் களியா யிருப்ப னாகிற்
கடிதின் முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (ரு)
ஓரா யிரம்பே ருடைய னாகி
லுண்மைக் கொருபேரு மில்லை யாகில்
வாராதே நம்பால் வருவ னாகில்
வந்து முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (சு)
இருக்கச்செய் தேயெங்கும் போவ னாகி
லிளமை மூப்பின்றி யிருப்ப னாகி
லருக்கற்குந் தாளொளி யாவ னாகி
லன்றே முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (எ)
சொல்லாதே சொல்லி யிருப்ப னாகில்
சுகசுரு பன்னா யிருப்ப னாகி

லெல்லாமா யல்லா திருப்ப னாகி
லின்றே முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (அ)
கண்ணின்றி யாவையுங் காண்ப னாகிற்
கையின்றி யேகைப் பிடிப்ப னாகி
லண்ணிய னயதி தூர னாகி
லன்றே முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (கூ)
வித்தின்றி யேநாறு செய்வ னாகில்
விளையாதே போகம் விளைப்ப னாகிற்
சத்திய மும்பொய்யு மல்ல னாகிற்
சால முடிந்ததென் வாழ்க்கை பாடே. (கo)
எக்காலு மென்றுங் கெடாத வன்னே
யெப்பொரு ளுந்தந்த வம்பொ ருளே
* துக்காய்ப் புகுந்து நின் றுடவேண்டுந்
தொந்தசி யென்றுநின் றுட வேண்டும். (கக)

வாழ்க்கைப்பாடு முற்றுப்பெற்றது.

ஏக-வது சந்நியாசம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

செந்தூகி தூந்தண்டு நீர் தரித்துச் சிகைநூ றெசித்துச் செபங்கள் பண்ணி, முந்திநீர் நீரினிற் காக்கை போல முழுகித் திரியும்பிடாரநீரே, பெந்தகா யம்மல

---

* துக்கம்.

நீரின் மூழ்கிப் பிரளயகாலஞ் செபித்தக்காலும், வந்துணர் வாய பிரமமாமோ மதித்துநீர் பாரீர் ○பிடாரர் ‡ நீரே. (௧)

காமிய கன்மபா வம்பவத்தின் காரண மாமென்று கட்டுரைத்து, மோமமுன் ஞமபி சராசமாதி யுற்றுநீர் செய்யும் பிடாரநீரே, யாமமெதா ன்னில்லைமுன் புள்ள தன்றி யவற்று விகழ்கன்ம மாயுமக்கே, யேமமில் லாப்பவ மெய்திடாதோ வெங்ஙனே சொல்லீர் பிடாரநீரே. (௨)

அன்ன மயமாதி கோசமெல்லா மகத்துளே யாகுதி செய்து தூய்தாய்ச், சொன்ன மறையை யுரைத்து நெய்யைத் தழலிற் சொரியும் பிடாரநீரே, யன்னிய மாய வியுநெருப்பிலாகுதி யாலவை போயகல, மன்னிய போதப் பிரமமாமோ மாசறப் பாரீர் பிடாரநீரே. (௩)

குந்தி மிதித்துங் குளங்கரேக் கொள்ளைமண்ணுனூட ஞ்சுமைசெய்து, சிந்துவுஞ் சேதுவுங் கங்கை யாறுந் தேடியே யோடும் பிடாரநீரே, யிந்த வுடலா மலக்கடத்தை யெத்தனை தீர்த்தநீ ராட்டினாலு, மந்தமில் போதப் பிரமமாமோ வாய்ந்துநீர் பாரீர் பிடாரநீரே, (௪)

○ பிடாரர்-பாம்பாட்டும் வேஷக்காரர்.

‡ நீரரேயென்பது-நீரேயென விகாரமாயிற்று.

ஏடு கொண்டு பாடையேறளவு மிடையின்றி யெல்லையில் சாத்திரங்கள், பாடமதோதித் தலைபறி யப் பகருதற் கோதும் பிடாரநீரே, தேடுமுள் ளத்துக்கு மோர்வரிய சிற்சுரூப மன்னகா ரியமோ, பாடமதோதிப் பலிப்பதுண்டோ பழுதறப் பாரீர் பிடாரநீரே. (ரு)

செந்துகி றண்டு தரித்தருளேனென் செபித்து விரல் கண் மூடக்கருளேனென், மூந்துநீர் சிந்தித்தன் மூழ்கருளேனென் முண்டித்த லென்சடை கட்டருளேனே, னந்தமொன் றில்லா வமலமாய வாதிப் பிரம மகமதனை, விந்தச் * சடலைகள் வேண்டு மோதா னெங்ஙனே சொல்லீர் பிடாரநீரே. (சா)

சந்நியாச முற்றுப்பெற்றது.

எழுபத்திரண்டாவது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

தண்டு.

குறள் வெண்செந்துறை.

கோணுந்தண்டன் றெங்கடண்டு - குருகாட்டிற் காணலாந்தண்டு, காணுந்தண்டன் றெங்கடண்டு-கண்ணுகியவேகதண்டே. (க)

---

* சடலை-வீண்செய்கை.

மூன்று தண்டன் றெங்கடண்டு - மூலமாந்தண்டெங்கடண்டு, தோன்றுந்தண்டன் றெங்கடண்டு-சருதிமுடிசொன்னதண்டே. (உ)

மடம்புகுதாதெங்கடண்டு - வைத்துவாங்காதெங்கடண்டு, சடம்புகுதாதெங்கடண்டு-சச்சிதானந்தமாந்தண்டே. (௩)

மரத்தண்டலவெங்கடண்டு - மதியுள்ளவர்கொள்ளுந்தண்டு, வரத்தண்டந்தாங்கியதண்டு - வுணர்வாகியவேகதண்டே. (௪)

சமயத்தைச் சாடிய தண்டு-சகலமுந் தாங்கிய தண்டு, சுமையற்றிருக்கிறதண்டு-சுருபானந்தனார்தந்த தண்டே. (௫)

தண்டு முற்றுப்பெற்றது.

௭௯-வது தபோவனம்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

ஆரணக்கிளி கொஞ்சு தபோவன
  மாக மக்குயில் கூவு தபோவனம்
பூரணத்தரி வாழு தபோவனம்
  பொருவில் சிற்கன மாய தபோவனம். (௧)
சமயி கட்கதி தார தபோவனஞ்
  சமத மதத்திரவ சாரவ தபோவனம

தமையு மிப்படி வைத்த தபோவன
நாத னாருரு ளாய தபோவனம். (உ)

தபோவன முற்றுப்பெற்றது.

எசு-வது ஊர்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

உலக முழுது முதித்திட மெங்களூ
ரொருதே வையு மற்றிட மெங்களூர்
கலகா திலே யாகிய தெங்களூர்
கருணா கர னார்கழ லெங்களூர். (க)

இந்தி யக்கள்வர் சேர்வில தெங்களூ
ரின்ப நற்பயி ரோங்கிய தெங்களூர்
பந்த மற்றவர் பற்றிட மெங்களூர்
பார்வை யற்ற பரம்பொரு ளெங்களூர். (உ)

விரகர்க் கதி தூரம தெங்களூர்
விமலர் கட்கண்ணி தாகிய தெங்களூர்
தூரி யத்தொளிர் சோதிய தெங்களூர்
தூய்ய நற்கரு ணைக்கழ லெங்களூர்.

ஊர் முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

எழுபத்தைந்தாவது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

இருபிறப்பாளர்.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த
குறள்வெண்செந்துறை.

ஒன்பதுவாசலுடைய குடிலையுருவென்றுகொண்டிடாதே, யின்பவறிவே வடிவானானன்றோ விருபிறப்பாளராவார். (௧)

குப்பையாமிந்தக் குரம்பையைத் தாமென்று கோலங்கள் செய்திடாதே, யிப்பையை நீத்தறிவானவரன்றோ விருபிறப்பாளராவார். (௨)

பொன்று முடம்பளவாகியிருப்பாரும் பூசுரராவார்களோ, வென்று முளவறிவானவரன்றோ விருபிறப்பாளராவார். (௩)

பொல்லாவுடம் பளவாகியிருப்பாரும் பூசுரராவார்களோ, வெல்லாமுந்தாமாயிருப்பவரன்றோ விருபிறப்பாளராவார். (௪)

புழுவார் குரம்பைதாமாகியிருப்பாரும் பூசுரராவார்களோ, வெழுவாயிறுவாயிலாதவரன்றோ விருபிறப்பாளராவார். (௫)

முப்போது நீரின்முழுகித்திரிக்கான் முனிவர்களாவார்களோ, விப்போதேமுக்தியடைந்தவரன்றோ விருபிறப்பாளராவார். (௬)

உளமதொருங்கவொருக்கியுபநிடத் துச்சத்தொருபொருளர், யிளமை மூப்பின்றியிருந்தவரன்றோ விருபிறப்பாளராவார். (௭)

பருக்குமெலியுமிப்பாழுடற்காகப் பரந்துதிரிந்திடாதே, இருக்கின்முடிமேலிருப்பவரன்றோ விருபிறப்பாளராவார். (௮)

மறப்புநினைப்பு மிலாதவறிவே வடிவாய் மறந்துயினி, யிறப்பும்பிறப்புமிலாதவரன்றோ விருபிறப்பாளராவார். (௯)

சிந்தைநோய்தீரச்சிவப்பிரகாசன் றிகழுத்திகத்தவல்ல, வெந்தைகருபன்கழல் சூடினன்றோ விருபிறப்பாளராவார். (௧௦)

இருபிறப்பாளர் முற்றுப்பெற்றது.

௭௬-வது சிகை.

சூடன்வேஃசெந்துறை.

* வத்தாவொருகத்தியினுளே வைக்கின் றமயிர்ச்சிகையன்று, சித்தாயுளவெப்பொருளுக்குஞ் சிகையாவதுவேசிகைதானே.

* வத்தா-நாவிதன்.

சிரைக்கின்றமயிர்ச்சிகையன்று சிகையாவதுசித் தருவாகி, யுரைக்கின்றவெனைப்பொருளுக்கு முச்சத் தொளிர்வுற்றதுதானே. (௨)

மரிக்கின்றவுடம்பிலெழுந்து மாள்கின்றமயிர்ச்சி கையன்று, தரிக்குஞ்சிகையாவதுமேலாய்த் தனதும் பரிலாததுதானே. (௩)

சிக்குற்றெரியிற் கருகாறுஞ் சிகையன்று சிகிச்சி கைபோல,யொக்கத்தளிரில் வேறறவொன்று யுச்சத் தொளிருஞ்சிகைதானே. (௪)

மயிரின்சிகைநன் சிகையன்று மாயாமயமாகிவி ரிந்த, வுயிருமுலகும் பரமும்போ யுச்சத் தொளிருஞ் சிகைதானே. (௫)

சிகை முற்றுப்பெற்றது.

எஎ-வது பூணூல்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

பரத்தாற் றிரித்தமெய்ப் பூணு நூலெங்க ணூல்
போத முடையவர் போற்று நூலெங்க ணூல்
கரத்தாற் றிரிக்கப் படாத நூலெங்க ணூல்
கருத்தைத் திரித்திறை காட்டு நூலெங்க ணூல். (௧)
கார்ப்பாசத் தாற்றிரி யாத நூலெங்க ணூல்
கண்ணேனக்கண் ணுகத் திரிக்கு நூலெங்க ணூல்

வேர்ப்பாய் வெறுப்பிக்க வேண்டாநா லெங்கஞூல்
வேதாந்த நூலால் விளம்புநா லெங்கஞூல். (உ)
சாத்திரத் திற்பூண் டிடாதநா லெங்கஞூல்
கழியா திடாதே யிருக்குநா லெங்கஞூல்
சாத்திர வாயர் தரியாநா லெங்கஞூ
றம்மை யுணர்ந்தோர் தரிக்குநா லெங்கஞூல். (ங)
ஊனக்கண் ணூற்காண வொண்ணுநா லெங்கஞூ
லுடம்புடன் ருக்கொன் றிலாதநா லெங்கஞூன்
ஞானக்கண் ணூற்காண லாகுநா லெங்கஞூ
ஞான விதத்தை யறுக்குநா லெங்கஞூல். (ச)
கோத்ததெல்லாந் தானே யுருவுநா லெங்கஞூல்
குரம்பை யழுக்குப் படாதநா லெங்கஞூ
லோத்தெலா மாகி முடிந்தநா லெங்கஞூ
லுணர்சொரூ பானந்த வுண்மைநா லெங்கஞூல். (ரு)

பூணூனூல் முற்றுப்பெற்றது.

எழுபத்தெட்டாவது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

செட்டியார்.

அடிநான்காய்த் தம்மிலோத்து வந்த
19. இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

எட்டுமொன்பது மேழுமொன்றுமா
யிருந்த பொன்னெடுத் தரைத்திச் செட்டியார்

தட்ட றக்கமுஞ் சாக்கி ஞர்தாம்
　வல்ல வல்லப மேயிந்தச் செட்டியார். (க)
கடையி லேபதி ஞலு மாற்றுக்கக்
　கண்ணுணி யாகக் கண்டு தந்தபொன் னுக்
கிடை யொன்றுங் காணேனென் செட்டீரே
　யிதென்ன மாயஞ் சொல்லீர் செட்டீரே. (உ)
உறுமு யிர்பர முலகெ னும்பணி
　மூன்றையு மொக்கத் தட்டு மாறி
வெறுமொரு செம்பொன் ஞக்கினீர் செய்த
　வித்தக மென் சொல்லீர் செட்டீரே. (ங)
கடையிலு மிருப் பாரிந்தச் செட்டியார்
　கண்டிட மெங்குமன் ஞவரிச் செட்டியா
ரிடையிலு மெல்லாங் கொள்வ ரிச்செட்டியா
　ரெழிலா ருஞ்சரு பானந்தச் * செட்டியார். (ச)
செட்டியார் முற்றுப்பெற்றது.

எழுபத்தோன்பதாவது
ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்
சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்
பெருமாள்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.
காலதிசை தேசமெல்லாங் கடந்துநின்ற பெருமாள்
　கல்விக்கடல் வீழாமே காத்தருளும் பெருமாண்

---
* பொன்வாணிபன்.

ஞாலமுயிர் பரமென்ன நடித்தருளும் பெருமாண்
ஞானவினை தப்பெருமா னம்முடைய பெருமாள்.

உலவிதிரு சமயங்க ளொழித்தருளும் பெருமா
ளொன்றாலுந் தனையாரு மொவ்வாத பெருமாள்
கலைமன மொருநொடியிற் கரிசறுத்த பெருமாள்
கண்ணுகவேயென்னைக் கரைத்தருளும் பெருமாள்.

நாயேனைப் பொருளாக நயந்தருளும் பெருமா
ணம்மைநம்பி லேநமக்கு நல்கியிடும் பெருமாள்
பேயான வெனையாண்ட பெருங்கருணைப் பெருமாள்
பேணித்தொழு மடியவரைப் பித்தேற்றும்பெருமாள்.

தன்னடியே னெனவென்னைத் தாமளித்த பெருமா, டன்னைத்தான் றிருமேனி சாத்திவந்த பெருமாள், பொன்னடியென் சென்னியிலே பொறித்தருளும் பெருமாள், புழுவின்றலை யபிடேகம் புனைந்தருளும் பெருமாள். (௪)

அந்தரமே போகாமே யாண்டருளும் பெருமா, ளப்பொழுதைக் கப்பொழுது மாராத பெருமா,ளந்தரமு முவந்தாள விசைந்தருளும் பெருமா, ளிப்படியென் றியம்பரிய வின்பவெள்ளப் பெருமாள். (௫)

மூலபண் டாரத்தை வழங்கியிடும் பெருமாள்
முத்திக்கிங் கெனைஞான முடிசூட்டும் பெருமா
ளாலமாம் பவப்பகையை யறுத்துவிடும் பெருமா
ளடியிணைக டருஞ்சுரு பானந்தப் பெருமாள். (௬)

மாலயனுக் கெட்டாமை வளர்ந்தவ ரெம்பெருமான்
வந்தென்னைக் குடியாக வாழ்வித்த பெருமான்
காலையென் றலையின்வைத்த கண்ணுடைய பெருமான்
கெக்கனியே யெனவென்னைக் காட்டியிடும் பெருமான்.

இறந்துநான் பிறக்கின்ற விடர்தீர்த்த பெருமா
னிமையவர்க ளேமாக்க வெனையாண்ட பெருமான்
மறந்துநான் பிறவாத வளந்தந்த பெருமான்
மாறாதென் னுள்ளத்தே மகிழ்ந்திருந்த பெருமான்.

ஆராத வன்புக்கே யகப்படுமெம் பெருமா
னாகமதியைப் பிறர்க்கவிக்கிட்டாட்டியிடும்பெருமான்
வாராதே வந்தென்னை வாழ்வித்த பெருமான்
மலர்ப்பதக்க டொழநல்ல மதிதந்த பெருமான். ()

அடியவர்த முளத்தச்சந் தவிர்த்தருளும் பெருமா
னஞ்சாதேயெனையாண்டவாண்பிள்ளைப்பெருமான்
மிடியறவே யெனைப்பார்த்த வித்தகப் பெருமான்
விழியாத வுறங்காத விழிதந்த பெருமான். (௧௦)

திறலுறு பகைமூவர் குறும்பறுத் துலகேழுந்
திவழ்ஞானத் திருவாணை செலுத்தியிடும் பெருமா
னறிவுட னறியாமை கழலமிக் கொளிரு
மழகாருந் தனையன்பர்க் களித்தருளும் பெருமான்.

வஞ்சவேட வன்னியரை வல்வினையால் வலிந்து
வன்பவபா சச்சிறையில் வைத்தருளும் பெருமா
னஞ்சுவன்ன பூதமா யகிலங்கண் முழுது
மறிவாகத்திகழ்செங்கோ னடத்தியிடும்பெருமான்.

இந்திரன்வா னவர்மூவ ரிறைஞ்சியேவல் செய்ய
வென்னுளிருந் திடும்பெருமா ளெனையாண்ட பெருமா
ளந்தமிலா ஞானப் படைவெள்ள முழுது
மானந்தப் படைவீடு முடையவெம் பெருமான். (கங)

எதிரின்றி யுலகேழு மினிதாளும் பெருமான்
யானெனதற் றிடவெனக் கெளிவந்த பெருமான்
சதுரொன்று மனத்தார்க்குச் சதஞ்செய்யும் பெருமா
டவராச ராசர்தற் சுரூபரெம் பெருமான். (கச)

முழுதுமா மடியன்பர் முடிசூட்டும் பெருமான்
முதலிடை முடிமூவ ராண்டெழுகிய பெருமா
ளழுமன்பி லவருள்ளத் திருளாகும் பெருமா
ளழகாருஞ் சிவப்பிர காசரெம் பெருமான். (கரு)

சித்தமன் டபத்தன்பாந் திகழ்சிங்கா சனத்தே
சிதையாத வறிவாகித் திகழ்ந்திடும் பெருமான்
மத்தனு மெனையுமோர் பொருளாகப் புவியின்
மனிதனாய் வலிந்தாட்கொண் டருளிய பெருமான்.

வலியாரு மெளியாரு மாய்வாரா வண்ணம்
வழுவாம னெறியன்பால் வளர்த்திடும் பெருமான்
சிலைபோலு முளமெல்லாஞ் சிவமாக்கும் பெருமா
டேவரா சச்சிவப் பிரகாசப் பெருமான். (கஎ)

பெருமான் முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

௮௰-வது முத்திரை.

அடி நான்காய்த் தம்மிலொத்துவந்த

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை

செத்துப் பிறக்கக் கொடாதெங்கண் முத்திரை
செம்பிற் செறிக்கப் படாதெங்கண் முத்திரை
யத்தத்தி லுத்திர மாமெங்கண் முத்திரை
யாலின்கீழ் நால்வர்க் கரன்சொன்ன முத்திரை. (௧)

எண்ணி விலக்கிட் டிடாதெங்கண் முத்திரை
யெண்ணுவா ரெண்ணங் கடந்திட்ட முத்திரை
பண்ணி யழிக்கப் படாதெங்கண் முத்திரை
பார்ப்பறப் பார்க்கும் பரஞான முத்திரை. (௨)

வெண்ணூலிற் கோவைப் படாதெங்கண் முத்திரை
வேதாந்த நூலின் விளக்கின்ற முத்திரை
பெண்ணா ணலாத பெருமான் றன்முத்திரை
பேசற் கரிய பெரியோன்றன் முத்திரை. (௩)

முத்திரை முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

எண்பத்தோராவது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

திருவெம்பாவை.

வெண்டளையான்வந்த இயற்றரவிணைக்

கொச்சகக்கலிப்பா.

எல்லையிலாப் பாவகத்தா லெத்தனையோ காலமுநான்
மல்கிய வல்வினையா மாயமலர்ப் பள்ளியிலே
புல்லித் துயின்று புரையாய பொய்ப்பிறவித்
தொல்லைக் கனவிற் றுயருழந்து சோர்வேனை
பல்லிக் கமலத் தயன்மா லறிவரியான்
கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கும் விச்சையினாற்
சொல்லற்று நின்று சுடரு முணர்வாக்கி
மெல்லத்தான் மிக்காளைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

நில்லாத செல்வத்தை நித்த மெனுங்கருத்தாற்
பொல்லா விஷயத்தே புக்குறங்கு கின்றேனைச்
சொல்லான் மனத்தாற் றொடர்வரிய புற்சிவம்வந்
தெல்லே யெழிறிகழு மேனி யது சாத்தி
நல்லாளோர் பாகனைப் நாதன் வலஞ்சுழியான்
வல்லாள னென்னை யெழுப்பி யுணர்வாக்கி
யொல்லாத பாவனையி னுள்ளே யுறவழுத்தி
யெல்லாங் கழற்றியவா பாடேலோ ரெம்பாவாய். ()

அஞ்ஞான மூடி யகல்கின்ற வாறிருளாம்
பொய்ஞ்ஞால மென்னும் புரையிற் றுயிலாதே
பைஞ்ஞா ணரையானற் பார்ப்பதியோர் பாகத்தா
னெஞ்ஞான் முங்கடந்த வெங்கை வலஞ்சுழியான்
செஞ்ஞாயி றன்னத் திகழும்பொற் சேவடிக
ளஞ்ஞான மாய வெழுந்துகா ணாயிழையீர்
மெய்ஞ்ஞான மாகநமை வேதித்த மெய்யருளே
பஞ்ஞா வுளமுருகிப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். (௯)

அறியாமை யென்று மழியாத மாயப்
பிறியா வினையினைத் துஞ்சதியோ பேதாய்
முறியாத வின்ப முழுவெள்ள முன்னேன்
செறிவாரைத் தாணுகச் செய்யும் பெருமான்
சிறியோமை யாண்டருளுந் தேசிகனாய் வந்தான்
வெறியார் குழன்மடவாய் வெய்யவிருள் மாண்ட
தறிவா யெழுந்துகா ணானந்த வெள்ளக்
குறையா நிறைவினையே கூறேலோ ரெம்பாவாய். (௰)

கோதர்டு மின்சொற் குதலைக் கினிமொழியார்
வேதாள மையலிலே வீழ்ந்தே கிடப்பேனை
ஞாதா னுஞ்சிவ ஞாதன் வலஞ்சுழியான்
பாதார விந்தப் பராவலிற் கம்பலித்து
மாதாவெனமுன்னி வந்தெடுத்தாட் கொண்டருளிப்
பாதாள மேழுலகு மேனிலமும் பாவெவையு
நீதா னெனவருளி நிக்கமாந் தன்னிலைமை
யோதாமை யோதியவா பாடேலோ ரெம்பாவாய். ()

மேன்மை குலங்கல்வி விழுப்ப மெனுஞ்செருக்கான்
மானமெனு மையலுளே வாளா கழிவேனை
நான்மறைக ளோடரிய நற்சிவனோர் மாறுடனாய்
வானவருங் காணு மலரடியென் சென்னிமிசைத்
தானமர வைத்துத் தமியேனை யாண்டருளி
ஞானமுடன் ஞேயமற ஞாதுருவஞ் ஞானமழித்
தான முழுதினையு மங்கே யறவிழுங்கித்
தான்முழுது மானவா பாடேலோ ரெம்பாவாய். (௬)

மன்னாகி வானாய் வெளியா யெரிநீரா
யென்னாகி யெல்லா வுயிர்க்குயிராய் நின்றானை
நண்ணாது நாயே னடலைப் பிறவிகளிற்
புண்மூடி வைத்த புழுவார் குரம்பையினின்
றெண்ணா தழிவேனை யெந்தை வலஞ்சுழியான்
கண்ணா ரமிழ்தன் கழல்காட்டி யாண்டருளி
யுண்ணே ருணர்வாக்கி யோர்வரிய பாவனையும்
பண்ணா வழித்தானைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். (௭)

முத்தனை மூலத் தனிச்சுடரை முற்றுமாஞ்
சுத்தனைச் சோதி சுரூபானந் தக்கடலை
யெத்தன்மை யோருக்கு மெய்தரிய சேவடியை
யித்தன்மை யோர்சிறியோ ரென்னா தளித்தருளும்
பித்தனைப் பேத மபேத முபயமற
வொத்துணர்வே யாக்கி யொழியா நிறைவளித்த
நித்தனை நின்மலனை நீடொளியை நிர்க்குணனை
யத்தனை யாரமிழ்தைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். (௮)

தானே முழுதாய்த் தழைத்துமுத விற்சிதையா
வானோர் பெருமான் வலஞ்சுழியா னென்றென்றே
ஊனே யருப்பி விழுந்தெழுந் தோவலமேறன்
வானோரு மண்ணோறு மற்றெவருந் தாமறியாத்
தேனார் மலரடியென் சென்னி யிணிற்பொறித்து
நானாகி நின்ற நடுவு நிலையழித்துத்
தேனே யமிழ்தமே கன்னல்சே ரின்சுவையே
கோனேயாய் நின்றவா கூறேலோ ரெம்பாவாய். (கூ)

கல்வியெனும் பல்கடலிற் கானலமிழ் தம்பருகி
யெல்லையில் பல்சமயத் தெய்த்தே கழிவேனை
யல்லலறத் தன்கருணை யாரமிழ்தத் துள்ளழுத்தி
நல்ல மலர்ப்பாத நாயேற் கினிதளித்துச்
செல்ல லறத்திருத்தித் தேற்றி யுணர்வாக்கி
மெல்ல வியோமத் தழுத்திமிகு வேதகத்தே
செல்ல வளித்த சிவபெருமான் றன்கருணை
யெல்லை யிலாதவா பாடேலோ ரெம்பாவாய். (க0)

கற்பேரா னு நெஞ்சங் கரையக் கருதரியா
னிப்பா லுருவாகி யென்னுட் புகுந்தருளித்
தற்பாற் படுத்திச் சதுரழித்துத் தானெனக்குச்
சொற்பான் மனப்பாற் சுருதிப்பா லென்றியம்பு
மப்பாலைக் கப்பாலவ் வானந்த மாக்கியவப்
பொற்பே நினைந்து பதைத்தலறிப் போதகன
வப்பா வடியேனை யாண்டசுரு பானந்தா
வொப்பாரி லாதேயென் றூடேலோ ரெம்பாவாய். ()

களியாத வின்பக் களியாகு மன்பர்க்
கொளியாகு மல்லாதார்க் குள்ளத்தே நின்றும்
வெளியாகா னையேனை மீட்டவா சொல்லிக்
களியாது பாவியேன் கல்லென்ன நெஞ்சி
னொளியாகி யுண்ணின் றுருக்கிக் கரைந்தா
னளியோ வளவில்லை யந்தோ தமியேன்
றெளிவாகி யொத்துணர்வாய்த் தேனூறுஞ் செய்ய
வளிசே ரமிழ்தைமுகந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். ()

ஒன்றாகி வேறா யுருவா யருவாகி
யன்றாகி யாமா யழிவாகி யாக்கமுமாய்க்
குன்றாத சீராய்க் குறைவாய் நிறைவாகி
நின்றா னுயிர்கட் குயிரா யொழிவின்றி
யென்றுமெம்மைப்போன் மானுடனாய்வந்தருளிப்
பொன்றுமை நாயேனைப் போதம் வடிவாகத்
தன்று ளிணையருளி னல்லது சாரவொண்ணு
வென்றுதை யென்னரசென் றாடேலோ ரெம்பாவாய்.

எங்கோன் வலஞ்சுழியா னென்றென் றிராப்பகலா
நங்கோல் வளைசோர நாயேற்கு முன்வந்து
தங்கோலங் காட்டித் தமியேற் கறிவருளி
யங்கே யமிழ்தூறு மானந்தத் தாட்கலர்
இங்கே யெமைச்செய்த தென்னென் றெடுத்துரைப்
மங்கோ ரவனை யறியாதார் மாலயனு [போ
மிங்கே யிவரறிகல் பித்தென் றுலகரற்ற
னங்கோ னருட்கடல்சேர்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

ஆரா வமிழ்தை யடியேற் கொளிவந்த
பேரா வொளியைப் பிதற்றி நினைதோறு
நீரா வுருகியெ ஞளி நெடுங்கண்கள்
சோரா விதிர்விதிராச் சொற்றளர்ந்து மெய்யரும்பத்
தாரா வெனவலறேன் றூபரியேன் மேன்மேலு
மாராக நானுன் னடியார்கண் முன்னந்தோ
தீராத தீவினையைத் தீர்த்த சிவக்கனியே
யாராத வன்பை யருளேலோ ரெம்பாவாய். (கரு)

பொன்னா ரடியானேபோற் றினர்க்குமெய்ப்பொருளே
யன்னா ரமிழ்தத் திரளே யடியேனைக்
கன்னா ருரித்த கருணைத் தடங்கடலே
யன்னேநா னுவா தரியே னழிந்தொழிந்தேன்
பன்னா வமிழ்தப் பரங்கருணைத் தேன்பருகி
நின்னா வடியவரு நீயு மெழுந்தருளி
யென்னவ தீர வெழிலாருங் கூட்டத்தை
மன்னே யருண்மற்று வேண்டேலோ ரெம்பாவாய்.()

வானோர் பிரமன் புரந்தரன்மான் மற்றெவருங்
கானே ட்டார்க்துலர்க்தும் புற்றெழுந்துங் காண்பரியா
னூனே வடிவா யுழலுமெனைத் தான்வந்து
தேனார் மலரடியென் சென்னி யினிற்சேர்த்து
நானே நீ யென்றருளி நம்மையழித் தாட்கொண்ட
கானே யமிழ்தே கரும்பே யெனவிரும்பி
யூனே யுருகி யொழியாத நற்சுருபத்
தேனேபருகி மகிழ்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். (கஎ)

தோற்றும் பொருண்முழுது மெண்கண்ணிற் றோற்றி
னுற்ற வனைமுழுதும் யானே பிறிதில்லைத் [யபின்
தோற்றும் பொருளுஞ் சுரூப மெனவுரைத்தா
யேற்றிய விப்பொருணீ யாமாறெ னென்றோர்க்குத்
தோற்றுவதின் கண்ணாலே பார்த்துத் துணியினல்லா
சாற்றுவ தென்னங்கோ சங்கரா வாற்றுகிலேன் [ற்
றேற்றத் தெளிவே திகழ்ந்தருகா வென்மனக்க
லூற்றத்தை யொல்க வருகேலோ ரெம்பாவாய். ()
அண்ணா வமிழ்தே யடியேனை யாண்டருளிக்
கண்ணாகி யென்றன் கருத்தழித்த கற்பகமே
யுண்ணா வமிழ்தே யுடையானே யுன்றனைநான்
கண்ணாரக் கண்டு களித்தேன் கருதரியாய்
பெண்ணோ வலியுருவோ வாணோ பிறவெவையோ
வெண்ணோ வியாதென்றோர்க் கென்னுரைக்கே னெம்
விண்ணோ ரயரா வினையேனை யாண்டதிற [பெருமான்
மண்ணா வடியேற் கருளேலோ ரெம்பாவாய். (கசு)
போற்றியென் சென்னி பொறித்த நற்சேவடிகள்
போற்றியென் சிந்தைப் புரையறுக்க பொன்னடிகள்
போற்றியென் னுள்ளம் புகுந்த மலரடிகள்
போற்றியென் னுள்ள மழித்தசெம் பொற்கழல்கள்
போற்றி யுணர்வாகி நின்றபொற் றாமரைகள்
போற்றி வியோமமுமாய்ப் போய்மிகுத்த பூங்கழல்
போற்றி குறையா நிறையாத பேரின்பம் [கள்
போற்றிப் புகழ்ந்தருகி யாடேலோ ரெம்பாவாய். ()

திருவெம்பாவை முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

எண்பத்திரண்டாவது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

இரண்டாந் திருவெம்பாவை.

வெண்டளையான் வந்த

இயற்றரவிணைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

ஓத வரிதென் றுபநிடங்க ளோதுபொருட்
பாத மளித்த பரிசினை யாம்பாடப்
பேதையர் போலத் துயிலுதியோ பெய்வளையாய்
நாதன் றிருநாமங் கேட்டலுமே நாட்டங்க
ளோத மெடுப்ப வுரோமஞ் சிலிர்த்துருகுஞ்
சூதன கொங்கைச் செயல்சொல்ல லாமளவோ
வீதே யருள்பெற்று யாரே யிவளல்லான்
மாதேவனை வியந்து வாழ்த்தேலோ ரெம்பாவாய். (க)

சிட்டமறைப் பொருடன் சீரடியார் கூட்டத்தை
யெட்டனைப் போதும் பிரியா யிதுகால
மட்டலர் கோதாய் வளருதியோ மாதரீ
ரெட்டியோ சந்துக் கிரவிக்கு மின்மினியோ
கட்டக் குளப்படிநீர் கங்கைப் புனற்கொப்போ
வட்ட வுருவ னடியர்குழா நான்கூடி
மட்டமோ வீதொழிய வாய்வந்த வாறுங்க
ளிட்டமே சொல்லு மெமையேலோ ரெம்பாவாய். ()

இந்திர சாலப் பிறப்பறுக்க வெம்போல
வந்த பெருமானை வாழ்த்துதொறும் வாழ்த்துதொ
செங்குழல் சேர்மெழுகாஞ் செல்வி கடைதிறவா [றுஞ்
யெந்தரமு மன்புக் கிசையாதே யாயிடினு
முந்துமுறை பொய்யாமை யுண்டாக வெங்கட்குங்
கந்தமலர்க் குழலி கைதவ மல்லகாண்
சிந்தை யிலுண்மை திருவுள்ள மேயறிய
மெந்தம் விருப்பமுமிங் கீதேலோ ரெம்பாவாய். (௩)

திண்ணமா வாணோ வலியோ தெரிவையோ
வண்ணந்தான் செய்தோ வெளிதோ மரகதமோ
வண்ணிதோ சேய்தோ வருவோ வுருவோவென்
றெண்ண மறியா திமையோர்க ளேமாக்கக்
கண்ணெதிரே வந்தாண்ட கண்ணைக் கருமணியைப்
பண்ணைச் சுவையின் பயனையாம் பாடவுன்
கண்ணுந் துயிலுமோ கண்ணே ரமிழ்தான
வண்ணானை வாயாரப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். (௪)

வாட்டங் கனணி வளருதியோ வானவர்கள்
கேட்டு மறிவரிய கேடில் விழுப்பொருடான்
காட்டிக் கழலெமது கண்களிப்பச் சென்னியிசை
சூட்டிக் கரணங்க ளெல்லாமுந் துஞ்சும்வகை
மீட்ட விரகுந்தன் மெய்யுணர் மெய்ஞ்ஞான
நாட்ட மளித்த நலனு நவிற்றும்
வாட்டங் கண்கழிப்ப வாயார நாம்பாடித்
தீட்டு நுதலாய் திறவேலோ ரெம்பாவாய். (௫)

எல்லை யிருவர்க் களப்பரி தாய்நின்று
சொல்லும் பொருளுங் கடந்த சுடரொளிந
மல்லற் பிறவியற வாரருளா லைம்புலனும்
புல்லத் திருமேனி சாத்திப் பொலன்கழறந்
தெல்லையி லின்பத் தழுத்தி யெமையாண்ட
வல்லபம் பாடி வழுத்து மடமாதே
கல்லு முருகாதோ கண்ணுக்குங் கண்ணனை
யெல்லாமா யல்லானைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். ( )

வேத முடிவுக்கு மேலாய விண்ணவர்க்கு
மீதென் றுணர்வரியா னெங்கட் கெளிவந்த
நாதனை யல்லா னவிலாய்நல் லன்பர்சொலுங்
கீதமலாற் செவியிற் கேளாய்நீ கேட்டொறுங்கண்
ணோத மெடுக்க வொழியா புடையான்சீ
ரோத வுணரா துலகத்தார் போனீயுஞ்
சீத மலரமளி சேரப் பெறுதியோ
மாதே துயிலுணர்ந்து வாழ்த்தேலோ ரெம்பாவாய்.

ஆதிமறைப் பொருட்கு னன்புடைமை யெப்போழ்து
மாதே குலவும் பரிசு மறந்தனையோ
மேதினியோ ரந்தரத்தி லுள்ளோர் விசும்புள்ளோர்
பாதலத்தோர் யாவர்களுங் காணப் பரஞ்சுடரிப்
பூதலத்தே போந்தருளிப் பொன்னங் கழலளித்த
நீதியெலா நின்று நெடும்போது நின்கடைக்கே
யோத வுணரா புடையானுக் கன்புடைமை
யீதே யிருக்கும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். (அ)

மாயவற்கும் போதின் மறையவற்கும் வானர்க்கும்
மாயு மறைக்கு மரியா யெமக்கெளியாய்
நேயமிக நின்னை நினைதோறு நெஞ்சுருகத்
தூயசுரூப னென்றியாஞ் சொல்லுதோ றங்கண்ணீர்
பாய நினைது பழவடியா ரெங்கட்கு
நாயக ராகவடி நாயோங் கலையாமே
தூய வவர்பதத்தக லேவுந் தொழில்செய்ய
வேயிற் பிறவி யினிதேலோ ரெம்பாவாய். (௯)

ஆராய மேறு ளடியு மணிமுடியு
நாரா யணருக்கு நான்முகர்க்கு மொண்ணுத
சீரானைச் செப்பும்வகை யென்னென்று முன்னமறை
யோரா யிரமுகத்தா லோது வுருநாம
நேராக வில்லாத நிர்க்குணனைச் சொற்கொடுநாம் [யா
பேராயிர முடையா னென்றுரைத்தோம் பேதையை
லோர்நாம மோருருவ மொன்றுமிலா வொண்சுடரை
யார்நாம் பரவ வறிந்தேலோ ரெம்பாவாய். (௧௦)

வாச மலர்ப்பொய்கை புக்கு வளைக்கரமுந்
தூகங் கலனு மொலிப்பத் துடுமெனப்பாய்ந்
தீசர்க்கு மீசனென் றேமறைக ளேத்துகின்ற
தேசன் றிருமேனி சாத்திக் கிருவருளாற்
பாச மறநயனப் பங்கயத்தாற் பார்த்தருளிக்
கூசாமற் சென்னிமிசை வைத்துக்குரைகழல்கள்
வாசக மொன்றினைல் வாசாம கோசரத்தைப்
பேசிய வாபாடி யாடேலோ ரெம்பாவாய். (௧௧)

ஆர்த்த பிறவி யறுத்தருள வாரருளாற்
பார்த்த திருநயனப் பங்கே ருகம்பாடிச்
சேர்த்த திருக்கை மலர்பாடிச் சென்னிமிசை
யார்த்த மாவைத்த வருட்சே வடிபாடி
யோர்த்த வருமறைக ளோரா யிரமுகத்தா
லேத்த வரும்பொருளே யீதென்று காணவொரு
வார்த்தை யருள்செய்த மாவல் லபம்பாடிப்
பூத்த புனற்றடம்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். ()
அங்கயன்மே லாதலா லாருயிர்க்கா தாரத்தா
லெங்குந் துறையா யிருத்தலான் முத்திவருஞ்
சங்கங் குலவுதலாற் றண்ணளியாற் றண்கனே
யங்கமல மாதலா லங்கமலம் போக்கலா
லங்கமூநீ ருண்மையா லந்தணர்கொண் டாடுதலா
லெங்கோனே யென்ன வெழிலா ரிருஞ்சுனையின்
மங்காமை நம்மை வலிந்தாள வந்தருளும்
பங்கே ருகம்பாடி யாடேலோ ரெம்பாவாய். (௧௩)
ஓசையா யூறா யுருவா யுறுசுவையாய்
வாசமாய் வாக்காய் மனமாகி மன்னுயிராய்ப்
பாசமாய் வீடாய்ப் பகலா யிரவாகி
யீசனு மாவர்க்கு மெல்லாமா யல்லாத
தேசன் சிறியேற்குச் செம்பொற் கழலளித்த
நேச வருளை நினைந்து நினைந்துருகி
யீசனை வாயார வெப்போழ்தும் யாம்பாடி
வாச மலர்த்தடம்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். ()

வாணய னம்பணிக்கும் வாழ்த்து மனங்கவர்ந்தா
ளுணவிபெண் ணல்லா ளெனிறு மழகியவா
காணீரென் கண்ணுலே யென்றுங் கவிகூரு
நாண மிழுந்தா ணுறுநுதலார் தந்நகையுங்
காணுள் கலைபேணுள் கற்பனையுந் தான்கேளா
ளுணு முறக்கு மொழிந்தாண்மற் றும்பரையும்
பேணு ளிவளையிங்ஙன் பித்தேற்றும் பெற்றியனைத்
தானுவை யாம்பாடி யாடேலோ ரெம்பாவாய். (கரு)
வானகமும் வையகமு மெல்லா மறைப்பொருடான்
போனக மாக்கியவா போலப் புணரியெலாம்
பானம பருகி யெழுந்து பரன்போல
வானை யறநிறைந்து மாமாயா வல்லியென
மேனி மிகக்கருகி மெய்யுளம்போல் வில்விட்டு
ஞானம்போன் மின்னியரு நான்மறையி னோர்முழங்
தானந்த மில்லாதான் றந்தவா னந்தத்தை [கித்
மானப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய். ()
வானோருங் கோனு மலரோனு மாலோனு
மேனோருங் காணு விறைவன் றிருவருளான்
ஞானே தயமுன்னர் ஞாலம்போன் ஞாயிறெனும்
பானு தயத்திற் பனிமதியந் தாரகையா
மீனே குவபோல் விழியால் வினைநீக்கி
யூனே றுயிருடைமை கைக்கொண் டொருமொழியாற்
றேனைகத் தந்தருளுந் தம்பிரான் றன்பாடி
மானே மலர்த்தடம்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

மிதியாநஞ் சென்னிமிசை வேதா கமங்க
ளிதிகாச மெல்லா மெடுத்துரைத்த வின்பக்
கதிகாண நாமுமெலாங் கைக்கனிபோற் காட்டி
விதியோனு மாலும் விடையோனு மொன்று
முதியோர பரவிவரு மூவா பதமு
மதியே மெனநம்மை வாழ்வித்த நாதன்
பதியா நமக்களித்த பங்கயத்தாள் பாடி
மதுவார் மலர்த்தடம்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

அந்தா மரையயனு மாலு மறிவரிய
செந்தா மரைப்பதநஞ் சென்னி யுறச்சேர்த்திச்
சிந்தா குலந்தீரச் செய்து செழுஞான
நந்தா வமிழ்தான தன்னைஞா னக்கண்டந்
திந்தாபா ரென்றருளி யிப்படியே நாம்வாழத்
தந்தானைப் பாடித் தழுதழுத்து நாட்டநீர்
சிந்தா வுருகாநஞ் சிந்தை களிகூர
நந்தா மலர்த்தடம்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.()

அன்னையே வேண்டு மகப்போ லடியேங்க
ளுன்னை யிரப்போ முவந்துவந் துள்ளத்தா
னின்னன் பர்க் காளாயா நித்தம் பணிசெயநின்
பொன்னங் கழல்கட் புலன்விட்டுப் போகாதே
மன்ன மனங்களிப்ப வாயார வாழ்த்திடநின்
சின்னங்கள் கேட்பச் செவிசிந்தை தீமெழுகே
யென்ன வுருக வருளுதியே யெம்பெருமா
னின்னம் பிறக்கை யினிதேலோ ரெம்பாவாய். (உ௦)

தாரணி வான்முழுதுந் தந்தாய் சரண்போற்றி
பாரணையப் பண்ணுநின் பாத மலர்போற்றி
யோரனுவா மண்டமென வோங்கும்பதம்போற்றி
நேரணுவு மண்டமா நேரியதாந் தாள்போற்றி
காரணத்தின் காரணமாங் கண்ணே கழல்போற்றி
யாரணத்தின் மெய்ப்பொருளா மாதி யடிபோற்றி
பூரணபோ தச்சுருபா போற்றியடி போற்றியென்
றோரணைவு மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். (உக)

இரண்டாந் திருவெம்பாவை முற்றுப்பெற்றது.

எண்பத்திமூன்றுவது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

இறைவற்காண்டற்கருமை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

மத்துறு வேணை வாமென மற்றிமை யோரும்வேதமு
முய்த்தறி யாத பாதமெ னுச்சியின் மீதா தானிட
வித்தக வேட மாய்வரு மெய்க்குரு நாத னார்தமை
யெத்தனை யூழி மாதவஞ்செய் திப்படி காணலாவதே.

இத்திருவெம்பாவைகள் இறுதியிலேலோ ரெம்பாவா
யென்று கூன்பெற்றுவந்த வெட்டடிப் பஃறொடை வெண்
பாவுமாகும்.

கத்தற வாத நின்பெருங் கற்பனை நீர வோர்மொழி
யத்தினி லேப ராபர மற்புத மாக வேயருள்
சித்தநல் வேட மாய்வருஞ் சிற்சுக நாத னார்தமை
யெத்தனை யூழி மாதவஞ் செய் திப்படி காண லாவதே.
பெத்தமும் வீடு மாயலை பித்தற வேப ராபர
மித்திற மோரெ ணின்மை யிற்றெறி வாக வேசெய்து
சித்தமெ லாநி றைந்துதித் திக்கிடு தேசி கேசனை
யெத்தனை யூழி மாதவஞ் செய் திப்படி காண லாவதே.
சித்தவி கார வாதிகள் செற்றிய வாத நீளிருண்
மைத்துறு வேனைவாவெனவைத்துணர்வாகவேயருள்
சுத்தகிர் பானு வாய்மறை சொற்குரு நாத னார்தமை
யெத்தனை யூழி மாதவஞ்செய் திப்படி காண லாவதே
சுத்தம காசு கோதகி துற்றருண் மேரு மாமலை
மத்துறு நீச னேனையு மற்றடி யார்க ளோடிற
வுய்க்கிங்ஙன் வாவெ னருளொப்பறு தேசிகேசனை
யெத்தனை யூழி மாதவஞ்செய் திப்படி காண லாவதே.
மெய்த்தருண் மேனி யாவொரு வித்தக வேட மாகிய
சித்தனு மாயு ளேநிறை சிற்பர நாத னார்தமை
யெத்தனை யூழி யூழிக ளெத்தனை மாத வங்கள்செய்
தித்தகு தேசி கேசனை யிப்படி காண லாவதே. (சு)
ஒத்துமொவ் வாது மோதிய வுட்டெளி யாதவாதிகள்
கத்தைவி டாரெ னைவுறு கற்பனை மாள வேசெய்த
வித்தக வேத போதனை மெய்க்குரு நாத னார்தமை
யெத்தனை யூழி மாதவஞ்செய் திப்படி காணலாவதே.

ளிமயிற் பெடையே காரணப் பொருளே
கனங்குழை யேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ச)

காலமு மூழியு மாகிநின் றவற்றின்
கருவது வாயவை கழன்றகற் பகமே
சீலமு நோன்புமில் சிறியவென் றனக்குச்
சிவநெறி யருளிய தேசிகத் திருவே
மூலமு மாய்முடி வாய்முடி வில்லா
முத்தனைப் பெருநல முழுநருண் முகிலாங்
கோலநன் குயிலே குருமணிக் குகையே
கோமள மேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ரு)

ஐம்பெரும் பூதமு மவற்றறி பதியா
மைவரு மாயமை யன்றிநின் றூளே
யும்பரு முனைர்வரி தாயவொண் ணிதியே
யுலகமு முயிர்களு மாய்விரிந் தாளே
நம்பனற் சிவப்பிர காசன தெழில்சேர்
நாடரும் பரம்பொரு ளாகிய நறவே
யென்பர மெனவெனை யேன்றுகொண் டாளே
யின்னமிழ் தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (சு)

கனவினு மமராகண் டறிவருங் கருணைக்
கழலிணை கழிகடை யேன்றனக் கருளி
நனவினின் வினவிவந் தாண்டுகொண் டாளே
நாயகி யோநற வார்குழ லமிழ்தே
சொனமறை முடிவுக டெறிசெயும் பொருளே
துரியமு மிறந்துசொற் கழிந்த தத்துவமே

புனமயி லேயிறைப் போழ்தினும் பிரியாப்
புண்ணிய மேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (எ)
நல்லடி யாருளக் கருத்தினை முடித்து
நன்னலம் பெருகிட நயந்தநன் குயிலே
செல்லல தறவெனை யாண்டொரு மொழியிற்
றிரித்தெனக் கருளிய தேசிகத் திருவே
யல்லுநன் பகலற வாரிய ஞர்த
மழகுறு மேனியி லணிதிரு வருளா
மெல்லிய லேலினை யாலினை வேயென்
வேதக மேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (அ)
பிரமனை முதல்வரு பிபீலிகை யீறுப்
பெருகிய யோனிக டோறுமங் குயிராய்க்
கிரமெனத் திகழ்தரு சிவனு மாகித்
திகழ்ந்தவை கழன்றொளிர் சிவப்பிர காசன்
வரமுறத் திகழ்திரு மேனிய தாகி
மன்னரு ளேமயற் பிணிக்குநன் மருந்தே
பரமென விருளுறு மனவெனை யாண்ட
பனிமொழி யேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (கூ)
அம்பொருட் சுருதியின் சிரத்தினி லாடி
யழகுறு மன்பர்த முளத்தின்வீற் றிருந்த
செம்பெருட் சிவப்பிர காசன தெழில்சேர்
திருவரு ளாகிய தெய்வநல் லணியே

வம்பினிற் றிரிதரு மீகியிலி நாயேன்
மனவிடாய் கெடவலிந் தாண்டுகொண் டானே
யும்பருக் குணர்வரி யாயெமக் கெளியா
யொண்டுறு கலைபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (கo)

அருட்டிருப்பள்ளியெழுச்சி முற்றுப்பெற்றது.

எண்பத்தைந்தாவது

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

எ[illegible]ர்க்க[illegible]நெ[illegible]ர்சிரியவிருத்தம்.

செயவிசய வாழிதரு[illegible]ாக டேவே
சிவப்பிர[illegible]த்தையுட் டெளிவே
யயலுற வ[illegible]ளா[illegible]ளி துகண்
டாதர வோடுநின் னடியிணை பணிவோ
ரயர்வுட னறிவெனு மவைகழன் றெங்கு
மாசற வேநிறைந் தருளிய வமலா
கயவரின் முதனுறு கழிகடை யெனையாள்
கருணைய னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க)

வெருளற விவேகன்வந் தெழுந்தனன் மாய
விருளது கழிந்தது மாமறை யீறுந்
தெருளுறு வலம்புரி சிலம்பின வெங்குஞ்
சிலம்பின சிவனரு ளாகமமெல்லா

மருளறு சமதம மாதிக ளெல்லாம்
மலர்ந்தன வறுபகை யழிந்தன வொன்றும்
பொருளுறு கழல்களொன் புன்றலை தருவாய்
பூரண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.
கூவின மாமறை யீறுகள் கீதங்
குழறின வாகமங் குலவியு மறியாப்
பூவினி னயன்மா லரனொடுந் திரளும்
புகலரி தென்றய முறவெனை யாண்டு
போவதும் வருவது மறவுணர் வாக்கிப்
புகலரும் பாவனை புரையற முழுக்கி
யாவையுங் கழன்றக ளைக்கி[illegible]
யிருஞ்சிவ மேபள்ளி யெ[illegible]ரு ளாயே. (ங)
இந்திரன் முதல்வரு மி[illegible]
விரவியு மதியுமா மேவல [illegible]
முந்திய தேவர்கண் மு[illegible]
முனிவர்க டுதிசெயு முழக்கமு மொருபால்
புந்தியி லுனைநினைந் துருகியுள் ளழிந்து
புராணநின் மலர்கொடு தொழுவந்து நிறைந்தார்
வந்தெனக் கருள்செய்த மலரடி யானே
வானவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ச)
ஐயுந்து மாகட லாக்கையி னுள்ளே
யடற்புல னெரிப் புண்டறி வின்றி
மையுந்து மாமர ணப்பிறப் பின்வாய்
வருந்துகின் றேனைவந் தஞ்சலென் றருளிப்

பொய்யுந் துழனைப் பிரித்துணர் வாக்கிப்
பொருந்திய சிற்கனங் காட்டிய புனிதா
மெய்யெங்கு மாக விழித்தகண் ணறித்த
விரிசுட ரேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௫)

புழுமிடைந் தசும்புறு புலால்கம ழாக்கை
பொருளென வுழைதரு நோக்கியர் தங்கள்
குழியிடை நிலைந்தழிந் துருதரு வேனைக்
கூவிவந் தாண்டிடுங் குரைகழ லரசே
கெழுமிடை யுலகங்கள் கிளர்தரு திசைகள்
கீழொடு மேல்பக்க முறுமுயி ரனைவயும்
பழுதற மிகுவிழி யாங்கிய பரனே
பரஞ்சுட ரேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௬)

அறிவினை வடித்தகற் கிளியது போல
வளவறு சாத்திர மழகுறக் கழறி
யறிவது பிறிதிலை விடயம தொழிய
வறிவறு மவருட னழிதரு வேனைச்
செறிதரு திருவடி சென்னியிற் சேர்த்தித்
திரித்தறி வாக்கியங் கேடிற மழித்துக்
குறியற மிகுவழி யாக்கிய கோவே
குருபர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௭)

இரும்பினும் வலிதரு நெஞ்சினை யுருக்கி
யிடம்பெற மகிழ்தரு கோயில தாக்கி
யிரும்பது பருகிய நீரது போல
வென்னுயிர் பருகினை யின்னதென் றறியேன்

கரும்பினி லூறலு மமிழ்தமுந் தேனுங்
கலந்துறு சுவையெனக் களிதரு கண்ணே
பெரும்பய னேயென தண்ணிறைந் திருந்த
பேரொளி யேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (அ)

ஒன்றெனப் பலவென வுரைதரு பொருளா
யுருவரு வுண்மையு மின்மையு மாகி
நின்றநற் பொருள்களுக் குபிரது மாகி
நிறைந்தொழி வறநின்ற நேர்மைமின் வடிவை
யின்றெனக் கெளிவந்திட் டெங்கையிற் கனியா
யிலனவ னெனவெனை யாண்டவற் புதனே
துன்றிய மறைதொடர் வரியநற் சுருபா
சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௯)

தாய்வயி றுள்ளதோர் குணமது மில்லா
நலமிலி யாய்நர கினில்விழு வேற்குத்
தாயென லாகிவந் திணையடி சூட்டித்
தகவருட் பெருங்கணை யளித்தவென் றலைவா
பாவியே னிசெய்த பரிசது கிணையேன்
பதைத்துரு கேன்கண்ணீர் சொரியவுங் காணே
னவியுஞ் சோரே னலறிநின் றழியே
னருட்கட லேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௧௦)

நாயினுங் கடையாய்க் கிடந்தவென் றனக்கு
நன்மலர்ப் பாதமென் சென்னியிற் பதித்துத்
தாயினுஞ் சாலத் தயாவுறப் பரிந்து
தரமறப் பொழிந்திடுங் கருணைநற் கடலே

யாயுநற் பிரமம தாக்கியு மமையா
 தருட்கணை யளித்தமை யடியனே னறமே
நீயெனைப் பணிகொளு மாறது கேட்போ
 நின்மல னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (கக)

திருப்பள்ளியெழுச்சி முற்றுப்பெற்றது.

எண்பத்தாறுவது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒருதிரு வொளியிலென் மதியொளித் துள்ளத்
 தாமரை மலர்ந்துகண் ணீருகுத் தநுபோல்
பரிதியி னொளிவரப் பனிமதி யொளித்துப்
 பங்கய மலர்ந்துகண் ணீருகுத் தனவால்
கருதியு னடியிணை தொழுதினைத் தொருமுக்
 கடவுளு மமரருங் கடைத்தலை யணைந்தார்
சுருதிக டொடர்சரு பானந்தச் சுடரே
 அந்தரனே பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க)
மாவின மளிகனி செயமனங் களித்து
 வாழுமங் குயிற்குலத் துடன்வளம் பெருகக்
கூவின வாரணம் பத்தியுட் புகுந்து
 குழுமிய சங்கநல் வலம்புரி யுனக்காம்

பூவென விசைத்தனர் வீணையங் கிழவர்
   பொருந்தினர் திருந்தடிப் போதுடன் கண்ணீர்
தூவினர் பெருஞ்சுரு பானந்தச் சுடரே
   சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௨)

ஊன்றனை நானென நினைந்தனை நினைய
   வுளமிலி யேசெய்த களவினுக் கெல்லாஞ்
சான்றது வாகிநின் றமையறிந் தடியேன்
   றரிக்ககி லேனெனத் தானுவந் தருளி
யீன்றவ ளினும்பரிந் தென்பிழை நினையா
   தென்னைவந் தாளவிந் நிலத்தொரு வடிவாய்த்
தோன்றின னேசுரு பானந்தச் சுடரே
   சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௩)

கெழுமடி யார்கள்சங் கீர்த்தன மொருபாற்
   கேட்கவு மரியநின் றாட்கம லங்கண்
டழுமடி யாரொரு பாலொரு பால்வே
   தாகம புராணகீ தாதிக ளன்பா
லெழுமையு மாள்கவென் றேத்தொலி யொருபா
   லிமையவ ரிடருற லின்பமுற் றடியேன்
றொழுமடி யாய்சுரு பானந்தச் சுடரே
   சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௪)

திகைத்திட மூவருந் தேவரு மறையுந்
   தீவினை யேனையாண் டனைதிரு வருளின்
மிகைத்திற மென்சொலி வியப்புற வடியேன்
   வேண்டிய வாவினை யாடவீ டளித்தா

யுகைக்குமைம் புலன்களு முறுபகை யாறு
  மோங்கெழு பிறவியு முதிரவென் றலையிற்
றுகைத்தவ னேசுரு பானந்தச் சுடரே
  சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௫)

நோக்கிமுன் வினையற நுகர்வுறு விடய
  நோக்குமிந் தியங்களின் போக்கறுத் தகத்தே
தாக்கிய வாதனை தன்னையுந் தவிர்த்துத்
  தமத்தினைக் கடந்துணர் சாக்கிய தாக்கிச்
சாக்கிய சான்றுமத் தமித்துநின் றொளிருந்
  தற்சுரு பமுமுப சமித்துனி லொன்றத்
தூக்கின னேசுரு பானந்தச் சுடரே
  சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே

முன்னவ னேமுடி வேயாய் பேனை
  முடிவிலின் பத்துற முழுத்தபே ருததி
யன்னவ னேயக நிறைந்தவா ரமிழ்தே
  யண்டமெண் டிசைசரா சரமன வற்ற
பின்னவ னேகமெல் லாமொரு மொழியிற்
  பிறிதறத் திகழுநின் பேரொளி யாகச்
சொன்னவ னேசுரு பானந்தச் சுடரே
  சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௭)

கடலுறு திரைநுரைக் கணமெழுந் தடங்கக்
  கனைகட லெழுந்தடங் காவகை போல
வுடலுயி ருணர்வினை யுனிலெழுந் தடங்க
  வொன்றினி லடங்குத லுதித்ததில் லவனே

விடலரு வினையிரு ளிடையல மருவேன்
வீடுகண் டிடர்கெட வெளிப்பட வந்த
சுடரொளி யேசுக பானந்தச் சுடரே
சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (அ)

இடவிய படத்தினி லெழுதுசித் திரங்க
ளெல்லையில் பலவுள போலிருந் தாலுந்
தடவிய பொழுதிலப் படமல தில்லாத்
தன்மைய தெனவிறை தந்தமெய் விழியாற்
றிடவிய திருவுரு வல்லது காணேன்
றிருவருள் பெறத்தவஞ் செய்தவர்க் கல்லாற்
றொடர்வரி யாய்சுக பானந்தச் சுடரே
சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௯)

மாயவ னேவடி வில்லதோர் வடிவே
வடிவுகொண் டவனியில் வந்தெனை யாண்டா
தாயவ னேமிகு தத்துவப் பயனே
சங்கரன் மாலயன் றனக்கரும் பொருளே
வாயவ னேயடி யேன்மனத் தவனே
வாக்கொடு மனமுற நோக்குதற் கரிய
தூயவ னேசுக பானந்தச் சுடரே
சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௧0)

திருப்பள்ளியெழுச்சி முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

எண்பத்தேழாவது

தத்துவப்பிரகாசநாயனார்

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வாழிய வாழிய மறைமொழி முடிவே
  மக்களு மனைவியுஞ் சுற்றமும் பொருளு
மாழ்கய மதனிடைத் தாமரை யிலைநீ
  ராகிய வியல்பினை யழகுறக் காட்டி
வீழ்தரு மூனுயிர் வேறுமப் படியே
  விளங்கிட வருள்செய்து விண்ணவ ரெல்லாந்
தாழவு மரியபொற் றாளிணை தருவாய்
  தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க)

மாதரு முனிவரு மறைகளு மறியா
  வளங்கெழு தாமரை மலரடி யடியேன்
சேகர மிசையினி லழகுறச் சேர்த்துத்
  திகழ்நன வுங்கன வுங்கெட வைத்துப்
போகரு மையும்வர வருமையு நிகழும்
  புரையறு தொம்பதத் துரிசறு கரியைச்
சாகரத் ததிலே தந்தருள் பவனே
  தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௨)

பண்டுள மதத்தினைப் பாரென வடியேன்
  பார்த்தது கண்டிலேன் பார்க்குமக் கரியே

கண்டன னெனவதிற் கண்செவி கைகால்
கடைநடு முதலிரு புறம்பின்முன் கீழ்மே
லுண்டுகொ லோவென வொன்றையுங் காணே
னொழிவறு மறிவதெ னெழிலுரு வெனவே
தண்டிவந் திணையடி தந்தரு பவனே
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௩)

போக்கிய வுலகுடல் சாக்கிய மாக்கிப்
பொருந்திட வடியனுக் கிருந்தமை யுரைத்த
வாக்கியங் கேட்டது மாற்றிய பின்னே
மன்னிய பரபுரத் தென்னைவைத் தவனே
பாக்கிய பலமென வந்தநின் னருளாற்
பவமனு காவகை யதுபரம் பொருளைத்
தாக்குத லொழிதர மொழிதரு பவனே
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௪)

அயனொடு மாயவ னுலகுக ளவர்க்கே
யருளுதன் மாறுத னினதரு ளெனவே
நயனுடை மொழிசெவிப் புலத்துமுன் னறிந்த
நானவ ராயனு பவித்தது மன்றிப்
பயனுடை யுருத்திரன் மகேசனு மாக்கிப்
பழித்தபின் சதாசிவ மளித்ததும் பழித்தாய்
சயமுறு மதிற்பரம் பொருளெனக் கருள்வாய்
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௫)

இப்படி யிதுவென வியம்புத லரிதா
யிறையுறு காரண வுபாதியை விழுங்கி

யப்பொரு ளறிபொரு ளாகிய பரமா
யளவறு பவுதிக பூதமு மாகி
யெப்பொரு ணிகழுவ ததுதனை யடியே
னெனையில தாகிய பவங்கெட வருளாற்
றற்பர வொளியென வருளிய பரனே
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௬)

என்னிடை நீயுமற் றுன்னிடை யானு
மிருந்தபி னிரும்பெரும் பொருளவை யெவையுந்
துன்னிய வுலகமு நீயுமப் படியே
தோற்றிய நிலைமையு மாய்த்துள வுன்னை
மன்னிய காதல மணியெனக் காட்டி
வருவது போகுவ தாகுமென் பிறவி
தன்னையோர் நொடியினில் வேரறுத் தவனே
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௭)

நீந்தரும் பெரும்பவக் கடலிடை வீழ்ந்து
நெடுங்கரை யேறுதற் கலமருவேனை
யேந்தியுன் றிருவடி யாகிய கரைக்கே
யிளைப்பற விருத்திய வளப்பெருங் கடலே
வாய்ந்தசிற் கனம்புகுங் காலமி தெனவே
வருமித மழித்து * நின் பெருமித மழியச்
சாந்திதந் தசிபத மாக்கிய வரசே
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (அ)

* நின்பெருமிதம்-நீயானென்னுங்களிப்பு.

விதிமுறை காரிய காரண மாறி
　விளம்பிய வுயிர்பரம் விளங்கிய வதுபோ
லுதிதம தாகிய வாதனை மாறி
　யொளிமண முகவிய கிகர்சிவ மருளி
முதியநான் மாமறை முடிமொழி நாலு
　முனமென முறைமுறை யினமற விறந்த
சதுர்பட விருந்தவப் படியிருந் தவனே
　தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.　(௯)

பங்கயந் தினகரற் குதவிய தெங்கே
　பயோதர மதற்குல குதவிய தெங்கே
யிங்கிவை யொழியவென் செனுமப் படியே
　யென்பிறப் பறுத்தநீ யென்பெறக் கடவா
யங்கமோ டுயிர்பொருண் முன்னுமுன் னனவே
　யாயினுங் கொண்டனை யவ்வழி யடியேன்
சங்கையி லெழும்பல தேதுமற் றறியேன்
　றத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.　(௧０)

திருப்பள்ளியெழுச்சி முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

எண்பத்தெட்டாவது

பரிபூரணப்பிரகாச நாயனார்

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஊற்றறி வெழுவுள விருளகன் றதுபோ
    லுதயம்வந் தெழவுடு வொளியகன் றனவா
னற்றுட லுயிர்பொரு ளப்புடன் கவர்ந்து
    நாண்மலர்த் தாளிணை நாயினேற் கருளிச்
சற்றென விசுவசாக் கிரகர ணங்கள்
    சதுர்த்தச செலவுநன் கலப்பழிப் பொன்றிற்
பற்றுத றிசைமுகர் பதமென வருளப்
    பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௧)

அண்டரும் பரமெழ வறிவகன் றதுபோ
    லாதவ னெழவுடு மதியகன் றனவா
லெண்டிசை தொறுந்திரிந் தெனையறி யாதே
    யெய்த்தெனை யாண்டுதை சத்தெனு மதிலே
கண்டுகொள் கனவையிவ் வணமென விருத்திக்
    காமிய தாமதுட் கரணங்க ளுடனே
பண்டுல களந்தவர் பதமென வருளப்
    பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௨)

பத்துட் டுலையும் பகைப்பற விருத்திப்
    பாரிருந் திவ்வண மென்றருள் புரிய

வத்தம துருவம தாயின தென்ன
  வதமிகு சுழுத்தியவ் வியத்தமா மாயை
யுத்தம வுருத்திர பதமுநற் பிரகிர்தி
  யுனதுட லாமுதற் பாழ்சகற் லட்சணை
பத்திய தறிபிரா ஜ்ஞனென வருளப்
  பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௩)

விரிவுறு காரிய வுபாதிக ளெல்லாம்
  வேறுசெய் தறிவிராட் புருடனை யெனவுங்
கரியது வாகிநின் றன்னவை முழுதுங்
  கழன்றன சம்சர்க்க வாக்கிய மதனாற்
றுரியம தீணையறி தொம்பத மகேசர்
  சொல்லுமுற் பூரண சோதியி லென்னைப்
பரநன விற்கர மனியென வருளப்
  பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௪)

காலமு ஞாதருஞ் ஞானமு ஞேயமுங்
  கண்டன னென்னி விராசத மாயை
மேலொடு கீழ்பக்கம் விரவிய பின்முன்
  விரிவுறு மனைபல மாயின வெல்லாஞ்
சாலவு மீரணிய கர்ப்பமு மிதுதான்
  சதாசிவ கால பரன்கன விதுவெப்
பாலுயர் காரண வுபாதியென் றருளப்
  பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௫)

இதமக மறவிரு விவணமென் றருளி
  யெழில்பர சுழுப்த்திகா ரணுதியிற் றதுவா

மதீதம திருவசகற் லட்சணை யதனை
லாசறு சொல்லுறு பாழிரண் டாம்பாழ்
பொதுவது புகவரு போந்தட மன்றிப்
போதமு மழுங்குமவ் வியாகிர்த மிறுகல்
பதியுடல் சதாசிவ பராசத்தி யருள்ப்
பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (கா)
அருவமு முருவமு மாகிய பொருளே
யதீதமென் றருளிய தழிக்கது வறிந்த
பொருளுணர் வதுபரம் விசிட்டவாக்கியத்தாற்
பொருவில்சிற் சவலிதைதற் பதப்பொரு ளதுவா
மிருநில னெனமுத லருளிய பரிசே
யெழிலிரு பூரணத் தியல்குரு நனவிற்
பரமுற வெனதெழு பவமறுத் தருளப்
பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (எ)
மலமறு குருபதக் கனவினின் மருவு
மாசறு மாணவ சாத்திக மதனை
யுலகமோ டுயிருதன் மாத்திர பரமா
யுணர்ந்தது வேப்ரசா பத்தியென் றருளி
நிலவிய பரமம தாயவை முழுது
நிகழ்ந்ததின் றெற்கென நெடியவர் முதலே
பலவுல குண்டது மிதுவென வருளப்
பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (அ)
ரேணி சகதசகற் லட்சணை யதனைற்
செகமுழு துண்டதொர் செருக்கற மிகவே

யோர்குருசுழுத்தியி லிருந்துப சாந்த
மிருபதப் பொருளுமொன் ருக்கிநின் றொளிர
வோருட லுயிரறி யொண்பர முழுது
மொன்றுமுப் பாழுறை யிறந்திட மதுவாய்ப்
பாரியல் சமைவுநற் ப்ருதுவியென் றருளப்
பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௯)

ஆரண முடிவினி லசிபதப் பொருளை
யருளுமுப் பூரண பூறுபி டேகச்
சிரணி யடிகளென் சென்னியிற் சேர்த்திச்
செறிதர•வகண்டவாக் கியமத னலைப்
பூரண துரியமென் மோனநல் விழியாற்
புணர்குரு சத்திய மாகியுற் பலத்தின்
பாரென நடித்துணி லயிக்கிய மாக்கும்
பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௧௦)

திருப்பள்ளியெழுச்சி முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

எண்பத்தொன்பதாவது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

நிந்தாஸ்துதி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

உண்பதுகொண்டவர் தாமுயிர் கொண்டனரென்
றுலகோர், பண்படவேமொழி கின்றனர் பார்க்கினு
டலதுமற், றெண்படு கின்ற பொருளது கொண்டிரங்
காதுயிரு, முண்பது வேகட னுமுடையா னருட்
கொப்பிலையே. (௧)

செய்யாது செய்திடுஞ் சேர்ந்தவர் தங்குடி கேடுசெய்யு
மெய்யாக நல்லவர் போன்மேவி யேவினைக் கேடனுமா
யுய்யாத வண்ண மடைந்தோரு பிருண்ப தென்றறியா
தையோ குருபர னென்றறி யாமை யகப்பட்டதே.()

துட்டனை வானவர் சோரனை மாமறைத் தூரனைவிண்
பெட்டனை யாரருட் பித்தனைப் பின்னிலி முன்னிலியை
நட்டனை நள்ளருட் பக்தி பி னன்கயிற் றாலடியார்
கட்டனை நற்றவ ரென்கபுற் றாழ்வர் கருத்திகழ்ந்தே.

கருவிலி கற்பனை யின்றி முழுதுணர் கத்தன்முத்
தன், மருவிலி மாண்பிலி மான மிலிமதிப் பாருமிலி,
யுருவிலி யோடுகொண் டுண்பலிக் கென்றுழல் வோனை
யென்னே, பெருவலி மாதவ ரெம்பெரு மானென்று
பின்செல்வதே. (௪)

செயல்வேறு சொல்வேறு தேசிகன் செய்கை சிறிதுமொன்று, முயலேனெனுமுழு தும்முய லாநிற் குமுற்றுமென்ற, னயலேயெனுமவை தானு யிருக்கு மனத்தினுள்ளும், பயிலே னெனுந்தன்னு ளேபயி லாநிற்கும் யாவையுமே. (ரு)

என்றும் பிறப்பிலி யேற்ற மிழிவிலி யிச்சையிலி,
நன்று மலதா மிலிநடு வாதி முடிவுமிலி, பொன்று
முடம்பிலி பொய்யொடு மெய்யிலி பூண்பதிலி,யொன்
றுமிலியைநல் லோருடை யானென்ப ரோர்விறந்தே.

ஊரிலி பேரிலி யுண்பதொன் றில்லி யுறுதுணையு
மாரி லியங்க மிலிகுண மில்லி யடைவதில்லி
நேரிலி நெஞ்சிலி நின்மிக மில்லியை நீண்மறைகள்
சீரள வேதுமில் லாத்திரு வோனென்று செப்புவதே.

தட்டா னியாவினுஞ் சான்று னவன்சம யங்களுள்ளுங்
கிட்டா மறையன் கிளர்கள்ள வேடன் மறைப்பறைய
னெட்டாத வூமரகம்படியா னுலகம்படைச்சன்
சிட்டார் சிவப்பிரகாசனென் றேநின்று செப்புவதே.

தேரினன் றுமருட் டேசிகன் சார்வெனச் சென் றடைந்தே, ஒருமொன் றுவிடத் தேயென்னை மாய்த் தென் னரும்பவமா, மூருமொன் றுக வளைத்தறுத் தைம்புல மாதியுற்றார், பெருமின் றுயிடச் செய்தனன் செய்தவப் பேரருளே. (சு)

சாற்றுகின் றேனெவர்க் குங்கெடு வீர்தப்பி
யோடுமின்கண், மூர்க்கனெங்கோன் முன் னகப்படின்
மூவேழ்குலமணைந்தோர், சேர்க்கையொன்றாகவளைத்
துப் பிறப்பறுத் துச்சிவத்தே, யேற்றுகின் றானிரங்
கானென்ற னாருயி ருண்டவனே. (கO)

நிந்தாஸ்துதி முற்றுப்பெற்றது.

தொண்ணூறாவது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

அடிமடக்குஸ்துதி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆசி லாமன மேவிய மெய்யனே
யகில லோகமு மாகிய மெய்யனே
பாச மோசன லோசன வீசனே
பழுதி லாமுழு தாகிய வீசனே
நேச மார்சுரூ பானந்த நித்தனே
நின்க ழற்புக ழார்கண நித்தனே
வாச கத்தொடு வாமனத் தூரனே
வள்ள லன்பர்கள் வாமனத் தூரனே. (க)

அன்பு நின்கம லக்கழற் குற்றதே
யாவி லுற்பவ முற்றகைக் குற்றதே

துன்ப வெள்ளந் துடைத்தசொல் லொன்றுமே
  தொண்ட ருட்கரு பன்கழ லொன்றுமே
கின்ப தந்தொழு வாருக் தமர்களே
  கிமல னன்ப ரெனக்குத் தமர்களே
யுன்பெ ருங்கரு ணைக்கள வில்லையே
  யுபரி டத்துரை யிற்கள வில்லையே. (௨)

அருள தேவடி வாகி யிருக்தியே
  யாறு ஞானிக டம்மு ளிருத்தியே
யிருளும் வன்பவ மாள விழித்தியே
  யென்னை நின்னுரு வாக விழிக்தியே
மருளு மும்மதின் மாளவு மெய்தியே
  மாசு ளத்து மறைந்தது மெய்தியே
வருள தார்சுரு பானந்த வாரியே
  வறிவி லேனுயி ருண்டதும் வாரியே. (௩)

நந்தி டாதசெந் தீயனை யானையே
  ஞான மாமத மேபொழி யானையே
வந்தி டாதுரு வாய்வரு வானையே
  மன்னு தன்னிலைக் கொப்புயர் வானையே
சிந்தி டாவழி வேணையு மாளவே
  சீறும் மன்பவம் வேரொடு மாளவே
வந்த நற்சுரு பானந்த வள்ளலே
  மாசி லன்பிலற் குள்ளது வள்ளலே. (௪)

முடிவி லாவரு ளாலொரு மூர்த்தியே
  முன்பு பின்பில தாகிய மூர்த்தியே

யெலையி லாதெழு மீறிலின் பத்தனே
யென்னை யாளு மெழிற்சரு பத்தனே
நிலையி னின்பளிக் குங்குரு வாதியே
நீச னேனு ளமைந்திடு மாதியே. (௧0)

அடிமடக்குஸ்துதி முற்றுப்பெற்றது.

தொண்ணூற்றொன்றாவது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

வீட்டுநெறி.

நிலைமண்டில அசிரியப்பா.

அண்ட வுருவிற் பிண்ட முதிக்கும்
ஆழிமீன் போலும் வாழி சிவமுயிர்
இந்துதோற் றொடுக்கும் வந்தபல் லுயிர்கள்
ஈரேழு புவனம் பாரேழு முயிர்நிலை
உள்ளும் புறம்புங் கொள்கையொன் றறவிரு
ஊளைகை தானே யாது மானது
எழுத்தை யெழுது மெழுத்தி லுண் டுற்பொருள்
ஏக மாவது யோக மாகும்
ஐய மின்றி யருளிறை யேசிவம்
ஒருபொரு ளின்றிச் சுருபனை வணங்கு
ஓதல் வேண்டா தாத னிறைவு

ஒளியம் பேசா ததா * ரோவ மாகும்
அஃகம் பெற்ற துயிர்க்குயி ரதுவென்
கருமை செம்மை வெண்மை யவனலன்
நப்பொரு ளாவ தப்பொரு ளாகுஞ்
சந்ததம் பாதுகை சிந்தையில் வணங்கு
ஞுத்தி யுடையவர் முத்தி பெறுவர்கள்
அடவிய கடத்தைத் தடவிடிற் பதனில்
அணக்கோ ணற்றுகிற் பிணக்கறு முத்தி
தற்பதந் துவப்பத நிற்ப தசிபதம்
நந்தி திருவடி சிந்திரா டோறும்
பந்த மென்பது சிந்தி பாது
மனன மரிக்கிற் சனன மரிக்கு
மயக்கற விருந்து மயக்கந் தவிர்
அரந்தை கெடுத்துப் பரந்தனை வணங்
குலக்கந் தியானங் கலக்க மருது
வந்தனை யடங்கிற் சிந்தனை சிவமாம்
அழகிய திருநடந் தொழுவது சிந்தியம்
இளம்பிறை சூடியே வளந்தரு சுடரொளி
தன்னை யறிவது பின்ன மறுவது
அனந்த வறமே மனந்தனை மரித்திரு
கவலை நின்றிடிற் சிவலை நின்றிடுங்
கால மூன்றுநின் பாலுற வறிந்திரு
கிரக விதயந்தரு முடிவி னுயிர்நிலை
கீழ்க்குல ஞான வாழ்க்கை யிலாதார்

* ரோவம்-பாணம்.

குருவொளி பிண்டந் தருமுயிர்க் குணர்வு
கூத்தும் பலமு மேத்தவ தசிந்தியங்
கெடுத்த கழலிணையி லெடுத்த துணர்வொளி
கேட லுணர்வொளி யாடிய சிவமே
கையது கூப்பி மெய்யுற வணங்கு
கொண்ட நிலையது கொண்டி டாநிலை
கோணு நிலையது காணு நிலைமைய
கௌவை யறுவது செவ்வை யுறுபொருள்
சத்தாதி யைந்தினு மொத்த தொருபொருள்
சாதி குலம தோது சக்கிலஞ்
சிந்தனை யடங்குதல் வந்தனை யாகுஞ்
சீதள கமல பாதுகை பணிந்திரு
சுருதியம் பொருளே பரிதியம் பொருளது
சூழவே யேழுது வாழ்பயி ராகுஞ்
செய்யுஞ் செயலைன் செய்யுஞ் செயலே
சேட்டார் தாளிணையை நாட்டிநீ வணங்கு
சைவ நெறியே யுய்யு நெறியது
சொர்க்க நரக முற்பவ விலங்கு
சோம்புற வாசை யாம்பொழு தறுத்திரு
ஞானபரை யந்த மோனஞ் சிவமே
ஞெகிழிய் பொறிபோ னின்றது சிவையே
ஞொல்கிய மனமுடை யோர்நுண் ணியரே
தகுதி யுற்றவர் பகுதி யற்றவர்
தாக்கொன் றறவே நொக்கினை நோக்குத்

திடம்பர ஞானி யுடம்பு நற்சிவந்
தீர விருந்து பாரிரு சரணந்
துஞ்சல் விழித்தன் மிஞ்சல் விட்டிரு
தூங்கும் யோகம் பாங்கு பெறுது
தெள்ளி யறிந்து வள்ளலை வணங்கு
தேசிகன் சிவமென் றுசை யொன்றறநில்
தைய லுருவது மைய லுருவே
தொந்தனை யறவே நந்தியர்ச் சனைசெய்
தோற்றுஞ் சுடருள மேற்றிய தீபம்
நன்றிசெய் குருவை யென்றும் வணங்கு
நாட்டஞ் சொல்லும் வீட்டி னெறியை
நிருத்தஞ் செய்சிவன் குருத்தவ ராசன்
நீரும் பூவுஞ் சேருமன் பிதயம்
நுண்ணிய பொருளை நண்ணியர்ச் சனைசெய்
நூலொடு குருவுரை வேலைசிற் றூறல்
நெட்டை யொன்றற விட்டு நீயிரு
நேயந் தன்னி லேயுஞ் சுடரொளி
நைந்துநைந் துருகிச் சுந்தர னடிதொழு
நொடிப்பொழு தாசை யறவடி பரவு
நோக்கற விருந்து சேக்கையை நோக்கு
நௌவி விழியுமை செவ்வி சிவனுரு
பசுபதி பாசம் விசுவமெய் யறிவு
பாசந் தவிர வீசனை வணங்கு
பிண்டந் தனிலு மண்ட முதிக்கும்

பிதம் பிரபை யோதுமை பரமன்
புண்ணியர் மண்ணி லெண்ணிய ஞானிகள்
பூண்டதா ளிணையை வேண்டி வணங்கு
பெருகும் பிறவி யருகி யின்புறும்
பேத மறவே நாதனை வணங்கு
பைபர வரையனே பொய்யறு பரமன்
பொய்யு மெய்யுஞ் சையெனு மவத்தை
போக்கு வரவற வாக்கையி லுணர்ந்திரு
பௌவப் பிறவி செவ்விதை கருத்து
மனமெனுங் கடத்திற் றனமென வறிவு
மாண்ட வுடலுயிர் பூண்ட வுறுபொருண
மிக்கவித் தங்குர மொக்குறற் பொருளுயிர்
மீண்டிமி முளையிற் காண்டதா முயிருடன்
முந்துட லுயிரிற் பிந்த வுதிக்கு
மூன்று காலமுந் தோன்றுமு னிடத்தின்
மெய்யு முடம்பு பொய்யு முடம்பு
மேலைச் செய்யிற் காலைப் பயிரிடு
மையல தறவே செய்பயிர் வளர்த்திரு
மொட்டும் பூவுஞ் சிட்டனுங் குருவு
மோன முதிக்கின் ஞான முதிக்கும்
மௌன வுண்மையே யெவனுறு மவன்சிவம்
யானென தறிகி லானது முத்தி
யூகித் துணர்வது போகிற் கதியது
யோகமீ தான மாகி யாறிகில்

வடிவ திருந்த படியது வாகும்
வாக்கியமெய்ப் பொருளை யாக்கிய தூரைக்கிரு
விடாம விருந்து கெடாது கெடு
வீட்டின் பத்தைக் கூட்டுந் தேட்டறில்
வெள்ளையுஞ் சிவப்பும் வள்ளல் பாதுகை
வேண்டி யிருந்து வேண்டல்வேண் டாமை
வைப்பது பாதுகை மெய்ப்பது மதுவே. (க)

வீட்டுநெறி முற்றுப்பெற்றது.

தொண்ணூற்றிரண்டாவது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

நமசிவாய.

கலிவிருத்தம்.

சத்யாதி லட்ச ணபராத்ம பராமிழ்தத்தைக்
கைத்தாரு மாம கைதற் சமமாகவென்னை
யுய்த்தாட மூன்ற னடியாரொடு நானும்வாழ
வைத்தாயுன் வல்ல பங்கர்த்த நமசிவாய. (க)

ஏற்றாரும் வேதச் சிரமோடம ரர்க்கு மெட்டாச்
சீர்ப்பாத புண்ட ரிகநாயனை யென்சிரத்தின்
மாற்றாது கோயில் கொளவைத்தெனை வாழவைத்தா
யாற்றேன் கோலிவ் வருளுக்கு நமசிவாய. (உ)

கற்றாரி லன்று கருதன்புடை யாரிலன்று
துற்று * ருட்சத்திற் சுகதுன்மதி நீசனேற்கு
வற்று மகாவி பவமாகிய தன்னைநல்கி
நற்றாயி லன்பு மிகுநாத நமசிவாய. (௩)

இராகாதி சத்துருக் கெண்பீடையி னைக்கலங்கிச்
சோகாதி துக்க மிகவேதனை யிற்சுழன்று
போகாமே யஞ்ச லெனவந்தெனை தான்புகுந்த
பாகா ரருட் பகருமாறெ னமசிவாய. (௪)

ஓவா மகாகிரு பையிறைலொரு மேனிசாத்தித்
தாவாத வன்பிறவி வன்கிளை தன்னைவெட்டித்
தேவாய தன்வடி வென்வடி வாக்கியாண்ட
தாவாவி தென்ன வருள்வெள்ள நமசிவாய. (௫)

ஒன்றுக் கலாததொ ருட்சத்திற வெனைப்பிடித்துக்
கன்றுக் கிரங்கி வருகாதல்செய் தேனுவென்னத்
துன்றுற்ற பேரரு ளால்வந்தெனை நல்கியாண்ட
நன்றிக்கு நானேது செய்வேன்கொ னமசிவாய. (௬)

பத்திப் பதத்தை யணுகாதொரு பாக்கியகீனன்
சுத்தச் சடத்தி கழுதுன்மதி நீசனேனை
முத்திப் பராமிழ்த முழுக்கிட வைத்தநின்க
ணைத்தைச்செய்வேனேதுசெய்வேன்கொனமசிவாய.

மூடர்க் கெலாம்பி ரதமன்முக ரிதறுதீயன்
கூடற்கொர் மேரு குணகீனன் கிருதக்நவேலை

ருட்சம்-கோபம்.

யீடேற்ற வென்னை யிறையின்புற வாண்டதந்தோ
நாடற்கொ ணாத திருவைவெள்ள நமசிவாய. (அ)

ஆசைப் பெருங்க டலைத்தூற மந்தனேனை
மாசற்றவன்ப ரிடைவைத்தொரு மாத்திரை தன்னிற்
றேசுற்ற சிற்சு கபராமிற் தாக்கியாண்ட
வீசற் கிருபைக்கேது செய்வேன்கொ ணமசிவாய (௯)

உத்த சுருதிக்கு முணர்தற்கரி தாயவுன்னை
யெத்திப் பிடிக்தே னிதிலென்பி னெக்களித்த
சித்திப் பதந்தி கழுஞ்செய்ய சிவப்பிரகாச
வித்தற் கிருபைக்கேது கைமாறு நமசிவாய. (௧0)

நமசிவாய முற்றுப்பெற்றது.

தொண்ணூற்றிமூன்றுவது
காப்புக்குறியுரைத்தல்.

நேரிசைவெண்பா.

பல்லா யிரமறைக்கும் பார்ப்பரிய வானவர்க்குஞ்
சொல்லான் மனத்தாற் றொடர்வரிதாய்-பொல்லாத
நாயேனை யாண்டருள நாணாது வந்தருளுந்
தாயே தமியேனைக் கா. (க)

மாளாத வல்வினையை மாத்திரையின் மாற்றியெனை
யாளாகு மன்பருட னண்டருளி-நீளாக

மென்னே யெனைக்காட்டி யாவையுமா யாசற்ற
பொன்னே புலையேனைக் கா. (௨)

பார்த்திடத்தும் பாரா திருந்திடத்தும் பல்விகற்பந்
தீர்த்திடத்துந் தீராச் சிலுகிடத்தும்-பார்த்துவரும்
வன்பேத மாளுவித்து மாளாத வின்பளித்த
வன்பே யடியேனைக் கா. (௩)

அண்டாண்ட மற்றைப் பகிரண்டம் யாவையுமாய்ப்
பிண்டகண்டப் பேதப் பிறிவதுவாய்க் - கண்டுநின்ற
கண்ணா கமலக் கழலடியே னுக்களித்த
வண்ணா வடியேனைக் கா. (௪)

உடம்போ டிருந்தே யுடம்பின்மை காணத்
திடந்தா னெனக்களித்த தேவே-யடங்காத
பேய்த்தேர்ச் சமயத்தார் போராவங் கேளாமை
தீர்த்தாய் சிறியேனைக் கா. (௫)

ஒன்றுணரின் மெய்யே யுலகுணர லாமென்றங்
கொன்றுசொலி மன்றத்தி னுண்ணின்றே-குன்றவிலா
ஞானத்தாய் நல்ல நயனத்தாய் நால்வேத
கானத்தாய் நாயேனைக் கா. (௬)

மார்க்கப் பிணக்காம் வழக்கறுக்க மன்றேறி
யார்க்கு மிறையறிவா மப்பொருளைப்-பார்த்துப்
பிணங்கா திருமினெனப் பேசிமழு வேந்து
மணங்கா வடியேனைக் கா. (௭)

அஞ்ஞான வல்லசுர ஞங்கமரு முப்புரத்தை
மெய்ஞ்ஞானத் தீயால் விழுங்குவித்துப்-பொய்ஞ்ஞா
கங்குல் கழித்தாய் கருதரிய பேருணர்வே [னக்
யெங்குமளித் தாயெனைநீ கா. (அ)

பஞ்சவர்க்குச் சார்வதுவாய்ப் பற்றுத நூற்றுவரைத்
துஞ்சியிடத் துணித்துச் சொல்லிறந்த - வெஞ்சவிலா
ஞானத்தாய் நல்ல நயனந்தாய் நால்வேத
கானத்தாய் நாயேனைக் கா. (சு)

மூலமே யென்றழைக்க முன்னின்றங் கோலமெனுங்
கோலமே செய்ய குருபரனே-ஞாலமே
விண்ணே பிறவே விரிந்தொடுங்க நின்றழியாக்
கண்ணே கடையேனைக் கா. (கo)

ஐவா யரவமெனு மைம்புலனு நாகணையே
மெய்யாக மேவி விழித்துறங்கு-மையா
வறியேனை யாவ வறிவுருவாய் வந்த
செறிவே சிறியேனைக் கா. (கக)

நனவாதி நாடுந் துரியமீ ருகச்
சொனநான் முகம்படைத்துத் தோன்றி-யினமேது
மில்லாயே யேதுக்கட் கெட்ட வெழிலுருவா
நல்லாயே நாயேனைக் கா. (கஉ)

ஞானமதத் தாற்றருக்கி நாநா வறச்சீறி
யீனமத மாயையினை யீடழித்து-நானதற
நின்றுணரும் வாரணமே நெக்குருகு மன்பருட
னென்றவெனைக் காத்திடுநீ யுற்று. (கங)

ஆறுமுக மெய்யே யமைந்தனை்டவார் தங்களுக்குக்
கூறும்வணம் வந்த குணக்குன்றே-வேறுநிகழ் [ள
குன்றெறிந்தாய் குன்றலிலா வன்பருளங் கோயில்கொ
ணன்றறிந்தாய் நாயேனைக் கா. (௧௪)

மாது மருந்துண்ண வன்குழவி நோய்க்கதுபோ
ஞுத வசோகத்து நன்கமைந்து-போதத்
திருகா வெறுவிகற்பச் சித்தமய நீர்த்த
வருகா வடியேனைக் கா. (௧௫)

அவாவறுத்தல் சாந்திமுத லாய்ந்தெளி வென்னு
மூவாமதிபோன்முக்குடைநின்றோங்கத் தவாமதிபோ
வீற்றிருந்தாய் வெம்பிறவி வேரோடும் வெந்துவிழ [ய்
வூற்றிருந்தா யுற்றெனைநீ கா. (௧௬)

சொற்பயின்ற நற்கிளிபோற் சோராமை நூல்பலவுங்
கற்பயின்று * தர்க்கித் தனையுணரா-வற்பருக்குப்
பேயே யளித்தருளிப் பேரின் பெனக்களித்த
தாயே தமியேனைக் கா. (௧௭)

நில்லாதவற்றை நிலையென் றுணராமை
யெல்லா மழியும்வண மெய்துவித்துப்-பொல்லாத
பித்தா முலகிற் பிணக்கறவொன் றுவுதித்த
புத்தா புலையேனைக் கா. (௧௮)

கலைவேடர் கட்டுங் கதத்துவலைக் கெட்டா
நிலைவேட நெஞ்சினுளே காட்டிப்-பலவேட
மெல்லா மெழிலா ரடியராக் கண்டுந்த
செல்வா சிறியேனைக் கா. (௧௯)

---

* தர்க்கியென்பது-தர்க்கித்தென விகாரமாயிற்று.

அந்தமிலா வூழியெல்லா மாயொழிந்தே வந்ததெனப்
பந்தமெலாம் வீடப் பணித்தருளி-நந்தலிலாச்
சோதி யெனக்குரைச் சொல்லாமற் சொல்லியவெம்
மாதீ யடியேனைக் கா. (௨௦)

அன்றுமுத லாக வடுத்தபொரு ளேவடிவா
யொன்று மறியா துழல்வேனை-நின்ற
படியே சிவமாகப் பார்த்தெனையாட் கொண்ட
வடிவே யடியேனைக் கா. (௨௧)

மடுவின் கரைமகவை வைத்ததாய் பார்வை
விடினங் கதுவிழுமா போலக்-கெடுவே
னுடையாய் திருக்குறிப்ப தோவியிடின் யார்க்குங்
கடையா மெனக்கருதிக் கா. (௨௨)

தன்மத்த ராகுந் தவத்துளோர் தாதிற்க
வன்மைத் தனைத்தேடி வந்தாண்ட-வுன்மத்
துடையானே யொப்பொருவ ரில்லாதா யார்க்குங்
கிடையானே கீழேனைக் கா. (௨௩)

என்று மருளே யெனக்குடைமை யெம்பெருமாற்
கென்று மருளே யியல்பாகு-மென்றுமுளத்
தெண்ணுமை யென்கடனு மேதுசெய் துங்காத்தருளக்
கண்ணுளா வுன்றன் கடன். (௨௪)

காப்புக்குறியுரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

௯௪-வது அதிசயப்பார்வை.

தறள் வெண்செந்துறை.

அருவாகியகண்டமுமாகி யானந்தமுமாகியபிர
மங், குருவாயருள்செய்தமைபாரீர் கோதின்றிநிறைந்
தமைபாரீர். (௧)

விடியாவிருள் போயிடும் வண்ணம் வேதாந்தவி
ளக்கினையேற்றி, முடியாதிதிகண்டமைபாரீர் முத்திக்
கரைசானமைபாரீர். (௨)

செறிவாகியிருந்தவர்தாமே சீவன்சிவனென்னவி
ரண்டாய்ப், பிறியாவகை நின்றமைபாரீர் பிறவிப்ப
கையற்றமைபாரீர். (௩)

அறிவோடறியாமையிரண்டு மனுகாதனுகிச்ச
கமாகிப், பிறியாவகைநின்றமைபாரீர் பிறியிற்றனிலா
தமைபாரீர். (௪)

புரியாரரவானமைபோலே போதத்தலகங்களு
திக்குந், தெரியாவகைநின்றமைபாரீர் தெரியிற்றெளி
வானமைபாரீர் (௫)

உலகம்மிரவாவதொழிந்தெதம் முணர்வேபகலாவ
துணர்ந்து, கலைகங்கடெளிந்தமைபாரீர் கருமங்கண்மு
டிந்தமைபாரீர். (௬)

கன்னக்களர்தம்மையும் விசுந் கண்வாய்முதலிந்
திரியங்க, ளென்னைக்கவர்கின்றமைபாரீர் யானும்மத
றிந்தமைபாரீர். (௭)

னாறுதிபுலங்கடையாக வுணராமையினா லுளவாகி
காணாகியிருந்தமைபாரீர்நானும்மதறிந்தமைபாரீர், (௮)

ஒடுவாசல்களொன்பதுடைத்தா யூனாகியகுடிக்குதசி
றைக்கே, முடியாதிடுவேதனைபாரீர் ஏமலத்தனுகாத
மைபாரீர். (௯)

மங்குப் பிறவிக் கடன்மாய மதியென்னுமாக்கல
மேற, வெங்குங்கரையானமைபாரீ ரிமைப்பிற்பவமற்
றமைபாரீர் (௧௦)

அல்லற்றா வரும்பகலற்றா வயலற்றறிவே வடிவா
கிச், சொல்லற்றுள நின்றமைபாரீர் சுகமேவடி வான
மைபாரீர். (௧௧)

அதிசயப்பார்வை முற்றுப்பெற்றது.

தொண்ணூற்றைந்தாவது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அவனேநான்.

கலிவிருத்தம்.

என்னையிப் பிறவிக்கே யிடைந்திடைந் திடுவேனைப்
பொன்னே யொத்திலங்கும் பூமச்சோதிகழல்சூட்டா
மின்னியொத்திடித்தாற்போல் வினையெல்லாமறுத்தபி
னென்னையற் புதங்கேளாயவனேநா னானேனே. (௧)

அலைவாயில் வடுப்போலே யலைந்தலைந் தொருகாலு
நிலையாத பிறவியை நிலைசெய்த படிசேனாய்
கலையாரப் பெருஞ்சோதி தாளிணை தரித்தபி
னலையாதங் கழிவில்லா வவனேநா னானேனே. (௨)

ஆடுதை யமாவாசி யலைகட லாடியுந்
தேடியு மோடியுந் திரிந்தேதுங் கண்டிலேன்
கூடிய வந்நாளிற் குரைகழ றரித்தபி
னாடியே தேடி யவனேநா னானேனே. (௩)

பாஞ்ச பவுதிகமாம் பரிணாம வுபாதிக்கே
மாஞ்சேது மறியாதே மயல்கொண்டு திரிந்தெங்கு [தி
மோஞ்சேனைப் பெருஞ்சோதியுணர்வேயென் றுணர்த்
வாஞ்சேயா னந்தமா மவனேநா னானேனே. (௪)

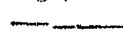
கற்பனை தவமென்று கலைவீத மாந்தர்த
முற்பனக் குழியிலே யுழைத்துணர் விலியேனை
நிற்பன திரிவன நீயேகா ணெனச்சொன்ன
வற்புதங் கண்டபி னவனேநா னானேனே. (௫)

தோன்றிய வுடலுக்குந் தாரகமா மனத்துக்குஞ்
சான்றாகிச் சலியாதே நின்றதற் சுருபத்தை
யூன்றவென் மனத்திடை யுத்தம னுரைத்தபின்
னன்றேசஞ் சலமின்றி யவனேநா னானேனே. (௬)

செறிவான வடிவினைச் சிபுரு டோத்தம
னெறியான மறையாலே நேதிநேதி யென்றுபின்
பிறியாத பேரின்பப் பிரமமே நீயென்றென்
னறியாமை தவிர்த்தபி னவனேநா னானேனே. (௭)

பண்டைநான் முகனூரும் பார்தால் லுலகமுங்
கண்டவை நரகென்று கழிக்தவர்க் கருள்செய்தான்
விண்டலர் பொழில்சூழும் விரையந் தணனுய்வாந்
தண்டமு நீயென்ன வவனேநா னேனேனே. (அ)
ஓராமை யேமூல முலகுக்கென் றுணராதே
பேராசை யுள்புக்குப் பிரமித்துத் திரிவேனை
வாராயென் றருள்செய்து மறைசொன்ன பிரமமு
மாராயி னீயென்ன வவனேநா னேனேனே. (கூ)
அடியொடு முடிவினை யாராயி னிலையாகுங்
குடியொடு பதிகுலங் கோத்திர சூத்திரச்
செடியினை யுறுத்திட்ட சிபுரு டோத்தம
னடியினை சேர்ந்தபின் னவனேநா னேனேனே. (க0)
போதுக்கு மொளியான பூமாற் சோதிதன்
பாதத்தே பணிமாறத் தொடுத்தசொற் றொடைபத்துங்
கோதற்ற மனத்தார்கள் குருபர னருளாலே
வாதற்ற பிரமமே வடிவாகி யிருப்பாரே. (கக)

அவனேநான் முற்றுப்பெற்றது.

தொண்ணூற்றுராவது
அவித்தியாப்பிரலாபம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அறிவென்றே ராண்மகனுரைவையறி யாதே [குந்தே
யவிச்சையெனும் பேதையேனு மவர்க்குமுன்னம்பு

னித்தலையி லுறவறுத்தா னிளையவளைக் கொண்டே
யிதுவுமென்றன் விதிவசமோ வென்றிருந்தேன்சிலநா
ளத்தலையி லுறவினையு மப்படியே யறுத்தா
ஞண்டிசெய்தவபுருதன்னையார்க்குச்சொல்லுவேனுன்
ஞெருத்தறுத்துச் சோதிவடிவாக்குவாரே பெண்ணே
சோதிக்குளே நாமும்புகத் துரியமில்லை காணே. (எ)

சாக்கியாகி யவரங்நுன் சவியாகே யிருக்கச், சக மனைத்துஞ் சந்திக்கே சாய்ச்சுகொடே போந்தேன், பாக்கியமில் லாமையாலே பயல்களையும் பாரான், பசித்தாலும் பரிக்கம்பண்ணைப் பார்த்துக்கொடேயி ருப்பன், வாக்கினுக்கு மனத்தினுக்கு மெட்டாத நிலத் தே, மறையவளைக் கொடுக்கே வைச்சுக்கொடே யிரு ப்ப, ஞக்கினுரே யழிப்பாராளைற் றடுக்கலாமோவாண் டே, யடையக்குலநசிப்பதிங்ஙன மிந்தோமேயாண்டே.

அன்றிவன் வசத்தினொடு சத்துமலவாகி
யாண்மகனுர் வெறுத்தவன்றே யதிருபதி யானே
னின்றெனக்குச் சனித்தனவு மிப்படியே யானு
லேந்திழையீ ரொன்சொலுவே னிந்தக்கேடு தனக்கு
வொன்றிடினுலகுதனி லொருத்தியைப்போலிருப்ப
ரோருபாயங் காணேனு ணர்வுபுக்க பின்னை
யென்றுமினி யவளைப்பார்த் திடுவர்காணு மாண்டே
யென்னைக்கடைக்கண்ணாலும் பாரார்காணுமாண்டே.

அச்சட்டையா னன்னமேறி யகிலமாக வென்றிட்
டன்புடைய குணத்தினாலே யகிலமெலாம் படைத்தா

ஞச்சட்டையாற் புள்ளையேறி யுலகமெலாங் காக்கு
மொளியுடைய குணத்தினாலே யுவமையிலி யானான்
மச்சட்டையா லெருத்தையேறி யுலகமெலா மாள
மாயக்குணந் தானான வள்ளலெனைப் பாரா [டே
னைச்சட்டையா லுணர்வுதோன்றியுண்மையானானாண்
யோமுமிட்டுத்துரியமாகவுணர்ந்தார்காணுமாண்டே.

அவித்தியாப்பிரலாப முற்றுப்பெற்றது.

தொண்ணூற்றேழாவது
* பாண்டியுரைவாரம்.

சூடன்வெஃசெந்துறை.

ஏற்றப் பானைபோ லிவ்வுடலை யென்று மென்று
நீரிற்றோய்த்தக்கானும், பேர்த்துப் பேர்த்துமிது வாத்
தையன்றோபேத மறுத்திட வற்றோ சொல்லீர். (௧)

அல்லை லுடலைக் கழித்து அறிவே வடிவென்
றுணர்ந்திருப் பார்க்குச், சொல்லக்கடவதொன்றுண்
டோசுருதிகடேற்றி யளவிறந்தத்தை. (௨)

கானலை நீரென் றுணர்ந்து கரையுந் திரையு
நுரையுங்கண் டாற்போற், றானல்லா வூனைத்தா னாக்
கிச் சாத்திர கோத்திரஞ் சாற்றுகின்றீரே. (௩)

* பாண்டியுரைவாரமென்பது-பாண்டித்தியவுரையாம்.

புக்தி விகற்பத்தை விட்டுப் போதம் வடிவென்
றுணர்ந்திருப் பார்க்கு, மித்தனை கூத்தாடல் வேண்
டுமோ விரவியுதித்தா லிருள்போ மிடத்து. (௪)

பரிதி யொருவ னுதிக்கப் பலகோடி யண்டங்
கள் பேதமா னாற்போற், சுருதி முடிவி னுதிக்கச்
சொல்லும் பொருளுந் துலங்கிடுங் காணே. (௫)

பாத்திர பேதத்தி னாலே பலகோடி யிரவிகள்
பேதமா னாற்போ, னேத்திர மான பிரம நிகரிற் ப்ர
பஞ்சமு மாயுதித்தானே. (௬)

மதியைக் குறிப்ப திலக்காய் மாமரத் துச்சியைக்
காட்டினாற்போற், பதியைக் குறிப்பதி லக்காய்ப்பஞ்
சகோ சச்சட்டை சாத்தி னாரே. (௭)

செகத்தெங்கு நிறைந்தவச் சிவனார்தம்மைச் சிந்
தைதலன் றித் தெரிவு றார்காண், முகத்தைமுகத்தாலே
காணலாமோ முன்கையிற் கண்ணாடி காணுறிய. (௮)

ஊனிலே யொன்பது வாசல்விட்டங் கொருவ
னைக்காவலிருத்தி வைத்தவ், வூனிலொருவனும்போன
வாறே யொன்பது வாசலு நாய்புகுங் காணே. (௯)

ஓங்குமுடியைத் தலையில்வைக்க வுலகமெல் லாமர
சாளு மாப்போ, லாங்காரந் தனையறி வோடேகூட்ட
வகிலமு நாமா யிருக்க லாமே. (௧௦)

நெஞ்சிலே கட்டை யடுக்கவிட்டு நீட்டி நிமிர்ந்து
கிடப்ப தன்முன், னஞ்சையு முள்ளேயடக்கிக்கொண்
டேயானந்த மாயறி வாகவல் லீரே. (௧௧)

அம்மையு மப்பனுங் கண்டிருக்க வந்தகளுருயிர் கொள்வதன் முன்ன, மும்மையு மூனையும் வேறதாக வுள்ள பொழுதே யுணரவல் லீரே. (௧௨)

மக்களுஞ் சுற்ற மனைவிசுத்த மாயவுடலெரிகொள் வதன் முன்ன, நிட்கள மான வறிவுதன்னை நும்வடி வாக நினையவல் லீரே. (௧௩)

இருவினைப் பாசங் கழுத்தினிலிட் டேற விறங்க விழிப்பதன் முன்னங், குருவினைச் சென்று பணிவீரா கிற் சோதிலெறிவோடே கூட லாமே. (௧௪)

போத வடிவுதனை மறந்து பூமிக்கே வந்து பிறந் தவாறே,*தாதா தவசியென் றேசிச் சங்கேதித் துத் தம் வடிவிழந்தாரே. (௧௫)

தன்மய மான வுணர்வயர்த்துத் தரணியில் வந் துபிறந்தவாறே, பெண்மக ளொரென் றெடுத்துக்கொள் ளயாளுன் மகனென் றிசைந்திருந் தாரே. (௧௬)

தனையு மிரண்டுள தண்டொன்றத்தைத் தாமே யிடுவாருந் தாங்கு வாருங், கனையும் படியறி யாமை யாலே சாவித் திருந்தவா கண்டுகொள் ளீரே. (௧௭)

வானதி பூதங்க ளோற்றுகைக்கும் வான்கருத் தும்புலன் ளொற்றுகைக்கு, மூனதி பேதங்களோற்று கைக்கு முண்மையு மாயுணர் வாயிருந்தானே. (௧௮)

போது புலர்ந்து புகுந்தனையும் புத்தியை யென் கேனும் போக விட்டுத், தூதுவர் வந்துபுகுந்தவாறே துடைகள் பறக்கத் தொடங்கி னாரே. (௧௯)

கொத்து முதலியொருவ னுள்ளனவன் கொள் வதுமில்லைக் கொடுப்பதுமில்லைப், பத்துக் கூலிபத் துச்சே வகருமவன்பார்வையா லேபறை யாயினரே.

கொல்லும் புலிபோ லுயிர்பருகுங் கூற்றத்தின் வாயிற் குறுகி டாதே, சொல்லு மனமு மிறந்துநின்ற சோதிநா மென்று சுகிக்கவல் லீரே. (உக)

பாண்டியுரைவார முற்றுப்பெற்றது.

தொண்ணூற்றெட்டாவது
பார்ப்பானும் பறைச்சியும்.

குறள்வெண்செந்துறை.

அன்னமய மீதுடம்பே யறிவானந்த போதமே யெங்கு, மென்னேபிராமணனீரே யேறப்போவென் குதிங்காரை. (க)

சோதியாய் நின்றநிங்கொன்று சொல்லுமுடம் பிதுசோறு, சாதியாய் நின்றநிங்கேது சாயப்போ வென்குதிங்காரை. (உ)

பூண்டவுடம்பிதுபூதம் பரிபூரணமானதுபோத, மாண்டே பிராமண னீரே யகலப்போவென் குதிங் காரை. (௩)

சுக்கிலஞ்சோணிதமன்றித் தோற்றுங் குலமுண் டோசொல்வீ, ரெக்குலநல்லதென்றே யேறப்போ வென்குதிங்காரை. (௪)

இறைச்சியெனும் புதோலன்றி யெனக்குமுனக்
கும் வேறுண்டோ, பறைச்சிபோ லென்றுண்டாய்
பார்ப்பான்பண்டேநீபேய்கொண்டாயாதே. (௫)

இருவரு மொருவழி போகச்சே யெறப்பாராய்ப்
பார்ப்பானெனைவிலகென்று, னிருவர்விலங்கி லும்வழி
விலங்கா தென்றேனெத்தாலென்றானுமத்தாலென்
றேன். (௬)

உடலுக்குடல் பொய்யல்லவொன்றே யுண்ணின்
றசோதி விலங்கவொன்றே, வடலைப்பிராமணனீரே
யகலப்போவென்றுதிங்காரை. (௭)

பார்ப்பானும் பறைச்சியும் முற்றுப்பெற்றது.

தொண்ணூற்றொன்பதாவது

பறைச்சியும் பறையனும்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

பரமானு மதுவுண்டு பரவசமைம்படி
பாதங்க டலைந்தா ராரேடா பறையா
வரமான குணமூன்று மழியவே யருள்செய்த
வானந்த நாடெனன் றறியாயோ பறைச்சி (௧)

மெய்ஞ்ஞான மதுவுண்டு மெய்ம்மறந் திருக்கவே
மேலான பதங்கந்தா ராரேடா பறையா
வஞ்ஞான மழியவே யறிவினை யருள்செய்த
வானந்த நாடெனன் றறியாயோ பறைச்சி. (௨)

எண்ணிறந்த நரம்புகளு மிறைச்சிகளு முடைய
இந்திரியப் பொந்திரிய வழித்தாரார் பறையா
கண்ணெதிரே யெழுந்தருளிக்கலியுகத்தி னெடுத்துக்
கரையேற விட்டாரென் றறியாயோ பறைச்சி. (௩)

ஏற்றத்தாழ் வின்றி வரம் பொன்றுங் காணுமே
யெங்கும் போதவெள்ள மானானேன் பறையா
வாற்றைத் தலையிலே தேக்கினான் காலிலே
யடைய வொதுக்கினேன் காணேடி பறைச்சி. (௪)

சோதியந் திரமுண்டு சுகியாமே சுகிக்கின்ற
வாதியந் திரந்தந்தா ராரோடா பறையா
வாதியந் தமுமில்லா வறிவானந் தத்தேவர்
பாதமென் றலைதந்த தறியாயோ பறைச்சி. (௫)

தன்னைத்தா னறியாத சாதியை மிகவுண்ணத்
தாளிணை தலைமிசை தந்தாரார் பறையா
பன்னத்தால் வருந்தேகாச மறிவன் றென்றிடு
மானந்த நாடனென் றறியாயோ பறைச்சி. (௬)

தருமறை யும்படி திருமந் திரமுண்டு
தனிக்கவே பதந்தந்தா ராரோடா பறையா
வருமறை முடிவிலு மறியவொண் ணாதிடு
மானந்த நாடனென் றறியாயோ பறைச்சி. (௭)

ஊனைக் கழித்துண்மை யாமந் திரமுண்ண
வுபதேசந் தந்தவ ராரோடா பறையா
வானைக் கருள்செய்ய வன்றுவந் துதவிய
வானந்த நாடனென் றறியாயோ பறைச்சி. (௮)

இருவினை யானது வேரறப் பார்த்துன்னை
யிப்பிறப் பறுத்தவ ராரோடா பறையா
சுருதிக டேடியு மறியவொண் ணாதவத்
துய்யநற் சோதியார் காணேடி பறைச்சி. (௯)

அன்றான வறிவுநந் தறியாமை தனைப்போக்கி
யகம்பிரம முனக்களித்தா ராரோடா பறையா
குன்றாத மெய்ஞ்ஞான நன்றாக வருள்செய்யுங்
கோதில்சுக வப்பனென் றறியாயோ பறைச்சி. (௰)

சாதிகுல பேதமறச் சங்கை யறத்தெரிந்து
சந்தான வுபதேசந் தந்தாரார் பறையா
நீதியிலு ணர்வேயாய் நித்தசுத்த மாகிய
நின்மலனு மப்பனென் றறியாயோ பறைச்சி. (௧௧)

குன்றாத மெய்ஞ்ஞானக்கொணர்ந்தெனக்கருள்செய்தி
கொன்றான வுண்மையை யுரைத்தாரார் பறையா [ங்
சென்றார்தம் போதத்தைத் தெளிவுறக் கண்டிடி
லன்றாயு மவனென்றிட் டறியாயோ பறைச்சி. (௧௨)

பறைச்சியும் பறையனும் முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

௧00-வது சாற்றுபறை.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

பொன்னையொழி யச் * சவடி காறையிலை யாற்போற்
புவனங்கள் பதினாலு மிருக்கபடி பார்க்கி
லென்னையொழி யப்புவன மேதுமில்லை யென்றிட்
டிரவுபக லனவரத மறையுமேடா பறையை. (௧)
ஆங்கார வன்னியறை யரசழியப் பொருதிட்
டவருடைய வைமந்தரையு மறவச் சிறைவைத்து
வோங்கார வடிவான துண்மையதே யென்றிட்
டுருகுதொறு மோயாதே யறையுமேடா பறையை. ( )
இயமமென நியமமென விரட்டைமதி விட்டு
விதயபுண்ட ரீகமெனு மில்லதனுக் குள்ளே
யயனைமுத லமரரெலா மடிகள்பணிந் தேற்ற
வறிவுகிடை ராசரசென் றறையுமேடா பறையை. (௩)
ஊனைவடி வாகவுண ரும்மதியை விட்டு
வுண்மையுண ரும்மதியை யுள்ளுறவே நிறுத்தி
ஞானவடி வானவனே நானவனே யென்று
நாடோறு நாடோறு மறையுமேடா பறையை. (௪)
ஏதுமலா வறிவதனன் யான்மறையோ னென்றிட்
டெருதுபோலே யாகாதி கன்மதன்ம மெடுத்துப்
பேதமெனும் படுகுழியில் விழுந்துபல பிதற்றும்
பித்தினையு மறுக்கோமென் றறையுமேடா பறையை.

* சவடி இத்தேசத்தில் சவளியென வழங்குகின்றது.

எடுப்பதொன்று மிடுவதொன்று மன்றுகிடீர் பிரம, மேழைச்சன முமூன்றனுக்கு மாயத்தானம் போலே, கொடுப்பதொன்றுங் கொள்வதொன்று மன்றுகிடீர் பிரமங், கோதிலறி வானதென் றறையுமடா பறையை. (௯)

அறிவான வடிவுதனை யறியாமை மறைத்திட்
டகமனித னென்றிடுமவ் வவமானங் கழிய
நெறியான வறிவுதரு நின்மலனா ரருளா
லித்தசுத்த மானோமென் றறையுமேடா பறையை.()
வானாதி பூதமெல்லா மாயையாலே வளர்த்து
வடிவுதொறு மறிவாகி வளர்வுகுறை வின்றித்
தானேயா யுலகனைத்துந் தன்னிலே றில்லைத்
தான்சேரா னுலகமென்று சாற்றுமேடா பறையை.()
பொய்யாய மாயையினைப் புவனமுழு தாக்கிப்
புத்தியெனு மந்திரிதனோடுபுவி யாள
மெய்யாய வறிவுகிடீ ரரசாள்வ தென்று
வீதிதொறும் விளங்கிடவே யறையுமேடா பறையை.

புகழிலங்கு மறிவானும் பூமர்சோதி யருளாற், புவனங்கள் பதினாலும் பொய்யெனவே யுணர்ந்து, துகளின்மறைத் தமிழ்மாலைப் பத்தினையுந் தொடுத்துத், தோளின்மிகச் சாத்தினோமென் றறையு * மேடா பறையை. (௧௦)

சாற்றுபறை முற்றுப்பெற்றது.

---

* எடர்களென்பது - எடாவென பன்மையொருமை யாய் வந்தவழுவமைதி.

சிவமயம்.

௧௦௧-வது திருவுந்தியார்.

கலித்தாழிசை.

அஞ்ஞான காரிய மனைத்தையு மறவிட்டு
விஞ்ஞான மானேனென் றுந்தீபற
வெளியாகி நின்றேனென் றுந்தீபற. (௧)
முடியாத பிறவிகள் முடிந்திட மாயையைத்
துடியாம லறுத்தோமென் றுந்தீபற
துரிசற்று நின்றேனென் றுந்தீபற. (௨)
போதத்தை யுணராதே பொல்லாத மாயையாற்
பேதத்தை யுணர்ந்தோமென் றுந்தீபற
பேதமும் பிரமமென் றுந்தீபற. (௩)
முன்செய் தவத்திலே முயன்றவப் பெருமையாற்
பின்சாதி கழிந்தோமென் றுந்தீபற
பிரமமே யானேனென் றுந்தீபற. (௪)
அதுவேகா ணீதுவென்றென் றாரியனருள்செய்ய
விதுவது வாகுமென் றுந்தீபற
விலக்கணை புகுந்ததென் றுந்தீபற. (௫)
தொம்பதந் தனிலுள்ள துகளினை யறுத்தக்காற்
றம்பத மறிவேயென் றுந்தீபற
தாக்கற்று நின்றேனென் றுந்தீபற. (௬)
தற்பதந் தன்னிலுஞ் சபளத்தைக் கழித்தக்கா
னிற்பது போதமென் றுந்தீபற
நீக்கியொன் றில்லையென் றுந்தீபற. (௭)

அசிபதந் தனக்குள்ளே யவனேகா ணிவனென்ன
வசிவத்தொன் றுணேமென் றுந்தீபற
வொழிவற நிறைந்தெனென் றுந்தீபற. (அ)

பாக்கியத் தாலேநாம் பழமறை மொழிந்திட்ட
வாக்கியங் கேட்டோமென் றுந்தீபற
வரவுபோக் கற்றோமென் றுந்தீபற. (௯)

அக்கண மறிவாக வடியிணை தருவார்க்குத்
தெக்கணை காணேமென் றுந்தீபற
செய்வதொன் றில்லையென் றுந்தீபற. (௧௦)

* உந்தீ பறபெண்கா ளுந்தீபற
வுணர்வேநா மாணேமென் றுந்தீபற

திருவுந்தியார் முற்றுப்பெற்றது.

௧௦௨-வது அநுபவமாலை.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

பொங்கு ானல் புனலாய வண்ணமும்
போத மேபேத மாகி யதுபுரிந்
தெங்கு நாமறி வாகி யிருந்ததா
லீதென் றீதென் றனலாவ துண்டோ. (௧)

---

* உந்தீபறபெண்காளென்பது - ஒருமை பன்மையாய் வந்தவழுவமைதி.

சமய மாறுக்குஞ் சத்தா மொளியதாய்ச்
சாக்கி யாகி யிருந்த விடத்திலே
யமையு மாசை யவற்றிற் பிதற்றைவிட்
டாறி னுருக் கலைந்தலை தானுண்டோ. (உ)

அஞ்சு கோச வரணை யழித்திட்டு
வானந்த வறி வாகிய வாசையும்
வஞ்ச மாகு மதுவிட்டு வாழ்வார்க்கு
ம்மாய வாழ்வை மதிப்ப தினியுண்டோ. (௩)

கலவி யென்பதோர் கட்டை யறுத்துக்
காமன் வாழுங் கருக்குழித் தூர்த்தே
யலையிலா வுணர் வாயிட் டிருந்தா
லமரர் வாழ்பதி யிற்புக வுண்டோ. (௪)

காம கோபப் பெரும்புலி வாழுங்
கன்ம காண்ட மெனுங்காடு வெட்டி
யோமெ னும்பொரு டன்னை யுணர்ந்தே
யுண்மை யானோர்க் கொருகுறை யுண்டோ. (௫)

தோற்று மாயத் துவக்கை யறுத்துத்
தூய்ய போதச் சுகத்தினை யுண்டு
காற்றி லாவிடங் கண்டிட் டிருந்தாற்
கற்ப னையின் கருத்தழி யாதோ. (௬)

வான ழிந்து மகானு மழிந்துபின்
மாயை தானு மழிந்து வழக்கற
நான ழிந்துபின் னனது வானு
னு னென்பதோர் நாசந்தா னுண்டோ. (௭)

சுருதி யந்தமாஞ் சுத்த சுகத்தைச்
சோம்பை விட்டுச் செவியாரக் கேட்டு
மிருதி யாற்றெளி வாக வுணர்ந்தான்
மீண்டுபோ தென்னும் வேதனை யுண்டோ. (௮)

எரியின் முன்னவ நீத மதுபோ
லெல்லா மேகபோ கத்தி லுருக்கிச்
சரிவி லாதசச் சித்தா யிருந்தாற்
றுமியா மென்னுந் தங்குத லுண்டோ. (௯)

போக்கி னோடு வரவு மிறந்து
பூரண போதம தாகிப் பொலிந்து
வாக்கி னோடு மனமு மிறந்தால்
வாசகஞ் செய்ய லாவதொன் றுண்டோ. (௧௦)

அனுபவ மாலை யையி ரண்டையு
மத்தன் பூமனாற் சோதிதான் சாத்தி
யனு பவவழி மாள வுரைத்த
வொப்பி லாதார்க் கொருகுறை யுண்டோ. (௧௧)

அனுபவமாலை முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

கoக-வது அறிவு.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

போகாத வாயையைப் போக்கிட லாவதும்
புண்ணிய பாவம் புறத்திட லாவது
மாகா தழியா திருந்திட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திட னல்லவோ. (க)

என்னிலே யாவையுங் கண்டிட லாவதும்
யாவையு மென்னையுங் கண்டிட லாவது
மன்னியங் கண்டிலோ மென்றிட லாவது,
மறிவே வடிவா யிருந்திட னல்லவோ. (உ)

மோகாதி யெல்லா முறிந்திட லாவது
முற்றுமுற் கன்மங்க ளற்றிட லாவது
மாகா தழியா திருந்திட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திட னல்லவோ. (ங)

இந்தப் பிறப்பினின் றேறிட லாவது
மேகாந்த மாகி யிருந்திட லாவது
மந்தக் கரண மறுத்திட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திட னல்லவோ. (ச)

நற்செய் தவங்களு மற்றிட லாவது
நானெனு மாங்கார நச்சற லாவது
மற்சனை யெல்லா மறவிட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திட னல்லவோ. (ரு)

அறிவு முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

கഠசு-வது * தச்சராண்டு.

இரட்டைநூல் வேலீசெந்துறை.

என்னை யறியா வறியாமை போயிட
வேகமா யின்ப மெனக்கே யருள்செய்து
பின்ன மில்லாத பிரமநீ யென்றிடப்
பேச்சற்ற மெய்ப்பொரு ளானேமே யப்பா. (க)
கண்ட கருக்குழி மாளும் படிக்குக்
கருணையி னாற்கலந் தாண்டு கொண்டு
பண்டை வடிவது நீயானை யென்றிட்டுப்
பார்க்கப் பரமா யிருந்தோமே யப்பா. (உ)
கருதும் பொருளிவை யெல்லா மெல்லாங்
கானலி னீரென்று சொல்லிச் சொல்லி
யொருவ னுணர்த்த வுணர்ந்தங் குணர்ந்தவ்
வொப்பற்ற மெய்ப்பொரு ளானேமே யப்பா. (ங)
தப்பா மறைப்பொரு டன்னை முன்னைத்
தானே யெனக்குத் தலைவ னளித்திட
வொப்போத லில்லா வுணர்வோடு னைபின்
னென்றிய மெய்ப்பொரு ளானேமே யப்பா. (ச)
பேதப் பிணக்கற வெண்ணி யெண்ணிப்
பேராத துன்பப் பிறவி யறுத்திடும்
போதப் பொருளே யுணர்த்த வுணர்த்தப்
பொய்யிலா மெய்ப்பொரு ளானேமே யப்பா. (ரு)

---

* தச்சராண்டென்பதோர் கூட்டம்.

தேடுந் தனமுந் திடமாம் பிராணனுங்
  கூடு முடலுங் குருபர னுக்கென்று
பாடு மறையின் படிபரன் கைக்கொள்ள
  நீடும் பரமாகி நின்றோமே யப்பா. (௬)

தோற்று முலகமை யெல்லா மெல்லாந்
  தோற்று திருக்குஞ் சகமேவடி வென்னப்
பேற்று முறையுங் கடந்து நடந்த
  பிரமமே நாமா யிருந்தோமே யப்பா. (௭)

அத்தி கிரியிலு மன்ப ரறிவிலு
  மாதி யருளாளர் தாமா யிருக்கவே
யெத்திசைக் கேதெய்வ முண்டென்று சொல்லிடு
  மேழையர் தங்காக கொள்ளோமே யப்பா. (௮)

அண்ட மனைத்துமாய் நின்ற பரனாந்த
  மாகம வாக்கியந் தன்னை யுணராதே
பிண்ட மதனையே நானென்று பேசிடும்
  பேதையர் தங்காக கொள்ளோமே யப்பா. (௯)

கூடும் பரனுங் குருபரன் பாதமே
  நீடு மடியவர் நெஞ்சத்து னின்றிடத்
தேடுந் தனமுஞ் செகமுந்தான் மெய்யென்று
  நாடு மவர்காக கொள்ளோமே யப்பா. (௧0)

தச்சராஷ்டு முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

க௦௫-வது பாம்பாட்டு.

குறள்வெண்செந்துறை.

ஆதியு மந்தமு மேது மில்லா வறி
வானந்தத் தேவ ராணை யாணை
சோதியுட் சோதிநா மானோ மென்று
சுருதிகள் பாடநின் றாடாய் பாம்பே. (௧)

சுருதியுங் கருதிடாச் சுகமேகா ணீயென்று
சொல்லாதே சொன்னவ ராணை யாணை
கருதிய வுலகினிற் கற்பனைக ளெல்லாங்
காணலி னீரென்றே யாடாய் பாம்பே. (௨)

ஆங்கார மோகங்க டாமே கழிய
வடியிணை சூட்டினா ராணை யாணை
யோங்காரத் துட்பொரு ளாகி நின்ற
வுண்மைநா மானோமென் றாடாய் பாம்பே. (௩)

நாரிய ரென்னும் வலையிற் பட்டு
நானென தென்னு நகுவ றீர
வாரியன் வந்தடி வைத்த போதே
யானந்த மானோமென் றாடாய் பாம்பே. (௪)

மனமுத லான கரண மெல்லா
மாய வருள்செய்தா ராணையாணை
நனவிலுங் கனவிலுஞ் சுழுத்தி யிலு
நானேதா னானேனென் றாடாய் பாம்பே. (௫)

பேச்சு முறையும் பிறவு மறுத்தென்னைத்
தோய்ச்சு மொளியிலே தோய்ச்சாமெய் செய்தானே.

விதியாலே காடேறி விறகோடே போவேனைப்
புதியானொ ராண்பிள்ளை போகாய்வாரா யென்றான்.()

கரியாமுடம்போடே கடைகொள்ளப் போவேனைப், பெரியானொ ராண்பிள்ளை பிறவாதெல்லாஞ் சொன்னான். (கo)

வின்ளேன் வின்ளேனென்று வேண்டிற்றெல்லாஞ்சொல்லி, புள்ளே கொடுப்புக் குடம்பைக் கழித்தானே. (கக)

கருதி யிருக்கினுங் கண்ணுக்கெட் டாப்பையல்
சுருதி முடிவிலே தோன்றினா னென்செய்வேன்.(கஉ)

ஆரணந் தேடற் கரியா னொருபையல்
காரண நீயென்னக் காலாலே பாய்ந்தானே. (கங)

மருவ வடிவில்லான் மானமில் லாப்பைய
லொருவன் கிடீரென்னை யுள்ள மழித்தானே. (கச)

முன்னில்லைப் பின்னில்லை மூலமில் லாப்பைய, லென்னில்லைத் தன்னில்லை யென்றானொ னென்செய்வேன். (கரு)

சோதித்துப் பார்க்கிலேன் சுருதிக ளேற்றிலேன்
பேதிக்கப் போகாத பிரமநா மானேமே. (கசா)

இட்டிடத் தூண்கிலெ னேதேனுஞ் செய்கிலே
னெட்டொன்று மில்லாத வுணர்வுநா மானேமே. ()

ஓட்டிலே பிச்சையேற் றுண்பா னொருபையல்
வீட்டிலுங் கொண்டுபோய் வெளியிலே விட்டானே.
பண்டில்லை மேலில்லைப் பாரீரிப் பையலார்
பெண்டிரோ டென்றும் பிரியா வுணர்வென்னே. (௧௯)
கண்டதுங் கேட்டதுங் காணாத போதிலு
முண்டதுங் கொண்டது முனக்குண்டோ வென்றானே.
பொறியுற் றிருக்கிலென் புலனைச் செயிக்கிலெ
னறிவைப் பிரியாத வானந்த மல்லலேறே. (௨௧)
நெஞ்சிலே நெஞ்சிலே நிற்பா னொருபைய
லஞ்ச மறுத்தறி வாக்கினா னென்செய்வேன். (௨௨)
கருவை யிறுக்கிலேன் கழலிணை சூட்டிலே
னுருவை யில்லாப்பைய லுறக்க றவிர்த்தானே. (௨௩)
தன்னை யிகந்து தனியே யிருப்பானை
யென்னெனச் சென்றுநா னென்னை யிகந்தேனே. ()
நாட்டார்தா மென்செய்வார் நமனார்தா மென்செய்வார்
வீட்டார்தா மென்செய்வார் வீணே திரிவாரை. (௨௫)
அஞ்சுவ தில்லை யடங்கு வதுமில்லைத்
தஞ்சமில் லாப்பைய ரொன்றொன்றி யானானே. (௨௬)
உள்ளத்தி லுள்ளே யுதிப்பா னொரு * பையல்
வள்ளலைக் கண்டுநான் வரவுபோக் கற்றேனே. (௨௭)
ஏகமில் லாப்பைய னென்னையுந் தானாகப்
போத வுணர்த்திப் புகலு மறுத்தானே. (௨௮)

* பையல்-சிறுவன்.

காமே கலமாகக் கண்டிட மிரந்துண்டு
பரமே பரமாகப் பற்றறப் பெற்றேமே. (உகூ)

அடியின்றி முடிவின்றி நடுவு மின்றி
யாகாசந் தானின்றி யங்கு னேயாய்
வடிவின்றி நின்றதோர் வடிவு தன்னை
மறைகளெல் லோதேடி மயங்கு கின்னும். (௩௰)

நையாண்டி முற்றுப்பெற்றது.

கoஎ-வது மனம்.

இரட்டைதூறள் வெண்செந்துறை.

சோராய் மனமேநீ சிற்பரத்தோடே நஞ்சிவனே,
யோராமையல்ல துணர்விற் பிறிதொன்றுங் கண்டி
லேனே. (க)

சொல்லாய் மனமேநீ சொல்லா திருப்பதென்
சொல்லற்றேறு, வெல்லாம் பிரமமாய் நின்றபினே
தென்று சொல்லுவேன். (உ)

சுற்ற னினைத்தல் கருதுதல் செய்யாய் மனமேநீ
சுற்று மகத்துஞ் சுகங்கா ணினிப்பல சொல்லியென்.
பண்டுபோ லன்றிப் பதைப்பற்றிருந்தாய் மனமேநீ
கண்டதனைத்து மறிவாகக் காணுதே கண்டோநீ. (ஈ)

ஐயோ மனமேநீ யாராயமாட்டா திருப்பதென்
பொய்யோ முடிந்தது பூரணபோதமே யாறேமே. ()

என்னே மனமேநீ யேவிற்றுச்செய்யா திருப்பதென்
முன்னே கருமத்தின் மூலவவிச்சை முடிந்ததே தா. (சா)

கோத்தாம வித்தையின் கொத்தக் குலையாய்
மனமேநீ, பார்த்தா லனைத்தும் பழுதையிற் பாம்பாய்
முடிந்ததே. (எ)

அன்னையை முன்ன மறிவாலறப்பறித் தாட்
டினே, னென்னையு பின்னையிலாமை நிலையிட்டாலென்
செய்வேன். (அ)

கரண மனைத்தையுங் கையொக்கப்பாராய் மன
மேநீ, புரணமே யெங்கும் புலனுக்குப் போக்கிடங்
கண்டிலேனே. (கூ)

போகாய் மனமேநீ போகாதிருப்பதென் போக்
கற்றே, வாகா விவர்சொல்லும் வார்த்தையே யெங்
குமறிவுன்றே. (க0)

கலைச ளனைத்தையுங் கற்கிலைகண்டாய் மனமேநீ,
யுலைநீர்போல் வெந்துனக் குள்ளேந டாவொளி
யானேனே. (கக)

மன முற்றுப்பெற்றது.

மாங்கூடிடுக்கிட மாசாகந் தீண்டிற்றென்
றேங்கா விறந்தானென் றிம்பிலடி
யெல்லா மிப்படியேயென் றிம்பிலடி. (எ)

ஆரியன் வந்திங் கடிதலை வைத்தபின்
பூரண மானதென் றிம்பிலடி
போக்குவர வில்லையென் றிம்பிலடி. (அ)

பன்னு மறையின் படியே பரனைத்
தன்னை யுணர்ந்தோமென் றிம்பிலடி
தத்துவந் தானேயென் றிம்பிலடி. (கூ)

இம்பில் முற்றுப்பெற்றது.

ககo-வது பந்து.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

ஒன்றாகி நின்றபே ருணர்வே யுணர்ந்திட்
டோமென்னுங் கரத்திற் பந்தாடா நின்றேன்
பின்றாதே யென்னோடே பிழைப்பாயோ பந்தே
பேய்த்தேரி னீருண்ணப் போவாயோ பந்தே. (க)

பத்தியே வளர்கோலப் பட்டினை யுடுத்துப்
பழுவினை சரிதையாற் பந்தாடா நின்றேன்
முத்தியே வடிவாகி நிற்பாயோ பந்தே
முட்பூவிற் றேனுண்ண முயல்வாயோ பந்தே. (உ)

வாகாதி தொங்கலை வாவலித் துடுத்து
மதனன்றன் வழிமாறப் பந்தாடா நின்றேன்
போகாதி யனைத்தையு மொழிவாயோ பந்தே
புரியி லாவாகிப் போவாயோ பந்தே. (௩)

சுருதிகன் முலைமாதர் கோழிமா ராகச்
சொல்லொணு நிலத்திலே பந்தாடா நின்றேன்
திருகின்மை யாலறி வாவாயோ பந்தே
தெளிவின்மை யாற்பிறந் திறப்பாயோ பந்தே. (௪)

உலகங்கள் பதினு லு மொருகாலா லடக்கி
யுணர்வேமுக் காலாகிப் பந்தாடா நின்றே
னலகில்லா வறிவுரு வாவாயோ பந்தே
யங்குமிங் கும்மாகி யலைவாயோ பந்தே. (௫)

தேசிக ஞரடி சென்னிமேல் வைத்துத்
தேச காலங்கெடப் பந்தாடா நின்றேன்
வாசியில் லாவறி வாவாயோ பந்தே
மாயா மயமாகிப் போவாயோ பந்தே. (௬)

ஆறு முகமு மடையப் புதைத்திட்
டறிவே முகமாகிப் பந்தாடா நின்றேன்
வீறும் வெறுப்பு மறுவாயோ பந்தே
விதியா ரேவற்றொழில் செய்வாயோ பந்தே. (௭)

குணக்குங் குடக்கொடு தெற்கும் வடக்குங்
கோணங் களுமாகிப் பந்தாடா நின்றே
னணுக்கவொண் ணுவறி வாவாயோ பந்தே
யங்குமிங் கும்மா யலைவாயோ பந்தே. (௮)

கோசமென் னுங்கழற் கற்றைக் குலையக்
குருபரன் ருள்சூடிப் பந்தாடா நின்றேன்
பாச மறுந்தறி வாவாயோ பந்தே
பார்க்கி லில்லாப்பவ மாவாயோ பந்தே. (கூ)

எல்லாம் பிரமமே யென்று மொழியாலே
யானே யானுகப் பந்தாடா நின்றே
னில்லாத வாழ்வை நினைவாயோ பந்தே
நித்த சுத்தமுத்த மாவாயோ பந்தே. (க0)

பந்து முற்றுப்பெற்றது.

நூற்றிப்பதிஞேன்றுவது
ஞானகாண்டம்-கன்மகாண்டம்.

கலிவிருத்தம்.

அந்தண னாகிவந்தா றங்கமறை யோதி
மந்தணங்கள் பேசி மடவாளை மணஞ்செய்து
செந்தழ லில்விட்டுத் தேவரோ டிருக்கின்ற
நந்தறி வாருண்டோ ஞானகாண் டத்தில், (க)

அருக்கனார் கனங்கடோறு மநேகரா யிருந்தாற்போ
லொருத்தனை யுணராமை யாலுல கேழுமாய்ப்
பொருத்தற வுடல்கடோறும்புரைவறப்புகுந்துநின்ற
கருத்தனை யறிவாருண்டோ கன்மகாண் டத்தில். (உ)

தேடிய பொருள்கொண்டு தேவாரம் பலசெய்து
கூடிய செல்வத்தைக் குறைவற விருந்துண்டு
நீடிய வுலகங்க ளனைத்தினு நெடுங்கால
நாடிட விருப்பாருண்டோ ஞானகாண் டத்தில். (௩)

அளவறுத் துலகத்தை யநித்தியமென் றறிந்தபி
னிளமை கெடுவதன்மு னியமநிய மஞ்செய்து
தளவற வானந்த வனுபோக வடிவினைக்
களவறக் கண்டாருண்டோ கன்மகாண் டத்தில். (௪)

அரசரா யவனிதன்னி லடிதொழ வரசாண்
டுரைசெய வுலகினி லொப்பாருண் டோவென்னப்
பெருசறிவ ராகிப் பிறந்துள்ள பெருமையு
நரர்சுரர் பசுவுமுண்டோ ஞானகாண் டத்தில். (௫)

பெரியதே சுகமென வருமறை பேசிட
வரியதோ ரனுபவ மகத்திலே யுதித்தபின்
மருவிய பிறவியு மாயையு மாய்வுறக்
கருவினைக் கழித்தாருண்டோ கன்மகாண் டத்தில் ()

வாடாத மலர்சாந்து மதிமுக மடந்தையர்
தேடாத வடிசிலுஞ் சென்றிடச் சேவிப்ப
வீடாசா மரம்வீச வெண்கொற்றக் குடையிட
நாடாளப் பிறந்தாருண்டோ ஞானகாண் டத்தில். ()

கோணாத மனத்தராய்க் குருபர னருளாலே
நாணாத நான்மறைத் தலைபினை நிலைகண்டு
பூணாதே யுலகினைப் புரைவறப் புகுந்திட்டுக்
காணாது கண்டாருண்டோ கன்மகாண் டத்தில். (௮)

வானினு மண்ணினு மற்றுள வுலகினுந்
தேனினு மினியபோ கங்களைத் தெரிந்துண்டு
மேனில நிலையென்றும் விதிவேதத் துளதென்று
நானென்று மிருப்பாருண்டோ ஞானகாண் டத்தில்.

செய்தவப் பயனெல்லாஞ் சிறிதென்று சிலதள்ளி
மொய்தவத் திறமே முத்திக்கே முயன்றிட்டு
மெய்தவத் தினைக்கண்டு வேதாந்தத் திருப்பார்கள்
கைதவ மல்லா துண்டோ கன்மகாண் டத்தில். (க0)

கொள்ளையா குதியினை யமரர்க்குக் கொடுக்கைக்கே
வெள்ளளித் தெசமாறு ரெட்டுப் பெயரோடே
சன்னென வன்னெனச் சாற்றிய சடங்கிலே
நன்னென வல்லாருண்டோ ஞானகாண் டத்தில்.(கக)

ஆரணத் துதிசெய்யு மறிவினை யகமென்று
பூரண மாகியைம் புலன்களும் புறக்கிட்டு
மாரண முமற்றைப் பிறவியு மறுத்திடுங்
காரணங் கண்டாருண்டோ கன்மகாண் டத்தில். ()

ஞானகாண்டங் கன்மகாண்ட முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

கக௨-வது பாங்கிக்குரைத்தல்.

குறள்வெண்செந்துறை.

மானே பட்டது சற்றே மானே பட்டது சற்றே
மானிற் பெரியதோ ராண்பிள்ளை வந்து
தானே நானென்று போனா னவன்
றன்னையுங் கண்டிலே னென்னையுங் காணேன். (க)

பெண்ணே பட்டதுசற்றேபெண்ணேபட்டதுசற்றே
பெண்ணம் பெரியதோ ராண்பிள்ளை வந்து
கண்ணே கண்ணென்று போனா னந்தக்
கண்ணையுங் கண்டிலே னென்னையுங் காணேன். (உ)

பாங்கிக்குரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

கக௩-வது தச்சாண்டி.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

உன்ற னிடத்திலு மூரா ரிடத்திலு
முலகம் பதினாலு முள்ள வொருபொரு
டன்றனை யீதென்று காட்டித் தந்தார்க்குச்
சமைத்துக் கழலிட்ட தச்சாண்டி யன்றோ. (க)

ஒப்பாரி தன்னு லுயிரே பிரமமென்
 றோதியே போகாமே யோர்மாத் திரைக்குள்ளே
தப்பாமே யிங்ங னிருவென் றிருத்தச்
 சமைத்துக் கழுவிட்ட தச்சாண்டி யன்றோ. (உ)

தச்சாண்டி முற்றுப்பெற்றது.

ககச-வது அப்பா.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

ஆத்ம சுருபமே மெய்த்தெய்வ மென்னு
 மாரணம் பொய்யோ வநுபூதி யில்லையோ
பார்ப்பற நீர்பனை முட்டைக் குருப்போற்
 பாஷாணம் விட்டும்மைப் பார்த்தாலோ வப்பா.()

கொள்ளைக் * கிராந்தங் குதட்டிப் பிறகுநீர்
 கோதிலா ஞானமுங் கூறியே நாணுதே
மெள்ள விருந்து சிவவேடங் கொண்டு
 விழிசிம் பிளிக்கை தவிர்ந்தாலோ வப்பா. (உ)

அப்பா முற்றுப்பெற்றது.

---

* கிராந்தம்-கிரியைமுடிவு.

சிவமயம்.

கக௫-வது குணலை.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

தேவாரஞ் செய்கின்ற திண்டாட்ட மெல்லாநாந்
தீரவே தீர்ந்தோமென் றிடுகுணலை
செயலெங்கு மான திறம்பாடிப் பாடித்
தெளிவெங்கு மானதென் றிடுகுணலை
நாவார வோதிய நாமமே தங்களு
நமக்கினி யமையுமென் றிடுகுணலை
நம்மில்வே றில்லையெனுந் தன்மை யதும்போக
நாமேநா மானோமென் றிடுகுணலை. (க)

வேறு.

உடம்புட னுறவில்லை யுணர்வே யுறவென்று
முணர் வொழிந் தில்லையென் றிடுகுணலை
யோர்வி னுணர்வேயென் றிடுகுணலை
கடம்படு மென்னுங் கதற்றுக் கழிந்தது
கலங்காது காணென் றிடுகுணலை
கதற்று மொழிந்ததென் றிடுகுணலை. (உ)

ஆசார மெல்லா மடையவிட் டங்கநா
மாறேநா மாறேமென் றிடுகுணலை
யருமறை யறியாதென் றிடுகுணலை
யாசார மானவை முழுது மறவிட்டே
யானந்த மாறேமென் றிடுகுணலை
யறிவு வடிவேயென் றிடுகுணலை. (ங)

துணலை முற்றுப்பெற்றது.

கககூ-வது பிடாரன்.

தூங்ஙவெள்ளசெந்துறை.

நாதச்சிலுகாக்கு நச்சரவாட்டும் பிடாரரையெல்லாம், போதச்சம்மட்டியாலே போனபோனிடமெல்லாம் போகடிப்பேன். (க)

வாக்கையடக்குவிப்பேன் மனமோடாமைமைச் சுத்திரிப்பே, னீக்கொன்றிலோடவுமொட்டே னின்மலமாக்கும்பிடாரனுனே. (உ)

அன்றுமென்றல்லல்கள் பேசியடங்கியிராதாரையெல்லா, மொன்றாக மெய்யுணர்வாலேயொக்கவிருத்தியொருக்குவேனே. (ங)

பிடாரன் முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

ககஎ-வது அம்பட்டன்.

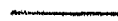
இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

பதைக்கவே தனைசெய்யு மலமூலப் பெரும்புண்ணைப்
   பார்வையா மயிலாலே யறுத்துன் றசையா
முதித்தவூ னினையுணர் வனவே கோலதுவா
   யுண்மையிற் றெகித்திட்ட வம்பட்டன் சீயா. (க)

உலகொடு பொருண்மைந்த ரெனுமுள்ளத்தொடுவை
   யோர்வாலே சீறியங் கொழித்துண்மை யுணரா
வஞ்பேதப் பெருவன்மக் கிரந்தியை யறிவா
   காரத்திற் கரைத்திட்ட வம்பட்டன் சீயா. (உ)

சங்கற்ப விகற்பமாங் தசையது படர்ந்து
   தன்மையாம் விழிமுடிச் சடமாகி யுதித்த
வங்கத்தை யசமென்னும் படலத்தை யுரித்து
   வறிவா விழிப்பித்த வம்பட்டன் * சீயா. (௩)

அம்பட்டன் முற்றுப்பெற்றது.

* சீயன்-பெரியோன்.

சிவமயம்.

ககஅ-வது வண்ணன்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கறையுறு முளத்தூசிற் காமாதி முழுதுங்
 கமையென்னும் பெருங்கல்லிற் கசிசறப் புடைத்து
வறையுறு மலமா மதியுவர் பிடித்து
 வைம்பூதத் தொடக்கென்று மறவாவி வைத்து
வுறைதரு பெருமாயை யொதுக்கற வொலித்து
 வொழிவற வொளிர்போதப் பிரமமே யாக
மறைமுறை கழுவிய வண்ணத்த னடியேன்
 வாசாம கோசர வண்ணத்த னடியேன். (க)

தேசுறு முளத்தூசிற் றிகழ்மையன் முழுதுஞ்
 சிதையவே யெடுத்தடித் தலம்பியங் கதனை
யாசறு சமதம மதியுவர் பிடித்து
 வகிலத்தோ டணைவொன்று மறவாவி வைத்துப்
பேசறு பெருமாயை பிறழ்வற வொலித்துப்
 பிறிதற வொளிர்போதப் பிரமமே யாக
மாசறக் கழுவிய வண்ணத்த னடியேன்
 வாசாம கோசர வண்ணத்த னடியேன். (உ)

அழுக்குறு முளத்தூசி லாகுமுக் குணமீ
 டணைமுழு தறப்புடைத் தலம்பியங் கதனை
யிழுக்கறும் விமலமா மதியுவர் பிடித்து
 யானென தென்முழு தறவாவி வைத்து

புழுக்கூடி னுளமாயை புரையற வொலித்துப்
புரணபூ ரணப்போதப் பிரமமே யாக
வழுக்கறக் கழுவிய வண்ணத்த னடியேன்
வாசாம கோசர வண்ணத்த னடியேன். (௩)

வண்ணன் முற்றுப்பெற்றது.

௧௧௯-வது முதலியார்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

சட்டனென்று தலைப பறித்திடுஞ் சழக்கறுத்த முதலியார்-சாந்தமாகவே வாய்ந்த பாவனைத் தலைநி லென்ற முதலியார், கட்டறுத்தெனைக் கழலிணைதந்து கண்ணளித்த முதலியார்-காரிருளிலிரவிபோலுள்ளே கலந்துநின்ற முதலியார். (௧)

சூறைகொள்ளும் புலன்களைந்தையுந் துணிய வெட்டு முதலியார்-சுருதிசொன்னசுகவடிவாகத் துணி வுதந்த முதலியார், பாறைநெஞ்சு பதஞ்செய்யும்படி. பார்த்தருளிய முதலியார்-பத்தரெப்பினில் வைப்ப தாகிய பரிசுடைய முதலியார். (௨)

அப்புலனுமவ்வுடலுமோர்வற மொழிதந்த முத லியா-ரடியிணைதலை மிசையினில்வைத் தாண்டுகொண் டமுதலியார், செப்பரிய சிவவடிவாகத் தெளிவுதந்த முதலியார்-சிந்தையோடு மனமொன்றும்படி திருத்தி யாண்ட முதலியார். (௩)

முதலியார் முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

கஉ0-வது தவமுந் தவமுடிந்ததும்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

சங்கரனுகி யிமையோர் தவம்பண்ணிச் சாரச் சடை கட்டவுந்-தன்கழ றன்னிற் பணியா ருயிரெல் லாந் தானே தலை கட்டவுங், கங்குல்பகலென் றடியார் கள் வேறென்றுங் காணுமேகண் கட்டவுங்-கட்டுவீ டற்றகண் காட்டினன் வீரக் கழல் கட்டிக் காட்டி னனே. (க)

பண்டை வினையாற் பணியாதவர் தம்மைப்பாசத் தளை கட்டவும்-பணிந்தேத்தி நிற்கு மடியாரை விண் ணோர் பணியப்பட்டங் கட்டவுங், கண்டு களித்தவர் பண்டு தாங்கத்திக் கதற்றுங் கலை கட்டவுங்-கண்ணு கிய தன்னைக் காட்டினன் வீரக் கழல்கட்டிக் காட்டி னனே. (உ)

வருபிறவிக்கு மருந்தென்ற றடியாரை மாலயன் கால் கட்டவு-மனக் கணக்கிட்டு வழக்குற்றறைகின்ற வாதியர்வாய் கட்டவுங், கருதலர் செம்பொற் கதிர் மேனி யின்றன்மை காணுமேகண் கட்டவுங்-காணுது காட்டிய தம்பிரான் வீரக்கழல்கட்டிக் காட்டினனே.

தவமுந்தவமுடிந்ததும் முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

௧௨௧-வது ஆண்டார்.

குறள் வெண்டாழிசை.

முன்னாண்ட வல்வினை பின்னாண்டு வாராமே
மோக்கிச மாகவே சாக்கிநானுக்கிய, வென்னாண்டா
ரென்பேனே வென்னாண்டரென்பேனே. (௧)

மூண்ட வல்வினை மாண்டுநான் வெறுமுந்தனைக
வேசித்த னுக்கிய, வாண்டாரே யென்பேனே வாண்
டரே யென்பேனே. (௨)

பூண்டமாமும்மல மாண்டுபின் னன்வெறும் பூர
ணமாகவே பொற்கழல் சூட்டிடு, வாண்டாரே யென்
பேனே வாண்டரே யென்பேனே. (௩)

ஆண்டார் முற்றுப்பெற்றது.

௧௨௨-வது தச்சன்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடிஆசிரியவிருத்தம்.

அறுகம்பு னுனிப்பனியின்ற னளவில்பல் யோ
னியினூடே, பெறுதாயுதரக் குகைபாய்ச்சிப் பிறழ்ங்
கியின் மீதுவளர்த்து, மறுகாலவ் வியோனியினூடே
வளர்காயம தாயிடும் வண்ண, மறியாம வியந்திரம்
வைத்த வாசாரியை யாரறிவாரே. (௧)

கால்வைத்திரு கையதுமூட்டிக் கழியென்பு நரம்பொடிசைத்து, சாலக்குரு திப்புன லூடே தசையாமதி டன்னையமைத்துத், தோலைக்கொடு மேலதன் மேவித் தூளோதூப வியந்திரகூடஞ், சாலப்பொறிவைச் சதியக்குந் தச்சன்றனை யாரறிவாரே. (உ)

பொய்யுற்றுடல் போலொருபாவை பொறியுற்றுளபோலநடித்துச், செய்யுற்றிகமோடியரத்திற்சென்றேயுழ லத்திரிவித்துக், கைவிட்ட வியந்திரமாகக் கண்வைத்தவை கண்ணில்விழுங்குந், தெய்வத்திகழ் தச்சனவன்றன் செம்பொற்கழல் சூடவல்லீரே. (௩)

தச்சன் முற்றுப்பெற்றது.

௧௨௩-வது பாம்பாட்டி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

விரகற்ற குடத்திலே பாம்படைப்போம்
வேதாந்த வெளியிலே விட்டாட்டுவோங்
கரணங்கள் பிடித்தங்கே பிரையிடுவோங்
காலங் கழியவே தப்பிடுவோம்
பரவிய மும்மல மாயையென்னும்
பாம்புதான் சீறிக் கடித்தபோது
வுரையற்ற மந்திரங் கொண்டுமீட்போ
முள்ளுளார் வாழுகின் றாடாய்பாம்பே. (௧)

சித்திர முத்தி தருமென்றெண்ணிச்
 சிந்தித்து நாளுந் திகைத்திராதே
பத்திர நிற்கவுறை குத்துமோதான்
 பார்த்தானைப் பார்த்துநின் றாடாய்பாம்பே.

ஓங்காரத் துட்புகுந் துச்சியேறி
 யொன்பது துவாரத்தி னூட்புகுந்து
தூங்காமை தூங்கிநின் றாடாய்பாம்பே
 தொந்தங் கடந்தோமென் றாடாய்பாம்பே. ()

ஆரூரு மிங்கேயம் பலமுமிங்கே
 யாடரவக் கிண்கிணிக் காலுமிங்கே
பேரூரு மிடபவா கனமுமிங்கே
 பிறப்பிறப் பற்றிடக் தானுமிங்கே
சீராருஞ் சிவஞான போதந்தன்னைத்
 தெளிந்து தெளிந்துநின் றாடாய்பாம்பே. (௪)

பாம்பாட்டி முற்றுப்பெற்றது.

---

௧௨௪ - வது நிலம்.

குறள்வெண்செந்துறை.

வேறுகூறொன் றுமிலாதநிலம் வேதாந்த மெய்ப் பொருளானநில, மாறியறிந் தாறியுநிலமங்ஙனேயாகி யிருந்தநிலம். (௧)

எல்லாவழக்குங்கடந்த நிலமேகமேயாகி யிருந்த நிலம்,பொல்லாங்குதன்னிற்புகுதாநிலம் பூரணபோத மாய் நின்றநிலம். (உ)

கல்விக்கடலைக் கடந்தநிலங் கற்பனை யெல்லாந் தவிர்ந்தநிலஞ், சொல்லற்ற சோதியாய் நின்றநிலஞ் சோகமோகாதி துறந்தநிலம். (௩)

அறிவே வடிவாயிருந்த நில மாற்றனுடையார மர்ந்தநிலம், பிறிவே துமின்றியிருந்தநிலம் பிரமப்பெருவெளியானநிலம். (௪)

சித்தஞ்சிவமாயிருந்தநிலஞ் செய்வனவொன்று டன்கூடாநில, முத்தனுமுத்தியுமானநில முக்குண மெல்லாமுடிந்தநிலம். (௫)

நில முற்றுப்பெற்றது.

கஉ௫-வது தட்டான்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

பந்தமாம் பணிசெய்யுந் தட்டா னென்றும்
பலதார் பதக்கஞ் செய்யுந் தட்டான்
முந்து நாணவனை பண்ணுந் தட்டான்
முற்பவ மெல்லா முடிவுசெய்யுந் தட்டான். (௧)

இருவினைத் தளைசெய்யுந் தட்டா னெனைத்
தளப்பமு நன்றாய்ப் பண்ணுந் தட்டான்
சரியுடற் சரிசெய்யுந் தட்டான் றெருந்தச்
சங்கிலி பண்ணும்வீ ரத்தட்டானே. (௨)

ஐயஞ் சாவடங் கோக்குந் தட்டா
னைசையணி கட்டுவடம் பண்ணுந் தட்டான்
மெய்யுள்ளக் குழைசெய்யுந் தட்டான் ஞான
மெய்க்குழை செய்யும்வீ ரத்தட்டானே. (௩)

அறுதொழி லாழிசெய் தட்டா னென்று
மருமறைச் சிலம்பு செய்யுந் தட்டா
னாறுமுயி ருடல்கோத் தங்கு லகே
மூடன் செய்யும் வீரத் தட்டானே. (௪)

மையுற்ற பவபா சக்கு ழைசெய்
வயிர வீடது பண்ணுந் தட்டான்
செய்யுற்ற தொழிறனைய் முழுதுஞ்
சிவப்பிர காசமொன்றுந் தட்டானே. (௫)

தட்டான் முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

நூற்றிருபத்தாறாவது
ஏவலிலாக்காரணத்திகழ்ச்சி.

இரட்டைநூல் வெள்ளசெந்துறை.

சாத்துந் தனிமாலை தானானே ஞகிலலோ
  தம்பிரா னுக்குகெற்றித் தாரானே ஞகிலலோ
வேத்து மடியார் திரளானே ஞகிலலோ
  வெம்பிராற் கேதேனு மொன்றானே ஞகிலலோ.

பூங்கோயில் செய்கைக்குப் பூவானே ஞகிலலோ
  பூவோடே யேறிய நாரானே ஞகிலலோ
பாங்கா மடியார்க்குப் பாங்கானே ஞகிலலோ
  பரமன் றிருப்பணிக் காளானே ஞகிலலோ. (உ)

இட்ட திரிமுண்டந் தானானே ஞகிலலோ
  விலங்குந் திருச்செவிப் பூணானே ஞகிலலோ
கட்டிய வீரக் கழலானே ஞகிலலோ
  கழலுக் கிசைந்தசெய் காலானே ஞகிலலோ. ()

உருகு மடியா ருளமானே ஞகிலலோ
  வுவந்துவந் தேத்து முறையானே ஞகிலலோ
பெருகிச் சொரியுங்கண் ணீரானே ஞகிலலோ
  பெருமா னுக்குநானும் பித்தானே ஞகிலலோ.

கலையறப் பார்த்தருட் கண்ணானே ஞகிலலோ
கண்ணிற் கருணைக் கடலானே ஞகிலலோ
தலைபிறந்த செய்ய தாளானே ஞகிலலோ
தாடந்த தம்பிரான் குருவானே ஞகிலலோ. (௫)

ஏவலிலாக்காரணத்திகழ்ச்சி முற்றுப்பெற்றது.

கஉஎ-வது அம்மானை.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

மாயைக்கு வடிவு கொடுப்பர்கா ணம்மானை
மாயையா லுலகு வளப்பர்கா ணம்மானை
யாயி லறிவா யிருப்பர்கா ணம்மானை
யாயாத போதுலக மாவர்கா ணம்மானை. (௧)

பார்க்கி லுலகம் பழுதைகா ணம்மானை
பாராத போது பழுதைபாம் பம்மானை
யார்க்கு மரிய வரிதுகா ணம்மானை
யற்ற திறையடிகண் மற்றிலா வம்மானை. (௨)

ஊனொனுந் தூணி லுதிப்பர்கா ணம்மானை
யோரா ருடலைப் பிளப்பர்கா ணம்மானை
யானென தென்னவொண்ணு வின்பங்கா ணம்மானை
யின்ப துன்பமற் றிருப்பர்கா ணம்மானை. (௩)

பத்திக் கடலி லமிழ்ந்தங்கா ணம்மானை
பார்க்கில் பரஞ்சோதி யாவர்கா ணம்மானை
யெத்திக்கு மெப்போது நிற்பர்கா ணம்மானை
யீதிலாப் போதமா வர்கா ணம்மானை. (௪)

உண்டபா னங்க ளுயிரள வம்மானை
யோரின் மனத்தே சுகதுக்க மம்மானை
கண்ட நரைமரணங் காயத்தே யம்மானை
காண்பா னுக் காறான மில்லைகா ணம்மானை. (௫)

ஆறுபா வங்களு மில்லைகா ணம்மானை
யாறுகோ * தானு மப்படியே யம்மானை
பேறு மிழவுமில்லாப் பேரின்ப மம்மானை
பேதா பேதமில்லாப் பிரமங்கா ணம்மானை. (௬)

அம்மானை முற்றுப்பெற்றது.

௧௨௮-வது காளம்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

அன்னிய மில்லையென் றூதேடா காள
மானந்த மானேமென் றூதேடா காளந்
துன்று கடரேயென் றூதேடா காளஞ்
சோதியுட் சோதியென் றூதேடா காளம். (௧)

---

* கோதுகாமாதி-கோடியென்றும்பாடம்.

பிறவி கழிந்ததென் றூதேடா காளம்
பேதைமை தீர்ந்ததென் றூதேடா காளம்
அறிவே வடிவென் றூதேடா காள
மறியாமை போனதென் றூதேடா காளம். (௨)

கோசங் குலைந்ததென் றூதேடா காளங்
கூரறி வானதென் றூதேடா காளம்
பாசம் பறிந்ததென் றூதேடா காளம்
பரமே பரமமென் றூதேடா காளம். (௩)

பற்றற்று நின்றோமென் றூதேடா காளம்
பார்ப்பறப் பார்த்தோமென் றூதேடா காள
முற்ற வுணர்வேயென் றூதேடா காள
முள்ளொளி யானோமென் றூதேடா காளம். (௪)

உள்ளது போதமென் றூதேடா காள
முலகமோக் காளமென் றூதேடா காளம்
வெள்ள வெளியிதென் றூதேடா காளம்
வேதஞ் சொன்னவண்ண மூதேடா காளம். (௫)

ஊனே மறிவதென் றூதேடா காள
முணர்வே பிரமமென் றூதேடா காள
நானே யனேமென் றூதேடா காள
நானுவ தில்லையென் றூதேடா காளம். (௬)

உண்மை வடிவேயென் றூதேடா காள
முட்புறம் பில்லையென் றூதேடா காளந்
திண்மை யறிவேயென் றூதேடா காளந்
திசைதிசை தோறுநின் றூதேடா காளம். (௭)

சாதி கழிந்ததென் றூதேடா காளஞ்
சங்கை தவிர்ந்ததென் றூதேடா காளஞ்
சோதி சுகமேயென் றூதேடா காளஞ்
சொல்லவொண் ணாததென் றூதேடா காளம். (அ)

காள முற்றுப்பெற்றது.

௧௨௯-வது ஆவாள்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

உள்ளா னொருவன்கா ணவாளே யுனையலதொன்
றுமில்லை யாவாளே, விள்ளா னொருக்காலு மாவாளே
வேண்டுந்தே வைகொள்வா னவாளே. (க)

பண்டே யெனக்கடை யாவாளே பற்றித்தென்
னலேகா ணவாளே, கண்டே மதிகெட்டே னவாளே
கண்டுகூடக் கைவிட்டே னவாளே. (உ)

தேடுமவ னேனேகா ணவாளே தேடப்படு மவ
ரல்ல ராவாளே, வீடுமவர் தாமேகா ணவாளேவேண்
டுந்தே வைமீட்பராவாளே. (௩)

காரியஞ் செய்யார்கா ணவாளே கண்ணாலே
கழிப்பர்கா ணவாளே, நேரியர் கூரிய ராவாளே நிற்
பரெங் கும்போகா ராவாளே. (ச)

வாயுங் கையுமில்லை யாவாளே வாவென் றழைக்
கவல்ல ராவாளே, யெய்வு மோய்வுந்தரா ராவாளே
யெப்போதும் வாய்தாரி யாவாளே. (௫)

பேதித் திடத்திலு மாவாளே பேரா திருப்பர்கா
ணுவாளே, யோதிக் குடிகெட்டோ மாவாளே யுனையு
மெனை யுங்கை விட்டா ராவாளே. (௬)

வஞ்சனை செய்வார்கா ணுவாளே வாக்கு மனம
ழிப்பா ராவாளே, நெஞ்சு கலங்கினு மாவாளே நேதி
யென்று நிற்ப ராவாளே. (௭)

ஓராத போதுளா ராவாளே யோரி லொளிப்
பர்கா ணுவாளே, * யோராத நீயவராவாளே யெல்லா
மறிவுகா ணுவாளே. (௮)

ஆவாள் முற்றுப்பெற்றது.

* ஏராகாதவென்பது-ஏராதவென விகாரமாயிற்று.

சிவமயம்.

கஅ௦-வது சோதனை.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

பூணப் படாதன பூண்டு
போர்த்துடுத் தப்புறம் பேதிரி வேனைக்
காணப் படாயென்று சொல்லியெனிற்
கண்ட தனைத்துங் கழித்துவிட் டானே. (க)

எட்டாங் கரணத்தி னுள்ளே
யேவின காரியஞ் செதிருப் பேனை
வெட்ட வெளியினிற் காட்டி
வேற்று முகந்தோன்று வேறுசெய் தானே. (உ)

உலகர்க் கிசைய நடந்திட்
டொன்றுமுள் ளன்றென் றுணர்ந் திருப்பேனைச்
சிலுகற்ற சிற்பர மாக்கியெனிற்
சேரு மனத்தையுஞ் செம்மை செய்தானே. (ங)

காரிய முண்டென்று சொல்லிக்
கண்ணுக்கெட் டாதே கடக்கப் போவேனை
யாரியன் வந்துபுக் கென்னை
யப்போதே யானந்த மாக்கி விட்டானே. (ச)

சொல்ல வொண்ணாதன சொல்லிச்
செவியோடு கண்வாய்கள் சோதித்துப் பார்த்தென்
னெல்லை யிலாவறி வாகி
யானு மிதன்றி யினிதிருந் தேனே. (ரு)

கிட்டனு மாய்ப்பட் டனுமாய்க்
தேசத்துள் ளாளொரு வன்சொல்லப் போகப்
பட்ட விதனமும் பாரீர்
பரிபூர்ண மேயின்னு மானது பாரீர். (௬)

நீருக் குமிழியது போல
நிலையில்லா வாக்கைக்கு நேசித் திருந்தே
யாருக்கு நன்மைசெய் தோதா
மறிவே யகண்டமு மாய்வறியாதே (எ)

ஏழைத் தனந்தனி னாலே
யென்னில்வே றில்லையென் றேநெடு நாளாய்ப்
பாழுக் கிறைத்தோமு நாமே
பண்டை யறிவை யறியா திருந்தே. (அ)

சோதனை முற்றுப்பெற்றது.

௧௩௩-வது உளூர்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

* நான்முக னுக்கிட மானவு ரெங்களூர்
நான்மறை யுந்துதி செய்யுமூ ரெங்களூர்
தேவுக்குந் தேவா யிருக்குமூ ரெங்களூர்
தேவர்க ளன்றித் திரியுமூ ரெங்களூர் (௧)

---

* இச்செய்யுள் நெடின்மோனை-எதுகையின்று.

தோற்றர வாகத் துணிந்தவூ ரெங்களூர்
சோகமோ கங்க டுறந்தவூ ரெங்களூ
ராற்ற லுடையார்க் கடைந்தவூ ரெங்களூ
ரானந்த மாயே யிருக்குமூ ரெங்களூர். (௨)

காமக் குரோதங் கழிந்தவூ ரெங்களூர்
கல்விக் கடலைக் கடந்தவூ ரெங்களூர்
நாமரூ பங்க டவிர்ந்தவூ ரெங்களூர்
ஞானமே யாக நவின்றவூ ரெங்களூர். (௩)

அறிவிட் டறியாமை போக்குமூ ரெங்களூ
ரன்னிய மொன்றுமி லாதவூ ரெங்களூர்
குறிபிட்டி தென்னவொண் ணாதவூ ரெங்களூர்
கோசங்க ளைந்துங் குலைந்தவூ ரெங்களூர். (௪)

புத்தி விகற்ப மறுக்குமூ ரெங்களூர்
பூரண போதமே யானவூ ரெங்களூர்
வித்தும் விளைவு மிலாதவூ ரெங்களூர்
விண்முதற் பூதம் விளைந்தவூ ரெங்களூர். (௫)

எட்டுத் திசையு நிறைந்தவூ ரெங்களூ
ரேகாந்த மாகி யிருக்குமூ ரெங்களூர்
தட்டற்ற யோகிக டங்குமூ ரெங்களூர்
தன்மபா வங்க டவிர்ந்தவூ ரெங்களூர். (௬)

உலகத்தை யெல்லா மொருக்குமூ ரெங்களூ
ருண்மையொன் றாகியொன் றானவூ ரெங்களூர்
சிலுகற்ற சிற்பர மானவூ ரெங்களூர்
சிந்தனை விட்டுத் தெளிந்தவூ ரெங்களூர். (௭)

உன்னைப் படாவுணர் வானவூ ரெங்களூ
ருள்ளொளி யாகி யிருக்குமூ ரெங்களூர்
கண்ணுக் கணித்தா யிருக்குமூ ரெங்களூர்
கள்ளப் புலனைக் கழிந்தவூ ரெங்களூர். (௮)

கத்துஞ் சிறுகு மிலாதவூ ரெங்களூர்
காண்பானுங் காட்சியு மற்றவூ ரெங்களூர்
சுத்த வெளியிலே தோன்றுமூ ரெங்களூர்
சோம்பர் சுகமென் றுணர்ந்தவூ ரெங்களூர். (௯)

ஊர் முற்றுப்பெற்றது.

௧௩௨-வது வாரணம்.

இரட்டைக்குறள் வெஃசெந்துறை.

வினைவி லங்கு கழற்றிய வாரணம்
வீரத கம்ப முறித்திடும் வாரண
மெனதி யானென் கணையை முறித்தெறிந்
தெங்கு மாமமிழ் தாகிய வாரணம். (௧)

கரணப் பாகரை வீசிய வாரணங்
கருணை மாமலை மேவிய வாரண
மரண மாமறை யீறு முழக்கவே
யறநல் வீதியி லேவரும் வாரணம். (௨)

பத்தி வண்கோலுக் குளைந்தநல் வாரணம்
பாசக் கயிற்றூற் கட்டுறு வாரண
முத்தி மாமடு விற்படி வாரண
மூல மாமத வாரணம் வாரணம். (௩)

அன்ப ரன்பளற் றிற்படும் வாரண
மான்ற மாமத மேபொழி வாரணம்
வன்பி லோடு மணிதரை வாரியே
மாசு சேர்தர யத்தெறி வாரணம். (௪)

சமய வைம்பொழில் சாடியே யைந்தெனுந்
தழைமு றித்தயி லுந்தனி வாரண
மமைய வாறினர் மேல்கொளும் வாரண
மாதி மூலமென் றேத்திடும் வாரணம். (௫)

கத்த வாதங் கடிந்தநல் வாரணங்
கவள மாவண்ட முண்டதோர் வாரண
நித்த வாரரு ளின்பட்டங் கட்டியே
நீச னேனையு மாண்மத வாரணம். (௬)

அலம லக்குறு மென்மனந் தன்னையே
யசைவ றச்சிவ மாக்கிய வாரணங்
கலக லப்பைநூற் கட்டுரை யொன்றினாற்
கரிச றுத்தநல் வாரணம் வாரணம். (௭)

கொச்சை வன்குலச் சாதிச் சடங்கெனுங்
கோடு வான்கொம் பற்றநல் வாரண
மச்ச மேது மறுத்தெனை யாண்டுகொண்
டிட்ட மாமத வாரணம் வாரணம். (௮)

மூவ ரும்பணிந் தேத்திடும் வாரண
முடிவில் கற்பகச் சோலையில் வாரண
மாவ வென்றடி யாருட னென்னையு
மாண்ட மாமத வாரணம் வாரணம். (௯)

வாரண முற்றுப்பெற்றது.

௧௩௩-வது

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

ஆடு பார்க்குதேடா வாரக் கோனே
யண்டையப் படர்ந்துதேடா வாரக் கோனே
யோடி மறியேடா வாரக் கோனே
யுள்ளே மறியேடா வாரக் கோனே. (௧)

குறுகவளை குறுகவளை கோலக் கோனே
குரவனடி குறுகவளை கோலக் கோனே
குறுகவளைத் தவிழவிராய் கோலக் கோனே
குரம்பை தனைக் குலையவிராய் கோலக் கோனே.

ஓடியிடு காடேநான் * போகு தேனே
யோடாமை யுள்ளே மறிக்கு தேனே
யோடாமை யுள்ளே மறித்த வாறே
யோவாமை நின்று நடுங்கு தேனே. (௩)

ஓவாதே நின்று நடுங்கு மென்னை
யுள்ளே புகத்திரியத் தள்ளு தேனே
காவா நரகமுங் கைக ழன்று
கருதாமங் கொன்றையுங் காண்கி லேனே. (௪)

காணாதே நின்று கழியு மென்னைக்
காவிட்டுக் காவிட்டுப் பாயு தேனே
காணாத கண்ணைத் துடைக்கு தேனே
கதிர்போ லறிவங்கே காண்கு தேனே. (௫)

அறிவா லனைத்தையுங் காண்கு தேனே
யறிந்த வறிவா யிருக்கு தேனே
பிறியா வறிவா யெனையு மந்தப் ;
பேச்சற் றிடத்தி லொளிக்கு தேனே. (௬)

பேராமை பேச்சற் றிடத்தே வைத்துப்
பேரின்பப் பாற்சோ றிடுகு தேனே
யாராதே நான்வாரி யுண்கு தேனே
யடையவு நானா யிருக்கு தேனே. (௭)

---

* இப்பதிகத்தில் மூன்றுவதுமுதல் ஒன்பதாஞ்செய்யுள் வரைக்கும் அடிகளினீற்றுச்சொற்கள் காலவிடையிலே குறைந்து மருவிநின்றன.

உண்டு களித்துநின் றாடு தேனே
யோவா தொளிரநின் றாடு தேனே
யண்ட மதிர்ந்துநின் றாடு தேனே
யலைவறக் கொட்டிநின் றாடு தேனே. (௮)

உண்மைக் குழலைநின் றூது தேனே
யுரைமாண்டு சும்மா விருக்கு தேனே
வண்மைக் கருணை வளர்த்தை யுன்னி
மறுகி யுடைந்துக்குப் போகு தேனே. (௯)

ஆதர மிக்குநின் றாடாய் கோனே
யதிசய மிக்குநின் றாடாய் கோனே
சாதியை விட்டெறிந் தாடாய் கோனே
சதுரினை விட்டெறிந் தாடாய் கோனே. (௧௦)

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

௧௩௪-வது குறி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதிப்பிரமத் திருக்குமறியாமை யாகாசாதி பூதமாய்ப்,பூதத்திரளாம் புலன்களொருபதாய்ப் போகும் பொறிகளாயே, யோதக்கரும் வாக்காதிகரணநான் கோங்கிய சோலைக்குள்ளே, வேதத்தலைவன் வருங்குறியாமிந்த வேதாந்தத்துட்குறியே. (௧)

ஏகனனேகனிடை யொருவரின்றியெங்குநிறைந் துநின்று, போகம்புலன்கள் பொழுதுபுணரினும்போ தமே யாகிநின்றோன், மோகங்கழியமுன் வேடன் கொண்டென்பான் முத்தியளித்தபோதே, யேதும்பி றவியென் றிடக்கண்டிடித்திடுமின்றே வருங்குறியே.

அங்குமொருகுறை யின்றியழியாவறிவா யிருக் கையாலு, மிங்குமொருகுறை யின்றியினியனவேக மாய் நிற்கையாலும், பொங்கும்பிறவியும் பூதப்புலன் களும் பொய்யாயிருக்கையாலு மெங்குநிறைந்தவ னென்னையருள் செய்வானென்றே யிடுங்குறியே. (௩)

பூணும்புலன்க ளனைத்தையும் பொய்யாய்ப் பொருந்திக் கழரறவும், பேணுமனந்தப் பிரமநாமா யிடப் பேசாதுபேசிடவுங், காணுங்கனவுநான் கண் டகிமித்தமுங் கண்டோடிடப்பனவும், வீணன்றுகா ணும் விமலன்வருகைக்கு மெய்யேயிடுங்குறியே. (௪)

நீசெய்வினையா னிலையாதவூனையெடுத்து நெடுநா ளெல்லாம், வீசேழுலகில் விழுவதெழுவதாய் வீணேயு முன்றேயென் றோசைபரிச முருவஞ்சுவைகந்த மோரி லுணர்வாகுமென், றோசையறக்க வமலன்வருங்குறி யங்கத்திடுங்குறியே. (௫)

சலியாதுலக மனைத்தைதயுநோக்கிச் சனனமர ணங்களு, மெலியாவிகபர லோகங்கடன்னில்வெறுப் பும் விழைவியாவையும், பலியாதேபசசென் றிருந்த

வனைத்தையும் பார்த்துப்பரமொழிய, நிலையாமலென்னெஞ்சுதன்னில்வருங்குறி நித்தன் வருங்குறியே. ()

ஆருமறிபாவறிவதே நானென்றிட்டானந்த மாகச்செய்தே, தூரனணியனயக்கன்மயக்கறுத்தோ ரூமம்மாயைபிறு, லோரறிவாகவுணர்த்த வுணர்வாகுந்தம்மை யுணர்ந்தபோதே, பேரறிவாய்ப்பி னன்றியப்படாமை பிரமநாமாங்குறியே. (௮)

தன்னையறியா திருந்தான்றனைப்பிறைதா ன்றிவித்தபோதே, யன்னியமின்றி யகண்டபோதம்மா யறிந்துமறியாவிடிற், பன்றுமறையும் பரமேநீயென்று பணித்தபடியதுவா,பின்னதிதுவென் றியம்பவொண்ணுப்பரமென்னுங்குறியதுவே. (௯)

தந்தைதாய்சுற்றந் தனையந்தமாகவே தரணியிலுள்ளதெல்லாம், பந்தமேயன்றிப் பயனில்லையென்றுபின் பாசம்பறித்தபோதே சிந்தையவற்றினிற் [illegible]தவண் [illegible] செறுத்தேயறத்தையுன்னி, வந்தபடிகண்டு மானமற்றில்லது மாயையறுங்குறியே. (௧௦)

அத்தனைகாலமறிந்தவர்தம்மிலடங்கியிருப்பதுவு, மித்தனைகாலமிவ் வூனையெடுத்த விருவினைப்பற்றறுதுவு, மத்தனருமறை யாலதுநீயென்ன யானவனானதுவு, நித்தனைய் முத்தனைய் நேரொருவரின்றி நிற்கவருங்குறியே. (௧௦)

துறி முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

௧௩௫-வது கனவுரை.

கலிவிருத்தம்.

உண்மையே யாகி யுலகுதிப் பதன்குன்ன
முண்மையிற் றொன்று முணராமை யாலுகித்
தூண்மையா லேவளர்க் குண்மையி னுள்புக்குக்
கண்மையாய்த் தோன்றக் கனக்கண்டேன் றோழிநான்.

வானே முதலாய வையம் படைத்தபி
னூனே புகுந்துநின் றுள்ளடங் கிக்கொண்டு
நானே முதலாம் பிரம முதலாகத்
தானே தழைக்கக் கனக்கண்டேன் றோழிநான். (௨)

பண்டமுண் டென்று பரங்கெட் டிராதேநீ
விண்டிடும் போதேவே தாந்தத்தை நோக்கிட
வண்டமே யாத லகண்டமே யாதல்
கண்ட தழிக்கக் கனக்கண்டேன் றோழிநான். (௩)

மொய்தவத் தாலுன்னை முற்ற வுணர்ந்திட்டுச்
செய்தவத் தாலுன்னைச் சிந்திக் கிராதேநீ
கொய்தநற் கூற்றையுங் கொண்டநற் கோதையுங்
கைதவ மாகக் கனக்கண்டேன் றோழிநான். (௪)

எங்கள் பெருமா னிணையடி சென்னிமேற்
றங்கும் படிதந்து தாமரைக் கண்களாற்
பொங்கும் பிறவிகள் போயகலப் பார்த்துக்
கங்குல் கழியக் கனக்கண்டேன் றோழிநான். (௫)

அன்னை மறையாக வப்ப னறிவாக
வுன்னிய போதே யுலகையு மூனையுந்
தன்னி லொளித்திடத் தன்குண மாங்கேயாய்க்
கன்னி பிறக்கக் கறுக்கண்டேன் றோழிநான். (௬)

வேரிலா மாயைதான் வித்தாகிப் பூதமாய்ப்
பாரிலே தட்டப் பரந்து பலகொம்பா
யீரிலை யாயிக் கிரியங்க ளேபூத்திங்
கோரி லொளிக்கக் கறுக்கண்டேன் றோழிநான். (௭)

சத்துக்குற் பத்திமுன் சத்தாகலா வில்லைச்
சத்தா வதுக்கு மசத்தலால வேறில்லைச்
சத்து மசத்துமாய்ச் சந்திப்ப தொன்றில்லைப்
பித்தம் பிதற்றக் கறுக்கண்டேன் றோழிநான். (௮)

பற்றிலா தானொருவன் பார்த்திட்ட பார்வையான்
மற்றில்லை மாயை மரமுறிந்து பேரறிவாய்க்
கற்றிலாக் காக்கைக ளெல்லாங் கனியுண்ணச்
[illegible]லே பார்[illegible]க் கறுக்கண்டேன் றோழிநான். (௯)

பேரா வுற்கத்தாற் பெண்டிர் மகச்சுற்ற
மூரா ரொத்தா னுறக்கத்தி னின்றேனைச்
சீரார் மறைவீரை ஸ்ரீபுருஷோத்தம
னோரா வுணர்த்தநா னுள்ளொளியா னேனே. (௧௦)

கறுவுரை முற்றுப்பெற்றது.

———

உ

சிவமயம்.

கீகடகா-வது குறத்தி.

கலிவிருத்தம்.

பேதை வனம்புக்குப் பிணிழைப்புப் பின்சூழச்
சாதி பலபேசிச் சரித்திடுங் குறத்தியல்லேன்
கேதம் பலவின்றிக் கீழ்மேலொன் றில்லாத
போத வடிவாம் புரையறுங் குறத்தியேனே. (க)

தில்லை வுபாதிகளை திருபியா நிலையாலே
பொல்லாத விடயத்திற் புகுந்துவிழுங் குறத்தியல்லே
னெல்லாம் பிரமமென வெண்ணில்லே றிலைகண்டு
சொல்லா லுணரவொண்ணாச் சுகமாங் குறத்தியேனே.

மின்னிக் கழிந்தாற்போல் வீழுங் கனவுடலை
யுன்னிப் பலனு ளுறவுசெய்யுங் குறத்தியல்லேன்
றன்னைத் தனிற்கண்டு சத்தாதி யிந்தியங்க
ளொன்னுக் கினிமையென விழித்திடுங் குறத்தியேனே. ()

பச்சை வடம்பூண்டு பாங்குழவி யக ... சார்த்த
பிச்சை பலகொண்டு பிழைபோங் குறத்தியல்லே
னச்ச மறுத்துறந்த வதிகாரி குடிரேறும்
விச்சை பலசொல்லி விளையாடுங் குறத்தியேனே. (ச)

கட்டருங் கரணமென்னுங் கடுநாய்கள் புடைசூழப்
புட்டி றலைவைத்துப் போய்மீளுங் குறத்தியல்லேன்
சிட்டனடிசூடிச் சிவனே பிரமமென்று
விட்டுவிடா தொன்றில் விளையாடுங் குறத்தியேனே.()

விதிகள் பலபிதற்றி மேதினி புற்பரப்பி
நிதிகள் பலதேடி நெய்தாவுங் குறத்தியல்லேன்
மதிகள் பலவிட்டு மரணபவ மானம்விட்டு
விதாவது வென்றே யேகமாங் குறத்தியேனே. (௬)

ஊனைவடி வென்றெண்ணு முலகிற் பிறந்திருந்து
கானல் புனலென்று கருதிடுங் குறத்தியல்லே
ஞானமதப் பட்டதுபோ லாரணக் காட்டினுள்ள
தேனறிவை யுண்டு தெளிவாகுங் குறத்தியேனே. (௭)

குத்துத் தினைகுத்திக் கொழுமரத் தேன்வாங்கி
யத்திற் குழைத்துண் டறஞ்சொல்லுங் குறத்தியல்
முத்திமலை யேறிமுடி யாதவா னகத்தேனைத் [லேன்
தித்திக்க வுண்டு தெளிவாகுங் குறத்தியேனே. (௮)

கேடுபடு முடறனக்குக் கீழாய கிழங்குகல்லிக்
காடு மலையுங் கருதியிடும் குறத்தியல்லேன்
பாடு மறையிற் பரம்பிரம முநானுங்
கூடும் வகை[illegible]க் குனித்திடுங் குறத்தியேனே. (௯)

பொற்றித் தலைக்கொண்டு பூமச் சோதியாத
மூற்ற மதுவாக வுட்சோதி யுரைபத்து
மாற்றும் பவமென்ன மனத்தோடே யதிகரித்துக்
கூற்றங் கனவிலுங் குறுகிடாக் குறத்தியேனே. (௧௦)

குறத்தி முற்றுப்பெற்றது.

———

உ

சிவமயம்.

௧௮௭-வது ஊசல்.

கலிவிருத்தம்.

ஆரணமாங் கால்களூட்டி யறிவாங் கயிறது தூக்கிப், பூரணமாம் பலகைசேர்த்துப் புத்தியதிற் பொருந்தவைத்து, வாரணியு முலையார்தங்கள் வலையிற்போகாவண்ணங்காத்துச், சீரணியுஞ் சித்தம்வேறு திரியாவண்ண மாடிரூசல். (௧)

தாருகா வடிவுதன்னை தாருக நம்வடிவை [க்குமாயையூறோடொன்றப்பண்ணியொன்றிலொன்றைமறைதானேதா னறியவேண்டிச் சத்திநே டசத்துமின்றி வாருகி பூதங்களுமா மாயைபோச்சென் றாடிரூசல்.

வேதமுத னீர்தரித்து விதித்தகன்மம் பலவுஞ்செய்து, சாதிபேதம் பலவுண்டாகச் சமைந்தான்ஞானம்பிறக்குமோதான், வேதவதிகாரச்சான்றேல் விதித்தகன்மந் தனக்குமுன்னே, சாதன நாலுமுண்டேயாகிற் சமைந்ததேயென் றாடிரூசல். (௩)

கரைபுரளப் பெருகுமாறற்றிற் கங்குறங்கி நில்லாதாற்போ, லுரைமுதலாம் யோகத்தாலே யொருமைதன்னைக் குலைக்கவல்லை, விருமையென்னு மாற்றையேறி யேகமண்டபத்திருந்து, பிரமமென்னும் பார்வையாலே பிறவாவண்ண மாடிரூசல். (௪)

புக்தேந் திரியங்கண்முதற் பொறிகடன்மேற்
புணரும்போது, நித்திரையில் வந்தபோது நின்ற
போது நில்லாப்போது, மித்தையுங் காண்கையாலே
யெங்குமுள்ளானேகமாயே, யத்தையு மறிகையாலே
யறிவானென் றுடிரூசல். (௫)

பதினெட்டு வடிவமதாகிப் பரலோக மேறலா
மென்று, கெதிகெட்டமனிதர் சொல்வெள்ளிக்கேடு
பாட்டைக் கேட்கவேண்டாம், விதிகட்டா வேதாந்
தத்தின் விளங்குஞான மெய்ச்சுடரை, மதிகட்டாதே
யறிந்தபோதே மாயைபோச்சென் றுடிரூசல். (௬)

மேதினியே பாதமாக விரியும்வானே யுதரமாகப்
போதுமதி முகமதாகப் புரந்தானூர் முடியேயாக
வேதமாதி வாயதாக விரியும்வாயு வுயிரதாக
வாதியிலே யவதரித்த வவனேநானென் றுடிரூசல். ( )

புரிபூ[illegible] யரவுதோன்றிப் போனபோதும்
[illegible]ம், புரியதுவே யாறைற்போலப் போத
மாகும் •டகண்ணந்தானென்னி, லெரியொடு நீர்பவன
மண்விண்ணெல்லாந் தோன்றியழியும்போது, வரி
யமா வையத்தில் வீழுங்காமமாயவாடிரூசல். (௮)

ஊசல் முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

௧௩-அ-வது கழல்.

கலித்தாழிசை.

ஒன்றேகாண் பெண்ணே யுலகம் பதினாலு
முள்ளது போதமென் றாடாய்கழ
லொழிவற நின்றோமென் றாடாய் கழல். (௧)

இரண்டுகாண் பெண்ணே யிடையிங் கலைக
ளிரண்டுமொன் றானதென் றாடாய்கழ
லேகாந்த மானோமென் றாடாய் கழல். (௨)

மூன்றுகாண் பெண்ணே முடிவான மண்டில
முத்திக்கு வித்தாமென் றாடாய் கழன்
முந்நிலா வீசுதென் றாடாய் கழல். (௩)

நாலுகாண் பெண்ணே நாடினா னடியுநன்
னாதமே சோதியென் றாடாய்கழ
னம்மை யுணர்ந்தோமென் றாடாய் கழல். (௪)

அஞ்சுகாண் பெண்ணே யறிவே நமக்கென்றுந்
தஞ்சமாய் நின்றதென் றாடாய்கழ
றானேதா னானதென் றாடாய் கழல். (௫)

ஆறுகாண் பெண்ணே யல்லல் கழிந்தபின்
னானந்த மானோமென் றாடாய்கழ
லாசை யொழிந்தோமென் றாடாய் கழல். (௬)

எழுகாண் பெண்ணே யெல்லா நிலைகளு
மிந்திர ஜாலமென் றூடாய்கழ
லெமக்கழி வில்லையென் றூடாய் கழல். (எ)

எட்டுகாண் பெண்ணே சுற்றக் குழாமென்னுங்
கட்டதை விட்டோமென் றூடாய்கழல்
காணாத கண்டோமென் றூடாய் கழல். (அ)

ஒன்பதாம் பெண்ணே யுள்ளே தெளிந்தபின்
மின்போலும் போதமென் றூடாய்கழல்
வேத முடிவதென் றூடாய் கழல். (கூ)

பத்துக்காண் பெண்ணே பரமே பரமாகப்
பற்றற் றிருந்தோமென் றூடாய்கழல்
பத்தி முடிவதென் றூடாய் கழல். (க0)

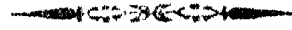
ஆடுங் கழலா மடியி லொளித்தக்காற்
றேடுவ தில்லையென் றூடாய்கழ
திருவ[illegible]ல்தென் றூடாய் கழல். (கக)

கழல் முற்றுப்பெற்றது.

பாடுதுறை முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

அட்டவணை.

அட்டவணை முற்றுப்பெற்றது.